ULTIMUL ADEVAR

sau

SFARSITUL JOCULUI INCONSTIENT

OCTAVIAN TIGANUS

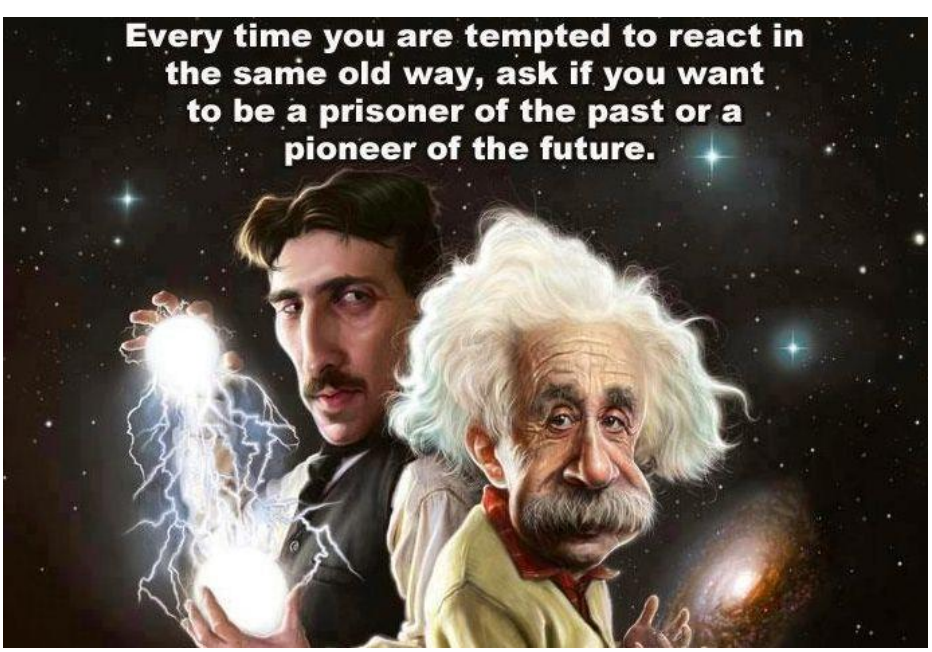

DRAG PRIETEN, POTENTIAL CITITOR

Aceasta carte a fost scrisa, desigur, si pentru tine. Totusi nu fi necajit daca nu o vei putea citi/intelege/accepta deocamdata. Sunt precis multe asemenea ei, inca inaccesibile multora, desi altii le-au parcurs si agreat. Sunt carti menite sa schimbe modul de gandire/paradigma intregii experiente umane. Si eu am avut in mana titluri pe care le-am aruncat cat colo de la primele pagini parcurse, ca dupa ceva vreme/ani sa le reiau si sa am revelatia inaltului ADEVAR continut in ele.

Desi desigur eu astern cuvintele, cartea SE SCRIE in mod impersonal prin mintea mea. Este de fapt o expresie a nivelului de inteligenta care ne-a creat si ne permite existenta, asa cum este ea. Pentru a ma putea intelege, iata cel mai imediat exemplu. De fapt eu scriam pe la pagina 54, dar “mi-a venit” brusc sa scriu o INTRODUCERE a cartii. Am dat un “enter” si am inceput sa scriu. Setarile paginii desigur nu au fost in atentia mea. Cum am inceput sa tastez insa, am observat ca se schimbase total atat formatarea cat si corpul literei. Desigur as putea sa le aduc la valoarea decisa de mine pentru text, dar daca NU EU am facut modificarea, de ce as interveni?

Daca iti pare ca iti zguduie prea tare sistemul de credinte/convingeri, desi aceasta este intentia ei, paraseste-o deocamdata si continua-ti ritmul tau propriu de evolutie. Va veni si vremea ei, candva! Nu o arunca neaparat, e foarte probabil sa te ajute, la vremea...ta.

“Intamplator” am deschis acum o pagina si iata ce am gasit:

“Neale Donald Walsch - 25 mesaje esentiale care schimba Lumea

(1) Suntem cu totii Unul . Toate lucrurile sunt un lucru. Există doar un singur lucru , si toate lucrurile sunt parte a acestui singur lucru care este . Aceasta înseamnă că esti divin . Tu nu esti corpul tau , nu esti mintea ta , si tu nu esti sufletul . Tu esti o combinatie unică de toate

trei , care cuprinde totalitatea a ceea ce esti tu . Esti o individualizare a Divinitătii , o expresie a lui Dumnezeu pe Pământ .

(2) Este de ajuns . Nu este necesar de a concura, de a te lupta pentru resurse. Tot ce ai de facut este sa le folosesti.

(3) Nu e nimic ce trebuie să faci . Adica fa ceea ce Simti sa faci, niciodata nu sunt impuse cerinte, conditii . Dumnezeu nu vrea nimic , nu are nevoie de nimic , nu cere nimic , nu comanda nimic .

(4) Dumnezeu vorbeste cu toată lumea , tot timpul . Întrebarea nu este „ Cui îi vorbeste Dumnezeu ? „

Întrebarea este ”Cine il ascultă ? „

(5) Există trei principii de bază ale vietii : functionalitate, adaptabilitate si sustenabilitate .

(6) Nu există nici un lucru cum ar fi bine si rău, este numai ceea ce functionează si ceea ce nu functionează, având în vedere ceea ce intentionam să facem .

(7) În sens spiritual nu există victime si nici răufăcători in lume , desi în sensul uman se pare că există cu sigurantă. Cu toate acestea, pentru că voi sunteti Divinul , nimic nu se poate intampla impotriva vointei tale .

(8) Nimeni nu face nimic nepotrivit , dat fiind modelul lui despre Lume .

(9) Nu există nici un loc numit iad , si osânda vesnică nu există .

(10) Moartea nu exista . Ceea ce numim " moarte " este pur si simplu un proces de re - identificare .

(11) Nu există nici un astfel de lucru ca spatiu si timp, există doar aici si acum.

(12) Iubirea este tot ceea ce există .

(13) Tu esti creatorul propriei realitati , folosind cele trei instrumente de creatie: gând, cuvânt si actiune .

(14) Viata ta nu are nimic de-a face cu tine . Este vorba despre toti cei a căror viată o atingi, si cum o atingi .

(15) Scopul vietii tale este de a te recrea din nou în următoarea grandioasa versiune a celei mai mare viziuni pe care ai avut-o vreodată despre cine esti .

(16) În momentul în care declari ceva , opusul acestuia va intra în spatiul tau . Aceasta este legea contrastelor , care creeaza un câmp contextual în care ceea ce doresti să exprimi poate fi experimentat .

(17) Nu există adevăr absolut . Tot adevărul este subiectiv . În acest cadru , există cinci niveluri de a afirma adevărul: Spune adevarul tau tie insuti despre tine insuti; Spune adevarul

tau tie insuti despre un altul ; Spune altcuiva adevarul tau despre tine ; Spune altcuiva adevarul tau despre un altul ; Spune adevarul tau despre tot la toată lumea.

(18) Rasa umană trăieste într -un set precis de iluzii . Cele zece Iluzii ale oamenilor sunt : necesitate exista , esec exista , separare există, insuficienta există, cerinte există , judecata există, condamnare există, conditionare există, superioritate există, ignoranta există. Aceste iluzii au menirea de a servi omenirea , dar ea trebuie să învete cum să le folosească .

(19) Cele trei concepte de bază ale Trairii Holistice a vietii sunt: Onestitate , Constienta si Responsabilitate . Trăieste conform acestor precepte si mania pe tine insuti va dispărea din viata ta .

(20) Viata functioneaza in paradigma: A FI – A Face – A Avea . Cei mai multi oameni cred ca ea functioneaza invers, imaginându-si că in primul rand trebuie să " aibă " lucruri , în scopul de a " face " lucruri , astfel, să ajunga sa " fie " ceea ce ei doresc să fie . Inversarea acestui proces este cel mai rapid mod de a experimenta măiestria în viată .

(21) Există trei niveluri de constientizare : 1.speranta; 2. credinta; 3. cunoastere . Maestria spirituala se refera la a trai de pe al treilea nivel.

(22) Există cinci idei eronate despre Dumnezeu care creează criza , violenta , ucidere si război . În primul rând , ideea că Dumnezeu are nevoie de ceva . În al doilea rând , ideea că Dumnezeu poate să nu obtina ceea ce are nevoie . În al treilea rând , ideea că Dumnezeu te-a despărtit de El pentru că nu I-ai dat ceea ce are nevoie . În al patrulea rând , ideea că Dumnezeu încă mai are nevoie asa de tare de ceea ce vrea de la tine, incat iti cere acum , de pe pozitia ta separata , să Ii dai . În al cincilea rând , ideea că Dumnezeu te va distruge dacă nu îndeplinesti cerintele Sale .

(23) Există, de asemenea, cinci erori despre viata care creează criza , violenta , ucidere si război . În primul rând , ideea că fiintele umane sunt separate unele de altele . În al doilea rând, ideea că nu este suficient din ceea ce fiintele umane au nevoie ca sa fie fericite. În al treilea rând , ideea că , în scopul de a obtine lucrurile din care nu exista suficient , fiintele umane trebuie să concureze unele cu altele . În al patrulea rând , ideea că unele fiinte umane sunt mai bune decât alte fiinte umane . În al cincilea rând , ideea că este adecvat pentru fiintele umane ca pentru a rezolva diferentele grave create intre ele, trebuie sa se ucida reciproc.

(24) Crezi că esti terorizat de către alte persoane , dar în realitate nu esti terorizat decat de convingerile tale . Experienta voastra despre voi si lumea voastra se va schimba dramatic dacă adoptati , colectiv , cei cinci pasi pentru Pace :

-1. Permite-ti sa recunosti faptul că unele dintre vechile tale credinte despre Dumnezeu si despre viata nu mai functioneaza.

-2. Exploreaza posibilitatea că există ceva ce nu întelegi pe deplin despre Dumnezeu si despre viată , si ca aceasta întelegere ar putea schimba totul .

-3. Anunta că esti deschis pentru noi întelegeri despre Dumnezeu si viată, întelegeri care ar putea produce un nou mod de viată pe această planetă .

-4. Cu mult curaj examineaza aceste noi întelegeri si , în cazul în care se aliniază cu adevarul tau interior si cunoasterea interioara, include-le in sistemul tau de credinte.

-5. Exprima-ti viata ca o demonstratie a celor mai mari convingeri ale tale , mai degrabă decât ca o negare a lor.

(25) Să fie o singura Evanghelie pentru toti oamenii de pe Pământ : " Suntem cu Totii Unul . Calea noastra nu este o cale mai bună, ci este doar una diferita. "

Cele o mie de cuvinte de mai sus, insusite si puse in practica, ar putea schimba lumea intr-o singura generatie."

Mai este cazul sa adaug iar ca nici acum nu eu am schimbat formatarea si corpurile? Culmea este ca, de unde le-am copiat, aveau acelasi corp/dimensiune a literei! Sau ca mesajul urmator citit era despre „Comunitatea Ubuntu", tot cu o insiruire de schimbari?

Continuand cele cateva cuvinte de inceput, tu, cititorule, pozitioneaza-te cum stii si poti tu in ACUM –ul tau. Va fi desigur in regula. Oricum, fiind UNA cu mine, nu avem cum fi despartiti, ne vom influenta reciproc pana ce ADEVARUL desigur se va manifesta, posibil mai unitar decat pana acum. TE CUPRIND CU DRAG IN IUBIRE!

Precizam undeva ca aceasta carte, spre deosebire de anterioara, se va multiplica si vinde. Este cazul sa spun ca NU EU am decis asta? Ba, si mai „intrigant", ca in timpul unei meditatii, o prietena a primit...valoarea la care trebuie oferita, care exact aceeasi, mi-a fost si mie „sugerata". Suma care se va strange va fi in totalitate destinata crearii unei comunitati, la inceput foarte mici, de oameni treji, capabili sa traiasca noua paradigma. Desigur, nu doar in „folosul lor", dar trebuie inceput cumva... Este si motivul pentru care eu prefer sa consider ca pretul cartii REPREZINTA DONATIA VOASTRA menita sa ne sprijine cu aceasta suma modica. Si, desi sunt primul care NU RECUNOASTE politici ale dreptului de autor si la randu-mi am distribuit tot ce a fost util, chiar piratand, de asta data am sa va rog sa nu o faceti, nu pentru ca as fi eu autorul, ci poate tocmai pentru ca ...NU EU SUNT! Multumesc!

Pana am terminat de scris cartea, desigur s-au reconfigurat contexte si conjuncturi si este posibil sa mai dureze pana sa ajunga in forma tiparita.

Ca atare consider ca este mai important sa ajunga la cei interesati, chiar si in format electronic. Cu toate acestea, desi o voi pune undeva pentru dat jos liber, sper ca veti avea bucuria sa contribuiti cu cincizeci lei la comunitatea preconizata.

Mai exact, indiferent ca o veti lua de pe net sau de la un prieten, daca CEVA din voi STIE ca este de facut, contribuiti cum puteti. Multumesc! Dat fiind ca eu nu am conturi, carduri si nici domiciliu stabil ci sunt doar un oaspete, suma o puteti trimite post restant pe numele meu, Sat Saucesti/Com. Saucesti judet Bacau. Mobil 0722 56 28 74.

Draga prietene!

In primul rand crede-ma ca imi e dificil sa stiu cum sa ma adresez tie. Esti un Tu, sau o oglindire a mea…dificil inca de INTELES.

Trecand peste asta deocamdata, vreau sa te fac partas putin la “aventura mea”, care nici macar nu e singulara. Ideea imperativa de a asterne aceste randuri mi-a fost dictata in baie, loc unde si-au gasit rezolvarea si trei din cele cinci brevete inregistrate…A “venit” pur si simplu, cum ti-ar fi data o “imagine disc” de calculator. Intovarasita de cateva precizari despre menirea ei, modul cum sa ajunga - diferit fata de prima - inaintea ochilor tai si caror idei creatoare le va servi.

Prima carte, scrisa PRIN MINE acum circa treisprezece ani, a fost citita de multi si, desi eu sunt foarte familiar cu formatele electronice citite direct pe calculator, am avut surpriza sa observ de-a lungul anilor ca majoritatea au scos-o la imprimanta si citit-o sub forma de foi. Probabil ca cei care se bucura de confortul cititului clasic, se vor bucura ca o vor avea sub forma legata macar.

Desigur “imaginea” primita nu are chiar darul de a ma surprinde, doar limpezimea sub care mi-a fost REVELATA de asta data, da. Caracterul unitar si unificator, modul in care raspunde si integreaza toata experienta umana, ma fac sa pot spera ca va ajuta la crearea unei imagini integratoare si in individualitatile care o vor parcurge.

Pe parcursul ei voi face trimiteri foarte fugare catre idei, autori, credinte, tehnici, fara a intra in amanunte, considerand ca, daca ai ajuns sa citesti cartea asta, deja suntem familiarizati cu ele. Nu sunt un bun cititor, cu atat mai putin unul care sa retina de unde este ideea/conceptul, deci nu voi oferi bibliografii. Daca ceva iti va fi fiind strain, acum este simplu sa gasesti informatii despre…pe net.

Pe Calea urmata de “mine” eu m-am ghidat atat de catre un firesc “bun simt” (ii poti zice si intuitie, daca te amuza) cat si de o indrumare, poate generalizata de mine, data candva de Gurdjieff (George Ivanovich **Gurdjieff** (January 13, 1866 – October 29, 1949), care recomanda cautatorului sa ia in considerare TOT ce il poate ajuta pe calea sa, indiferent carei Cai corespunde, doar sa ii asigure o evolutie catre constienta cat mai rapida. Eu am inclus aici chiar tot, de la idei la tehnici, de la cautarea „spirituala” la cea tehnica sau tehnologica, orice. Pentru ca, daca ai inteles cele sapte legi hermetice, desigur nu te poti rataci.

Am tot privit la modul in care diversi Maestrii s-au manifestat si apoi la reactiile atat de diferite pe care ei le-au starnit in cititori/comentatori. Desi fiecare au ajuns sa traiasca ADEVARUL, desi fiecare l-a formulat intr-o forma specifica lui si timpului in care s-a manifestat, aproape toti pot fi sau au fost invinuiti de a fi mentali. Dar oare nu e logic sa fie asa? Orice maestru reprezinta Sursa prin ceea ce EL ESTE, si o radiaza fara a avea nevoie de

cuvinte, prin simpla prezenta...Cel pregatit, ca rezonanta, il va recepta iar restul il vor „vedea” ca fiind doar un om obisnuit. Relatia dintre ei si discipoli a fost mereu pe doua planuri simultan, una bazata pe empatie (veti gasi „bazata pe iubire si incredere reciproca nelimitata”), iar cealalta desigur pe cunoastere, logica, menita sa deschida mintea. Acolo doar cu o minte stralucitoare putea sa se manifeste.

Desi Calea „mea” nu a fost una obisnuita, desi nu am trecut prin tehnici si nu am avut un Maestru aici, ulterior a fost indicat sa am o minima cunoastere in ceea ce priveste aceste aspecte din „istoria evolutiei umanitatii”. Tocmai pentru a putea avea aceasta interfata cu mentalul/intelectul uman.

Din tot arsenalul de cunoastere disponibil, am simtit si am re-cunoscut ca fiind valori indubitabile doar cele sapte Legi ale hermetismului, fara comentariile adaugate (stangaci, dupa perceptia „mea”), iar dintre tehnici am recunoscut doar meditatia/contemplatia si valentele transcedentale si energetice ale sexualitatii constiente/inalt vibratorii. ORICE altceva am simtit a fi doar variatiuni si interpretari, derivate din acestea. Am ales sa fac aceasta precizare deoarece cred ca este foarte usor sa te ratacesti in atata „cunoastere” aparenta...care pe mine nu m-a tentat prea mult. Apoi am inteles si de ce.

Asa cum Kybalionul o si precizeaza, Legea Mentalismului inteleasa pe deplin face din discipol Maestru. Meditand suficient asupra ei, evident asa va si fi. Ea nu face decat sa sublinieze caracterul VIRTUAL al intregii „experiente umane”, fapt povestit sub diverse alte forme in pretinsa istorie a evolutiei umane: „viata este vis in mintea lui Dumnezeu”, „Maya/Iluzie”,pana la recentele concluzii ale fizicii cuantice „o REALITATE ia nastere atunci cand este privita” sau „experimentatorul ESTE PARTE in experiment”.

Legea Corespondentei, tot din Kybalion, este si ea una foarte IMPORTANTA DE INTELES. Ea te ajuta sa „vezi” dincolo de aparente, acceptand ODATA PENTRU TOTDEAUNA ca exceptii nu pot exista. Eu acum „scriu” pe o tastatura, prin intermediul unui calculator, care deruleaza un program numit Word, aflat pe o structura Windows, derulata si ea pe un Dos, interfata intre hard si soft. Dar TOATE ACESTEA NU EXISTA in mod obiectiv, „fizic”, avand in vedere ca materie nu exista, ci doar 99,9999% spatiu si in rest ceva informatie si energie...Evident nici un „eu” nu are cum exista, pentru ca si el, cel care tasteaza, se subordoneaza acelorasi Legi imuabile...deci, de fapt, exista DOAR EXPERIENTA!

Ca EXPERIENTA sa poata exista se presupune ca este generata de (prin intermediul unui) un experimentator. Cum am putea sa ne imaginam Cine este acest experimentator? Admitand ca un „eu” fizic nu exista, desi pretinde ca scrie pe aceasta foaie acum „virtuala”, care poate capata si „forma materiala” printr-un „proces” care...nu poate exista, putem accepta notiunea de constiinta. Acum nu ma mai identific cu iluzia formei fizice ci m-am translatat in zona virtualitatii, sunt Constiinta! Dar...noi suntem „facuti dupa chipul si asemanarea”, ca atare avem aceleasi „proprietati” ca si Creatorul, adica ...care proprietati? Ce „stim” despre el? In primul rand avem dovada - pe noi insine - ca este...Creator! Deci

putem extrapola ca, si noi si el suntem constiinte creatoare. In ce domeniu cream, si el si noi? Evident in cel virtual, caci altul de unde? Prin ce se caracterizeaza Creatia Sa? Evident prin armonie, pace, abundenta de forme. Prin ce se caracterizeaza creatia „noastra”? Pai...printr-o diversitate foarte mare de creatii, doar ca nu mai sunt guvernate de armonie si pace, iar abundenta este...filtrata de „interese”!!!

Incercand sa gandim coerent, concluzia ar putea parea cel putin absurda: ce fel de „interese” pot guverna intr-un mediu virtual? Ale cui si concretizate in ce? Apare nonsensul de „interese materiale”! Despre ce material poate fi vorba? Parca materie nu exista si nici...realitate, alta decat...virtuala! Experientiala!

Se pare ca undeva, evident in „mediul virtual” a fost „strecurat”...desigur creativ, un virus informational! Cred ca el se cheama FRICA si a subprodus: griji/nevoi/necaz/durere. Dar...cum e sus asa si jos! Daca calculatorul a capatat un virus nu-l aruncam ci il devirusam! L-am putea si arunca, oricum e si el doar o „realitate virtuala”, doar ca el „exista” aparent in zona virusata, guvernata de lipsuri, de „nu sunt suficiente”, de concurenta! Dar iata ca aici intervine...uitarea! Confuzia creata intre constiinta constienta de imaterialitatea experientei si cea inconstienta, creata sub programele virusate, convinsa deja de...visul unei lumi foarte materiale si ...obiective!

Explicatii putem gasi in diverse „mituri si legende”, de la izgonirea din rai sau pacatul originar, dar ele insele nu sunt tot programe? Ce altceva ar putea exista in mediul virtual, in care viata e vis in mintea lui Dumnezeu? Sau a ta, ca doar esti creat „dupa chipul...”? Oare nu chiar acesta e modul in care am fost virusati? Nu cumva Constiinta care suntem a experimentat acest gen de „narcoza” informationala si... care este acum momentul?

Daca aprofundam Legea Vibratiei vom constata ca exista o dependenta directa intre vibratie si nivelul experientei. Ca fiecarui aspect al Creatiei ii corespunde o anume vibratie, ca si cand aceasta ar fi un fel de cod de bare. Constiintele sunt cele care isi pot schimba frecventa si aduce in manifestarea evident virtuala, o experienta cu respectivul aspect. Cu cat experientele s-au diversificat se pare ca constiinta s-a afundat tot mai mult in vibratie joasa, din „nevoia” de experienta. Cum viteza/rata diversificarii posibilitatilor de a experimenta a tot crescut, se pare ca vibratia a tot scazut iar pentru a obtine acea experienta trebuie sa te acordezi tot mai jos. Bucuria obtinuta, pentru din ce in ce mai scurt timp, rezultata din experiment, adanceste hipnoza uitarii de sine. Este si motivul pentru care bucuria obtinuta din experienta nu este o valoare reala ci doar un motiv de uitare de sine.

Bucuria starii DE A FI in schimb are o valoare energetica creativa, dar ea nu este motivata de experienta, ci de STARE. De existenta Constiintei de Sine. In Adevar nu se poate crea decat in Spirit, in iluzie insa, pare ca doar acolo se poate crea ceva.

Legea genului merita o tratare atenta si aprofundata. Ea este o lege limpede intr-un „univers” electromagnetic. Desigur nu putea primi o astfel de definitie pe vremea lui Hermes Trismegistus, dar cum spuneam, e util sa ne servim de tot ce ne poate fi util in drumul nostru

de la inconstient la constient. Explicarea simbolica yin/yang sau principiul feminin/masculin este sugestiva dar interpretabila. Creatia aceasta este un joc de lumina, ca o hologramа. Lumina este un fenomen electromagnetic. Legea genului, la nivelul interactiunii presupuselor corpuri fizice se poate traduce ca interactiune sexuala. Menirea ei este pur energetica, iar iluzia procrearii este doar o proiectie viciata, preluata din regnul animal. Nimeni nu a nascut vreodata un copil, in aceasta Creatie virtuala, desi aparent am experimentat-o cu totii. Si evident nimeni nu a murit vreodata, din simplul motiv ca nu are ce muri. Constiinta nu se naste si nu moare iar materie...nu exista!

Sa „vedem" putin notiunea de ADEVAR. Este pagina asta adevarata? Ar putea fi si neadevarata? La anumite nivele desigur este adevarata, deoarece „eu" scriu pe ea ceea ce...imi vine! Daca o scot la imprimanta, SENZATIA de adevarata creste. Si totusi, daca desfac calculatorul nu o voi gasi. Ca atare ea este, la un anumit nivel al experientei, un adevar. Daca privim atent, fiecare experienta este doar adevarata. Ba mai mult, nici nu ar putea fi altfel, deoarece ESTE! Dar adevarul experiential este doar un adevar partial, rezultat al unui punct particular dintr-o „ecuatie partiala de viata", fara relevanta in ABSOLUT. Acolo, doar ideile continute pot fi ADEVARATE, daca au un caracter impersonal.

De fapt eu imi scriu...mie! Voua va pot doar multumi pentru oglindiri. Aceasta virtuala impartasire nu face decat sa fie o discutie a mea cu mine, in propriul vis al mintii mele, o experienta pur subiectiva. Voi sunteti doar puncte de constiinta pe care eu va regasesc in...mine. Va si „personific" daca vreau sa ma joc, sunteti toti si frumosi si destepti, ca doar nu tin in capul meu ceva ce eu nu validez...Zicem ca...rezonam ca frecventa. Oricum va legitimati ca „dumnezei", deci nu e vreun „pericol"...

Reluand ideea de adevar, acest „vis" numit viata, este plin de adevaruri. De vreme ce ele exista, cine le-ar putea contesta? Fiecare experienta este adevarata si produce doar adevaruri experientiale. Eu nici nu cunosc notiunea de neadevar, decat daca cineva ar fi pus pe sotii...Ceea ce devine relativ suspect este cand un adevar partial, rezultat al unei experiente limitate, este proiectat cu valoare de ADEVAR absolut. Din pacate se tot intampla, din pura necunoastere sau neatentie. Unul exerimenteaza o „boala", adevarata in experienta lui, si se iluzioneaza cum ca ar fi din nu stiu care motiv. Dupa care creaza o regula cu valoare de proiectie asupra altor experiente/experimentatori, cum ca si ei vor pati la fel, daca...

Este valabil si in cazul remediilor, ca atare pretinsul cancer cunoaste cele mai multe si surprinzatoare retete de vindecare. Evident ca au functionat doar la primul caz. La fel insa este cu majoritatea retetelor...si bolilor.

Desigur ADEVARUL absolut este doar o revelatie si de asta sunt constienti toti cei care l-au trait. Formele difera desigur, dar pentru cel care experimenteaza este indubitabil ca ceva/cineva s-a produs in constiinta care el este. Pentru ca toate au un caracter surprinzator, e limpede ca nu sunt generate de un nivel de care experimentatorul sa fie constient. Si mai au o caracteristica, anume aceea ca duc la constiinta lui UNU. Nu am cunostiinta de revelatii

cu caracter separator. Exista insa si experienta unor revelatii iluzorii de tip astralist, care pot sublinia si separare. Pentru amuzament, in scoala de radiestezie am vazut algoritmi de genul: parerea lui Iisus despre...dar a Fecioarei Maria? (sic!) In viziunea lor ”integratoare”, pana si acestia au pareri diferite!...

Partialitatile sunt exact cele ce au asigurat diversitatea experientiala si deci coborarea in frecventa a experientei, per ansamblu. Nu conteaza ca noi le-am denumit stiinte, tehnologii, terapii sau simple divertismente. Nu conteaza nici daca gustul experientei a fost bun/rau. Conteaza ca a aglomerat experienta. Fiecare secunda acum aglomereaza experienta suplimentar, ritmul creste ametitor, noi „tentatii/propuneri experientiale” ne inghesuie din toate partile. Si TOTUL este doar virtual dar...hipnotic! Deci... doar in constiinta „mea/ta/noastra”...Acum, eu m-am straduit sa obtin o frecventa cat mai ridicata, poate si tu, chiar si acel „noi” a tot crescut, dar presiunea hipnozei e util sa fie ignorata. Asta doar prin cunoastere si constientizare se poate. De aceea cred ca mi-a fost cerut sa aduc aceasta viziune in fata ochilor tai/mei...

Nu de alta, dar in virtualitatea asta noi ne tot lovim de „articole” foarte indefinibile, sau definibile intr-o infinitate de moduri - ceea ce tot una este. Avem un psihic, lovibil rau, si mai avem si suflet, si asta plin de emotii si asa-zise sentimente...Cred ca le-am creat tocmai pentru a ne obtine „trezirea” prin ceva ce am intitulat „suferinta”, si care corespunde de fapt doar unui ciclu de neintelegeri experientiale. A te pozitiona contestatar in fata unui aspect care ESTE, dovedeste incapacitatea de a accepta evidenta, si eu o vad doar ca neintelegere, ca procesare defectuoasa de date, cu aspect...matematic! De ce as pretinde ca asta mi-ar genera mie suferinta? Poate ploua dar eu as fi preferat soare...desigur apare o experienta diferita in raport cu ce mi-am dorit eu, dar ce m-ar determina sa atasez o eticheta mental/emotionala acestei experiente? Constienta ma va determina, prin ATENTIE, sa nu etichetez si sa nu ma raportez ca efect al experientei, ci dimpotriva, sa devin creativ. Sa folosesc aceasta ca pe o oportunitate de a ma juca diferit.

Cu cat privesti mai atent, situatiile de viata – toate - pot fi tratate chiar la nivelul simplitatii exemplului de mai sus. Viata este vie, adica darul ei cel mai de pret este provocarea, surpriza necontenita care ar fi util sa te faca doar creativ si nu victima. Desigur alegerea va genera efecte, conform principiului cauzalitatii. Este si motivul pentru care mie experienta imi apare ca fiind o continua scoala, in care inveti doar sa te pozitionezi corect. Indicatorul „de bord” mie imi apare ca fiind „gustul” cu care traiesti. Chiar daca apare ca un sentiment, el are mai degraba o structura energetica, vitala si se cheama BUCURIA STARII DE A FI.

Aparent toti oamenii, puncte de constiinta/dumnezeu, isi doresc „fericirea”. Spun aparent deoarece chiar nu am intalnit pe nimeni capabil sa si-o defineasca. Sau, si mai ciudat, cu cat este mai putin constient cu atat CREDE ca o poate defini ca pe o insumare a unor agoniseli exterioare. Doar cei deveniti mai constienti/treji, incep sa aiba dificultati reale

de a si-o defini. Cei cu adevarat treji au renuntat la tot cortegiul de „sentimente” polare si perceptii duale. Sau, mai corect, ele i-au parasit...

Partea cu adevarat interesanta este ca, desi iluzorie sau imposibil de definit, marea majoritate a experimentatorilor sunt NEFERICITI, din simplul motiv ca fericirea apare doar ca o „fata morgana”, o biata iluzie in...desert. Putem chiar spune ca toata nefericirea se datoreaza doar hipnozei induse de credinta existentei undeva/candva/cumva/daca, a unui CEVA care s-ar numi FERICIRE. Iar notiuni/credinte iluzorii abunda in experienta inconstienta a umanitatii.

Experienta la „scoala pamant”, cum o denumesc eu, acum cunoaste o ridicare semnificativa a vibratiei si implicit, ca efect, un nivel calitativ mai ridicat, mereu in progres. Deocamdata efectele abia incep sa se faca simtite, in special datorita faptului ca evolutia s-a datorat pana acum unor varfuri de constienta. Deja fenomenul se disipa si capata un caracter colectiv, cum era si previzibil. Masurat, nivelul vibratiei multor individualitati acum depaseste cu mult frecventa constiintei Christice, luata ca vibratie etalon. Ca rezultat, nivelul emisiei de Lumina este in crestere continua, uneori liniar, alteori chiar in salturi colective. Sa nu uitam insa ca acestei dinamici i se opune cresterea provocarilor experientiale din ce in ce mai...dense. Rezultatul firesc al acestor doi vectori de „semn contrar” este cresterea tensiunilor interne in experimentatori, cu efecte stresante daca gradul de ATENTIE nu este corespunzator.

O categorie aparte o constituie constiintele mai nou intrupate, copiii si tinerii de azi, asupra carora preseaza simultan si mai multe forte. Desi in imaginea din final voi schimba modul de „perceptie”, pana la un punct ma folosesc de acceptiunile universal cunoscute. In primul rand as vrea sa amintesc ca multi dintre ei au venit sa ajute, cu ceea ce ei SUNT, evolutia, exact prin nerecunoasterea si nerespectarea conditionarilor general acceptate, ca VALORI. Majoritatea dintre ei subliniaza prin atitudine ca OPORTUNISMUL este lege in Creatie si ignora pe cat pot scoala, fiindu-le evident ca acel „proces” este nefiresc, nenatural, o conditionare. In plus facuta neprofesional, cu programe osificate, mult in urma cunoasterii obtenabile prin mijloace mult mai facile. Faptul ca ii obligam sa mearga acolo, ca nu am reusit sa schimbam acest sistem invechit si aceasta viziune, ne pune in pozitia de lasi si necalificati in a le putea ghida pasii. Nici nu cred ca avem mijloace sa ii contrazicem. Le prezentam o „lume epava”, in care nimic nu mai este valoare sau functional ca sistem, nu ca ar fi fost vreodata, doar ca era inca loc de iluzii. Iar daca noi nu vom face efortul de a privi prin ochii lor, vom baga energia vietii, atat a lor cat si a noastra, intr-o tensiune artificiala, creata de neasumarile noastre in principal, de lipsa noastra de coerenta si creativitate.

Cunosc multi parinti acum, macar semiconstienti, care desi stiu/au aflat ca boala ca atare nu exista si ca nici remediile unor astfel de stari catalogate ca boala nu pot fi rezolvate din afara, dar isi indruma si sustin copiii catre medicina. Sau catre studii economice. Desigur pot justifica ca spera ca medicina sa isi schimbe dinlauntru viziunea sau optiunile, doar ca...nu asa functioneaza. Daca eu „vad” boala, creez boala, daca vad economie, creez ceea ce

am in atentie. Nu poti vedea economie fara „concurenta”, iar daca vezi concurenta te pozitionezi diferit fata de ceea ce ne dorim a aduce in manifestare.

Banuiesc ca e dificil sa iti sfatuiesti copilul sa se construiasca doar pe ceea ce il bucura pentru ca e posibil sa-l vezi jucand la infinit jocuri pe calculator sau stand in baruri, dar va fi util sa vezi de ce nu a avut atentia catre natura sau ceva creativ...nu cumva e ca urmare a lipsei tale de disponibilitate sau interes/creativitate? Pentru ca nu vad tanar sa opteze cu bucurie pentru disectia pe cadavre sau cazuistica medicala, ci cel mult iluzionandu-se ca asa isi ajuta semenii sau se ajuta pe el sa obtina ceva, pozitie, bani,etc. Nici sa studieze legi si legisoare artificial create, mereu in schimbare, menite sa administreze...iluzia colapsului general.

Consider ca ar fi util sa ne prezentam verticali in fata copiilor, sa ne recunoastem nereusitele si lipsa de asumare si sa nu ii invinuim sau presam ca nu sunt conformi cu asteptarile noastre, si ele osificate. Sa ii invatam sa traiasca ACUM-ul, asa cum vor sti sa si-l mobileze, fara pretentia investirii mereu intr-un pretins viitor „fericit”, garantie a nefericirilor complementare. Sa ii invatam sa fie deschisi, nu sa le aratam mereu „fortaretele blindate” ale intrarilor din fiecare apartament...Sa se simta inconjurati mereu de prieteni, nu de concurenti sau dusmani, sa aiba si urechi, nu numai gura, chiar daca noi am fost conditionati cu oratoria. Pozitia fireasca in fata vietii va trebui sa se schimbe din ”cu mainile incrucisate pe piept” - sistem inchis, in mainile larg deschise catre cer si semeni,- deschidere si acceptare neconditionata/totala.

Daca noi nu suntem capabili de a le insufla aceasta schimbare, va trebui sa ne multumim privindu-i cum vor face ei singuri aceastra trecere, stangaci si cu chinul aferent deformarilor cu care deja noi i-am amprentat. Si macar sa stim sa acceptam. Sunt la ora actuala natiuni amenintate de depopulare drastica din simplul motiv ca 40% dintre tineri nici macar nu si-au imaginat o intalnire. Care au creat dispozitive electronice la purtator care emit...disponibilitate relationala, pe strada. Atat de sintetici si separati am ajuns sa „experimentam viata”. (Japonia)

In plus, asupra lor preseaza nu numai pulsiunile erotice firesti, dar si deviatiile favorizate de diversificarea si disponibilitatea gadgeturilor si mediilor virtuale de transmitere date, care fac din ei adevarati „magi de magie neagra”, fapt de care nu sunt constienti. Este acum atat de facil sa te masturbezi in fata unui aparat mort si sa emiti in frecventa astrala emotiile tale, care victimizeaza si dau dependenta la zeci, sute sau mii de kilometri si sa crezi ca doar te joci! Daca insa ajungi in preajma „partenerei/ului” de joaca, constati ca esti cumplit de inadecvat unei relationari firesti interumane si/sau intersexe. In acel moment „se nasc” doua victime, deoarece ambii se constata timizi, balbaiti, incapabili de o abordare fireasca, chiar si de o mangaiere/imbratisare. Se ajunge uneori disperat si la sex, dupa care senzatiile obtinute sunt si mai dureroase, bazate doar pe imaginatii deviate si pe ...tehnologie, dar necontinand nici una din componentele sanatoase: tandrete, consideratie, afinitati, etc.

Vrand nevrand, noi suntem autorii, creatori ai acestui moment si e firesc sa ne asumam. Util ar fi sa contrabalansam cu ceva cunoastere, daca si noi o detinem, asa incat responsabilitatea apasarii pe butoane sa devina constienta. Deoarece acest tip de relationari virtuale/in astral contin simultan si pericolul adictiei la frecvente, iar acelea nu sunt cele mai indicate de a fi experimentate. Infoenergiile care calatoresc in acea banda nu pot fi controlate nici macar de cei ce se considera familiari. Cei care le-au explorat constient s-au inarmat cu date si verificari multiple, cu ghidari si protectii.

De altfel, a trai inconstient sau a trai constient sunt doua lumi TOTAL DIFERITE, cu aparenta doar a similaritatilor. Pentru ca, de fapt, nimic nu este ceea ce pare a fi. In timp ce majoritatea, apropiindu-se de un om se si imagineaza in fata unui posibil concurent/competitor intr-un domeniu sau altul (mai frumos/destept/bogat/iscusit, etc), eu ma intreb doar, total deschis: „prin acest punct de constiinta/dumnezeu, ce anume provocare/dar mi se face”? Provocarea eu o consider o invitatie la a cocrea ceva impreuna (de regula o stare imbunatatita, un nivel de confort/sanatate), iar dar, orice - de la un zambet in sus!

Oricum, nici „eu” nu sunt ce par a fi, deci stiu ca NU EU FAC ci ca PRIN MINE SE FACE, desigur orice. In acest mod si DOAR IN ACESTA de a procesa date, impersonal total, fara mize si preferinte, experienta mea va fi deosebita si confortabila. Desigur iti doresc intelepciunea de a experimenta diferenta de exercitiu de viata care apare cand schimbi pe „eu fac” cu „prin mine se face”, in constiinta care tu esti! PERMITEREA, despre care se mai citeste pe ici/colo nu se refera la a admite in experienta, lipsit de discernamant, a oricarei manifestari, ci a permite Sursei sa se manifeste, atat prin tine cat si prin ceilalti. Starea de ATENTIE si DISCERNAMANTUL vor face ca viata sa devina mai degraba un dans, un sport elegant. De fapt exista o tendinta de a se interpreta tot ceea ce s-a spus ca intelepciune, la nivelul psihologic.

Este evident ca nu s-a inteles ca ATENTIA este instrument de creatie/aducere in manifestare. Nu s-a inteles ca ATENTIE=ENERGIE !!! Ca atare nimeni nu poate doar observa ceva, cata vreme nu stie sa fie COMPLET DETASAT fata de obiectul/subiectul observarii. Cei specializati in manipulare cunosc foarte bine asta, folosind-o cu profesionalism. A nu da atentie unui aspect/obiect/subiect este echivalent cu a nu da apa unei plante: se usuca!. Este motivul pentru care medicina va invita la PREVENTIE (=atentia dusa la a crea boala), iar inteleptii va sfatuiesc nu numai sa lasati corpului dreptul de a se autoechilibra/armoniza/ vindeca singur, fara ca voi macar sa-l mai „observati”.

Oglinda intotdeauna va va fi dusman! In ea va criticati cel mai ades defectele aparente, pe care le mariti cu fiecare „nevinovata” observare. Mai ales ca...nu va vede nimeni!!! Ce leapsa e acolo, mereu!!!

Mare atentie celor care se decid pentru variante naturiste, atat in preventie cat si in tratamente. Nu exista „obiectiv si material”, este un univers virtual, in care doar constienta

faptului ca administrezi PROGRAME, si nu doar la nivel psihologic cum se crede, te poate scoate! Degeaba mananci morcovi ca sa slabesti, cauza nu este in alimentatie, ci in programele derulate inconstient sau subconstient. Si subconstientul este cumva o fuga de raspundere, deoarece daca esti ATENTIE mereu in ACUM, nu are cand si cum sa se manifeste. Pot pretinde ca subconstientul ma indeamna sa fumez, daca vreau sa ma mint. Daca insa vreau sa fiu cinstit trebuie sa recunosc ca fumez, constient de ceea ce eu aleg, din pura bucurie a experientei. „Eu si cu Tatal una suntem" exact asta incearca sa ne spuna: cele doua nivele de inteligenta au fost reunite in FUNCTIA TATALUI, nivel pe deplin constient. Miracolele a-par doar cand nu esti sabotat de ...propria lasitate sau neatentie!

Neville si nu numai cauta sa coboare in subconstient programele dorite, inlocuind vechile programari, adica recomanda alegerea unor experiente cu gust mai placut. Desigur este un nivel preferabil, decat cel de a fi vesnic efect/victima a unor inregistrari vechi, multe inscrise de altii. Dar este si el o partialitate. Prin acest tip de interventie tu chiar crezi ca iti cunosti constient interesul experiential, ori nu este asa. Acolo de fapt se fortifica o pozitie egotica, in care o preferinta PERSONALA este posibil sa te indeparteze de la lectiile venit sa le inveti. „Jocul vietii" abordeaza subiectul putin altfel, acceptand ca tu chiar e foarte posibil sa nu-ti cunosti interesul. Exista si scrieri mai vechi, cum ar fi „Viata Impersonala", care au un cu totul alt mod de a vedea lucrurile. Acolo autorul - necunoscut de altfel - iti explica cum, de fapt, TU NU EXISTI!

Interesant este ca, poate nu si surprinzator, cu cat s-a avansat in timp cu atat mai mult viziunile egotice au capatat teren. Chiar si in randul autorilor apartinand unor culte. Tendinta este sa credem ca nu exista un nivel de inteligenta care a creat totul, ca totul este rezultat al intamplarii, chiar daca s-au facut calcule foarte matematice despre probabilitati, in acest sens. Si, desi experienta individuala din ce in ce mai mult ne demonstreaza fiecaruia ca intamplare NU EXISTA, acceptarea in constiinta a unui nivel de inteligenta superior este o provocare pentru multi. Am ajuns sa recomand din ce in ce mai mult celor aflati pe un drum constient, ca in momentele lor de criza/inconstienta sa-si puna una din intrebarile: Exista intamplare? Dumnezeu exista?...Astea chiar au darul sa te scoata din pretinsa criza/joc inconstient.

De fapt ar fi util sa devenim constienti de faptul ca energia este o constanta in acest univers. Ea a si fost masurata, in mai multe moduri. Un cercetator japonez afirma in urma cu mai bine de un deceniu ca a calculat ca fiecare cm. cub din univers detine un potential de 800 000 eV, daca retin eu unitatea de masura corect. Indiferent locul din univers.

Ceea ce pe mine ma intereseaza este faptul ca, pentru a aparea o manifestare, este necesara o informatie, iar pentru ca aceasta sa existe e nevoie de o inteligenta creatoare. Asa iau nastere infoenergiile si aparenta obiectuala, aparenta fizicalitate. Conditia pentru ca o fizicalitate sa apara este si aceea ca elementele create sa aiba aceeasi frecventa. Altfel ar trece unele prin altele, spatiul fiind 99,9999%. Ceea ce, de fapt, se si petrece uzual. Sunt permanent „cu noi" realitati si infoenergii vibrand in frecvente superioare si pe care nu le

putem percepe decat in conditii limitate. Ele trec prin aparenta noastra fizicalitate sau...ne pot si locui. Unele animale le percep si chiar si copiii, nu rareori.

Dar nivelele de inteligenta capabile sa informatizeze energia sunt destul de multe. Iar noi nu suntem intotdeauna constienti nici macar de faptul ca gandul, constient/inconstient creeaza. Si celula este un nivel de inteligenta. Si ea informatizeaza energia si da nastere la diferite substante. Glanda pineala este si ea un nivel de inteligenta, mai exact un nod sau releu de traducere de informatii. Functie de modul cum ea lucreaza/vibreaza noi percepem „lumile", atat cea perceputa ca fizica, cat si alte dimensiuni vibrationale. In functie de cum percepe, transmite la randul ei semnale in intregul sistem endocrin. Astfel „regleaza" si armonizeaza vehiculul nostru de constiinta pentru interactiunea cu acest plan vibrational.

Aparent toti suntem oameni, dar este ca si cand ai spune ca ai o cutie de conserve luata dintr-un market, fara eticheta pe ea. Diferenta nu este cu nimic mai mica decat a te astepta la fasole cu carnati si a descoperi...compot. Totalitatea nivelelor de inteligenta prelucrand date dintr-un om face ca rezultatele prelucrarilor sa fie deosebit de diverse. A pretinde la infinit ca omul este doar o insiruire de organe care pot fi peticite si inlocuite sau reasamblate este cizmarie curata. Este suficienta o umbra de emotie si masinaria umana nu mai e de recunoscut. Sau un simplu gand. Nu mai vorbesc de modul cum se schimba, uimindu-se singur, cel care apuca sa mediteze. De la relatia cu propriul somn, perceptii si relatiile cu mediul, nimic nu mai ramane la fel.

Ne indreptam categoric catre un alt nivel al experientei umane. Nu am nici o indoiala despre asta, o constat zilnic prin multe observatii. In mod limpede se va schimba nivelul de atentie, constienta, relatiile interpersonale si cu mediul, paradigma de gandire in ansamblu, responsabilitatea individuala, se vor diminua iluziile, iar cauza isi va regasi pozitia fireasca, in interior. Experienta va ramane in mod constient la periferie si nu va mai fi considerata cauza. Cel putin eu asa vad deja.

Individual sunt experimentate strafulgerari de interdimensionalitate, punctul zero sau alte aspecte, menite toate a ne face atenti cu adevarat. Prea am crezut in materialitatea acestei lumi si in regulile ei „obiective"...un dram de indoiala, pe ici pe colo, ne face cu adevarat...realisti! Pentru ca inca ne imaginam ca libertate inseamna, eventual, sa facem sex cu mai multi. LIBERTATEA, in adevar, inseamna un maxim de responsabilitate. Imagineaza-ti ca ai o harta, care brusc devine...foaie alba! Responsabilitatea inseamna sa o redesenezi tu, stiind ca functie de ce ai imaginat creezi acel teritoriu! Si eu cred ca vom trece prin acel punct!

Cartea asta isi propune sa te ajute sa te mai eliberezi putin. Nu ca asa am vrut un EU, care crede-ma ca nu prea mai exista de mult, ci pentru ca...asa TREBUIE! Afurisit cuvant asta! Nimanui nu-i „place", dar zau ca nu exista intamplare! Si, daca ea nu exista, inseamna ca..."trebuie" exista! Pare logic, nu?

Ne intrebam de eoni probabil, desi chiar nu cred ca o facem decat din minte, cine suntem si ce rost au toate astea...Pe undeva sunt sigur ca am stiut INTOTDEAUNA, nu s-ar putea altfel, doar ca...trebuie sa fii tare treaz ca sa si re-cunosti! Iar trezirea asta...nu era chiar „scopul" jocului. Pentru ca „scopul" era chiar...jocul! Sa devin ceva mai explicit in ceea ce priveste aceasta viziune: Imagineaza-ti ca...

Ar exista un punct de inteligenta creativa, capabila deci sa produca o MANIFESTARE. Sa-i zicem Sursa sau Dumnezeu! Prefer Sursa deoarece...chiar asta este! Dumnezeu deja se poate banui ca are foarte multe si incerte atribute/atributiuni. Sursa doar...emite! Ce emite? Ca sa emiti ceva se presupune ca esti/ai energie. Ca sa emiti coerent inseamna sa atasezi si informatie. Pe acest principiu se si bazeaza pretinsa incercare de a detecta „civilizatii extraterestre". Deci Sursa emite coerent, inteligent. Ce poate emite inteligent, pe langa „purtatoarea energetica"? Fundamental...orice, evident! Dar ca in orice relatie, o emisie presupune ca ar exista si un...adresant, cunoscut/necunoscut! Cred ca exact in punctul asta lucrurile devin neclare pentru orice „cercetator" al Creatiei!

S-a formulat insa ca"viata e vis in mintea lui Dumnezeu"...oare nu chiar asa o fi? Se spune ca noi suntem puncte de constiinta/dumnezeu...oare nu chiar asa o fi?! Se spune ca „suntem creati dupa chipul si asemanarea"...oare nu e logic? Se mai spune ca nu suntem separati, ca UNA suntem! Toate multele ce se spun mie imi a- par ca seamana cu un mine jucand sah, la ambele capete, cu ambele culori! Care „mine"? Pai cati „mine" ar putea fi? Daca eu m-am decis ca, in vis, sa ma joc cu mine, inseamna **ca imi imaginez, simulez** ceva! Daca vreau sa complic jocul, pot crea mai multe variante de „eu" jucandu-se cu „mine". Creez un patern si il repet. Oglindiri! Fractali de oglindiri! Ca jocul sa se complice, in patern bag si o variabila oarecare! O pot defini ca libertate de alegere!

Daca „jocul/visul" e infinit, atunci paternul initial plus variabila, constituindu-se intr-un nou patern, pot apoi sa alcatuiasca foarte diferite forme...fractalice! Cartea asta isi propune sa ne familiarizam cu aceasta ipoteza, plimband diferitele experiente care au fost obtinute prin ipoteza propusa, ca sa vedem daca e posibil sa se confirme. Formulat mai exact ar suna asa:

Vad **INTREAGA CREATIE ca pe un imens simulator**, in care fiecare experienta isi gaseste atat participantii cat si locul de joc in oglindiri ale inteligentei universale.

Daca exista acest ADEVAR, atunci noi chiar ne putem gasi linistea! Atunci chiar putem intelege si accepta ca totul ESTE SURSA, ca noi toti UNA SUNTEM! Pentru asta ar trebui sa analizam putin paternul initial - probabil IUBIREA LUI DUMNEZEU PENTRU CREATIA SA - si variabila LIBERTATEA DE ALEGERE.

Daca ar fi emis doar iubirea, nu ar fi putut exista un joc, ci doar un camp de infoenergie, constant si coerent. Daca m-as aseza la o masa de joc si doar as privi piesele, din

ambele parti, cel mult as putea sa obtin infinite mese de joc, la care nimic nu se petrece! Cu atat mai mult cu cat IUBIREA ESTE PACE, ARMONIE! Nu contine un „dinam”! Ceva trebuie sa asigure atat dinamica cat si ...surpriza jocului. Ca atare „alegerea” presupune ca mut piesele! Dupa ce considerent? Pai dupa paternul obtinut din paternul initial, plus variabila/**alegere**! Obtin deci niste variante oglindite, dar probabil nu perfect. ALEGEREA asigura ...imperfectiunea! Ca atare...jocul!

Baiul - care desigur NU E BAI - este ca din infinite paternuri repetate, alegerile au produs variante de joc si „personaje” destul de diferite in raport cu paternul initial si...era firesc sa fie asa! Cu cat jocul s-a diversificat, au aparut formatiuni fractalice de diferite asemanari...rezonante! Cu cat jocul a continuat, cu atat alegerea a creat noi variante. Indepartarea fata de varianta initiala consideram noi acum ca a dus la coborarea experientelor catre...uitarea paternului initial. Ne rataciram intre atatea variabile.

Acum spunem/stim ca noi toti SUNTEM IUBIRE, doar ca alegerile ne-au dus de multe ori in ...aparenta anulare de Sine! Desigur asa ceva nu este posibil, paternul initial a ramas neschimbat si se gaseste in fiecare oglindire, doar variabila e mult diferita! Putem echivala variabila cu personalitatea? De ce nu? Cu cat variabilele au ponderea mai mare, cu atat personalitatea este mai pregnanta, dar aia nu inseamna ca paternul initial nu este acolo. Si el, desigur, ESTE DUMNEZEU!

Fiecare oglindire este insa Creator. Creaza contexte si conjuncturi noi de joc. Ele sunt mai armonioase sau mai putin, functie de ponderea...variabilelor, in oglindirea Creatoare care a radiat/emis/creat acel context. Desigur se creaza, pe principiul oglindirilor, fractali, care apoi se stratifica. Aceasta stratificare da nastere la vibratii diferite, fractal sub fractal atenuandu-se! Imaginea de ansamblu care ACUM mie imi apare este cea a unui simulator foarte complex. Complexitatea rezida din faptul ca fiecare oglindire este Creatoare si a creat contexte experientiale/de joc. Daca adaugam uitarea, rezulta o...ILUZIE A UNEI REALITATI. Care realitate? Desigur cea experientiala! Care experienta? Desigur cea in care te afli...prins!

Exista o logica a existentei acestui Simulator, aflat in Mintea Universala? Desigur, si exista multe! In cuprinsul lui acum se poate experimenta practic orice! In primul rand pentru ca acolo ORICE OGLINDIRE ESTE...dupa chipul si asemanarea! Apoi deoarece deja au fost create o infinitate de contexte si conjuncturi experientiale. Ele deja SUNT! Aici Neville te invata ca poti alege sa te muti dintr-o experienta in alta. Si desigur are dreptate! Doar ca...nu foloseste decat la...gust pe limba! Oricum este o virtualitate in mintea Universala, chiar daca are aspect de „realitate” fizica...care Fizic?

Implicatiile insa sunt multe, daca ne pare verosimila viziunea. In primul rand devine limpede ca...nimeni nu se poate naste si nici muri. Apoi tot „dramatismul jocului” dispare ca prin farmec! Unde e loc de drame? Tot ce a fost creat este desigur o iluzie contextual/conjuncturala, o poveste. Totul a fost „inventat” in Simulator si desigur pare foarte veridic, doar a fost creat si perfectionat continuu de ...dumnezei creatori, nu? Toti

participantii la joc sunt fundamental sfere de infoenergie, care se percep conform utilitatilor Simulatorului ca fiind ceva: oameni! Daca iau fiecare electron care anima calculatorul meu si il imbrac (alfanumeric desigur) intr-un costumas, voi obtine in integrate povesti de speriat! Probabil memoriile ar putea fi dormitoare, ma gandesc! Tranzistorii desigur...porti simple, usi de acces! Diodele probabil indicatori rutieri? Ne mai jucam?

Din experienta mea de..electron imbracat alfanumeric, pot insa spune ca, daca faci abstractie de cat poti de multe „realitati contextual conjuncturale" - ca „neinteresant" ar spune un bun prieten -, atunci evolutia ta prin tranzistori si integrate devine mult mai fluenta. Cu alte cuvinte iesi mai usor din...hipnoza! Adica din uitarea de Sine. Sau altfel spus, partea aleatoare adaugata se diminueaza. Ponderea paternului initial creste! Pretentios spus: SE REVELEAZA SINELE!

Daca ACUM ma intorc la Kybalion, ma sprijina in ipoteza sau ma contrazice? Pai Legea Mentalismului spune ca totul este Spirit, iar cea a Corespondentei ca...asa cum e in calculatorul de jos este si in afara lui (sus)...Nici fizica cuantica nu ma contrazice cand spune ca o realitate ia nastere in momentul in care este privita! Cel putin un... eu, asa vede! Sunt absolut de acord sa imbracam electronii cu orice „hainute" vreti, sunt de acord si cu povestile care pot lua nastere din calatoria lor contextual conjuncturala prin porti si relee si memorii, cu conditia sa nu facem drame! Ba chiar si pasiuni pentru drame! Pentru ca aia chiar inseamna ca am uitat de „Sinele nostru", simpla oglindire a Sinelui, la care a fost atasata o variabila aleatorie.

Este adevarat (in partialitati desigur) ca ne ducem hipnotic toata ATENTIA CREATOARE exact in acea variabila. Desigur atentie=energie si desigur ce hranesti nutresti! Haios este ca pretindem ca ne vrem Sinele revelat, in timp ce organizam cursuri si studiem exact atribute ale acelei parti, care e doar destinata intretinerii jocului! Vindecam subconstientul...care subconstient? Iertam...pe cine/ce? Nu este o perspectiva interesanta?

TOT ceea ce credem ca stim este de fapt constituit din simple povesti spuse noua de catre...cineva. Suntem sase miliarde...de oglindiri!? I-ai numarat tu? Dar chiar si tu, tu existi? Eu exist crezi? Esti convins? Ti-ai taia tu ...mana virtuala de sfera de infoenergie?...Pamantul exista? Ne dam cu fundul de pamanat despre existenta extraterestrilor...sa fim seriosi, daca ii inventam desigur vor exista...sfere de infoenergie...imbracate diferit! Ca si sfintii sau mai stiu eu ce altceva! Suntem intr-un joc infinit, cu infinite povesti „reale", asa cum real este orice vor muschii mei imaginari pe monitorul asta, care si el exista, in proportie de 100/99,9999...Suntem vis in vis in vis...esti sigur ca azi-noapte nu ai „murit"? Dovedeste-ti! Poate ai trecut in alt nivel al visului, poti fi sigur? ...cum e sus e si jos, nu uita!

Inteleptii au repetat mereu: „nu da scop vietii, viata ESTE SCOP"...Altii au formulat sa nu ii cauti sensul caci...nu are nici un sens. Dar **jocul**, da, este fascinant!

****

Un exemplu viu este exact ceea ce „eu” patii exact acum, scriind acest pasaj. Ca si la prima carte scrisa acum...multi ani, Sursa se vrea prezenta creativ, ca atare ma atentioneaza despre asta in moduri foarte socante, tehnic. Urma sa petrec cu niste prieteni cateva ore la o cafea, dar un gand mi-a spus ca pot sa lipsesc si sa utilizez timpul mai corect, adaugand cateva pagini aici. Mi-a parut un gand armonios si am ramas sa scriu. Desigur cateva idei s-au asternut, erau si interesante si corect explicate si suficient de multe. La mine, cand se scrie prin mine, eu uit desigur imediat, incredintat find ca „hartia” isi face datoria. Ca atare am doar vagi amintiri despre pasajele anterioare.

S-au adunat apoi prietenii, pentru meditatia zilnica si eu am inchis Word-ul. Desigur salvasem si eu, iar programul oricum salveaza... Intre timp mi-au povestit ca au venit la cafea si prieteni pe care nu i-am vazut de ceva vreme, care au regretat ca eu nu eram. Desigur mi-as fi dorit sa-i revad si eu.

Dimineata am deschis cartea, sa continui. Am trait sentimentul ca sunt in alta lume. TOT ceea ce eu adaugasem in intervalul cu cafeaua, disparuse. Si, ca sa fie si mai „socant”, in baza experientelor de la prima carte, - cand inclusiv copila mea de cativa anisori pe atunci mi-a restartat calculatorul in timp ce scriam si alte cateva aventuri similare - ma „asigurasem” printr-un program de sincronizare cu un „Cloud”, ca va exista o copie de siguranta, altundeva decat pe propriul calculator. Copia exista, desigur, dar NU SI PASAJUL adaugat in acel interval.

In asemenea situatii traiesti sentimentul ca ai plecat de la Bacau, sa zicem, te-ai oprit sa innoptezi la Predeal, si dimineata, cu bocancii plini de noroi de la Predeal, te trezesti la...Bacau! Desigur au urmat in-cerc-ari de recuperare text, atat facute de mine cat si de un bun prieten aflat in vizita, mester in calculatoare: imposibil de gasit vreo urma, pe hard. Concluzia care se impune este ca am fost atentionat despre non-aliniera demersului meu, considerat just de mine, dar care a avut consecinta neintalnirii, regretata de ambele parti. Despre asta povesteam putin mai sus, putem face alegeri contextual/conjuncturale, doar ca rezultanta nu e musai sa fie un succes experiential, daca nu este si aliniat demersul. Posibil ca, daca intalnirea se producea, ar fi putut aparea oportunitati de cocreere/variante joc suplimentare, pe care Sursa sa le fi urmarit si eu le-am blocat! Acum cu greu as putea reconstitui ce scrisesem acolo...Ca un plus de informare corecta: nu anuntasem pe nimeni despre faptul ca nu vin, considerand lipsit de importanta sa fac acest lucru. Banui ca aceea a fost dizarmonia...”penalizata”!

****

Revenind, imi amintesc vag ca incercasem sa povestesc cate ceva despre aparenta obiectivitate. Chiar va invit/invitam la un experiment, urmarit de mine de foarte tanar.

Luati un aparat foto si invitati trei fotografi, rugandu-i sa va pozeze din acelasi loc, cu aceeasi camera, aceleasi reglaje si conditii de iluminare, iar voi ramaneti in exact aceeasi pozitie. Ceea ce ar fi util experimentului ar fi ca cei trei sa aiba raporturi cat mai diferite cu

voi, ca persoana. Unul sa va fie prieten apropiat/iubit/iubita, altul un indiferent si un al treilea, daca s-ar putea, unul din cei ce nu va agreeaza prea mult. Rezultatul vor fi trei poze ale altui chip. Pentru ca „poza" nu este altceva decat o co-creatie, ea fiind rezultatul conditiilor aparent obiective/tehnice imbinate cu sentimentele proiectate intre cel ce "observa/fotografiaza" si cel fotografiat. Ba mai exista si un al treilea, care intervine si el in cocrearea acelei imagini: voi, cel care "acum priveste/observa" propriul chip…pozat, avand un sentiment in raport cu…poza. Pare ca aici ciclul de "creatie" declansat de un …declansator fotografic se incheie: fals, partea complexa abia acum urmeaza. Sentimentul vostru declansat/generat de poza aceea nevinovata va fi baza de pornire pentru…viitoarea voastra "imagine de sine", aia aparent obiectiva. Totalitatea "impresiilor" emotionale declansate de vederea acelei imagini declanseaza procese care, in sistem avalansa, nici nu va puteti imagina unde va va duce experienta. Este suficient sa declanseze frustrari. Dar …pentru cel constient, nu va genera nimic sau va alege ce sa genereze.

De pe la paisprezece ani sunt fotoamator, deci chiar stiu ce spun. Intotdeauna pozele facute de mine au declansat sentimente de apreciere in cel fotografiat, ca atare nu am fost ocolit..,ca fotograf. Desigur pentru ca eu iubesc oamenii si se pare ca…asa a fost mereu.

Tin minte, ca observatie similara, ca pe vremea cand eram elev la arte plastice, unele portrete semanau foarte bine cu modelul care ne poza, in timp ce altele nu imi ieseau deloc. Pentru ca un portret sa semene cu modelul, era necesar ca intre mine si el sa fi existat un dialog. Daca nu stiam nimic despre el si tacea, nici o sansa! Daca in schimb existase o minima relatie, putea fi apoi recunoscut de oricine. Sau macar sa fie deschis spre dialog. Atat de "obiectiv" este cam totul.

Partea cu adevarat "haioasa" in acest joc virtual INFINIT, numit de majoritatea "viata mea", este ca pretinsa viata este "controlata" prin inconstienta, exact de catre cele mai "nevinovate" articole, cum ar fi …oglinzile. Daca credeti cumva ca "viata voastra" este rezultatul nu stiu caror constructii logice, mai insistati in aprofundare. Cu cat veti insista, aproape indiferent daca sunteti in "hainute" de barbat sau femeie, viata va este rezultat al …imaginii din oglinda. Poate parea aberant ce afirm acum, dar viata nu s-a bazat pe scolile urmate, nici pe altceva mai "substantial", ci pe …imaginea din oglinda.

Zilnic ati consultat-o, constient/inconstient, macar de cateva ori. Exista pretentia ca…ea nu va minte! Desigur doar pretentie, pentru simplul motiv ca nu am vazut om sa se priveasca in oglinda cu chipul lui din acel moment. Toti se apropie de oglinda cu o grimasa, pe care o au pregatita special pentru…privitul in oglinda. Cu cat pare mai superficiala consultarea oglinzii, cu atat mai evidenta - unui observator - ii apare grimasa pe care respectivul si-o monteaza pe fata. Si mai ciudat este ca, de-a lungul anilor, grimasa..evolueaza! Ea se straduie sa fie aceeasi dar…desigur nu reuseste. Grave insa sunt complexul de sentimente generate de fiecare privit in oglinda. Majoritatea sunt din categoria criticisme. Sunt de fapt reactii emotionale declansate de virtuale comparatii cu…orice imagine preformata despre…frumusete. Iar emotiile sunt instrumente de

creatie…inconstienta! Zilnic v-ati creat si re-creat o “imagine de sine” /sentiment-emotie inconstient creatoare de…context experiential. Aproape niciodata nu am vazut om sa se priveasca in oglinda si sa plece cu un sentiment de apreciere catre experienta, oricare ar fi fost acea experienta. Cel mult de acceptare…amaruie. Ce experienta vreti apoi sa rezulte?

Sunt oameni constienti, care chiar au studiat tot felul de modalitati sofisticate de manageriere a gandirii proprii, care totusi nu pot sa “vada” rolul oglinzii in propria “imagine de sine”…La fel este si cu pozele. Diferenta exista si este data de …aportul creativ, dar si acela…constient/inconstient, al celui care face poza. Poti reconstrui un om din temelie doar fotografiindu-l, daca esti pe deplin constient. Dar il poti si demola. Nimic nu este…ceea ce pare a fi, va asigur!

In ADEVAR, acest minunat joc virtual poate fi deosebit de simplu si de armonios. Ar exista cateva “conditii” de indeplinit, pentru asta. Functie de importanta, le voi parcurge in continuare.

Cea care mie imi apare a fi cea mai cuprinzatoare, este constienta faptului ca NU EXISTA REALITATE OBIECTIVA, dupa cum nu exista nici ceva care poate fi numit MATERIE. Putem considera lejer ca ceea ce denumim VIATA este **mirajul care se naste in cel mai performant Simulator imaginabil**, exact ca pe un monitor infinit, tridimensional deci cu proprietati de hologramа, si in care fiecare punct detine si informatia intregului. Nici nu ar putea fi altfel intr-un univers mental, Vis in mintea lui Dumnezu, in care suntem…parte.

Verosimilul, aparenta perfectiune capabila sa induca starea de hipnoza, este evident urmare fireasca atat a “mediului virtual” in care se desfasoara jocul, cat si a instrumentelor de creatie sau…manselor/comenzilor aflate in Simulator. Desigur, ca participant la joc ai putea spune ca…”curgi cu viata”, dar te minti doar, avand in vedere ca “comenzile” nu ai cum sa le eviti. Cel mult poti pretinde ca nu le atingi, doar ca practic asa ceva NU SE POATE! Este si motivul pentru care, corect se afirma ca si nonactiunea este tot actiune. Pentru ca in viata/Simulator, comenzile sunt **alcatuite EXCLUSIV** din totalitatea **starilor/emotiilor/sentimentelor/gandurilor**. Cine inca crede ca imaginea de pe monitor se va schimba daca foloseste o guma de sters sau un creion, va trebui sa se mai frece la…ochi! Manife(st)-starea nu este decat o proiectie pe acest monitor “gigant” a unei pretinse realitati experientiale, generate exclusiv de instrumente “cauzale”, adica cele enumerate mai sus….CUM E SUS, ASA SI…JOS! Kybalion! (Gigant este in ghilimele deoarece si el asa ...pare, in perceptia fiecaruia. Nu ca chiar ar fi!)

In ciuda faptului ca…ASA SI ESTE, sau poate cu atat mai mult cu cat, Legitatea care mie imi a-pare a fi chiar si deasupra enunturilor din Kybalion este ARMONIA. Kybalionul doar enunta niste principii de baza gasite in Creatie, pe cand ARMONIA este, dupa perceptia”mea”, Lege guvernand Creatia.

Ceea ce nu intentionez eu aici sa fac este sa dau sentimentul ca VIATA, asa cum e perceputa de fiecare dintre “noi”, nu ar fi foarte importanta. Tocmai prin Legea Armoniei

ESTE IMPORTANTA. Responsabilitatea REALA si nu imaginara, intervine abia cand ai devenit cu adevarat constient/treaz. Pana atunci iti imaginezi ca ai avea tot felul de iluzii ale responsabilitatii, derivate din partialitatea nivelului de joc. Ca PUNCT DE CONSTIINTA nu tu esti cel care te-ai creat. Oi fi eu jucator de sah la ambele capete, dar ca jocul sa fie, nu poate disparea de pe tabla de sah prezumtiva nici una din piese! Fiecare dintre punctele de constiinta care suntem are FUNCTIA lui in Creatie, pe care NU EL SI-A DAT-o! TOTI UNA suntem, doar functia difera. Iar PREZENTA in joc, ca si FUNCTIA, nu sunt finite!

De altfel, in intreaga Creatie, functia creeaza …organul! Indiferent la ce ne referim. Altfel spus, "nevoia" de joc/in cadrul jocului, creeaza forma de manifestare a acelui nivel de experimentare. Forma se creeaza destul de simplu DACA utilitatea in joc este "reala". Si in calculator e la fel. Dar si in afara. Daca am avut "nevoie" sa experimentam jocul de tip 3D, am creat toate utilitatile necesare ca acest joc sa fie operational/coerent. Aici se poate include absolut orice, de la vehiculul nostru/corp fizic, pentru aceasta dimensiune vibrationala si pana la roata sau avion, de la functiile si organele corpului la padurile de…brad sau florile de pe camp.

Interesant si IMPORTANT este de remarcat ca nici un punct de constiinta nu poate crea nimic **deasupra** nivelului de care EL ESTE CONSTIENT, si/sau in vibratie superioara nivelului la care el vibreaza! Un calculator este gandit/proiectat de un anume nivel de constiinta, este apoi programat de un nivel mai putin "pregatit" am zice noi, iar in final este folosit de catre un utilizator care chiar habar nu are de nivelele de "pregatire" ale celor care i-au facilitat experienta. Puteti asimila "pregatire" cu constienta/vibratie, chiar relative fiind.

Chiar si "eu"-l care aparent scrie aceasta carte nu o face de capul lui, ci corespunzand unei nevoi a jocului, menit sa treaca pe alt nivel acum. Imi puteam irosi timpul in felurite alte moduri, mult mai "placute", daca ar fi fost sa fiu …intrebat! Am o partenera draguta si inteligenta, care acum se strecoara pe langa mine, intelegand ca nu ma joc conform unei "vreri" proprii. Armonia ca Lege, daca nu este respectata, are in ciclul cauza/efect urmari experientiale nu tocmai "placute", ca gust pe limba. Iar indicatorul "gust pe limba" experiential este cel mai fidel indicator ca esti/nu esti aliniat in modul cum te pozitionezi, dinamic, in Creatie! Poti face oricata filozofie/filozofeala vrei, daca acest indicator semnalizeaza acut, este indicat sa faci rapid corectiile necesare unei realinieri, altfel generezi si mai multa dizarmonie, care de la un punct devine dificil de gestionat. Cu cat esti mai constient, cu atat devii mai responsabil de posibilele nonalinieri. Afirmatia se gaseste, sub alta forma desigur, si in Biblie. Banuiesc ca si in alte multe locuri.

ARMONIA este cel mai usor de inteles, in mod grafic, din Floarea Vietii. Simbolistica ne poate ajuta mult in procesul de intelegere/acceptare a CEEA CE ESTE! Floarea vietii te face si RESPONSABIL, ca CENTRU AL UNIVERSULUI CARE TU ESTI, dar te invata in acelasi timp pozitionarea utila in relationarile experientiale…echidistante! Contempland-o atent vei intelege ca orice "al meu" o deformeaza, creand tensiuni relationale, indiferent daca te referi la pozitionari fata de obiecte sau fiinte. Apoi te ajuta sa intelegi notiunea de patern, ca

si de fractal. Te ajuta sa “vezi” si cum ia nastere complexitatea experientiala. Daca o singura relatie este incordata, in mod logic floarea vietii care TU ESTI devine deformata, dizarmonioasa si evident nu se poate alinia unui context armonios de alte formatiuni, echilibrate. Ca atare nu poate intra ca patern in compozitia unui fractal coerent. Logic, nu?

Noi in-cerc-am sa credem ca tensiunile noastre “interioare” ne privesc doar pe noi, ca sentimentele si emotiile vehiculate ne afecteaza doar pe noi, ca suntem separati de ceva/cineva/restul, dar asta e doar o aiureala de perceptie. In armonia Florii Vietii care EU SUNT, tu esti parte! Figurezi la intersectia a doua cercuri, ca punct de constiinta. Daca tu nu accepti o relatie detensionata cu mine, centrul florii care EU SUNT, atunci tu mi-o deformezi printr-o relatie neinteleasa/neacceptata ca echidistanta/tensionata cumva. Obligi experienta colectiva la o tensiune DE CARE TU DEVII RESPONSABIL, fie ca esti sau nu constient. Este si motivul pentru care EU AM DATORIA FATA DE EXPERIENTA MEA, ca sa fac toate demersurile utile pentru a te ajuta sa devii la randu-ti constient! Nu o lua ca moft pentru ca, logico/matematic, este o necesitate si nu o ambitie personala! Fi sigur insa ca daca eu nu voi reusi sa te ajut, prin nealiniere tu singur te condamni la un ciclu cauza/efect menit sa te corecteze ca intelegere/perceptie/ pozitionare si in final …acceptare. Nu un “eu” si nici un “tu” nu suntem autorii acestui joc, doar participam la el, in baza regulilor NU DE NOI facute! Suntem DOAR puncte de constiinta in mintea universala/Dumnezeu, participam la un joc, al Lui/ei, nu “al nostru”, am imbracat in ACUM diverse costumase…alfanumerice, pentru diversificarea jocului, dar NIMIC nu ne absolva de nerespectarea Legilor.

As putea da zeci de exemple aici, dar unul foarte amuzant si care se tot repeta are loc la meditatia ochi in ochi, in special cand participa o tanara fata, care mediteaza pentru prima data. De regula, experientele interpersonale sunt minimale la aceasta “categorie” experientiala, si in timpul meditatiei “vezi” toate trairile complexe care pur si simplu ii zdruncina toate sistemele de credinte…false evident! Si mai “perplexa” devine cand ii explici cu calm tot ce a trait, este socata ca stii tot si faptul ca nu a fost decat… “iubire Christica”. Evident ca, explicandu-i-se, intelege imediat - doar a experimentat - si accepta evidenta ca fiind logica si de bun simt.

Nimeni nu e capabil sa inteleaga conceptual iubirea Christica ca fiind ceva…viu! Nimeni nu leaga mental aceasta notiune de notiunea de VIATA sau de cea de ENERGIE informatizata. Daca simte energie, mai ales dinamica energiei numita de indieni Kundalini, si nu accepta explicatii sau nu le primeste, te trezesti ca esti considerat satanist sau manipulator. Tin minte o experienta care a avut un farmec de exceptie, cand o tanara fata, venita cu sotul, se aflau intr-un cerc mai extins de meditatie. Sensibilitatea ei aparte o facea sa sara ca o florica de porumb pe scaunul pe care medita. Secunda de secunda! Doar nivelul ei de perceptie a fost deosebit, dar experiente de acest gen sunt destul de dese, majoritatea percepand doar o vibratie/tremur. Cel care nu este pregatit sa accepte inca iubirea Christica se va indeparta de meditatia ochi in ochi, invocand orice argument ii pare lui acceptabil. Este

o meditatie de comuniune, in care iubirea neconditionata apare cu atat de mare claritate incat se impune. Si…sperie! Uneori! Inca!

Interesant DE OBSERVAT este ca atat FUNCTIA cat si EXPERIENTA au intaietate inaintea organului sau experimentatorului. Cate ceva le face sa pare mai importante, si intuiesc ca exista o logica in asta. Mintea universala nu de organ sau experimentator are "nevoie", ele sunt doar mijloacele prin care isi procura experienta pe care si-a propus-o! Intuiesc ca acesta este si motivul pentru care "predarea" este atat de eficienta! Chiar si noua, ca utilizatori, nu ne "pasa" ce subansamble alcatuiesc calculatorul, ce sistem de operare foloseste, noi doar "vrem ceva prin el". Deci, apare ca asa functioneaza Creatia, indiferent daca ne/nu ne convine! Am vazut calculatoare puternic virusate, dar care isi faceau treaba propusa si am vazut si ecuatii foarte partiale de viata, experiente foarte "virusate", care totusi isi faceau menirea…De aceea acceptarea, exact asa cum este, a orice/oricui, lipsit de judecati de valoare si criticism, mi se pare o "pozitie" mereu aliniata intentiilor Creatiei. Ar corespunde pozitionarii in Simulator echidistant fata de butoane si comenzi, cu atentia utila spre a nu declansa procese al caror rezultat nu l-ai putea prevedea. Esti la randul tau interesat sa inveti sa manuiesti exact instrumentele utile experientei tale, care oricum va fi si asa deosebit de complexa, pentru a-ti mai permite si gesturi/atitudini /emotii/sentimente aleatorii…

Evident ca in Simulatorul VIATA ai chiar datoria sa iti "muti fundul" experientei, pe masura ce iti faci temele, catre alte comenzi. Lectiile odata asumate iti dau vibratia si intelepciunea de a aborda dificultati de alta anvergura. Totul este o provocare, altfel nimic nu ar avea sens. O experienta nu are rost sa fie repetata decat in procesul de constientizare, pana aceasta a avut loc. Confortul pretins in visul mintii limitate ar fi echivalent cu un sfarsit oarecare, ori Creatia nu cunoaste sfarsit. Dupa cum nici "evadari" din fata experientei nu admite. Singura modalitate de …evadare este depasirea prin intelegere, care se face DOAR prin experienta si/sau constientizare. Nu prin concept si nu prin evadari in alte dimensiuni vibrationale. Experienta este AICI SI ACUM.

Multi inca mediteaza cu ochii inchisi, parca dorind/sperand sa iasa in acest mod din planul experientei, uitand parca faptul ca intamplare nu exista si ei au totusi aici un vehicul de constiinta/corp. Oare nu se intreaba ce vor sa obtina? Desigur e treaba fiecaruia, eu doar observ tendinta. Fiecare orizontala vibrationala in Creatie are totusi un set de legi. Ele pot fi partial eludate, cu conditia ca vibrational sa te gasesti la un nivel de vibratie/constienta superior. Este stipulat si in Kybalion! Daca cunosti doar conceptual si nu ESTI ACEL CONCEPT, ATUNCI ASUPRA EXPERIENTEI TALE VOR OPERA IN CONTINUARE LEGILE IN A CAROR VIBRATIE ESTI. Am cunoscut tineri care au inteles conceptual totul, dar au fost si din cei incapabili sa vada diferenta intre concept si stare vibrationala. Oricat de convins era ca va zbura de la etajul 6, vibratia nu i-a sustinut convingerea si s-a ales cu o experienta in suruburi si scaun cu rotile, conform legitatilor planului in care el chiar vibra. Este si motivul pentru care doar gandirea pozitiva nu poate avea succesele scontate: nu iti modifica si vibratia!

Instrumentele pentru cresterea vibratiei sunt doar cateva, cer disciplina si dedicare, cea mai blanda si cu slabe rezultate fiind alimentatia, apoi disciplinarea mintii, apoi rugaciunea/meditatia/ meditatiile foarte inalte si puternice, terminand enumerarea cu sexualitatea constienta si inalt vibratorie. Ele se pot constitui in etape ale experientei sau/si instrumente complementare. Oricum, la nivele ridicate ale experientei intelegi ca atat meditatia puternica cat si sexualitatea inalta sunt exact acelasi lucru si le utilizezi simultan.

Experienta devine cu atat mai confortabila cu cat este dusa la un nivel de constienta cat mai ridicat si este sustinuta de o vibratie pe masura. Ele de fapt se interconditioneaza. La nivelele cele mai inalte incepi sa intelegi ca experienta NU ESTE A TA ci ca EA SE FACE PRIN TINE. Mijloacele prin care ea se obtine nu sunt mijloacele "tale" ci ale Sursei, iar tu nu poti fi decat incantat ca esti parte a unui experiment atat de inalt, cu "gustul pe limba" aferent. Pentru ca si tu, la un anumit nivel, faci parte doar dintre mijloace. Scopul experientei tu nu ai cum sa-l stii, iar confortul este dat de PERMITERE. Oricum, nu intra in hipnoza care te invita sa crezi ca ceva este "pentru tine". Desigur, ca parte a unui experiment inalt, vei beneficia si tu, ca experienta, de un gust pe limba armonios. Este cred beneficiul maxim pe care il poti avea. Dar, doar daca nu te opui!

Calitatea noastra de creatori, dupa chipul, se cam rezuma la a crea contexte si conjuncturi aliniate intentiilor Creatorului. Oricum, daca ceva nu este aliniat cu acestea, poti irosi infinite mijloace si timp, rezultatul va fi cel putin nul, daca nu mai "rau". Experienta va avea darul doar sa te faca, prin indicatorul gust pe limba, sa devii mai atent. Daca ceva nu este menit sa fie, nu ajungi nici pana la poarta! Dar si intelepciunea complementara, daca ceva se manifesta inseamna ca chiar trebuia sa fie! Gandind asa, chiar te poti linisti major! Fara irosiri contestatare, indiferent aspectul la care ne referim, lumea ar deveni imediat mult mai "buna". Aviz amatorilor, din diferite domenii!

Cand v-am "invitat" la a contempla "floarea vietii", am pomenit si despre "fractali". Eu ii vad ca pe niste "nori de infoenergie" , alcatuiti din paternuri similare, pe principiul rezonantei vibratorii. Asa imi si explic de ce/cum are loc mutarea experientei in alt nivel, de ce "daca tu te schimbi se schimba si lumea ta". Desigur pot exista si explicatii situate in nivele mai joase, cum ar fi cele psihologice. Kybalionul insa imi pare ca pe asta mi-l indica.

Ma voi referi acum si la capitolul perceptii. Se tot vorbeste acum despre schimbarea paradigmei, adica a modului general conform cu care noi vom "gandi" lumea. Evident o componenta a perceptiei este data tocmai de paradigma de gandire in care noi ca experimentatori ne situam. Putem spune ca functie de asta ne alegem pupitrul de butoane si comenzi la care ne-am decis sa ne facem experienta de viata, in Simulator. Paradigma individuala insa nu este neaparat aliniata celei generale. E totusi circumscrisa.

"Locul" determinant pentru perceptia individuala este, dupa …perceptia mea, glanda pineala. De ce o "vad" eu asa, este relativ simplu de explicat. Dupa mine ea este un punct nodal infoenergetic, unde se intalnesc si traduc semnale venite atat din

”multidimensionalitatea” noastra, transferandu-se in semnale citibile pentru complexul minte/corp (prin intermediul sistemului endocrin), cat si accesul constientei constiintei catre aceste planuri vibratorii mult mai inalte (viziuni/creativitate/intuitie/inspiratie).

Calitatile acestui “traducator” mie imi a-par direct proportionale cu nivelul la care ea vibreaza. Iar nivelul ei este direct influentat de existenta si calitatea meditatiilor. Aici eu nu ma refer direct la transcederea mintii limitate ci la un proces cumva paralel, care duce la transcedere. La nivelul experientei se poate “vedea” limpede diferenta care a-pare intre un om treaz si unul inca aflat pe cale de trezire. Se “citeste” in privire. Cand apare experienta trezirii, urmata iar de cadere in hipnoza, atat cel in cauza cat si un observator constient STIU care e starea in ACUM. De aici si paradoxul “ Sunt constient de inconstienta mea!”, destul de prezent in experienta celor aflati pe o Cale catre constienta deplina/trezire. Toate acestea sunt urmare a nivelului la care pineala vibreaza.

Prin sistemul endocrin, semnalele decodate de pineala se transmit intregului sistem minte/corp, acesta reglandu-se automat ca urmare a semnalelor primite sub forma de perceptie. Pana cand nu devenim constienti de modul - ALTFEL decat ni s-a tot spus - in care functionam in acest plan cu acest vehicul de constiinta numit corp fizic, vom tot constata pagube experientiale si gust pe limba nu tocmai armonioase. Acum sunt foarte multe individualitati pe un drum constient, dar optimizarile pe corp intarzie tocmai datorita confuziei informationale existente.

Din experimentul pe care vi l-am sugerat cu aparatul foto sau din discutia despre importanta oglinzii in vietile voastre, e posibil sa fi inteles cate ceva, dar insist putin pe subiect, din dorinta de a deveni limpede. Desi in ADEVAR nu exista nimic care poate fi numit material si nici obiectiv, si Kybalionul recunoaste existenta nivelelor de vibratie/constiinta, in experienta. La nivelul la care are loc jocul despre o pretinsa lume fizica, este util sa intelegem ca el este doar o proiectie a unor cauze care nu sunt la acest nivel vibrational. Similar cu computerul, efectul se gaseste pe monitor, dar NU POATE FI SCHIMBAT DECAT DIN programele care sunt derulate in interiorul lui. Monitorul este manife-starea, dar starea este inlauntrul programelor derulate. Daca nu cititi doar intelectual acest pasaj, puteti declansa o constientizare in voi asupra similaritatii respective.

Daca acceptati ca manifestarile - oricare ar fi ele - nu pot fi schimbate decat din nivelul cauzelor care le produc (emotii/sentimente/criticism/dizarmonii/tensiuni), atunci incercati sa mergeti mai profund cu intelegerea. Desigur veti invoca sau vi se va sugera existenta unor programe aflate in subconstient si putem fi de acord si cu asta, dar cu o corectie. Odata constientizate cauzele, nu le mai readuceti in acum, prin ENERGIA ATENTIEI acordate! Dimpotriva, uitati-le imediat si definitiv! Constientizarea este suficienta pentru a fi scoase din subconstient. Daca in schimb insistam prin re-ducerea atentiei la acele programe, pretinzand ca muncim ca sa le stergem, nu vom face decat sa le mentinem si reenergizam cu fiecare “invocare”. Sa luam exemplul hiperponderalitatii, des intalnit. Majoritatea au incercat diferite diete iar rezultatele nu au aparut. Nici nu aveau cum sa apara, manifestarea

hrana nu este cauza pentru manifestarea hiperponderalitatii. Cauza trebuie cautata in subconstient, ca sentiment. Ea poate fi legata de un sentiment de insecuritate, dublat de o credinta cum ca un corp mai mare se descurca mai bine, sau de o frustrare. Sunt sentimentele cele mai des intalnite in cazul exemplificat, dar e foarte posibil sa mai existe si altele. Ceea ce intentionam sa subliniez este ca, odata stabilit care este sentimentul/cauza, automat intervine constientizarea. Nu este necesara repetarea constientizarii ci dimpotriva, uitarea definitiva ca ai avut asa un sentiment. Ori de cate ori iti amintesti, il muti in ACUM, si il hranesti cu energia atentiei tale, creand noi nivele de emotie (cum ar fi dezamagirea ca inca nu ai rezolvat-o). Toate pretinsele terapii care obiectiveaza iar si iar sentimentele depuse in subconstient doar isi dau de treaba, asigurandu-si clientela, constient/inconstient. “O realitate ia nastere atunci cand este...privita”.

Ma indoiesc ca chiar nu putem procesa date coerent. Pentru ca ceva sa existe in manifestare are nevoie de energie. De ce as acorda energia atentiei mele la ceva ce nu doresc in manifestare? De ce as uda buruienile, daca eu florile vreau sa creasca? Detasarea emotionala, uitarea definitiva, scot o “realitate” din manifestare. Atentia le aduce in manifestare. De aceea se si zice ca la ceea ce te opui, acorzi energie si...obtii. Atitudinile partizane nu hranesc doar partea de care esti, ci si partea opusa. Este si motivul pentru care cel cu adevarat constient nu acorda energia atentiei lui nici focarelor de razboi, nici exploatarilor irationale de resurse. Nu pentru ca ar fi insensibil sau incapabil de a intelege, ci dimpotriva. In Simulatorul numit viata se mentin doar functiile “interesante”, care firesc obtin energie.

Asa cum “vad eu” acest Simulator, el cuprinde intreaga Creatie, in multidimensionalitatea ei. Zona de pupitre face diferenta. Fiecare punct de constiinta/dumnezeu care suntem are in el atat imaginea intregului Simulator, fapt care ii asigura accesul la multidimensionalitatea careia ii apartine, cat si imaginea coltisorului la care el experimenteaza. Si calculatorul “meu” are “in el” atat accesul la retea, cat si o suma de programe care il individualizeaza, facandu-l unic in intreaga retea. Poate prelua informatii de oriunde, dar poate si oferi informatii oriunde, desigur respectand niste reguli/conventii specifice. Si in “lumea lui”, dar si in a noastra, putem extinde experienta prin derularea simultana a unui numar mai mare sau mai mic de experiente/programe. In ambele cazuri nu poti spune ca e “mai buna/mai rea” o varianta sau alta, doar ca iti oferi mai multa “joaca” in cazul in care extinzi paleta experientei...

Exista calculatoare care nu se viruseaza niciodata, la care sistemul de operare tine si peste trei ani, dar se deruleaza pe ele doar programele Office...Exista si experiente umane care se deruleaza in totalitate in manastiri si chilii, chiar incepand cu cinci anisori. Ambele nu sunt “racordate” la inter...net, nu cunosc interactiunea si relationarea. Pare mai...sigur?!! Poate, doar ca atat calculatorul cat si individualitatea umana sunt doar MIJLOACE pentru a produce experienta. Daca doar sunt, fara a produce si experienta, posibil ca...se putea si fara ele. Intelepciunea, conform perceptiei mele, este consecutiva acumularilor de experienta si

constientizarile ce au loc in dinamica vietii consider ca dau posibilitatea aparitiei a noi “nivele de joc”. Cu alte cuvinte, este un proces creativ, drastic saracit fara relationari. Floarea vietii generata in astfel de conditii cu greu se poate constitui in patern pentru a alcatui fractali, din lipsa rezonanta. Posibil vibratia sa poata ajunge inalta, probabil fiind chiar motivatia pentru astfel de evolutii izolate. A nu se confunda cu cei care au facut variate experiente, pe care si le-au asumat, acum nemaifiindu-le utile. Pe acestia experienta ii paraseste ca fiind lipsita de sens. Si-au facut temele la acele pupitre de comanda. Jocul pentru ei trece la alte nivele. Ei nu intrerup relationarile, ci ele se restrang pe criteriul rezonantei, schimbandu-si calitatea doar. Trece din solicitare de experienta in impartasire si comuniune.

Desigur se intelege ca toata Creatia este vie...virtual! Nici in calculator nu e altfel...pointerul macar pulseaza, daca chiar nu se petrece nimic pe monitor. Totusi, in experienta, noi avem credinte diferite. Ori ne imaginam ca a ne muta de la un pupitru la altul este o mare aventura, ori ca viata inseamna doar experientele la pupitrele...3D. Experimentand indelung un set de experiente la un pupitru, experienta devine neinteresanta. Nu ai cum sa o reiei pentru a mai face alte teme nerezolvate, decat prin inventarea unui artificiu: moartea corpului “fizic”! Este un fel de “sah mat” din care nu mai ai cum iesi, dar ca sa mai joci sah trebuie faza cu...repusul pieselor pe tabla...

Aceasta “moarte” face subiectul a prea multe controverse. La fel si “nasterea”. Sunt o infinitate de “dovezi” experientiale care demonstreaza ca nu se moare, incepand cu logica elementara ca intr-un mediu virtual nu are ce muri. Nu eu am zis ca “viata e vis”, nu eu am demonstrat ca iluzia materiei este o alcatuire de 99,9999% spatiu, ceva energie si ceva informatie, nu eu am inventat termenul de Maya, deci nu ma impuscati! Eu doar alcatuiesc...puzzle-ul. Mai stim ca nu exista - obiectiv - nici timp si nici spatiu, desi il experimentam. Incercand sa-si explice, multi au “vazut” timpul ca fiind foile aceluiasi volum/carti, momentele coexistand in acest ACUM. Altii ca pe linii temporale diferite, in care coexistam in contexte si conjuncturi experientiale diverse. Fizica gaseste “gauri de vierme” sau “portaluri interdimensiuni” pentru a explica...inexplicabilul.

Eu STIU ca nu exista nimic ce poate fi denumit moarte, in ciuda faptului ca in Simulator, pentru necesitatile de joc, a fost inventat acest artificiu. Nu poti juca sah la infinit, daca ajungi sa experimentezi epuizarea variantelor de joc si o pozitie de “mat”. E “mat” si de la capat, adica iar pampersi! Ca noi, la nivel de experimentatori inconstienti, atasam emotii de toate ...gardurile, nu ma convinge cu nimic de “obiectivitatea” acestui fenomen... virtual.

Consider ca nu exista nimic in Creatie cu caracter “obiectiv” care sa imi produca batranetea, si sunt convins ca este o programare ca oricare alta, din care TREBUIE sa se poata iesi. Cert e ca imbatranim cu celule tinere si nu pare logic. Distrugerea proceselor de vibratie/experienta tip 3D este firesc sa se rasfranga asupra detaliilor acestui nivel de experienta, dar ar fi nefiresc sa o regasim si la punctele de constiinta/dumnezeu, care nu vad de ce ar fi limitate in acest mod. Consider ca, prin acumularea de experienta in mod armonios, armonia ar fi firesc sa se rasfranga si asupra experimentatorului, parte in

experimente. Daca plecam spre experienta evident din dizarmonia neintelegerilor si ajungem la armonia constientei, mi se pare firesc sa se reflecte si in cel care genereaza procesul. De altfel asa se si explica de ce la 25 de ani eram o epava ca sanatate, iar acum sunt sanatos. Ne-au fost insa introduse in constiinta in mod repetat similaritati intre vehiculul nostru pentru aceasta dimensiune/densitate vibrationala si cel al animalelor, prin tot felul de procedee, folosite NU INTAMPLATOR.

Mie chiar notiunea de biologie imi apare ca nonsens, o separare fara obiect, artificiala, intr-un mediu virtual. Ce defineste fotosinteza (proces de transformare fizico/chimica sub influenta luminii) ca fiind mai vie decat cele dintr-un cristal, care si el cunoaste diferite transformari sub influenta luminii, sau solul? Cum diferentiem in "visul din mintea lui Dumnezeu", vis in care si noi suntem? Perceptia mea despre "joc" este foarte clara...masuram cu instrumente care definesc conceptul nostru despre aparentul obiect/subiect studiat si obtinem desigur diferite grade de confirmari sau infirmari a ceea ce noi deja proiectam in afara noastra...

Glumim sau ne mintim despre "adevaruri constatate in afara noastra", pretinzand ca ele chiar exista...Pamant, Luna, Stele, Constelatii, OZN-uri...vom aglomera la infinit cu pretentii despre o lume obiectiva si materiala? Le inventam Legi! Cand STIM, de fapt, ca TOTUL E DOAR o miscare a Constiintei. Cum ne justificam fiecare, noua insine, coexistenta atator realitati opozite? Si, mai ales, la ce bun? OK, ne jucam, doar ca devenim inconstienti si hipnotici despre pretentiile, pe care ulterior le luam ca puncte de sprijin in viitoarele constructii...mentale. Si tot nu ar fi nimic grav daca toate NU NE-AR LIMITA EXPERIENTA!

Eram copii si tin minte ca, imediat cum ne intalneam stabileam niste roluri: azi de-a ce ne jucam? Eu sunt doctorul si tu pacientul! OK, ne jucam de'a ceva, dar nu ajungeam sa ne scobim unul altuia ochii sau sa ne taiem mainile. Aveam o limita a jocului...oare daca ne-am fi plictisit, asa am fi continuat, ca "oamenii mari"? Ce ne da dreptul, ca maturi, sa fim mai inconstienti de faptul ca e doar un joc? Cine a introdus mize si concurente, posesii si drepturi in raport cu ceilalti jucatori? Cine si cu ce drept a facut legisoare si in folosul cui? Daca admitem ca al jocului si experientei, eu tare ma indoiesc ca Mintea Universala are vreun interes in astfel de experiente.

Este cred si cauza pentru care jocul TREBUIE dus la alt nivel de constienta. Am creat haotic, nonarmonios si acum raportul intre armonie/dizarmonie cred ca a devenit alarmant. Mult prea multi experimentatori, puncte de constiinta/dumnezeu, nu mai au capacitatea de a gasi in ei partea initiala, eu SUNT-ul, ci doar partea aleatoare, cea care prin alegeri diversifica jocul. Am auzit atat de obsedant de des si sincer, cu lacrimi in ochi : "Tu vorbesti de IUBIRE si eu chiar nu stiu ce-mi spui" incat ceva chiar ma doare. Am vazut oameni total straini care se forteaza sa interrelationeze sexual, pentru ca apoi sa fie la fel de straini sau si mai. Nu mai suntem flori ale vietii, armonioase, lipsesc parti intregi din noi! Grav e ca sunt dificil de recuperat, nu mai avem firescul la indemana. Am ajuns sa consideram ciudati pe cei meditativi sau atenti la modul in care se joaca...Ne mintim fatis pe noi insine si inca

sistematic. Trimitem copiii la scoli in care chiar nimeni nu mai crede, ii “pregatim” pentru un sistem muribund, fara valori si sens...cat mai poate dura asta?

As vrea sa vad o inteligenta cu adevarat treaza cum si-ar indruma copilul, in ce directie? Eu unul nu as fi capabil sa o gasesc, chiar nici macar una. L-as trimite in padure, cred! Sa inceapa totul de la zero, nu versus ceva ci creativ, contempland si meditand. Desigur ar fi alegerea lui ce sa chiar faca, dar eu doar asa un sfat - din inima si constienta deplina – i’as putea oferi. Nu ca sa se separe de cineva, doar sa se redefineasca in raport cu el insusi. Sa nu fie tarat in hipnoza masinii de tocat, la care am ajuns cu totii sa fim biete piese.

Sunt acum unii care chiar isi imagineaza ca vom fi salvati de un miracol sau ca vor veni extraterestrii sa ne faca se redevenim ceea ce noi am renuntat, ba sunt si din cei care ar prefera un cataclism major, numai sa se schimbe ceva...dar nu ei! Altii cred ca merge inca cu cosmetizari, devenind ceva mai “buni”...Sunt si multi care chiar cred ca, daca au experimentat astralisme, aceea poate fi Calea. Perceptia mea insa este similara cu a adevaratilor Maestrii dintotdeauna, care au inteles si acceptat ca acest joc, adus pana la iluzia materialitatii si in care putem invata ce inseamna corecte relationari cu totul si cu orice/oricine, nu este creat degeaba. Ceea ce acum traim ca experienta este doar urmare a faptului ca nu am inteles nimic. Ca neatenti, ne-am pierdut pe noi insine de dragul fascinatiei. Iar Calea nu poate fi decat RECUPERAREA CONSTIENTEI CONSTIINTEI CARE SUNTEM. Intoarcerea la Sine!

Degeaba am vrea noi sa consideram ca ne putem “intoarce acasa”, asa, ca repetentii. Inca ne straduim - macar unii - sa invatam cum este sa lasi cauzele acolo unde sunt si sa nu le mai incurci cu efectele. Sa iesim din hipnoza ecranului din Simulator, intelegand ca ceea ce aparent “traim” nu este **decat efectul** propriilor CAUZE, CARE NOI SUNTEM. A ne tot “da loviti de soarta” s-a dovedit ca nu face altceva decat sa ne adanceasca in iluzie. La fel si iluzia concurentei, a arivismelor de tot felul, a supunerii unui alt “eu”, a proprietatilor. Zilele astea imi spunea o romanca plecata in Germania ca la scoala copiii sunt invatati sa inteleaga ca un obiect poate deveni “al meu” abia cand un altul il lasa jos din mana. Mi se pare o directie demna de urmat...Constiinta faptului ca esti cel mult utilizator si nu proprietar de ceva. Aici este mult de lucrat. Pentru ca toti am plecat in “viata” cu “mama mea/papusa mea/masinuta mea”. Posesiunea s-a insinuat in constiinte mult prea adanc si se pare ca nu are limite (de bun simt). Ne posedam partenerii si...deja am desfintat prin nesuferita posesivitate chiar si relatiile intime. Cine se vrea “posedat”? Sunt acum fiinte umane traind singuratatea, speriati si depresivi, in spatii menite sa adaposteasca familii si nu se sesizeaza cum au ajuns la acest nefiresc. Nu se intreaba cum arata floarea vietii lor. Ce anume au de invatat despre relatii. Ce stiu sa ofere, daca pana si camerele sunt goale? E trist? Doare? Ala era doar indicatorul “gust pe limba”...

Orice relatie firesc ar fi sa se bazeze pe emisie de iubire, pe radianta, pe daruit si punere in comun a tot si orice: ganduri, sentimente, senzatii, utilitati. Nu pe rapt, pe smuls din mana sau cersit. Meditati bine la asta. Pupitrele de vibratie joasa le vom parasi

individual, dar numai dupa ce vom intelege ca DOAR PE NOI ne putem darui, nu agoniseli. Daca faci asta, faci comert si ai vrea sa-i spui relatie sanatoasa. In comert doresti castigul. Exista scop, miza. Esti cersetor de ceva. De aceea inca suntem repetenti. Iar Simulatorul nu poate fi mintit.

Pentru a deveni constienti de cauze, trebuie privite detasat sentimentele si emotiile aflate in noi. Atat despre noi cat si despre orice/oricine. Pentru asta avem nevoie de verticalitate, de atentie si de multa onestitate. Prea ne-am obisnuit sa parem altfel decat stim ca suntem, sa jucam roluri in care “sa dam bine”. Ne identificam atat de mult cu mastile noastre incat se ajunge la a nu mai putea fi firesc. Tinem la ele, crezand cu convingere ca noi oricum nu meritam a ne manifesta, asa cum suntem. Atunci le manifestam pe ele. De multe ori cate una pentru fiecare context. Nici nu mai observam cat ne solicita energetic, cum ne storc efectiv...Ele mimeaza sentimente. In spatele lor insa se afla adevaratele sentimente, care ne creeaza contextul si conjuncturile pentru...experiente de acelasi gen. A purta masti evident nu inseamna ca ti-ai facut temele. Vei ramane la acelasi pupitru din Simulator pana intelegi sa te schimbi, sa fi tu insuti. Abia atunci vei vedea cum e cu butoanele si mansele din ...dotare. Cert este un singur fapt: nimeni in afara de tine nu te poate obstructiona in a te desavarsi, rand pe rand, la toate pupitrele.

Nivelul psihologic, reactiv, a primit deosebit de multa atentie si deci importanta. Ne consideram atat de usor victime! EFECTE! Dar ca sa ajungi in pozitia asta, inseamna sa admiti la infinit cauzele ca fiind exterioare tie! Este exercitiul TAU de viata, cum ar fi posibil ca ele sa iti fie exterioare? Desigur ai fost programat, amprentat, dar este momentul sa iti recapeti suveranitatea vietii tale. Asta inseamna sa iti asumi viata ca fiind experienta TA.

S-a vorbit mult despre moarte, ca fiind frica din spatele tuturor fricilor si eu ma tot mir cum de nu se obsrva ca frica majora este cea de asumare a vietii. Altfel sinuciderile nu ar exista. Cei prea speriati de viata renunta sa o mai inteleaga si se retrag din planul experientei, doar ca nu au inteles ca se vor intoarce, nu au unde sa mearga altundeva. Probabil in contexte si mai incomode, caci au acumulat o neintelegere suplimentara! Vor reveni la un pupitru cu si mai multe butoane. Pe masura ce o lectie a fost asumata, butonul/comanda respectiva dispare. De aceea “viata” devine din ce in ce mai simpla, pe masura ce devii mai constient! Suntem in Simulator, iar locul la pupitre ni-l “rezervam” singuri, functie doar de ce am rezolvat deja - in noi, desigur. Pentru cei care chiar cred ca moartea exista la vre-un nivel, intreaga carte de fata ar trebui sa-i lamureasca: exista un vis despre moarte asa cum tot vis este si viata. Noi suntem puncte de constiinta (putem zice si neuroni daca va amuza), interconectate in mintea lui dumnezeu...care nici ea nu exista, in forma “materiala”, din simplul motiv ca materie...nu exista!

Unii vor zice NU, aici, in planul experientei! Aici EXISTA! Iar eu va spun ca nu exista, deoarece nici planul asta nu exista decat...virtual! Unii vor zice ca ii innebunesc de cap, ca sperau ca aceasta carte sa ii mai lamureasca putin...eu le voi raspunde ca chiar i-a lamurit, doar ca...lipseste ACCEPTAREA. Va trebui, mai devreme sau mai tarziu, ca fiecare sa ajunga

sa inteleaga acest MINUNAT ADEVAR: chiar NIMIC NU EXISTA! In asta ESTE TOT MIRACOLUL! Aparent exista atatea minunatii si atatea sentimente si senzatii, atatea probleme si atatea variante de rezolvari ale lor...si totusi ...nimic nu exista!

Cu toate astea, in acest joc infinit, opereaza legitati. ATENTIE, desi nimic nu exista, legitatile jocului exista! El poate fi parcurs, logic si coerent, doar intelegandu-i regulile. Ca sa fie si mai frumos, el nu are un scop, o miza, e doar un joc! La nici un nivel nu are miza, desi pare ca ar avea un sens...o dezvoltare, evolutie...dar nu vad sa duca undeva anume. Culmea e ca, datorita variabilei, el mereu va parea ca, prin alegeri, e menit sa duca undeva. Desigur, cel mult in alt nivel al visului...Imediat ce ai inteles si ACCEPTAT ASTA, poti formula ca te-ai intors la constienta deplina. De acum te poti juca de'a orice! Doar fantezie sa ai, iar libertatea de creatie sa nu fie ingradita de vechile tipare ale lui "stiu eu cum este...". Si la asta se refera "a fi precum copiii", fara iluzia ca stii ceva. Pentru ca, scapand de aceasta iluzie, ai acces la frecventa Delta, o frecventa caracteristica de functionare a mintii copilasului inca pur!

Desigur, toate cele spuse, desi sunt...maxima CUNOASTERE, nu te vor ajuta prea mult, decat cand vei alege sa le aduci in experienta ta! Ele iti confera o libertate TOTALA si REALA, cand ai devenit...ele! Ele SUNT MOSTENIREA! Ele reprezinta intoarcerea fiului la tatal.

Daca ar fi sa crezi ca exista vre-un premiu, el nu poate fi altul decat...gustul pe limba! In ACUM! Evident...gustul virtual de pe limba care nu exista, al unui tu care, evident, nu exista! Deci am putea formula ca in tot acest Simulator exista Legitati cu ajutorul carora, pe baza gustului pe limba, poti parcurge toate pupitrele experientei iluzorii. Desi este evident ca TOTUL este impersonal si "rece", vei avea ocazia sa experimentezi de cele mai multe ori pozitii foarte fierbinti si foarte personale. Doar ca nu si foarte...adevarate! Dar DA, foarte hipnotice! Ele te vor plimba la infinit - daca alegi sa nu te trezesti - prin morti si nasteri de tot felul si prin infinite amagiri si dezamagiri. Toate vor fi FOARTE REALE si INTENSE, cu atat mai reale cu cat tu vei fi mai... inconstient.

Vreau sa atentionez despre EXPERIENTA, cateva lucruri care mie imi a-par ca sunt destul de larg neintelese. Unul din ele ar fi sa nu mai cautati adevaruri partiale in afara voastra. Va veti innebuni mintea cu iluzia ca ati devenit destepti si riscati sa nu mai iesiti din obiceiul de a tot cauta. Treceti doar prin cativa Maestrii, care vorbesc impersonal. In fuga, nu incercand sa ii aprofundati.

Apoi lamuriti-va, pentru voi, in voi, ce sens acordati formularii "3D". Este multa confuzie despre asta. In mod normal ar trebui sa desemneze PLANUL MANIFESTARII, o FRECVENTA. Datele "fizice" aparente, deci "decorul" se regaseste si in frecventele 4D si 5D, unde de asemeni se pot experimenta relatii. Calitatea relatiilor si principiile sunt diferite de la frecventa la frecventa, nu "decorul", decat pe cale de consecinta. Nu frecventa planului 3D ne-a limitat calitatea experientei, ci propriul nivel de vibratie/constienta. Foarte bine un Maestru traieste "realitatea" dimensiunii la care el si-a acordat accesul, coabitand in

“rigorile” pretinsei fizicalitati de tip 3D. Conventiile care se practica acolo nu au treaba cu el, decat in masura in care el alege. In rest isi asuma sa para doar un nebun. De aceea, el de cele mai multe ori joaca roluri constiente, pentru a ajuta. Cum ai putea sa-i spui unui inconstient ce il asteapta pe drumul catre constienta? Cine si-ar asuma sa treaca prin atatea transformari interioare, inconfortabile? Deci e obligat sa te minta cumva, ca sa te ajute. El stie ca tu esti POTENTIAL TOTUL, dar nu si experiential. Tu in schimb, te crezi cineva si nu vezi desigur nici un potential! In asta sta toata diferenta. Acum sunt din ce in ce mai multi cei aflati la un SHIFT distanta de POTENTIALITATEA maxima, dar nu stiu si se si tem de ea. Le-ai putea da un impuls major sa faca acea trecere, dar ei sunt cei ce vor alege!

Rigorile planului 3D, asa cum l-am “mobilat” noi, ca si creatori...inconstienti, fac ca el sa para indezirabil, ca gust pe limba. Uitand ca manifestarea este doar oglindirea noastra, l-am tot luat ca punct de plecare in viitoarele creatii...emotionale. Ceea ce era firesc sa rezulte din dinamica asta erau niste experiente si mai...slabe calitativ!

Te privesti/constati in oglinda, zici tu, te amprentezi cu o dezamagire - a mai aparut un rid! -, in baza ei iti mai tragi un sentiment de dezapreciere a vietii care esti si astfel iti creezi un nou rid alaturat...pentru ca maine sa-l constati si pe el, cu un gust si mai amar...ciclul nu se mai opreste, daca nu renunti la a considera (acel a CREDE) ca nu tu iti creezi proiectia fizica in planul manifestarii.

In relatii am presupune ca intram pentru a straluci, pentru a ne amplifica prin oglindiri Lumina si vibratia unul altuia. Pentru a pune, in folos absolut reciproc, mecanismele complementaritatii noastre in slujba ...vietii! Cred ca inconstient/constient cam asta este in spatele intentiei de a avea un partener. Indiferent ce crede mintea. Numai ca odata intrati, “constatam” si determinam la randu-ne o dinamica descendenta a cuplului - intotdeauna! Am fost conditionati sa credem ca cuplul se bazeaza pe respectarea nu numai a nevoilor...celuilalt(!!!?) si nu ale noastre! Dar si ca acea intimitate presupune si “cocolosirea slabiciunilor”...Tu pe “ale mele”, si reciproca! Nu stim sau ne facem ca uitam ca este o oglinda si aici. Trendul acesta, recomandat de toti inconstientii sub forma “concilierilor” si altor denumiri pompoase sau nu, duce intotdeauna la scaderea Luminii/vibratiei si evident a starii de “sanatate” a parteneriatului respectiv. Daca dimpotriva ne-am aminti noua si am solicita mereu stralucire si excelenta, in fiece context/conjunctura, DOAR ATUNCI cuplul va avea un rost. Altfel se va adauga lectiilor neinvatate si/sau ne vom retrage din asa o “investitie”...anti viata!

De fapt ideile false despre relatii si roluri si functii sunt atat de abundente incat subiectul, desigur la capitolul adevaruri partiale, nici nu merita atentie. S-au experimentat banuiesc toate variantele posibile, in ciuda faptului ca undeva fiecare STIE ce e firesc sa ne dorim de la un parteneriat. In experienta insa ne vom aduce acea relatie abia cand/daca ajungem sa parcurgem suficiente lectii la multe pupitre din Simulator. Atata vreme cat sentimentul de separare inca mai exista, pana cand ambii nu au DEVENIT IUBIRE, pana cand fiecare nu este echilibrat in interior dar corect polarizat in relatii, degeaba STIM fiecare ce ne

dorim. Apartenenta la acest gigantic Simulator, modul in care suntem toti interconectati, aspectul holografic in care informatia se regaseste in el/noi, ne face capabil sa STIM totul, la anumite nivele de atentie. Desi si ATENTIA - CA STARE este o tema de "studiu", fiecare a avut strapungeri in anumite momente de... atentie.

Interesant este ca despre rolul credintelor s-a tot vorbit dar...atata doar. Cuvantul este cuprinzator, il gasesti de la "cred ca pot traversa in siguranta" la "cred ca va ploua" in aproape toate contextele. Pare doar o formula "soft/moale" in care eu imi afirm o parere. In povestile despre Iisus se spunea "credinta ta te-a vindecat", si poate asta ne atentioneza despre faptul ca in spatele cuvantului este, la un anumit nivel, o alegere, un partizanariat. In exemplul "cred ca va ploua" te alaturi celor care, crezand asta, cocreeaza la aducerea in manifestare a ploii. Pe de alta parte e limpede ca alte puncte de constiinta se vor alatura credintei ca " va fi soare" si vor cocreea aceasta realitate experientiala. Manifestarea va fi slabuta, in favoarea celor care au emis acea intentie a lor cu bucurie sau cu frica mai mare. Energia din credinta lor e cea care decide. Din "pacate", experiential, capacitatea de a ne bucura este ceva mai putin energetica, e mai blanda si deci ...mai mica. Fricile insa au un potential energetic major si, in experienta inconstienta, castiga mai mereu...Decisiv este insa si aportul celor care "sunt mandatati" de catre noi cu previziunile meteo. Credinta lor, AFIRMATA, va decide major ce se va manifesta!

La nivelul de creator constient CREDINTA insa este <u>fanatica</u>! Are functie DECIZIONALA! "CUVANTUL MEU NU SE VA INTOARCE LA MINE FARA ROD" spune totul despre asta. Formula magica "si asa si este" cu care se incheia orice inscris constient subliniaza acest nivel al credintei. Nici Ho'oponopono nu se bazeaza decat pe o CREDINTA cu valoare de "eu STIU". Practic cam orice a semanat a "magie" avea in spate multa CUNOASTERE SI INTELEGERE a <u>functiei decizionale a credintei</u> nestramutate. Pentru ca ea sa functioneze cu adevarat este necesar ca nivelul de maturitate al constiintei constiente sa fie maxim. Daca exista instante care se indoiesc in acel exercitiu de viata, automat acel nivel de credinta nu mai opereaza. Deci <u>unificarea fiintei este conditie</u>.

Tot cu credintele se joaca si cei care profeseaza manipularea. Suntem in "criza economica" pentru a ni se mai distrage inca odata atentia de la adevarata criza, cea a constiintelor. Eventual pentru a fi determinati ca sa acceptam solutii...si mai slabe. Pentru ca DA, suntem in Simulator, evident nu exista realitate obiectiva si totusi experiential putem "trai/explora" cu mare acuratete cam orice. Orice alegem constient sau aleg cei constienti in locul nostru...pupitre exista pentru orice nivel de joc.

Cred ca aici voi reaminti ca "visul din mintea lui Dumnezeu" care este "viata noastra" permite experimentarea a orice, functie de nivelul nostru de constienta. Participand la manifestare, noi invatam cum sa manuim parghiile si butoanele, asa incat indicatorul "gust pe limba" sa ne conduca catre forma cea mai inalta la care noi ne-am pregatit sa accedem. In prima instanta va trebui sa intelegem ca manifestarea urmeaza STARII, este <u>doar si numai</u> o proiectie pe "ecranul holografic al Simulatorului". Greseala majora si frecventa este sa luam

detalii ale proiectiei ca baza de constructie pentru urmatoarele “faze” de viata. Asta se numeste hipnoza si e caracteristica inconstientei. Acel “am vazut cu ochii mei!”, care chipurile ar trebui sa te determine sa “faci ceva”, ca urmare a vazutului. Sa reactionezi! Este si motivul pentru care suntem hipnotizati/manipulati cu televiziunea, dar si cu imaginile “socante emotional” de pe pachetele de tigari sau abundenta de reclame: FA CEVA! se subintelege!... “Uita repede!”, ar spune un prieten, si e singurul sfat ok.

“Ecranul Simulatorului”/pretinsa imagine a “realitatii” se modifica permanent, desigur, dar doar ca urmare a schimbarilor sentimentelor, emotiilor si gandurilor tale. Nu au nimic obiectiv, e doar o poveste acolo, care spune DOAR despre nivelul de constienta de la care TU TI-AI adus in manifestare o experienta sau alta. “Tot universul” se zice ca conspira ca sa te ajute in experienta ce ti-ai propus-o si... totul TREBUIE SA PARA FOARTE AIEVEA/VERIDIC. Altfel te-ai prinde repede ca esti doar intr-un Simulator. Ce ai de invatat? Sa iti decantezi sentimentele, emotiile, starile. DOAR atat! Chiar NIMIC ALTCEVA! Sunt de fapt singurele parghii ale Simulatorului experientei. Singurele butoane. Unicele “comenzi”. Deasupra tuturor sta...CREDINTA TA! Nu in ceva situat in afara ta! Chiar Simulatorul, e si el o holograma, atat “in tine” - (care tine?), cat si in afara ta - (care afara/raportat la ce?).

Unii vor fi tentati sa spuna ca “stiinta” nu spune asa ceva...ba de acum chiar spune, doar ca functioneaza si ea intr-un adevar partial, unde exista credinta ca ar exista ceva numit stiinta. Ca derivat a verbului “a sti”, stiinta este tot ce credem ca...stim. Nici mai mult, nici mai putin, este si ea tot o credinta. Sunt conventii si sunt tehnologii...limitative...astea functioneaza si mimam ca stim ceva despre cum functioneaza. Nu, nu stim!

Acum avem electronica avansata, device-uri de tot felul...de la ce am plecat? Unde credem ca am fi? Pai am plecat de la o simpla observatie, ca intre doi electrozi, in anumite conditii, circula niste ...”electroni/sarcini electrice/un ceva care face cate ceva”. Am produs lampi, diode, triode, pentode, dupa numarul de electrozi din balonul respectiv. Am tot adaugat intre ele rezistente, condensatori si bobinute si am tot masurat si tras concluzii. Am “evoluat”. Apoi le-am miniaturizat si au aparut tranzistorii. Tot cu rezistente/condensatori si bobinute intre craci. Ne-am mai jucat si iar am evoluat. Am inghesuit si mai multe jonctiuni, prin simpla desenare si micsorare fotografica. Am depus straturi in vid de metal si iar izolatori, am obtinut cip-uri. Dar doar dimensiunea, densitatea s-a modificat. E tehnologie. Aceeasi, la alta scara. Mereu mai complexa dar acelasi principiu, alergam electroni prin circuite tot mai dense si mai subtiri si ii punem sa deschida/inchida...usi. Unde este aici stiinta si care ar fi aceea? Ca radiaza, inca de la bobina stiam. TOATA electonica si electrotehnica aici sunt cuprinse.

La oricare “stiinta” am privi, aceeasi schema o gasim. De la o simpla observatie, prin derivare, o complexitate din ce in ce mai mare. Si...cam atat. Dupa mii de ani, acum am ajuns sa acceptam si sa intelegem rolul ...mantrelor, mandalelor si yantrelor. Induiosator,nu?! Cimatica ne demonstreaza acum ca sunetul creeaza paternuri...si abia suntem la inceput. Sunetul poate face mult mai mult. Si efectul de forma face mult. Notabil este ca ele, aflate in

lumea formei/manifestarii, actioneaza ca si cauze, dar prin ARMONIA intrinseca. Oare nu putem fi/actiona similar? Desigur ca putem, este exact ceea ce avem DE FACUT. Sa devenim focare de ARMONIE radianta.

Deocamdata sa ne lamurim ce anume sta intre “noi” si NOI. Evident o lume a perceptiilor pre programate. Faptul ca am fost facuti sa credem ca noi am fi efectul impresiilor emotionale generate de privirea obsesiva a ecranului Simulatorului. Acel “a te verifica in altii”...Pai pe ecran nu sunt decat...oglindiri ale noastre, cu rol de a ne corecta prin iluzorii relatii, contexte si conjuncturi. Da fapt TOTUL este o oportunitate de a ne corecta relatiile si perceptia. Un Android in mana, un Facebook, o privire ochi in ochi, toate sunt oportunitati de oglindire. Le dam semnificatii si denumiri pretentioase dar, de fapt, pe noi ne cautam in toate. Provocarea e, pas cu pas, sa nu uiti - de fapt - pe cine cauti! Si, evident, sa nu te lasi hipnotizat, adica sa devii si sa ramai treaz.

S-a presat intens pe emotii asa incat acum chiar CREDEM CU CONVINGERE ca noi suntem emotiile noastre. Zilele trecute veni o tanara, impacientata ca ceva nu este in regula cu ea. Ca si-a pierdut atat amintirile cat si emotiile legate de acestea. Ca si capacitatea de a mai reactiona emotional. Simtea ca si-a pierdut prin asta identitatea, ca se vrea ca inainte si nu mai reuseste. In actuala crestere a vibratiilor, probabil avand lectii facute dar nefiind constienta de acest fapt, a sarit fara sa stie intr-un nivel al experientei de care se simtea speriata.

Cand abia ai apucat sa deschizi un ochi, aparentele provocari sunt multe. Nu ai la indemana decat o inteligenta limitata, conditionata si o intuitie, cu ajutorul carora ti se pare ca trebuie sa navighezi prin foarte multe provocari. Cotidianul te preseaza si incepi sa simti ca trebuie sa discerni, desi nu prea ai criterii. Cauti cai sperand ca vei obtine rapid si instrumente ca sa poti deosebi Adevarul. Dar acum e disponibila o avalansa de informatii. Culmea e ca toate par adevarate si haios e ca si sunt - la acel nivel. Cum ai inteles ceva, considera ca ai parasit deja acea ...treapta si pune piciorul pe urmatoarea. Nu sta nici o clipa la nivele partiale. Dinamica e cea mai importanta. Cu alte cuvinte...drumul! Autodepaseste-te mereu! Esti mereu in concurenta cu...tine, in nici un caz cu altul! Arbitru...tot tu esti! Cum ai incheiat un set de teme, te vei muta la un alt pupitru, cu alt decor pe monitor, fi sigur. Daca pe monitor ai aceleasi “realitati”, inseamna ca inca esti la aceleasi teme...simplu! Decorul nu se refera la peisagistica neaparat ci la problematici, la puncte de vedere limitate, mereu aceleasi. Schimbi uneori peisajul, sperand ca se rezolva tematica dar...nu asa se rezolva! Te vei prinde! Oricum, daca simti substanta acestei carti, joaca care transpare, posibil vei lua tot ce era de luat de aici! Nu exista in nici un punct al experientei miza, e doar joaca! O rezolvi iute daca te detensionezi si daca ai grija de ARMONIE. Cea care TU ESTI! Daca nu, vei in-cerc-a sa integrezi floarea vietii tale, deformata, intr-un fractal care...o va refuza! Este o rigoare geometrica in Creatie! Si un fulg de nea o are in el - ARMONIA!

Pe orizontala fiecarui nivel actioneaza legi, valabile doar pe acel palier. De multe ori ce era valoare ieri, astazi este disparut sau chiar este nonvaloare. Asta este semnal limpede

ca ai urcat (sau coborat!). Grav ar fi sa tii cu dintii de pretinsele valori, cu atat mai mult cu cat au fost varsate in constiinta care esti in procesul de conditionare facut de familie sau scoala. Revizuieste tot ce ti se pare ca stii. Oricum e o iluzie, dar daca este si drastic limitativa, priveste-o cu detasare si atentie: e suspecta! Te va aronda acelui nivel...pana te decizi sa scapi de ea.

Emotiile fac ades trimitere la un "ceva" pretins a fi subconstientul. Ca sa fie deruta si mai mare, vazui ca mai nou a aparut denumirea de inconstient, langa cea de subconstient, ambele fiind un nivel de inteligenta operationala, dar cu caracter executiv. Probabil subconstientul este cel care asigura functiile vitale iar inconstientul, cel care aduce in manifestare experienta, dincolo de ceea ce noi, in mod constient stim ca am fi ales.

Evident ca exista un nivel de inteligenta in "noi" care asigura bataile inimii, respiratia si alte functii ale vehiculului de constiinta pentru acest joc, dar restul cred ca este doar un depozit de clisee mental/emotionale, anclansabil doar pe lipsa de atentie/prezenta in acum. Nu pot crede ca pot fi atat de hipnotic incat vederea unui san sa ma duca automat in bratele...mamei! Emotional vorbind! Tot labirintul din care experientele par ca nu mai pot fi salvate se datoreaza chipurile acestui nivel inconstient. Eu nu girez aceasta varianta ci pe cea a neatentiei sau lasitatii de a-ti asuma diverse. Atunci se vor gasi scuze ...psihologice. Si se tot gasesc, nu ca ar rezolva ceva! Cand o experienta mi se justifica ca fiind "intepenita" in acest gen de explicatii, sentimentul pe care mi-l genereaza este ca cel pe care mi l-ar procura un calculator total dat peste cap, chiar daca ii schimbi sistemul de operare. La calculatoare este o raritate asa ceva, la noi nu!

Drumul prin Simulatorul "viata" consider ca poate fi parcurs cat mai eficient...vertical! Nu neaparat stand in picioare la ...pupitre, dar cu mult respect pentru tine ca participant la acest joc/scoala. A te tari prin propria experienta, cred ca iti lasa un gust tare coclit pe limba si va fi si foarte persistent. Nu de alta dar pare dificil sa te salti la verticala, obisnuit de'a busilea! Totusi, poate vei intelege ca e doar un joc si...te vei risca! Chiar nu e nimic nici de pierdut dar nici de castigat.

Interesant ca proces cum ne este insinuata "miza" in constiinte. Desi venim la un pupitru sau altul ca si constiinte destul de treze, - multi, ca si copii, relateaza claritatea cu care au venit - invariabil statutul de "corp mic si receptiv" face ca noi sa preluam prin mimetism tot felul de "atribute" ale celui pe care il agream mai mult. De regula unul din parinti. Ale carui trasaturi "fizice" le vom si avea apoi. Nu ADN-ul este implicat aici, cum nu este nici intre cainele "iubit" si stapan, desi adesea si acestia ajung sa semene. Atentia teribil focusata pe acest parinte, care reprezinta tot universul in micuta constiinta, face ca orice raspuns primit ca mimica, gest, ton al vocii sa fie considerat ca "asa DA/asa NU". Cu asta se continua conditionarea, inceputa deja prin sentimentele mamei in perioada de maternitate.

Desigur micutul vrea de la parinte o vibratie confortabila lui, caci acesta isi emite starea, iar copilul observa imediat ciclul "daca fac asa voi obtine o vibratie

confortabila/inconfortabila mie". Foarte des am intalnit mame cu un micut in brate, acesta plangand. Cu cat contextul e mai stresant pentru mama, aceasta se impacienteaza de ce va zice lumea si emite vibratie de panica, care face ca copilul sa tipe si mai tare. Daca reusesti sa emiti PACE la o intensitate care sa acopere sentimentele dintre ei, se calmeaza ambii repede, dar de regula sunt un sistem aproape inchis cei doi, dificil de penetrat. Inconstienta parintilor, incapacitatea lor de a ramane stabili emotional, face ca acest nivel de programare sa asigure o sensibilitate mare la programare pe tot "parcursul vietii", daca e traita inconstient. Obiceiul cladit de a reactiona la stimuli mici veniti "din afara" chiar se scoate greu. E un cliseu de baza. Il vom intalni mai tarziu formulat ca repros intre maturi prin "tonul face muzica", cu alte cuvinte "eu voi reactiona la ce vine de la tine"...desi nu reactivi ar fi util sa fim!

Desigur acest nivel de insinuare a mizei este apoi continuat cu "daca esti cuminte, primesti..." sau infinite alte variante, mai limpede negustoresti sau mai persuasive. E util de inteles ca "miza" ramane, in spatele iluziei , dorinta de confort emotional/vibrational. Neatent, tradusa ca si confort ...psihologic, desi deriva din "indicatorul de pozitionare corecta" in Simulator, acel "gust pe limba". Cu cat esti mai atent in "viata", cu atat mai usor constati ce usor se aplica etichete gresite si cat de deformata devine toata perceptia datorita erorilor "interpretative". Pana la urma, oricare este problematica de rezolvat la unul sau altul din pupitre, abordarea temelor nonemotional, cu limpezime si verticalitate/armonios este calea general valabila. De aceea eu si optez pentru varianta de a ne "vedea" mai degraba biocomputere decat omuleti. Oricum este mai apropiata de ideea de procesare date, concluzie la care te duce oricum "viata".

Pentru ca, daca e sa privim corect, partea "variabila" din noi, cea care asigura creativitatea jocului, in fiece secunda are doar un intrerupator basculant la dispozitie, exact ca un calculator: aleg armonia/dizarmonia. Sau Lumina/intuneric, iubire/frica, inspirat/neinspirat, prost/destept. Asa face si calculatorul, zero sau unu! Nimic nu se poate procesa cu partial armonios/partial dizarmonios. E o alegere! Electronul se afla mereu la o raspantie: pe aici se/nu se trece! Asa arata si calatoria noastra pe arborele vietii, spre lumina sau spre intuneric. Asa ne pozitionam si in relatii: inchisi sau deschisi! Cu bratele larg deschise sau incrucisate pe piept! Chiar si o bobina, daca are unul din capete liber devine emitatoare/receptoare - antena, zicem noi.

Calea mea nu a cunoscut toate psihismele despre care tot aud. Cand am intalnit reactii in mine le-am tratat ca simple bug-uri, indepartandu-le! NU analizandu-le! De aceea greu pot fi sensibilizat la "problemele" din subconstient. Si constat cu bucurie ca sunt acum multi tineri care rezoneaza si procedeaza cu succes in acest mod. Daca ai inteles ca nu are de unde aparea frica decat din mintea ta, de ce oare o mai tot lalaim? Sunt oameni care se vaita de ani de zile ca nu stiu ce nu le iese...cum e posibil asa ceva intr-un univers mental? Sunt si din cei care cred cu convingere ca pot mentine egoul separator, cu tot ce inseamna el, dar ca se indreapta catre Lumina! Oare logica functioneaza aici? Separarea o ai sau nu o ai - ca

program. Daca o ai/mentii, ea va opera in toate contextele, inclusiv intre tine si Sursa. Este ...o perceptie! Dar poate fi si o simpla alegere!

Consider ca aproape nimeni nu a inteles cu adevarat functiile vibratiei. Daca ar fi sa consider in acest Simulator ca exista un singur parametru DETERMINANT, acesta este frecventa. TOATA CREATIA este cladita pe frecvente. Si aici iar va trimit la intelegerea cimaticii. Dati un search pe Youtube si va veti lamuri. Macar ca principiu. Desigur exista o vibratie a planului experientei, o banda larga denumita de noi 3D. In cadrul ei insa exista vibratii specifice absolut fiecarui articol, definitorii as putea spune. Gustul deceleaza frecvente, la fel si urechea si oricare simt doar frecvente analizeaza si recunosc. Cand s-a pornit avalansa de "inlocuitori" alimentari, frecventele au fost analizate si re-produse. In criminalistica urmele de substante sunt aflate prin analizarea spectrului de frecvente. Pineala noastra este sensibila la frecvente. La o gama larga de vibratii, atat inalte cat si joase. Acest "al treilea ochi", situat in intunericul cranian, "vede" frecventele si le faciliteaza perceptia chiar si in imagini. In meditatia ochi in ochi "vezi" multe fenomene si chipuri ale partenerului, tocmai prin explorarea vibratiilor emise de el.

Pentru a-ti aduce in experienta ceva/orice, tu nu poti modifica decat frecventa ta. Nu pe a celuilalt si cu atat mai putin a obiectelor/contextelor, care sunt unele foarte si altele relativ fixe. Acordarea in frecventa "te costa" ...vibratie, pe tine. Tu iti poti regla parametrii, constient/inconstient, pentru a avea interfata de comunicare cu un altul. Sau pentru a experimenta un context sau a te juca cu un obiect. Fara sa o faci, interactiunea nu se poate produce. Este ceea ce constata toti cei relativ atenti si constienti: anumite contexte le scad vibratia drastic. Se si simte, daca ai atentia necesara. Daca nu o ai, tot vei simti disconfort relational, sau anumite stari pe "corpul fizic"...De regula vertijuri sau tremuraturi severe. In general in spatii comerciale extinse sau aglomerate, gen hipermarketuri sau mall-uri. Dar si in centre comerciale "de fite". De altfel asa se obtine discernamantul, deci...este in regula.

Cand insa muncesti constient cu corpurile tale, atat cel dens cat si restul, pentru a-ti ridica vibratia si deci si nivelul de constienta/experienta/pupitrul la care te gasesti, este util sa nu le mai "vinzi" usor, deoarece vei fi nevoit mereu sa recuperezi ceea ce pierzi. Lectiile se vor tot repeta si vei ramane arondat acelorasi butoane si manete, pana te plictisesti. Desigur ca tentatia hipnotica de a interactiona cu diverse medii si jucarioare nu este de neglijat, dar aici intervine verticalitatea si ...alegerea. In fond nu esti intamplator exact la pupitrul acela si tot tu si numai tu iti poti face temele. Daca nu ACUM, atunci vei incarca amagiri/dezamagiri, pana te vei prinde. Pentru ca, daca am zis ca gustul pe limba e indicatorul major al modului cum iti faci temele, tot un indicator, tip beculet avarie/rosu este aparitia ciclurilor amagire/dezamagire. Ele se repeta obsedant in experienta, si inceteaza doar cand ai priceput. Nu conteaza cu ce te amagesti! Este o oferta generoasa in Maya, pentru asa ceva!

In ceea ce priveste "variabila alegere", cea care are functia de diversificare in Creatie, se spune ca trebuie sa fie "aliniata" ca sa fie si operationala. Crezi ca daca eu imi imaginez/aleg ca sa devin...popa, ar fi aliniat? Ca atare eu pot introduce valid asa o veriga in

Creatie? Variabila nu poate avea o mare cantitate de schimbare in ea. Daca iti propui sa exagerezi cu acest parametru, este foarte posibil sa obtii doar fundaturi, in creatia ta experientiala. Este si motivul pentru care se insista destul de mult la fiecare din pupitrele de comanda ale Simulatorului “viata”. De aici si deriva sentimentul de “scoala”.

Ajunsi la anumite nivele de constienta, hipnoza inca mai functioneaza si experimentatorul nu are atentia de a vedea ca iar creaza din frica. Ciclul amagire/dezamagire va functiona mereu, doar ca are gust de irosire. Acum intalnesc la multi acest aspect, sub diferite forme. In general sunt manifestari ale unor frustrari adunate in experienta anterioara, care preseaza catre o cantitate mare, iluzorie desigur, de schimbare. Multi, dupa ce au experimentat trei/patru decenii cate o profesie, brusc se decid sa urmeze o facultate pentru ca acum e lesne ca daca au cu ce plati, pentru a se vedea titrati, eventual asta garantandu-le o joaca mai “elevata”. Desigur nu ma refer la cazurile de exceptie, care doar isi finalizeaza astfel un statut de autodidact pasionat, ci la cei acum destul de multi care, si dupa ce iau diploma, sunt de fapt aceiasi, cu o hartie in plus. Ca fenomen, mie imi starneste doar compasiune.

Unii sunt acum tentati sa experimenteze comunitati, doar ca le “vad” in vechea paradigma de gandire, bazata pe nevoi. Ca atare investesc iar in afara lor, sperand sa obtina recolte si asa sa se sustina. Sunt formati ca oraseni, copii dintre betoane, fara gust real pentru a deveni altceva...Si eu am citit “Cedrii sunatori...” si m-a impresionat, emite ceva autorul, dar o fi aliniat sa ne intoarcem cu 100 de ani in urma? Sau sa fortezi o cantitate atat de mare de schimbare? DA, o comunitate este acum DE FACUT, dar cu iesire definitiva din hipnoza, cu centrare clipa de clipa pe interior si pe vibratie, care sa sustina punctul de constiinta constienta care tu esti.. Fara a mai incurca efectul cu cauza, care TU ESTI! Acest minunat Simulator raspunde deosebit de prompt nivelului la care tu esti stabil/consecvent. A fi constient de inconstienta ta nu este chiar maxima verticalitate la care iti poti acorda accesul.

Desigur cartea asta are ca intentie sa te faca sa intelegi cumva mai ALTFEL, poate mai accesibil structurii mentale a ACUM-ului, ce au vrut sa spuna misticii cu “viata este vis in mintea lui Dumnezeu” sau de ce a fost denumita Maya. Sincer, cu mijloacele pe care ei le aveau la indemana, chiar s-au descurcat minunat! Dar aparenta PROBLEMA va fi mereu...in terenul tau! Pentru ca desigur esti baiat/fata “dastept”/”dasteapta”, si desigur intelegi chiar BINE ca este foarte LOGIC ceea ce citesti, oricum simti ca este si ADEVARAT, provocarea este insa cum anume sa iti faci “excursia printre butoane, manete si pupitre cat mai usoara”...Pai nici nu s-ar presupune ca ar trebui sa fie un joc facil, dupa parerea mea! Ar mai avea vre-un haz? O biata tabla de sah, cu numai 64 de careuri si doar 32 de piese si iti ofera suficiente pozitii ca sa iti poti prinde urechile, cum ai vrea sa fie un joc cu o schema atat de simpla si totusi absolut infinite variante posibile, obtinut dintr-un patern fix cu o variabila atasata, constituindu-se in patern generator de joc? De aceea si apare logic ca in fiecare “punct” al experientei, sa fie potential o infinitate de rezolvari la orice presupusa problema. Doar sa

le...creezi, nu sa le “vezi”, si mai ales nu cu ochisorii! Ei ti-au fost dati ca sa “admiri” ceea ce tu deja ai creat, din sentimente, emotii, ganduri! Nu ca sa le iei ca pretext pentru a crea in baza lor! Daca iti vei permite aceasta FUNDAMENTALA GRESEALA, te vei pozitiona ca efect emotional si, din proaspetele emotii, vei crea si mai jos vibrational! Este motivul pentru care esti invitat la DETASARE EMOTIONALA!

Voi insista putin pe ideea de creator. Mie imi pare EVIDENT faptul ca nimeni nu poate crea ceva nou in acest Simulator absolut perfect. Legea/paternul odata creat, isi face treaba, adica diversificarea. Dar aceasta diversificare nu poate crea decat noi contexte si conjuncturi aparente, situatii de joc. Daca o noua situatie de joc tu o investesti cu valente de problema, atunci acolo ai de facut o lectie. Pur si simplu, dintr-o infinitate de variante pe care le-ai putea crea, alegi sa nu mai vezi nici macar una! Suspecteaza ca nu “privesti” cu ceea ce trebuie! Privesti precis cu ochii mintii, cei doi, prin care ai ales sa traiesti o hipnoza in raport cu monitorul. Foarte probabil este ca sa fi “vazut” si o infinitate de rezolvari, doar ca ...nu se potrivesc cu anumite clisee prin care tu procesezi “viata” si nu iti asumi sa renunti la ele. Deci este clar...tema! Evident, de rezolvat! Doar nu te vei condamna sa intepenesti in acel punct al bietului exercitiu la unul din pupitre. Mai ai la dispozitie suficiente...Si la tabla de sah e la fel: nu poti crea tu o piesa noua! Poti crea contexte/configuratii pe care le poti “vedea” sau...nu! Dar nici configuratiile nu sunt infinite, pot fi pre-vizibile! Daca ai ajuns la “mat”, nu vei distruge nici piesele nici tabla ci o vei lua de la capat! Jocul iti asigura atat piesele cat si multitudinea de experiente contextuale, ca posibilitati. Alegi tu ce si unde muti, dar doar dupa niste reguli! Ce poti obtine, dupa ce ai jucat? Evident doar experienta! Asa este si in Simulator: doar experienta se poate castiga!

Prin “pupitre”-le din Simulator eu inteleg experienta la anumite nivele de constienta. Iar prin butoane si parghii/manete inteleg instrumentele prin care noi ne “confectionam” cadrul experiential: sentimente/emotii/ganduri/stari. Si evident pozitionari in raport cu ele: frica de ele sau obtinerea maiestriei in raport cu ele. Si evident hipnoza care ameninta tot timpul: confuzia de a deveni efect al propriei creatii pe care o vezi cu organele de simt pe monitor! Aceasta amenintatoare mereu...REALITATE! Cata vreme alegi sa consideri monitorul ca fiind REALITATE, capacitatea de a iesi din hipnoza este indoielnica. Chiar si simpla greseala de a o denumi asa, marturiseste in locul tau ca ai tendinte alarmante de...somn. Pentru ca te vei pozitiona in raport cu ea, inconstient desigur, ca efect! O vei lua ca baza, pozitionat ca EFECT, al viitoarelor tale creatii contextual/conjuncturale. Te vei subordona iluziei! Doar nu ai pretentia de a deveni expert in joc...adormit fiind!

Dar nu te invit aici sa faci o confuzie: orice “pupitru” de joc iti ofera un cadru “real de experienta”. El este obligatoriu de a fi luat foarte in serios. In cadrul lui functioneaza legitati specifice nivelului respectiv de experienta! In ADEVAR desigur este o gluma tot ce “se intampla” acolo, dar cat timp ESTI ACOLO ai datoria - fata de experienta TA, desigur - de a-l absolvi. Nu o poti face decat TRAIND SERIOS ACEA EXPERIENTA! Cand te asezi sa joci sah, nu te apuci nici sa contesti piesele sau materialul din care ele sunt facute, nici tabla de sah si nici

nu inventezi tu alte reguli de joc! Tot ce poti face este SA JOCI, cu piesele CARE SUNT, si conform regulilor jocului. Tu ai ales acest joc, aveai nevoie EXPERIENTIALA de el! Altfel jucai...pietre sau poker! Ce-i drept, alegerea pupitrului nu este chiar intamplatoare, nu l-ai ales exact... ACUM. Dar fi sigur ca chiar aveai nevoie sa-l intelegi, prin experimentare!

Daca accepti ca toate astea au o logica, atunci obtii PACE in tine. Atat in raport cu experienta ta cat si cu tot "decorul" menit sa te ajute sa-ti faci temele. Aceasta pace te va face apt sa-l parcurgi mai cu spor. Pentru ca asigura RESURSELE DE ATENTIE si deci ENERGETICE ca sa nu te mai irosesti in propriul "zgomot". Doar ASA poti privi atent si manui corect ...mansele si butoanele specifice. In cea mai mare parte, toate lectiile se refera la relationari si pozitionari in raport cu...orice si oricine. Daca nu uiti ca LEGEA suprema este doar ARMONIA, excursiile tale experientiale se pot simplifica mult, deoarece armonia o ai in tine. O poti "simti", desigur nu cu organele de simt. Sa-ti dau un exemplu: s-ar pretinde ca se moare de foame...ai vazut tu un om mort de foame? Daca vei spune DA, eu nu te pot crede. Ar insemna ca TU L-AI LASAT SA MOARA! Ca NU AI GASIT NICI TU O BIATA COAJA DE PAINE! Nu pot crede, nu ma lasa ARMONIA! Intelegi?

Aceste pupitre, unde fiecare isi face "temele de viata", desi privite detasat definesc un cumul de partialitati ale experientei si par irelevante, au marea "proprietate" de a reproduce fidel toate caracteristicile Simulatorului, in maniera holografica. Intensitatea si aparenta verosimilitate a trairii unor ADEVARURI ABSOLUTE este ...totala! Este motivul pentru care trebuie sa fi prudent in a aduce din afara alte adevaruri. Ele pot largi orizontul celui care isi experimenteaza acolo convingerile proprii, dar este si foarte probabil sa nu aiba deschiderea sa afle altceva. Este prea focusat pe temele sale si pe butoanele si mansele pe care invata acolo sa le manevreze cu...maiestrie. Daca tu bei o bere in fata televizorului si privesti detasat dar cu o privire de ansamblu oferita de o camera de luat vederi avantajos plasata peste un teren de fotbal, imediat vezi ceea ce jucatorul implicat chiar nu poate observa, in dinamica in care este prins si din perspectiva pozitiei lui din teren. El traieste acolo din plin o REALITATE din care tu nu esti parte. Este o totala neintelegere sa crezi ca, daca ai fi in locul lui, tu ai juca "mai bine"...Totusi, ades il injuri ca a fost "prost"!!! Oare cine este cu adevarat "prost"? Exact asa stau lucrurile cu oricine crede ca poate el vedea mai "bine" decat cel aflat in experienta, la unul din pupitrele Simulatorului de joc numit "viata", mai ales daca nu este consultat. Si, atentie, ca sa poti fi consultat, trebuie sa fi "vizibil" din partialitatea pupitrului respectiv! Oricare ar fi ea!

Imagineaza-ti ca pentru un pupitru la care se invata ce inseamna sa fii "mama", tu ca si "decor" in jocul ei - copilul! -, ai cele mai mici sanse de a fi vreodata consultat! Esti parte din jocul ei! Da, in cadrul pupitrului ea se va juca de-a mama "deschisa" la ce vine dinspre tine, dar nu fa greseala de a crede ca chiar te vede si aude, oricat de mult ai vrea tu sa o ajuti sa te vada! Trebuie/e util sa intelegi ca este deosebit de dificil sa ai doua pozitii in acelasi timp, de implicat in jocul ce se desfasoara si in acelasi timp si de...orice altceva! A fi in acelasi timp si partener si maestru in viata cuiva este o calamitate curata! Iar acum asta se intampla

la multe pupitre! Interesant este ca nu avem capacitatea de a mentine, chiar daca sustinem ca asta ne este intentia, imaginea intimitatilor relationale cu cea a unor functii in joc. Mai ales daca prin intimitate consideram inclusiv relationarea barbat/femeie!

Aici mai este util de inteles ca cel care, in parteneriat, are o functie de maestru pe langa partener, a acceptat apriori sa impartaseasca limitele experientiale ale celui mai putin constient. Daca nu ar functiona asa, ar insemna ca cel cu mai putine teme facute, sa poata sari niste teme, datorita convietuirii in doi. Acest tip de avantaj NU ESTE PERMIS prin regulile jocului, ca atare cel mai constient va suporta rigori experientiale la care altfel nu ar mai participa. Deci, nu conteaza daca tu ai temele facute, chiar si absolut, prin parteneriat te angajezi sa impartasesti experientele necesare partenerului. Sunt multe situatii de acest gen acum.

Din aceleasi considerente multi nu-si aduc in jocul de-a afacerile familia sau prietenii, cu extensia putin ciudata..."eu nu fac sex cu prietenii". Desigur pare logic ca nici cu "dusmanii"! Deci...cu nimeni!!?? Am auzit aceasta declaratie atat de des incat ma intreb: chiar suntem nebuni? Eu stiam ca este putin invers, o relatie intima ADEVARATA nici nu poate exista fara atributele unei prietenii profunde, ale respectului pentru valorile reciproc acceptate sau macar discutate prieteneste. Probabil va trebui sa aprofundam valentele punerii in comun, ale comuniunii...Din experienta mea, nu nesemnificativa, pot spune ca o adevarata relatie de prietenie, intre un barbat si o femeie, conduce logic si catre comuniune/comunicare pe plan sexual. Atributele feminitatii/masculinitatii sunt PARTE din structura multidimensionala pe care o ai in fata ta si a face abstractie de ele ar insemna o ciuntire "ilegala", pe care un adevarat prieten chiar nu si-ar putea permite sa o faca. El se bucura si impartaseste cu tine TOT ceea ce voi, fiecare, sunteti! Ignorarea acestui aspect mereu a generat sau va genera frustrari, de ambele parti, chiar daca doar unul e capabil sa "vada" adevarul. Nu arareori acela se va si simti "jignit" de lipsa de atentie asupra acestui aspect! Desigur, daca inca nu a ajuns maestru in viata sa! Daca a ajuns, atunci va inregistra incompletitudinea ta! Si va cauta sa te ajute sa te re-gasesti! Acum multi se afla in acest gen de relatii si problematici. Parcurgeti-le cu intelegere si mult tact, este un mare "balaur" acolo, generat de aberatii (programe-virus) sadite de prea mult timp in constiinte.

"Timpurile" pe care acum le parcurgem, fiecare la pupitrul sau, sunt absolut inedite. Jocul pare sa se grabeasca catre un gen de salt pe o alta treapta/nivel, si sunt unii care inca nu sunt constienti de aceasta particularitate. In cadrul Simulatorului, toate pupitrele si-au accelerat ritmurile de joc, cu din ce in ce mai multe racordari, fie sub forme intuitive fie in multe altele, catre "reteaua de date" a Simulatorului central. Un soi de internet, beneficiind de fapt de proprietatile holografiei, in care fiecare punct detine informatia TOTULUI. Meditatiile acum se constituie in adevarate trambuline, de multe ori surprinzatoare pentru cei care au meditat multi ani. Ele au capacitatea de a-l face, uneori brusc, pe experimentator mult mai atent la ceea ce el ESTE. Si nu este un fenomen rar acum cel al revelatiilor partiale sau chiar totale. De cand exista acest joc, niciodata nu au fost atatia maestrii in acelasi timp!

Iar procesul de trezire este unul accelerat vibratoriu si bazat pe comunicarea empatica: pur si simplu se radiaza si este decelat la receptie, catalizand procesele interne. Foarte pasionant de urmarit ca si fenomen general!

Ca “ne place sau nu”, este util sa recunoastem ca nu putini sunt cei care au beneficiat de apropierea fata de canabis. Si ca acest fapt a inlesnit fenomenul de trezire in masa, la cei care au avut maturitatea de a nu face din uz, abuz. Ca unul care sunt doar martor, nu ma pot exprima decat din aceasta limitativa pozitie, dar stiu din multe relatari ca macar trezirea si curiozitatea catre nelimitare o declanseaza. Posibil ca depinde apoi ce alegi sa faci. Ca in orice, de altfel.

Sunt multe luni de zile in care eu nu am considerat util sa ma mai manifest in scris pe nicaieri, tocmai din respect pentru acest proces si pentru laboratoarele interne ale fiecarei individualitati, aflata la un pupitru sau altul. Doar am raspuns unor intrebari adresate punctual. Nici acum nu as fi facut acest demers daca nu mi-ar fi fost “insinuat” in constiinta. Se pare ca se doreste cat mai multa claritate si detasare emotionala, pentru a se derula acest proces mai usor si cu cat mai putine incrancenari/pierderi. Este si motivul pentru care s-a dorit un alt unghi de privire, o alta perspectiva, aducand o cat mai mare detasare. Evident ca iubim legendele si povestile, desigur ca avem in noi multa traditie si ca nu e usor sa te debarasezi de toate conditionarile. Mituri majore se cer nu revizuite ci parasite, astfel spulberandu-se si suportul multor religii. Religia ar fi “un ceva” care si-ar propune sa te re-lege pe tine de Sursa, doar ca tu si Sursa sunteti una, deci “serviciul facut” este, cel mult acela de a ti se insinua ca tu, de fapt, esti despartit/separat de Sursa! Daca eu iti propun sa te impac cu un prieten cu care tu esti in cea mai buna relatie, oare nu insinuez ca acolo exista de fapt neintelegeri/separari? Care pot fi intermediate, evident de mine! Prin asta te ajut sau...invers?

Desigur ca pupitrelor le corespund credinte aparte, specifice temelor respective. Iar credinta ta, CHIAR face legea, LA PUPITRUL EXPERIENTEI TALE. Fara CREDINTA chiar nimic nu ai putea experimenta. Nu are nimic impresionant o credinta oarecare, in afara faptului ca genereaza pe monitor exact realitati menite sa iti confirme acel nivel limitat de experienta, ca fiind valid si real! Desigur ca un martor detasat se “cruceste” de ce anume ai ales tu sa experimentezi, dar e lectia ta si nimeni nu ti-o poate “fura”. Aici poti include ABSOLUT ORICE. Orice crezi tu ca ai nevoie sa iti creezi ca si context/conjunctura/personaje. Poti insarcina Simulatorul cu orice “poveste” vrei tu sa aduci in manifestare. Daca ii respecti structura si Legitatile, poti obtine de la el exact ce te pasioneaza sa traiesti ca si experienta.

Stim desigur ca intr-un univers mental, intr-un vis in mintea Creatorului si intr-o “realitate” in care materia este 99,9999% spatiu iar restul ceva energie si ceva informatie, chiar nu poate exista nimic “obiectiv”, dar daca noi ne-am propus sa ne jucam de-a bolnavul, nimic nu ne poate opri. Ne asezam la pupitrul pentru astfel de experiente si incepem sa umblam la butoanele-stari, la parghiile-sentimente si la negrele butoane-ganduri! Din reglaje potrivite obtinem emotii intense, care imediat trimit catre ecran inceputul realitatii dorite a

fi experimentate. Pozitionati ca efect, vom crea si mai multa emotie, care va modifica si mai mult setarile/sentimente si imaginea “inspirationala” va fi si mai groaznica. Aceasta este - in mare - schema oricarei experiente relative. Detaliile desigur se adapteaza experientei. Fascinanta este aparenta de veridicitate a oricarei ecuatii partiale de viata pe care ti-ai propus sa o experimentezi. Si evident gustul pe limba aferent! El era menit sa fie doar beculet de avertizare, doar ca in adormire nu asa este perceput, ci doar ca o stridenta innebunitoare! Daca ai invatat lectia, deja beculetul doar te avertizeaza! Poti evident umbla acum maiestrit la stari si sentimente, inchide orice gand parsiv si urmareste beculetul “gust pe limba”. Cand s-a optimizat, te poti declara satisfacut si cu temele facute, mutandu-ti pretiosul sezut in alta experienta. Asa functioneaza acest Simulator! In mare, evident!

Ca precizare insa, lectiilor de la un anumit pupitru/nivel de constienta, le corespunde toata gama fenomenologica aflata pe aceeasi frecventa. Tu ai crede ca esti acolo sa experimentezi, sa zicem, relatiile parteneriale. In viziunea ta insa ele se confunda cu proprietatea asupra celuilalt. Vei lua la pachet toate contextele/conjuncturile care sa te faca sa intelegi cat de confortabila este asuprirea/controlul. Vei zice ca nu este corect dar te asigur ca este. Ca atare sefii te vor presa, daca ai un proprietar se va purta in consecinta, totul va asigura cadrul necesar ca sa te lamuresti. Parintii iti vor mai declara odata ca ei te-au facut - ei te omoara! Presiunea se va exercita din toate directiile posibile, si te asigur ca sunt atat de multe ca va trebui sa “muncesti” cu tine, nu gluma!

Ideea este ca ESTI Dumnezeu, creator, datorita variabilei atasata tie, dar cu deformarile perceptual/creative la care ai ajuns, nu poti armoniza Floarea Vietii care TU ESTI la nici unul din fractalii viabili in Creatie. Deci, esti ajutat sa iti optimizezi perceptia si modul in care tu iti creezi relatiile. De catre cine ajutat? Desigur de catre...tine, prin alegerea pupitrului de joc din Simulator.

Un alt pupitru, aparent non virulent, este cel care ofera contextele necesare pentru a invata ce este respectul de Sine. La el se aseaza individualitatile care s-au format in “spirit concurential” si au trait mereu sentimentul “nu merit, nu sunt suficient de bun/buna”. Pare non virulent deoarece pare ca se refera doar la el, insa asa ceva nu exista. In mod indirect sunt exact cei care imping cu creativitatea lor deformata spiritul concurential. Il alimenteaza energetic si desigur deformeaza si ei floarea vietii. Cei care experimenteaza la aceste pupitre au impresia ca stiu ce anume cred ei ca “nu merita”, doar ca NU ESTE ASA. Vor primi o infinitate de contexte incomode experiential, care sa le aminteasca ce inseamna pastrarea acestui gen de sentimente. Se vor mira ca nu ei au creat ...defectarea a te miri ce sau alte detalii ce tin de confort experiential. Respectul de Sine este un sentiment care te conduce catre adevarata responsabilitate, derivata din faptul ca Tu creezi, iar ARMONIA se cere reflectata si in floarea vietii care tu esti.

Foarte multi acum se straduiesc sa-si faca temele privind abundenta. Si aici sunt o infinitate de neintelegeri, plecand de la simpla observatie ca ORICE primesti in acest Simulator nu este decat “material didactic”, menit sa te ajute sa faci anumite teme. Nimic nu

poate fi “al tau”, de vreme ce ti-a fost pus la dispozitie temporar, cu valoare de utilizare, in limita pupitrului la care alegi sa experimentezi. Si oricum este...virtual! Abundenta se refera mai mult la confortul experiential, dar o proiectie cu mai multe obiecte/material didactic nu poate decat a-parea mai confortabila. Simulatorul iti poate oferi un decor cat vrei tu de abundent, nu ai tu imaginatie sa creezi si sa accepti abundenta pe care o poti obtine, dar de ce crezi ca te-ar avantaja? Pe tabla de sah sunt totusi doar 32 de piese iar 32 de careuri sunt libere, sa te poti misca...Daca ai avea ...zece paturi, nu tot pe o jumatate de pat ai dormi? Daca ai avea o suta de seturi de tacamuri, nu tot un tacam vei folosi? Cei ce acum intentioneaza sa intemeieze comunitati, isi imagineaza ca un minim teren ar fi cam de zece hectare. Oare asa sa fie? Eu stiu ca pentru un om necesarul de cartofi pentru a traversa o iarna este in jur de zece kilograme. Asta ar insemna cateva cuiburi. Mai adauga cateva legume, proportional si... numai la hectare nu ajungi. Daca/cand ne vom lamuri CU ADEVARAT ca totul apartine TOT-ului, ca Simulatorul si pupitrele sunt cele care ne faciliteaza accesul la utilizarea unor mijloace de joc si nu “noi”, atunci vom intelege cu adevarat jocul. Si desigur vom absolvi prin trezire tema respectiva.

Mult “tapaj” s-a facut si se face in continuare pe blocarea la pupitrul “iertari”. Mi se pare un coltisor de experienta tare plin de confuzie si deci dificil de...absolvit. Am privit atent Creatia si nu am gasit nimic ...de iertat. Ca sa ai ce ierta se presupune ca ceva/cineva a gresit si eu nu vad nici macar o unitate de greseala in intreaga Creatie. Este alcatuita toata din adevaruri experientiale, partiale ce-i drept! Dar nu vad ce anume ar merita acest termen. Poate avem atasamente pentru viziuni “spirituale traditionaliste”, ma gandesc, dar si asta este un pupitru de rezolvat...teme. Acest joc deosebit de complex si miraculos nu contine greseli. Cred ca va trebui sa reflectati profund la ce credeti voi ca poate fi denumit greseala si nu lectie. Cata vreme pastrati in constiinta care sunteti acest termen, veti ramane blocat acolo, la acel pupitru. Tot ceea ce va este pus la dispozitie in acest Simulator, inclusiv partenerii de joc, au doar menirea de a va ajuta, intr-un fel sau altul, sa va faceti temele. Nimeni nu “a gresit” vreodata nimanui, de cand exista Creatia si nici nu ar putea-o face. Chiar asa numitele aspecte karmice , si ele excesiv discutate si pline de mister, se constituie doar in lectii nefinalizate si se incheie imediat ce s-a trecut in armonia Legii.

Multa confuzie este si in jurul “atributelor omenescului”, ca sa ma exprim, evident...eronat. Multe sunt traditiile spirituale care coexista si multe abordari destul de diferite. Chiar multa “spiritualitate” a trimis in hipnoza! Am fost indemnati partial sa ne ducem atentia catre monitor si sa ne vedem...in el. Bisericile toate cam asta au facut. Ni s-a insinuat ca avem un corp fizic de natura biologica si multe paralelisme intre noi si animale au fost facute. Aici pretinse stiinte si-au adus aportul, dar si anumite traditii spirituale. Sa nu uitam insa ca...ceea ce noi CREDEM, opereaza ca adevar experiential pentru noi! Si inca unul probatoriu, foarte “realistic” as spune! Desigur, chiar hipnotic. (alt termen total neinteles!)

De asemeni se face multa confuzie intre termenii spirit/suflet. Iar despre suflet chiar numai aberatii am auzit. Sufletul, dincolo de orice proprietati legendare, este o interfata de

adaptare a doua densitati vibratorii, cea a spiritului cu cea a pretinsului vehicul fizic. Ea contine elemente mental/emotionale. Apare si isi ia energia doar din structura densa vibrational, si exista doar pe seama acestei energii. Este un fenomen radiant. Cand relatia spirit/corp inceteaza, interfata se disipa din lipsa de energie, dar poate persista daca este sustinuta energetic. Cine o fi atribuit acestei interfete de adaptare intre doua densitati "calitati" ale omenescului, chiar nu reusesc sa inteleg. Dupa mine, un dispozitiv menit sa adapteze doua "etaje" are doua posibilitati: isi face treaba sau...nu! Poetii insa l-au creat "frumos/minunat/fin/curajos/bla-bla-bla". Aceasta inductie in constiinte, un ceva foarte "fumans/aburitor" a dus la paradoxul de a ne identifica cu ...sufletul. Din ceea ce eu "vad", toate pretinsele calitati "umane" sunt derivate din starea de PERFECTA PACE si din ARMONIA florii vietii care tu esti. Inclusiv ceea ce este tradus ca iubire la receptie, in emitator este doar pace, armonie, bucuria starii de a fi. Traducerea emotionala in cuvinte considerate soft/poetice/frumoase, nu face obiectul interesului acestei carti. Nu vom putea afla niciodata ce/cine suntem, daca ne vom invalui la infinit in voaluri colorate. Chiar cu riscul de a constata ca, renuntand la ele, vom descoperi...nimicul, ceea ce imi apare ca fiind foarte verosimil.

Privind atent la Creatie, eu o vad ca pe un joc, in care se creeaza functii in joc, mai intai. Apoi sunt create instrumentele satisfacerii nevoilor de joc, de diversificare. Chiar si cand ne "vedem" intre noi, ne prezentam cel mai ades prin functia ocupata in contextul respectiv. Nu particularitatile persoanei primeaza, ci rolul jucat in functionalitatea contextual/conjuncturala. Functia creeaza ...organul prin care ea sa se manifeste.

Ca atare, noi am fi mijlocul prin care jocul se creeaza. Ca si "patern" noi suntem constituiti din constanta "Eu Sunt" si din variabila ALEGERE. Cum nu constanta poate alege, putem spune ca jocul este creat pe seama variabilei, numita in general personalitate sau ego. Raportul existent intre constanta si personalitate , in cadrul paternului, duce la dinamica jocului. Cu cat ponderea personalitatii in cadrul paternului creste, cu atat jocul are o dinamica mai mare, dar risca sa se indeparteze de armonie, garantata de constanta EU SUNT. Din echilibrul intre cele doua consider ca functiile jocului pot fi continuate, iar toata "problematica umana" la asta se rezuma.

Nu ar fi lipsit de interes sa "vedem" ce anume este ok si ce nu se incadreaza in Legile Creatiei, din aceasta "variabila" parte din "noi". Imi pare limpede ca functia care a creat-o este nevoia de diversificare a jocului, deci creativitatea in joc. Aceasta functie, lasata absolut libera, creeaza haotic, functie de perceptii contextual conjuncturale. Daca insa este ghidonata de atributele Sinelui/constantei EU SUNT, atunci avem o garantie a armoniei jocului creat constient ACUM.

Desi ACUM-ul este perceput extrem de diferit de mai toti cei relativ macar constienti, fiecare ducandu-si experienta pe ceea ce este...credinta lui, perceptia mea este ca doar experimentele de viata care contin cele doua componente, dar legate armonios, vor

continua jocul. Negarea rolului personalitatii ar insemna ...oprirea jocului, si nu cred ca asta e intentia.

Dar personalitatea, vazuta doar ca si parte capabila ca prin optiuni/alegeri sa creeze diversitatea, este puternic bruiata ca functie de catre totalitatea conditionarilor. Menirea acestei carti este sa spulbere conditionarile, sa evidentieze lipsa de substanta a lor, sa aduca logica matematica in dezvoltarea armonioasa a laturii creative a personalitatii, sa restaureze relatia armonioasa dintre paternul initial EU SUNT si variabila ALEGERE. Cu cat privesti mai atent vezi ca, de fapt, singurele programe care pervertesc functia personalitatii in Creatie sunt bagajele emotionale, bazate pe informatii puternic distorsionate.

Traducerea in nivel psihologic a tuturor “datelor” imi apare ca procesare falimentara. De acum nu mai vehiculam date, ci emotii si senzatii/sentimente. Ba mai mult, suntem tentati/canalizati spre a crede ca ele ne definesc. Si, mai mult, ca noi suntem EFECTUL lor! Numai ca experienta tuturor celor ce s-au trezit demonstreaza contrariul. Marea majoritate au pastrat inteligenta persoanei dar nu au mai regasit emotionalul desantat/dezechilibrat.

Avem posibilitatea sa alegem modul cum noi ne vedem, iar din aceasta pozitionare va rezulta intregul nostru exercitiu de viata. Procesand doar logico-matematic; cel putin eu la aceasta va invit.

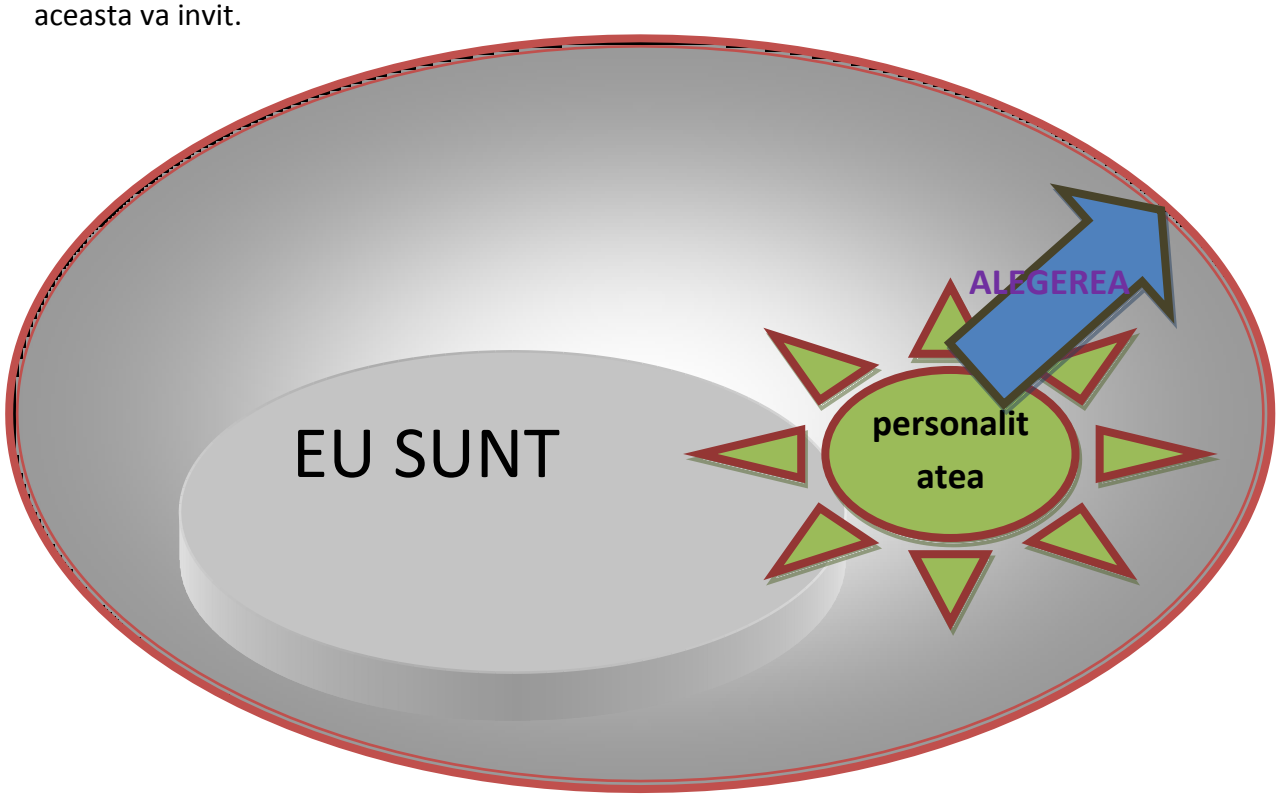

Daca este sa vedem o imagine a ceea ce este alcatuirea care noi suntem, acest desen ar ilustra-o cel mai corect. EU SUNT-ul are atasata functia ALEGERE (VARIABILA) in scopul diversificarii experientei, al carei suport de manifestare este personalitatea/unealta. Deci FUNCTIA alegere a creat unealta personalitate, ca suport de manifestare.(organul)

In procesul de creatie evident folosim niste unelte, cum ar fi fantezia creatoare/vizionarismul si emotia creatoare, ca si catalizator. Starea din care se creaza este bucuria jocului fara miza sau a starii DE A FI! La ingrediente se mai aduga energia vitala necesara aducerii in manifestare, care tine de nivelul de racordare al individualitatii la Intreg, mai exact de constientizarea si aducerea in traire a acestei racordari. Pentru ca degeaba ai tu un „ceva" in buzunar, daca nu esti si constient ca il ai.

Acum va invit sa urmariti procesul „gripat". Daca in acest sistem deosebit de simplu eu mai bag niste programe aleatoare, cu rol de diversificare/diversiune, obtin din simplitate o complexitate inoperanta. Aici intra cam tot ce se numeste conditionare. Cel mai corect este sa imi iau atentia de la tot ce a fost bagat, cu scopul sau...fara, de a bulversa informatia. Va trebui insa sa constientizam. De aceea si numai de aceea le voi numi cumva, spre intelegere.

Daca eu imi mut atentia de la tot „pachetelul care SUNT", la personalitate, incepand sa ma identific cu ea, atunci ALEGEREA creatoare initiala se pierde. Apar insa alegeri ale personalitatii, in iluzia numelui propriu, unde personalitatea nu mai este unealta ci identitate, care incepe ea sa creeze...alegeri! Numai ca aceste alegeri nu mai au girul lui EU SUNT, ca atare lipsesc din ele atributele Sinelui. Constienti la un anumit nivel de ilegalitatea produsa creand fara ARMONIE, pace, bucurie, atribute firesti in Sine, a inceput creatia in frica. Eu asa „vad" uitarea de Sine si consecintele produse.

De aceea acum se impune recuperarea adevaratei identitati. A te da un pas inapoi presupune iesirea din identificarea cu persoana si reconstientizarea faptului ca esti Sinele, care creaza prin intermediul alegerilor cu unealta persoanei. Este si motivul pentru care anumiti Maestrii, iar Iisus este printre ei, a atentionat ca nu el face, ci PRIN EL SE FACE! Din propria mea experienta si observand si experientele altora, ACEASTA CONSTIENTIZARE te salta automat pe un nivel foarte inalt de constienta/vibratie/ experienta. Am cunoscut oameni de-a dreptul minunati, cu intentii admirabile si capabili sa-ti ofere si inima, dar carora le lipseste inca acest nivel de intelegere. Acest adevar l-am mai gasit formulat aproximativ si in cuvintele - care acum nu as sti cui apartin - „O vreme oferi din ceea ce ai, pentru ca apoi sa oferi din ceea ce esti". As completa ca la urmatorul nivel doar se ofera, prin tine!

Aceasta carte STIU ca nu eu o scriu. Stiu de cand mi-a fost „propusa". Desigur eu o aduc in forma, greselile de exprimare sau ortografie sau dactilo imi vor apartine, dar cartea NU EU O SCRIU ! Daca ar fi sa o scriu eu, nu m-as obosi si nici nu as avea indrazneala sa v-o propun spre lecturare. Culmea, asa chiar v-o recomand! Sper/stiu ca va va ajuta pe Cale, indiferent care va fi fiind aceea. Nu este dogmatica, deci nu se opune unei dogme. Este neutra si echidistanta. Poate doar...nebuna putin! Calea prin care ea se va face si modurile cum va ajunge la fiecare eu nu le cunosc. Ce STIU este ca se va face si ca va ajunge exact acolo unde va trebui sa ajunga.

Despre creatia in frica se poate vorbi infinit. Diversificarile produse nu mai sunt coerente, si afecteaza in primul rand partea generatoare/creatoare de experienta din pachetelul care era sa fii. Constanta EU SUNT nu ar avea cum sa fie afectata, dar partea creatoare DA. Personalitatea de acum genereaza experiente, bazate pe mintea limitata (instrument la dispozitia ei), in confuzia conform careia... corecteaza proiectia de pe „monitor". Dar cum aceea nu se sterge cu radiera, ar trebui sa apeleze la instrumentele cauzale, la care ea de fapt NU ARE ACCES VIBRATIONAL, aflandu-se sub nivelul cauzelor.

Ceea ce mie imi apare cel putin ciudat este momentul si modalitatea in care chipurile s-au insinuat niste ceva-uri numite pretentios SENTIMENTE. Cu atat mai mult cu cat mai toate sunt din zona de vibratie a fricilor. Si multe dintre ele sunt traduse ca sentimente, fiind de fapt...emotii. Iar emotiile, de regula, sunt traduceri destul de aproximative ale modului in care circula anumite energii, in raport cu pretinsul corp fizic. Mai exact niste blocaje pe anumite trasee. Acum, fiecare la pupitrul sau, in cadrul Simulatorului, invatam sa folosim si apoi sa scapam de multitudinea de butonase/ganduri si parghii/emotii-sentimente, pentru a ne putea regasi pe noi insine, dincolo de limitarile la care am ajuns prin identificarea cu personalitatea si vehiculul ei..."fizic".

Evident va trebui sa trecem prin ele si sa capatam abilitatea de a ne DETASA. Toate contextele si conjuncturile, ca si oglindirile din Simulator deocamdata la asta ne sunt utile. Ni le confectionam singuri, ca si creatori ce suntem, dobandind maestria noastra. Oricat am vrea sa credem ca ne vor ajuta altii sau anumite cursuri, doar intelegerea proprie ne va scoate, si ea de obicei este consecutiva experientei. Constientizarea, desi ar putea scurta drumul, in procesul practic foarte putini se folosesc de ea, adesea tot in urma experientei.

De remarcat este insa faptul ca o experienta facuta are loc si este valabila la nivelul de vibratie si constienta la care ea a avut loc. Nu inseamna in nici un caz ca ai inteles tot despre acel fenomen. Ea va fi reluata iar si iar, pe urmatoarele nivele, la alte pupitre, pana ce „iluzia realitatii" ei dispare sau isi contureaza definitiv ADEVARUL. Indiferent la ce anume ne-am referi. In mare toate sunt relatii, iar contextele de pe ecran ne vor pregati cadrul mereu pentru a le experimenta. Modul in care ne raportam la ceea ce am fost capabili sa cream ieri ca si context, va da masura maturitatii si viteza de rezolvare a partialitatii respective. Daca alegem sa fim „prudenti", viteza va fi diminuata considerabil si vom irosi multe resurse la acel pupitru. Iar indicatorul „gust pe limba" va fi... coclit.

In cadrul relatiilor, iluzia proprietatii, cu extensia proprietate asupra partenerului, ocupa primul loc ca si neintelegeri. Trecand peste „detaliul" ca nimic nu exista si totul este vis, iar visul ar putea arata asa cum alegi, abordam problema in cadrul pretinsei realitati experientiale, deci un nivel de constienta ceva mai...jos. Chiar si aici poti realiza ca nimeni nu poate poseda nimic, cel mult folosi. Inclusiv corpul pretins fizic, pe care l-ai primit si apoi il vei si parasi. La acest nivel de constienta este accesibila intelegerea faptului ca o relatie parteneriala, acceptata cu bucurie la un moment dat, odata cu aprofundarea relatiei, perspectivele se pot schimba, uneori drastic. Orice contract sufera de pe urma faptului ca

este o proiectie in timp, si ca viata va avea menirea sa schimbe contextele si conjuncturile, astfel noi avand prilejul de a invata ca viata este vie, o dinamica continua. „Nimeni nu poate face baie de doua ori in acelasi rau” cam asta vrea sa ne indice. In toate nivelele partiale de constienta, menirea vietii are darul ca, conform legii pendulului, sa ne arate ambele fatete ale monedei. Noi o alegem mereu pe cea care zicem noi ca ne convine, dar luam la pachet si fateta opusa, ca sa beneficiem de ciclul amagire/dezamagire si sa urcam la nivelul urmator. A trai momentul viu, ACUM-ul, ar fi o solutie, poate fortata, dar inaccesibila celor aflati inca la acest pupitru al Simulatorului.

In cadrul relatiilor, una care se va regasi ca tema (deci neintelegere) la mai toate pupitrele din Simulator, prin care fiecare trece pe drumul regasirii de Sine, este relatia parteneriala barbat/femeie. Indiferent cat ai putea crede/spera ca aceasta tema, in cazul „tau” particular sa fie optima, chiar nu exista nici macar o sansa dintr-o infinitate sa fie asa. Si v-o spune exact unul din putinii care chiar s-ar incadra la o categorie de exceptie, care a si fost atent la acest „aspect al vietii”, incepand de pe la sase ani si pana in clipa cand asterne aceste randuri.

Urmarind sa inteleg cum anume APARE in Creatie polarizarea, un raspuns foarte lamuritor pentru mine a venit urmarind un film pe youtube candva, cu multi ani in urma. Tema in cadrul careia eu gasisem filmul, preocupare veche pentru mine, era „modalitati de obtinere a free energy”. In el, un profesor de fizica demonstra ceva...ciudat: cladise o structura absolut simetrica, pornind de la un bazin destul de voluminos de...apa. Evident acel recipient nu era polarizat electric. Prin doua robinete, plasate simetric catre extremitati, el dadea drumul unui mic debit de apa. La cativa centimetri sub robinete plasase niste palnii metalice, sub care iar, la cativa centimetri, erau alte doua palnii metalice, sub care iar altele doua. La sfarsit apa se strangea in doua recipiente metalice. Inseriind palniile si bazinul din stanga separat iar cele din dreapta separat, obtinuse la capetele conductoarelor o diferenta de potential. Semnificativa, de vreme ce crease o structura atat de masiva, o schela de minim doi metri, capabila sa sustina un bazin continand cel putin un metru cub de apa. El „vazuse/crease” acolo o varianta de obtinere din nimic a energiei, dar ignora complet faptul - mult mai important, dupa mine - ca facuse o demonstratie practica privind polaritatea in Creatie. Acelasi aspect il poti „vedea” si daca spargi o ferita magnetica in doua: fragmentele obtinute se vor polariza imediat. Chiar si in „optica” exista niste filtre de polarizare, care pe mine m-au fascinat in urma cu vreo douazeci de ani. Prin constructie, ele retin una din polaritatile luminii. Am studiat atat de bine fenomenul, incat sunt singurul capabil sa le si produc tehnologic in tara. Aspectul intrigant al acestor filtre este ca retin aparent maxim 15% din intensitatea luminoasa, dar dispar reflexiile de pe obiecte. Daca insa suprapui doua filtre, constati ca poti obtine o scadere a intensitatii luminoase mergand pana la 100%, functie de...unghiul dintre ele doua. Aparent ilogic, te-ai astepta la o diminuare cu circa 30% maxim! Daca ele nu ar fi, nu am avea monitoarele cu cristale lichide de azi. Scuze, asta a fost o divagatie, ajunsi la ideea de polaritate in Creatie.

Totusi aceste observatii ne ajuta sa fim mai...destepti. Ne ajuta sa intelegem ca, ceea ce noi traducem la nivel psihologic si incercam din acea pozitionare sa cuprindem, doar ne va ajuta sa ne... pacalim. Legea Genului din Kybalion cuprinde intreaga Creatie si nu este de cuprins sau de inteles in toate nivelele ei de manifestare prin biata noastra psihologie. Pe diversele nivele de evolutie a constientei, noi ne vedem/percepem in mod diferit pe noi insine, dar indiferent de aceste partialitati ale experientei individuale, Legea se manifesta, fie ca am vrea, fie ca nu. In mod „paradoxal", cu cat mai evoluati ne percepem a fi, cu atat dam nastere la variante mai aberante privind relatia dintre sexe, pana la aceea de a visa ca noi deja am fi sau am putea ajunge...unisex vreodata. A nega psihologic sau prin anularea polaritatii emisiei noastre, nu inseamna ca am anulat Legea sau ca ea nu va opera in vietile noastre. Suntem produsul Legii si nu o putem eluda. Bietele picaturi de apa nu au fost intrebate daca vor ele sa fie polarizate, la prelingera prin palnii. Si nici nu vad vreun nivel de constiinta accesibil lor/noua, pentru a se opune acestui fenomen.

Noi putem, cel mult, afla care sunt consecintele experientiale ale eludarii Legii, evident corespunzator nivelului la care noi vibram la momentul experimentarii, prin intermediul indicatorului „gust pe limba". Tot ceea ce aparent au zis diferiti Maestrii referitor la acest aspect, ori se datoreaza scoaterii din context, ori au fost tendentios interpretate. Daca cumva au si experimentat eludarea acestei Legi, in mod sigur au creat si efecte pe care apoi le-au suportat. Ceea ce se poate spune in mod CORECT despre pozitionarea in experienta constienta, la capitolul relatii intre sexe, este ca ele variaza deosebit de mult functie de vibratie si constienta si evident detasare emotionala.

Dupa cum putem intelege, sexualitatea ca Lege a Genului, este Functie si creeaza organe/modalitati de expresie. Psihologic am putea crede ca este urmare a existentei organelor, ceea ce este FALS. La individualitatile evoluate, cu vibratie si constienta inalte, se exprima foarte puternic prin toti centrii energetici, preponderent prin cei superiori/ajna. Si evident prin emisiile subtile.

Interesant este ca, in cea mai frageda „pruncie", majoritatea dau semne despre constientizarea genului caruia ii apartin. O fac aparent inconstient, in ochii parintilor...inconstienti. De fapt acolo inca este o manifestare constienta, dar interzisa de inconstienta celor „maturi". Daca ar fi lasata libera, probabil ar conduce catre o experienta ceva mai armonioasa, mai neingradita de...rusini! Asa cum se petrece in mod uzual, te va trece pe la „varste prepubertare" la unul din primele terminale ale Simulatorului „viata", unde te vor innebuni multitudinea de butoane si parghii, pe care le vei actiona total aleator, urmand sa le traiesti cu beculetele de avarie tipand. Pana vei fi invatat cate ceva despre logica aparitiei semnalului de avertizare functie de butonul apasat vor trece ceva ...ani! Aparitia unui „gust acceptabil pe limba" poate fi un semnal greu de dobandit. Nu ar fi fost atat de dificil daca tot exercitiul nu ar fi fost incredintat zonelor celor mai dubioase, numite...psihologice. Si desigur conditionarilor majore si stridente. Si interpretarilor de tot felul.

Mai exact, acolo se gripeaza prima data relatia ta cu...tine. Pur si simplu NU AI VOIE sa fi impacat cu cine esti! Am intalnit atat de multe exercitii de viata complet date peste cap, cu punct de generare a intregii calamitati exact la varstele prepubertare sau pubertare! Redobandirea identitatii de Sine in aceste cazuri, deosebit de frecvente de altfel, este o munca sisifica. Cand starea conflictuala se instaleaza la asemenea varste ale experientei, toti centrii energetici sunt afectati, incepand cu cei inferiori, de subzistenta. Ca atare nu rareori deja se instaleaza manifestari pe corpul fizic, energia vitala blocandu-se. Cand asta se petrece, diminueaza foarte mult si increderea in sine. Ca si puterea personala. Imaginea generala este de structura slabuta, friabila parca, incapabila de a face fata „rigorilor vietii".

Cu riscul de a gresi cu cateva unitati, minim 45% din cei aflati acum la maturitate fac parte din aceasta „drama experientiala", iar minim 95% inca nu au rezolvata, la pupitrul la care exerseaza in ACUM viata, propria lor sexualitate. Pentru ca, oricat ar parea de dificil de acceptat, sexualitatea ta este o problema A TA cu TINE, in primul rand, desi pare a ta versus un exponent al sexului complementar. Aceste procente cat si importanta subiectului, care afecteaza toate aspectele foarte diferite, la oricare din pupitrele Simulatorului, ma fac sa tratez acest subiect cat voi putea de larg posibil. Desigur ar fi fost utila o carte exclusiv destinata acestor aspecte, care ar fi putut trata subiectul mai pe larg, dar profit de faptul ca aceasta carte deja are asigurati cititorii si in acest fel informatia se va disipa mai rapid.

In traditiile spirituale ale lumii, indiferent zona geografica, simbolistica mereu face trimitere la glanda pineala si la energia vietii. Prima este simbolizata in special prin conul de brad sau ochiul lui Horus, iar a doua prin toiag/sceptru, cu sau fara serpisorii laterali. Nu am gasit in nici o traditie vre-un simbol al inimii!!!(asta in paranteza, ca fapt curios). Ambele sunt scheme/simbol de functionare ale vietii experimentate in corp. Daca primul este simbol al claritatii si multidimensionalitatii cat si al paternului Creatiei, al doilea simbolizeaza energia vietii in corp fizic/puterea. O corecta cunoastere/intelegere si experimentare a acestor doar doua „utilitati" ar putea fi chezasie a rezolvarii definitive a tuturor pupitrelor din Simulator. Altfel spus, a redobandirii depline a constiintei de Sine.

In „practica cautatorului" insa, sunt infinite atat caile cat si instrumentele aparente, cartile si nivelele si cursurile, pe care le va uita (daca este destept) la scurta vreme dupa ce le va dobandi. Dupa ce se va fi saturat de toate abia, va cauta si intelege simplitatea maxima. Trecand rand pe rand pe la multe din pupitrele Simulatorului „viata".

Revenind la sexualitate si la faptul ca neacceptarea ei, asa cum este, duce la un prim conflict interior, sa ii schitam putin numeroasele „capcane". Va fi util sa observam ca si sexul, ca si orice altceva, este subordonat modului in care este perceput, care perceptie, la randul ei se subordoneaza conditionarilor de baza. Obtinute desigur in urma eforturilor educationale facute de parinti. Cand sunt plantate in subconstient timiditati si rusini, ele se vor rasfrange determinant in perceptia sexualitatii proprii. Retineti bine, proprii! Aici nu este vorba inca despre nici o oglindire. Doar despre modul in care tu iti permiti tie sa te manifesti. Rusinile si timiditatea se regasesc si in spatiul cel mai intim, unde te privesti in oglinda din

perete. Unde doar te speli. Cand se ajunge la oglindiri, principiul rezonantei functionand, cel mai ades te vei gasi in fata unei oglinzi la fel ca tine. Lucrurile se complica... exponential. O relatie dusa in aceste rigori va demola in loc sa construiasca. Evident tot la nivel de perceptie, dar atunci habar nu avem ca experienta nu ar trebui sa fie dramatizata, ca este doar...material didactic. O luam ca baza de pornire intr-o alta „curajoasa" reflectare. Nici nu conteaza daca oglinda este aceeasi sau o alta, ne iluzionam ca va fi „altceva" sau „mai bine". Daca alegem sa ne strivim sensibilitatile, vom obtine doar niste masinarii mai insensibile care, da, s-au descurcat „mai bine". Indicatorul gust pe limba insa ne va avertiza...daca il vedem ca fiind ceea ce EL ESTE! Dar de regula nu stim asta.

Aici ar putea interveni ori corectii educationale, daca unul din parinti isi asuma, devenind el mai matur spiritual, ori inteligenta proprie, daca alegem sa o folosim. Oricum solutia nu poate veni decat din constienta suplimentara si din spargerea unor sabloane. Constienta trebuie sa ofere o experienta IN AFARA UNEI OGLINDIRI NATURALE. Cu alte cuvinte, experimentand o relatie constienta si nu venita pe rezonanta. De regula cu un partener aflat in alt nivel al experientei, ceva mai constient macar. Este si motivul pentru care in sexualitatea constienta s-au practicat, de cand este „lumea", initierile. Incepand cu templele iubirii, trecand prin casele de toleranta sau initierea baietilor de catre propriile lor mame, a fetelor de pe feuda inainte de maritis, de catre cel care chiar conducea destinele locuitorilor, toate au fost necesitati in ruperea oglindirilor naturale, care sunt catastrofale in initieri in sexualitate. Astea toate, dincolo de judecati...morale. Lipsa de constienta a considerat invers, iar rezultatele au fost pe masura. Si din acest punct de vedere, am involuat! Si acum se crede ca in orice domeniu TREBUIE SA INVATAM ca sa stim, dar in sexualitate ar fi invers, stim, desi este cel mai complex, cel mai dificil si cu cele mai mari efecte in exercitiul de viata individual. Fara sa invatam!!! Desigur ca o initiere, indiferent ca esti femeie sau barbat, te poate salta maxim la nivelul la care se afla cel/cea care te initiaza. Pot exista multiple initieri in viata unui om.

Daca acceptam/obtinem o initiere, saltul pe alt nivel de experienta este aproape garantat, daca ii si constientizam rolul. Exista si posibilitatea sa fi avut parte de initiere dar sa nu sari dincolo de propriile conditionari, daca ele sunt deja puternic inradacinate si/sau contextul le mentine. In Simulator, singura regula este aceea ca nu exista nici o regula, doar observatii. Unele insa atat de tipice incat par a fi chiar tipare. In orice caz, cel putin pana nu ai ajuns la un firesc IN TINE fata de propria ta sexualitate, incercarea de a compensa in afara, in relatii, va fi doar scoala, cu temele TALE, PENTRU TINE!

Multi sunt cei care chiar cred ca si-au rezolvat problemele, dar ei sunt inca singuri. Ca se poate si asa. A trai singur demonstreaza, dincolo de orice cuvant savant, ca relationarea TA, (cu principala ei componenta - sexualitatea), inca este tema de studiu la unul din pupitre. Creatia este electromagnetica iar ARMONIA ei nu permite exceptii. Armonia ta interna, chiar si sub aspectul echilibrului energetic, nu compenseaza pozitionarea ta in Creatie. Nu inseamna ca NU POTI, ci doar ca inca nu ai inteles. Orice relatie parteneriala, daca are

asigurata impartasirea unei sexualitati corecte si hranitoare, nu se mai impiedica in alte detalii. Daca ele apar, este doar datorita lipsei de substanta si profunzime a relatiei, sub aspectele ei intime. Nu cunosc exceptii de la acest ADEVAR.

Multi prieteni vor mormai ajunsi la acest punct. Nu si in sinea lor, dar in public aproape sigur! Ii sfatuiesc sa-si aminteasca de Saraha si fauritoarea de sageti, din povestea lui OSHO. Oricum lucrurile stau asa cum ...stim cu totii, la un anumit nivel.

Desigur voi fi intrebat de ce vorbesc atat de mult despre sexualitate si nu despre IUBIRE. Raspunsul este simplu: sexualitatea presupune respect pentru viata si energia vitala, centrul ei se afla la baza „cladirii" corpului fizic si asigura vitalizarea centrilor, atat ai celor inferiori cat si ai celor superiori. Pentru a vorbi de IUBIRE trebuie satisfacuta energetica „cladirii", nu cred ca cineva ar putea locui intr-un bloc fara curent in prize! Iar IUBIREA apare de la nivelul „etajului patru" in sus. Pana acolo vorbim doar de supravietuire. Desigur nu si in povesti sau poezii romantice si romantioase, dar ...nu acolo suntem noi acum.

Una din componentele majore ale experientei indelungate prin pupitrele Simulatorului este exact pre-programarea individualitatilor aflate la inceput de experienta pe baze romantice si romantioase, sau pe excesiva moralitate. Cu alte cuvinte intai suntem programati sa judecam, desi nu avem in baza carei experiente, prezentandu-ni-se clisee scoase din te miri ce filme, romane sau poezii. Desigur e apoi logic tot ce urmeaza. Si asa avem in noi repere despre „cum ar fi armonios sa fie", carora nu stim cum sa le facem fata, comparandu-ne experientele cu ele.

Despre IUBIRE, cu adevarat, are sens sa vorbim abia cand am devenit constienti, cand ne-am trezit din hipnoza. Pana atunci vorbim despre un cuvant numit iubire, care face doar referire la ceva ce oricum nu exista in zona experientelor duale. IUBIREA ESTE O STARE si nu un sentiment, ea irumpe din interior catre exterior si nu poate fi solicitata de altundeva. Nu este roz bombon si nici dulce! Nu e firesc sa fie folosita ca verb; ca atare „te iubesc" nu poate exista. Daca ESTI IUBIRE, atunci iubirea care esti se revarsa omnidirectional, ca atare „te" este un joc fara acoperire. Ne plac insa povestile la nebunie! Si poeziile! Din aceeasi categorie hipnotica face parte si notiunea de fericire. Cat esti inconstient, evident in zona perceptiei duale, fericirea si nefericirea fac parte din ciclul amagire/dezamagire si evident este lectie. Despre ceva ce poate semana a fericire poti povesti abia cand chiar ai inteles ca...ESTI ! Totul! Atunci insa preferi doar sa fii si sa taci.

Intorcandu-ne la relatiile de cuplu, desigur ele vor corespunde ca traire cu nivelul de vibratie si deci de constienta. Cum acesta se va modifica, cum se vor schimba si perceptiile si manifestarile. De fiecare data, gustul pe limba ne va indica daca am incheiat sau nu treburile la cate un pupitru cu butoane. Este util de inteles si acceptat ca dinamica ACUM-ului, din punct de vedere al evolutiei, face ca de multe ori parteneriatele sa se intrerupa. Fiecare are ritmul propriu in cadrul acestei dinamici colective, si nu este vorba aici ca cineva ar fi rau intentionat ci doar ca acumularile nu sunt similare. Unii pot alege sa-si diminueze ritmul de

dragul mentinerii relatiei, dar nu mereu este o varianta „de facut”, din simplul motiv ca cel asteptat nu intotdeauna confirma faptul ca chiar isi doreste sa „creasca”. Oricum, trebuie inteles faptul ca avem nevoie de oglindiri, din ce in ce mai...limpezi. Schimbarile parteneriale, la cei care au apucat sa gireze cu experienta proprie utilitatea unui parteneriat, nu sunt experiente dorite, dar nevoia interioara a revelarii sinelui preseaza foarte intens acum. Decat sa te lasi tarat spre a-ti judeca partenerul, ar fi profitabil sa ai detasarea sa vezi care este motivul real. Este foarte probabil sa nu fie doar un moft. Iar putina limpezime nu strica nimanui! Nici chiar tie!

Interesant de observat este faptul ca relatiile intre sexe, pe masura ce castiga in vibratie si constienta, scad din punct de vedere emotional, ceea ce este absolut corect. Se pleaca de la „te doresc”, pozitie de nevoie, la „impartasesc cu tine”, atitudine fireasca de contemplare si daruire. Si aparenta excitabilitate pleaca de la impulsiv la pasnic. Apare tendinta de sex meditativ, mai ales cand macar unul din parteneri are meditatia ca obicei/mod de viata. Apare bucuria contemplatiei armoniei corpurilor. Se urmareste constient dinamica si castigurile energetice si de transcedenta. Apar diferite trairi deosebite, care si ele duc spre impartasire. Toate acestea dau valoare cuplului, valoare de viata si bucurie. Sexul a trecut de la consumist la instrument de evolutie constienta.

Despre rolul biologic de perpetuare a speciei ALEG sa nu vorbesc, din simplul motiv ca...nimeni nu s-a nascut si nici nu a murit vreodata, iar in cadrul Simulatorului, pupitrele care contin aceste teme...vor avea o problema...rezolvata! De fapt e o ”tema comuna” noua tuturor...O voi trata la momentul potrivit insa.

In mod evident, sexualitatea este o constanta, indiferent pupitrul la care te afli in ACUM ul tau, deoarece ea este urmare a dinamiciilor energetice ale asa perceputului corp fizic. Cei care deja au un nivel de perceptie/intelegere mai ridicat probabil STIU ca, de fapt totul are forma aproximativ sferica, energetic vorbind - mai degraba toroidala. Ceea ce noi percepem este imaginea aflata in noi, proiectata asupra infoenergiei respective si tradusa ca si corp fizic, cu toate detaliile care a-par! Jocul perceptiilor depaseste cu mult ceea ce mintea noastra poate accepta ca fiind adevarat. Fizicianul care a afirmat ca, daca fizica cuantica nu ne-a speriat inca inseamna ca nu am inteles-o, stia foarte bine ce spune. „Norocul” nostru ca nu a si precizat de ce. Mai avem timp sa mai tatonam in intelegere/acceptare.

Inca majoritatea considera ca traiesc o realitate si, mai ciudat, cred ca ii cunosc si regulile. Sau, la fel de aiuritor, ca abia le au de invatat! Asta fara sa isi poata imagina nici o secunda ca, in fiece clipa, fiecare o redeseneaza cadru cu cadru, exact cum se fac desenele animate. Iar penelul nu este decat starea sa, sentimentele in raport cu cadrul anterior, emotiile generate de ceea ce a desenat deja sau deseneaza acum. Totul este un joc al lui cu propria perceptie si hipnoza. In ciuda tuturor aparentelor si perceptiilor despre o lume reala si fizica, asa ceva nu exista! Exista Constiinta, UNICA SI NEDIVIZATA, Dumnezeu, daca preferati formularea, din care fiecare individualitate ESTE PARTE, o reflectie in hologramа care este aceasta unica Constiinta. Acest miraculos Simulator permite sa cream la infinit iluzii

si sa le traim ca fiind foarte aievea. Dupa ce ne-am saturat de joaca, constienti sau inconstienti, gasim o modalitate sau alta sa iesim din scena, aparent cu sau fara trup. Dar, desigur, ambele sunt doar...vis.

Stiu ce poate genera tot ceea ce scriu aici, dar STIU ca nu o fac de capul „meu". Daca vom fi intelepti, vom sti sa ne bucuram de aceasta iluzie, ca nu are nimic batut in cuie si poate fi redesenata oricat de armonios. In orice secunda putem alege orice, doar ca NU IN LUMEA EFECTELOR, ci in constienta. Noi am crezut ca acolo avem libertatea de a alege. Evident eronat. Libertatea este doar de creatie, la...desen! Ca sa te poti bucura de ea, mai intai trebuie sa o constientizezi. Unii chiar cred ca o vor face. Ceea ce este in general PROVOCATOR este sa rupi liniaritatea mintii. Ea nu va accepta ca brusc sa schimbe desenul. Tendinta ei este mereu sa pastreze o insiruire „logica", dar in acceptiunea liniaritatii ei. Ba chiar mai „rau", sa repete cadrele la nesfarsit (ii da siguranta), sau sa le deprecieze continuu. Ca si un ac de patefon care, invartindu-se la nesfarsit pe o pista, o toceste si o distruge.

Jucandu-ne inca la pupitre, spre dobandirea prin experienta a detasarilor emotionale, posibil ca aceasta carte inca sa fie utopica pentru multi, dar un semnal tot le va da. Constiinta de sine ACUM deja nu mai este un fenomen rarisim, chiar daca inca nu este pe deplin dobandita. Celor ajunsi in acest punct in mod sigur le va facilita o intelegere deplina a macar catorva detalii, care aici se gasesc destul de coerent legate. Gradul de libertate in crearea experientei ARMONIOASE CONSIDER CA AR PUTEA CRESTE DETERMINANT, astfel ca si nivelul experientei comune sa fie influentat major. Consider/STIU ca in baza libertatii suplimentare obtinuta in crearea de realitati experientiale, ne vom apropia apreciabil de „punctul zero" al experientei, unde ne vom juca exact si constient doar cu ceea ce vom crea.

Ruperea liniaritatii mintii va fi pentru noi toti marea provocare, iar un prim punct util este sa reusim sa o convingem ca chiar se poate crea orice, fara conditionari logice. Cand s-a spus ca va trebui sa uitam tot ce stim, nu cred ca multi si-au imaginat cat de profund va trebui sa o facem. Ceva de genul, sa uitam ca stim chiar si ca apa este...lichida/uda. Sau ca orice aparat TREBUIE SA FUNCTIONEZE, doar pentru ca asa am ...desenat noi, indiferent daca este sau nu legat la vre-o priza sau daca priza are curent. Chiar nu glumesc, desi sunt convins ca asa pare.

Celor care inca nu au ajuns la maturitatea necesara intelegerii a ceea ce este aici scris nu pot decat sa le cer iertare ca si-au irosit timpul citind, dar ii asigur ca in curand o vor relua. Ritmurile cresc in continuare si noi ne maturizam conform lor. Sunt unul din punctele de constiinta care chiar a fost interesat si atent la absolut tot ce se petrece ACUM. Nivelul emisiei de Lumina/IUBIRE/vibratie care acum caracterizeaza experienta „umana", nici macar nu ar fi putut fi visat in urma cu doar zece ani, iar cresterea este permanenta. Ar fi si mai alerta daca pe net si nu numai nu ar fi introduse informatii menite sa distraga, parca intentionat, ca diversiuni. Discernamantul se formeaza in timp, prin mutari repetate pe la pupitrele Simulatorului experientei. Inca prea multa atentie este dusa in legende, in trecut, in credinta ca avem ceva de recuperat. Prea multe resurse se irosesc invartindu-ne in cerc, in

speranta ca poate totusi unde duci energia atentiei tale...va disparea(???)!Ca atare tot „vindecam”, redesenand aceleasi vechi tipare, conform cu...nici o logica ci doar pretentiilor ilogice!

Multa responsabilitate consider ca ar trebui sa aiba cei ce se considera lideri, desi mentalitatea tine de vechea paradigma, sau au ales sa ghideze/ canalizeze ATENTIA altora, indiferent ca tin cursuri sau scriu carti sau chiar au numai o prezenta permanenta pe Facebook. Discernamantul se dezvolta consecutiv maturitatii, ca atare e cu un pas in urma, mereu. Citate scoase din context pot fi foarte diferit interpretate. Uitati orice cale/invatatura care va ingradeste sau contine termeni ca „lupta”, care sustine separarea si perceptiile duale, concurenta si puterea personala. Uitati notiuni gen „scop”, „necesitate”, „obligatie”.

Poate parea dificil in asa-zisa „viata reala” , doar ca nu uitati, ceea ce indeobste se numeste realitate este doar propriul vostru „desen” executat cu maiestria voastra de...ieri. Atat ati „vazut” posibil, exact aceea v-ati adus ca decor pentru pupitrul la care sunteti, din Simulatorul viata. Daca veti trage cu ochiul, nu pentru a compara - asta s-a tot facut - ci pentru a intelege ceva in plus, fiecare are alt desen...

Parintii si copiii traiesc in „lumi diferite”, desi aparent au aceleasi contexte. De fapt si partenerii de viata, desi dorm in acelasi pat. Totul este o lucrare individuala, total subiectiva si tine doar de particularitatile experientiale ale fiecaruia. Cam fiecare „viata” are un pupitru individual in acest nemaipomenit de permisiv Simulator. Provocarea va fi aceea de a reusi sa trecem de la dorinta ca toti sa ne semene, la bucuria de a experimenta complementaritatea, de a ne impartasi cu modul in care a-pare viata la pupitrul celuilalt. Toti ne vom imbogati prin aceasta schimbare de pozitionare din versus in complement. Fiecare are aceasta oportunitate, desigur pentru el insusi. Pentru a putea insa beneficia de aceasta perspectiva va trebui sa ne facem lectiile compasiunii si desigur sa renuntam la atitudinea interioara de criticism. Si la cea exterioara de carcoteala, eventual de barfa. Oricum nu ai cum intelege ceea ce un altul experimenteaza si ca atare de ce te-ai iluziona ca stii tu mai bine decat el ce decizii ia. Tentatia de a-l judeca e cu atat mai mare cu cat iti pare a fi mai apropiat, desi va trebui sa te impaci cu ideea ca asta nu inseamna ca il si cunosti. De cele mai multe ori nici el nu se cunoaste, cum nici tu pe tine, doar va ajutati ca prin oglindiri sa va vedeti fiecare mai bine, pe el insusi.

Apoi de ce ne-ar intriga daca partenerul de viata are, pe calea lui, care este DOAR A LUI, nevoia de a experimenta ceva diferit de ceea ce noi am crede ca este firesc? Vorbim de firescul nostru VERSUS al lui, la infinit? Poate pe drumul sau, el este util sa asiste evolutia altcuiva, asta neinsemnand decat o imbogatire in parteneriatul vostru. Sau poate tu, pe al tau. Si inca ceva: nu uitati ca IUBIREA este stare. Daca ai ajuns la ea, nu ai cum sa o cenzurezi, nu ca ar fi firesc sa iti propui. Este prostesc sa fi intrebat de ce manifesti CEEA CE ESTI in mod egal, pretutindeni. De ce iti radiezi polaritatea? Pai ce ai putea face altceva, cum sa o inchizi si de ce? Nu aleg sa dezvolt subiectul penibil numit gelozie, deoarece este subuman. Un simt

de proprietate si o lipsa de autoapreciere ILEGALE, cosmetizate sub pretentia ridicola ca daca nu esti/sunt gelos, nu ne „iubim”!!!

O fiinta INTREAGA si CONSTIENTA nu poate fi decat asa, indiferent aparentele contexte si conjuncturi. Delicat apare faptul ca, fiind dublat si de responsabilitate, aflandu-te mereu intre nivele partiale, - una cu tine, doar ca nu toti au inteles -, multi inca se afla lucrand febril cu ei insisi pe la diferitele pupitre cu teme din Simulator. Ei pot fi foarte afectati in lectiile lor, sau asa vor percepe de pe nivelul la care se gasesc. NU ca o catalizare a procesului de trezire ar „ucide” pe cineva, dar dizarmonii tot se pot produce. Dizarmoniile au calitatea de a crea efecte imprevizibile, in experienta. Iar reactiile psiho...pupiste sunt la mare pret!

Interesante mi se par pupitrele la care inca hipnoza este atat de puternica incat nici macar nu „vad” ca ceva se intampla in jurul lor. Sunt cei care stau cu ochii holbati in ecran si...participa intens la desenat sau sters cu radiera, direct pe monitor! Sunt gata sa iti demonstreze ei cat de isteti sunt, cum arata „lumea” de la nivelul...clasei a cincea! Daca aud macar de meditatie, considera ca le superi auzul cu ceva. Nu as indrazni sa pomenesc mai mult! Si totusi, si ei sunt UNA cu noi! Inca nici nu au zarit butoanele si manetele din Simulator, de grija de a se vaita sau lauda. Pe ei ii va ajuta foarte mult radianta celorlalti. Oricum nu au ei timp/interes pentru prostii. Au „lumea lor”, alcatuita din telecomenzi si alte device-uri sofisticate. Fac insa parte din monitoarele celorlalti, ca sa nu ne plictisim! Altfel nu ar fi fost aici pomeniti.

Interactiunea cu aceste nivele are pentru unele exercitii de viata darul/riscul experiential de a intari hipnoza, pe considerentul ca se poate vietui si in somn! Daca este sa acceptam ca viata este toata Creatia, desigur si rocile pot fi luate in calcul. Chiar nu e nici o eroare. Si interactiunea este tema, intotdeauna!

Perfectiunea acestui Simulator ramane o fascinatie, indiferent din ce nivel de constienta o percepi. Dar la nivelele cele mai treze, unde ramane unica fascinatie, chiar apare in toata splendoarea ei! Aici nu te mai subordoneaza, o poti privi doar cu detasare si, daca chiar intentionezi, te mai poti si juca. Similaritatea cu baloanele de sapun si cu bucuria de a le genera si privi culorile trecatoare este destul de corecta. Care ar fi scopul, miza? Doar sa contempli jocul formelor de dimensiuni diferite si culorile lor pale...la asta se rezuma chiar TOTUL. Si mai interesant este ca doar aparent poti iesi vreodata din joc, dar e doar...o perceptie. Chiar nu ai cum parasi Creatia. Si reciproca, nici ea pe tine!

Revenind insa la pupitre, o preocupare constanta, indiferent la care te-ai afla, este sa pastrezi armonia. Macar cea...dizarmonioasa, deoarece exersezi o partialitate, care la nivelul Intregului Simulator oricum este o dizarmonie. Altfel e logic, ai fi la un ultim pupitru, sau dincolo de ele. Ca sa ma fac inteles putin, am sa exemplific. Orice exercitiu de viata te are pe tine la pupitru, altfel spus este maiestria ta relativa modul in care reusesti sa armonizezi floarea vietii tale. Tu oricum esti centrul ei, locul in care se infige prima data acul compasului,

generand primul cerc. Pe el va fi indicat sa-ti pozitionezi relationarile. Daca esti atent si capabil, le vei distribui echidistant. Cu alte cuvinte nu vei avea preferinte/atractii catre o directie in defavoarea altora. Daca chiar ai reusit sa mentii acest echilibru, urmeaza sa repartizezi dupa acelasi principiu si restul „valorilor" vietii tale. Cu cat te vei fi apropiat de starea de constienta deplina, cu atat mai armonioasa va arata floarea vietii generata de tine. In practica celor aflati pe la pupitre exista multa confuzie. Unul aseaza sa spunem relatia cu mama mai aproape, in timp ce prietena i se pare ca este o optiune si are voie sau se cade sa fie ceva mai la distanta. Colegii vor fi si ei asezati functie de te miri ce considerente, iar ceea ce va rezulta nu va semana deloc a floarea vietii. Desigur experimentatorul considera ca a procedat corect, functie de principiile pe care el le cunoaste. Pana va afla ca va reusi sa treaca la alt nivel devenind constient ca fiecare participant la joc are o singura calitate si anume ca ESTE , sa zicem...om, si ca restul sunt detalii nesemnificative, cercul generat de el va arata tare chinuit. Este si motivul pentru care exista pupitrele in Simulator. Acolo ai sa iti faci temele respective, cu suport de cunoastere si apoi de intelegere. Cat te afli acolo, nu-i baga prea mult in seama pe cei ce spun ca nu e nevoie de cunoastere; ei au trecut PRIN CUNOASTERE la intelegerea faptului ca o gandire pe baze eronate trebuie mai intai trecuta in alte baze si abia apoi vazut cand si daca va fi mai util sa fie parasita. Eu nu cred ca a existat fiinta pe deplin constienta fara minte. Este un mod barbar de a ne juca cu termenii. A nu fi sub mintea ta este una, iar a pretinde ca nu o mai folosesti este cu totul altceva si seamana chiar a ineptie. Chiar cei care experimenteaza iluminari de nivel astralist, unde poezia si zborul par a fi cele mai grozave realizari, si care chiar cred ca si-au parasit mintea, tin sa-i dezamagesc: ei sunt victime exact ale mintii lor. Starile extatice de acel nivel, care chiar pot capata proportii paroxistice, sunt cele mai puternice productii ale mintii. Ca efect al lor te gasesti efect al...mintii tale, glumete. Culmea este ca inca multi pretinsi maestrii ghideaza oamenii catre experimentarea astralului. Este si motivul pentru care, de fapt nici nu conteaza de-a ce te joci, conteaza cine esti, ca si constienta si vibratie, in jocul pe care il faci.

Undeva mai sus spuneam ca intregul joc al Creatiei este structurat vibratoriu. Si ca, functie de modul unde vibrezi vor fi si oglindirile tale si desigur experienta ta. Constiinta, fiind TOTUL, nu are limite de vibratie, tu insa ca participant la joc la nivel de experimentator, evident prin filtrele limitative pe care mintea conditionata ti le-a creat, vibrezi la nivelul experientei tale. Nu sunt acum putini cei care ori au inteles conceptual ori au trait stari de iluminare partiale/Samadhi si acum cred ca, ei fiind Constiinta, deja SUNT TOTUL. Nu, potential desigur SUNT, doar ca filtrele pe care inca le au nu le permit ca vibratie pastrarea identificarii cu Intregul. Aceasta identificare nu este reala decat prin disolutia perceptiilor separatoare si perceptiilor limitative, duale. Iar pentru ca asta sa se petreaca, vibratia este factorul determinant. Ca atare, revenim la practica tehnicilor, care si ele vor corespunde pupitrelor experimentatorului.

Modul in care putem alege sa vizualizam Creatia poate diferi destul de mult, si corespunde probabil functiei pe care fiecare, ca „organ" de manifestare, o are in Simulator. Tendinta generala a fost de a o vedea structurata piramidal. Chiar cosmogoniile asa au ales

sa „vada”. Chinezii au optat pentru un sistem bazat pe piramida triunghiulara regulata, altii pentru cea cu baza patrata. Din anumite puncte de vedere pare corect, sa zicem energetic si/sau vibrational ori ca densitate experienta per nivel de vibratie. Aspectul holografic insa nu poate fi inclus in aceste viziuni. Nici chiar legea lui UNU. Si sunt inca multe aspecte care nu pot fi incadrate in modul uzual de a vedea Creatia. Faptul ca fiecare punct de constiinta este Constiinta insasi, ca totusi suntem UNA in ciuda diversitatii vibratiei sau experientei sunt aspecte dificil de integrat intr-o imagine coerenta.

Experimentand atent si onest cu tine insuti cate pupitre te amuza, vei ajunge sa traiesti ca revelatii toate pozitionarile si perceptiile, parca ramanand uimit ca tot tu ai fost in fiecare...de multe ori atat de diferit! Privesc acum la experienta si inteleg ca orice alegi sa obiectivezi, tinde sa te tintuiasca cumva din curgerea libera. Capcana consta in faptul ca stii ca tu ai facut alegerea de a obiectiva si te vezi ca exista tendinta de a-i deveni efect, dar tot nu iti vine sa te dezici de ...tine. Pentru ca de fapt nu alegerea aia valoreaza ceva, ci faptul ca tu i-ai dat puterea ta. Majoritatea le mentinem in experienta exact pentru acest gen de motive, indiferent ca e vorba de obiecte/contexte/persoane. A mentine in experienta ta ceva, vazut in perspectiva REALA, inseamna ca tu alegi sa devii ORGANUL/INSTRUMENTUL pentru ca acel ceva sa fie functie. Criza psihologica a pensionarului exact asta demonstreaza: pana in acel moment el s-a simtit UTIL. A avut o functie pentru care el s-a putut constitui in organ de manifestare. Daca a disparut acea functie se simte periclitat, stie ca functia ii justifica existenta. Tot asa se petrece cu multe roluri pe care le luam, spre a ne justifica existenta. Asa devin multi,... parinti. Dar nici hainele nu le cumparam, cum am crede, ca sa ne serveasca. Noi devenim „cei care le poarta”, dar si cei ce le spala, calca, aranjeaza in vestiare/garderobe. Ele devin functia si noi organul care le pastreaza in manifestare. Daca ele ne-ar servi, nu noi am trage de geamantane! Haine sunt peste tot si oricum nu ai nevoie de mare lucru...De-a lungul anilor multi m-au vizitat si am vazut tot felul de pozitionari in raport cu nevoile de „confort” iluzoriu. Interesante aspecte!

Cam asa arata toate pozitionarile noastre: banii trebuiau sa ne serveasca pe noi, sa inlesneasca schimburile, dar noi ne conducem vietile dupa ei. Pana la a fi intrebati care este pretul nostru. Orice angajare reprezinta de fapt nivelul la care tu accepti ca se coteaza viata ta. Un salariu suma/luna, reprezinta de fapt pretul vietii tale/ora. De ce te-ai simti ofensat daca cineva te va intreba, daca iti satisface pretul, nu vrei sa-l intovarasesti? O tomata va costa doi lei jumate pentru oricine, indiferent ca o vrea pentru salata sau pentru un ghiveci. Ti-ar parea mai morala daca ar negocia? Mai demna? Cand iti spui ca un obiect/pretext de joaca e prea scump, realizezi ca cu tine il compari? Cu pretul vietii tale/ora? Altuia ii va parea ieftin, caci el s-a vandut ...mai scump! Si totusi, realizezi ca nu pe tine te negociezi? Acolo se afla un pachetel EU SUNT, care avea atasata o variabila doar, functie creativa, care si-a constituit un organ de manifestare -> personalitatea! Acum personalitatea/organ, vinde pachetelul continand Sinele! Pare logic? Cum sa mai ai pretentia de constienta in conditiile astea?!!!

Acum sa nu-ti spui ca tu ...doar te joci de'a vanzarea! Cum sa te joci de'a a-l vinde pe EU SUNT? Zi-i Dumnezeu ca sa vezi mai limpede ce vinzi cu ora. Mai sesizeaza ca exact creativitatea ta nu e luata in calcul, acolo esti doar o rotita! Crezi ca cel care ne-a indus o astfel de „afacere" in constiinte nu a stiut ce face? Evident a obtinut doar o masa amorfa de personalitati, care l-au anulat/interzis in manifestare pe EU SUNT. Fiecare pentru el insusi. Si cum CREDINTA TA face legea...Pana ce, individual, nu vom face ordine IN NOI, UNDE ESTE MARE BRAMBUREALA, chiar nu avem pentru ce sa ne agitam! Apoi va trebui schimbat complet modul in care relationam, pentru ca a spune namaste unor personalitati golite prin proprie alegere de continut, chiar nu are nici un rost! Un POTENTIAL devine MANIFEST doar cand el ALEGE ASTA! Anularea de Sine nu ti-a impus-o nimeni, doar ai acceptat-o! Cand ai considerat CREATIVITATEA ca neimportanta si ai renuntat la ea, alternativa nu putea fi decat renuntarea la Sine si vanzarea cat mai ...avantajoasa! Dar, despre ce avantaj am putea vorbi?

DA, totul este doar UN JOC, doar ca nu la acel nivel! Ca sa afli ca chiar e doar un joc, trebuie la fiecare pupitru sa pastrezi regulile cu valoare de Lege IN ACEA PARTIALITATE. Si, daca de la pupitre nu mai iese un pachetel complet (Sine/creativitate/personalitate), imbogatit cu o experienta ci doar iluzia unei personalitati mai destepte, chiar nimic nu mai are sens. DECI, 3D-ul este si el un loc de joaca, cu conditia de a respecta Legea! Daca vezi ca legisoarele facute necinstit contravin Legii si cer renuntarea la divinul din tine, ar fi fost util sa ai discernamant!

„Norocul" consta in faptul ca nu aveai cum distruge integritatea pachetelului, Legea Creatiei nu ar permite asa ceva, doar i-ai anulat valorile in constienta care ai fost. Ca atare totul este reversibil, nu si simplu, iar noi suntem cam lenesi. Pentru ca e simplu sa crezi ca, daca ai citit si ti se pare ca ai inteles, te-ai si „scos". Declari pe FB cu tarie ca tu ESTI, apoi ca esti tot timpul in meditatie, ca oricum a medita e o pierdere de timp si alte cateva „vorbe spirituale", dupa care iluzia personalitatii tale isi vede de treaba ei, multumita!

Da, a trai viata este singurul lucru DE FACUT, dar nu in inconstienta! Cand energia vietii tale doar alimenteaza Sistemul, tu fiind „multumit" ca chipurile „il pacalesti", ca doar nu tragi la jug, doar faci act de prezenta opt/zece ore...iar el iti rezolva „problemele", apoi chiar nu ai inteles mare lucru. Majoritatea sunt azi platiti fara sa traga la jug! Cei mai multi semneaza hartii, muta hartii sau dosare de ici colo, pazesc pe nu stiu cine de nu stiu cine, si multe altele asemenea. Toti sunt platiti insa pentru viata vanduta cu ora. Au mai diminuat sloganele de genul „munca l-a facut pe om" sau „invatati, invatati, invatati" - Lenin, cu care generatii intregi au fost educate (mutilate?). S-au schimbat tehnicile de manipulare doar, acum sunt mai persuasive. Nu ai ultimul device aparut, ultima masina de spalat sau automobil, esti un ratat! Nu trebuie sa mai fi manat cu lozinci, te duci din ...convingere inconstienta! Ce va zice soacra-ta despre tine, ce barbat are fii-sa?

Sper ca e limpede ca nu politica sau economie fac eu aici. Insa a fi treaz inseamna exact asta: sa nu mai behai inconstient in turma! Sa gasesti modalitatea ta PROPRIE, izvorata din bucuria starii de a fi cel ce ERA SA FII! Bazat pe creativitatea ta specifica, pe care va trebui

sa ti-o revelezi singur si sa ai indrazneala sa o si manifesti! De cele mai multe ori va parea...banala, dar doar pare! Asa se vede doar de la tine! In peisajul general ESTE NEVOIE DE EA, esti asteptat sa iti manifesti abilitatile care te fac UNIC, nu esti degeaba in experienta. Nu vei primi premii sau remuneratii pentru asta, desigur. Dar in mod cert vei trai bucuria de A FII.

Cunosc acum multe fiinte care sunt treze, dar care nu isi asuma Lumina care ele sunt. Simpla lor prezenta, pur si simplu vindeca. Au o vibratie ridicata si o emit, desigur, „sfintind" spatiul din jur. Cu toate astea inteleg sa isi coboare nivelul atat vibratoriu cat si al experientei, prestand unele activitati comerciale, zic ele non virulente. Benigne, ar mai zice cate unul. Dar nu inteleg ca modul in care ei privesc viata este virusat de confuzie. Inca cotizeaza la capitolul griji/nevoi/necaz/durere. Emitand si aceste frecvente nu e limpede ca vibratia lor nu poate ramane constanta? In loc de a insista cu cautarea inlauntru a abilitatilor lor unice, devin iar efect al filmului desenat cu o zi mai inainte. Prin starile lor si prin sentimente si emotii inca confuze. Nu ar fi preferabil sa devina...un desenator mai bun? Adica sa rezolve si ultimele pupitre?

Ne suntem datori noua insine, experientei noastre catre excelenta umana, sa trecem cat mai vertical prin pupitrele Simulatorului viata si sa il absolvim cu succes! Balba nu seamana nici a verticalitate si nici a succes. Nu ca ar fi vreo nenorocire daca noi alegem sa ne desfiintam, sa ne tarim in continuare sau sa ne prelingem pe langa pereti. Insist sa cred cu tarie insa ca putem ceva mai armonios! Si asta nu pentru ca speranta moare ultima! Ci pentru ca stiu ce sunteti fiecare. Si nu pentru ca succes ar presupune o alta competitie, in afara de cea a ta, cu tine!

Dincolo de dobandirea trezirii DEFINITIVE se afla adevaratele provocari creative. Adica dincolo de ...punctul zero! Unde in mod limpede nu mai creezi inspirandu-te de la monitor/ecranul Simulatorului. Singura Lege pe care o vei mai respecta va fi cea a ARMONIEI creative. Exact ca un pictor in fata panzei inca virgine...ce urmeaza sa FIE, este doar in mintea lui, deocamdata! La acest moment „pictorul" va trebui inclusiv sa uite ca, poate, pana ieri era ...cubist sau pointilist, sa uite...tot, si sa se redefineasca si pe el!

Despre drumul printre pupitrele Simulatorului este cazul sa punctam cateva aspecte. Orice astfel de „pupitru" este definit de o anume vibratie a constiintei care esti, in ACUM-ul tau! Ca sa intelegi mai bine, hai sa convenim ca ar fi un „etaj dintr-o cladire", cu infinite nivele! Tu esti cladirea, in tine se regasesc toate nivelele infinite, dar OPERATIONAL devine cel pe care tu...esti, ACUM! ACOLO tu vibrezi! Este punctul de constienta al constiintei CARE ESTI! Daca vei vibra la etajul opt, sa spunem, atunci INTREAGA TA PERSPECTIVA va fi caracterizata de acel PUNCT LIMITAT de vedere/perspectiva. Desigur nu poti vedea intregul peisaj dintr-o privire, oricum sunt 360 grade, dar intreaga ta experienta se va caracteriza exact pe „valorile vibratorii" ale etajului respectiv. Cel mai probabil este ca tu sa urmaresti anumiti parametrii/detalii ale experientei, luate ca jaloane ale evolutiei experientei tale.

Ceea ce TREBUIE sa stii, apriori, este ca absolut toate aspectele, vazute si nevazute, le vei experimenta exact functie de vibratia respectiva.

Admitand ca ai ales sa urmaresti modul cum te repozitionezi in relatiile interumane, daca te vei uita mai atent vei vedea ca automat te-ai repozitionat si functie de relatiile cu obiectele, contextele experientiale, si ORICE ALT aspect. Chiar daca nu ai urmarit asta. Exista desigur si un „clenci" aici. Tu poti urmari sa imbunatatesti relatiile interumane, doar ca ai o tema nefacuta la capitolul „punere in comun/impartasire". Sa zicem in zona bunurilor de folosinta imediata. Vei observa ca, oricat te vei stradui sa imbunatatesti pozitionarea ta relationala cu semenii, parca vei impinge la ziduri. Nu iti va iesi! Este si firesc sa fie asa. Ai o tema nefacuta la obiecte, deci o anume „perspectiva", caracterizata printr-o anume vibratie, pe care nu o poti depasi. Ea actioneaza ca o funie care te leaga de etajul vibrator respectiv, si va trebui intai sa tai acea funie, adica sa iti muti o vreme interesul catre intelegerea/constientizarea aspectului limitativ din relatiile cu obiectele, abia apoi te poti refocusa pe relatiile interumane.

Foarte posibil de fapt sa nici nu urmaresti evolutia ta, constient. In schimb alegi sa modifici cateva elemente ale vietii tale, cum ar fi alimentatia sau modul cum respiri, pentru ca ai citit tu undeva ceva, sau ai un prieten care, sau ai fost la un terapeut, pentru te miri ce.

Nu putini asa s-au trezit pe un drum al ascensiunii vibratorii. Fara meditatii, dar apeland la anumite modificari in viata. Poate fi chiar si numai relatia cu somnul, sau cu fumatul. Sau pozitionarea fata de sex (nu pozitii in sex!!). Ti se poate „trage" chiar si de la un nou experiment partenerial. Oricare din aceste modificari, vrand nevrand iti modifica vibratia. Te trezesti ca dintr-o data vezi viata din alta perspectiva, poate chiar cu alti ochi...Odata ce ti s-a „intamplat", vei manifesta mai multa deschidere pentru a...vedea mai mult, mai bine, poate chiar mai limpede. Vei mai citi, vei deveni mai atent...Simulatorul, el insusi te indruma la cate un pupitru, corespunzator vibratiei si/sau nivelului de constienta.

Experienta mea are desigur particularitatile ei. Permanent am avut si am multe relatii, cu diferite nivele de experimentatori. Experimentele lor imi permit sa inteleg si mai bine imaginea de ansamblu, ceea ce - pentru temele mele - este foarte important. Din ce in ce mai des insa apar in calea mea nivele de Lumina surprinzatoare, in ciuda faptului ca nu au calatorit constient catre punctul de emisie la care se gasesc. Pur si simplu i-a condus viata, ei ramanand doar atenti. Alegand intuitiv nu frica ci lumina/armonia/iubirea. Imediat ce incep sa constientizeze si mai adauga putina vibratie, pur si simplu devin sori.

Desigur hipnoza iluziei de pe monitor ii afecteaza si pe ei, nelasandu-i cu usurinta sa treaca in ADEVAR, dar se descurca mai elegant. Faptul ca exista insa, face ca suma de lumina sa fie din ce in ce de un nivel mai ridicat, influentand constiinta colectiva. Si implicit ajutand Simulatorul per ansamblu sa-si modifice aparentele de pe monitorul comun, cu repercusiuni acceleratoare pentru toate pupitrele care...cotizeaza, vrand nevrand!

Tot ca particularitate a pozitiei mele, observ ca sunt cateva neintelegeri de baza, care afecteaza dinamica la multe pupitre/exercitii de viata. Desigur multe din ele sunt ca urmare a conditionarilor, inca din „pruncie”. Intre ele, familia biologica si spiritul de ginta ocupa un loc important. Si nu pot sa nu imi amintesc de existenta unui trib, parca prin Australia, care isi condamna membrii vinovati de greseli considerate de ei grave, cu excluderea din comunitate. Cu adaugarea ideii plantate in constiinta, ca daca vor fi indepartati, in trei zile vor muri. Li se dadea drumul sa plece unde vroiau. Dupa cele trei zile mureau, perfect sanatosi. Chiar si cand au incercat sa fie tinuti la terapie intensiva, rezultatul era acelasi. CREDINTA lor era mai puternica decat orice altceva. (Vedeti vreo legatura cu „excomunicarea” din catolicism?)

Familia biologica, desi nu inseamna in adevar aproape nimic, - este pur si simplu o colectie de oportunitati in cadrul jocului -, de multe ori este privita ca o enclava. Se insinueaza si presupune ca doar acolo sunt valori/principii sanatoase, ca toti cei din afara ar fi eventual altfel sau altceva. Usile metalice au pus capac la separarea asta psiho-pupista! Acolo se pastreaza chipurile igiena cea mai sanatoasa, se practica o alimentatie ok, acolo sunt secrete de aparat. Rufele se spala in familie - zic unii. In adevar, cu cat enclava a reusit sa dea acest gen de senzatii, cei ce apartin unor astfel de familii se simt si chiar sunt groaznic de apasati/separati/inadecvati in interactiunile firesti cu semenii. Desigur ca cei crescuti asa, vor cauta apoi sa participe la jocul vietii, dar agatamentele/dependentele de membrii familiei si de pseudovalorile de acolo vor crea conditiile pentru teme foarte dificile, atat pentru ei cat si in incercarea lor de a-si face o floare a vietii armonioasa, care apoi sa se poata integra intr-un fractal. Este cu atat mai dur, cu cat acest tip de familii de fapt isi protejeaza asa propriile neintelegeri. Izolandu-se de toti ceilalti. Indeobste nu prea se cultiva prietenii, dar acolo nici amicitiile nu incap. Poate parea ca nu e un fenomen semnificativ, dar va asigur ca chiar este! Adaugati separarile etnice sau religioase, care si ele creeaza iluzia de „special/superior” si veti vedea cum apoi se mixeaza, si ce sanse sunt pentru relatii armonioase. Daca le mai luam in calcul si pe cele produse de nivele de instructie si/sau cele de „a avea/avere”, armonia are sanse... maxime!

Probabil multe pupitre contin ca teme aspecte din cele cuprinse mai sus, multe dificil de inteles si depasit. Mai ales ca apar la nivele de vibratie/constienta si cunoastere scazute. Acolo durerea experientei are rolul cel mai important, ca motivatie catre constienta. Cei prinsi in astfel de teme nu prea manifesta deschidere spre a fi ajutati in vre-un fel, ca atare lectiile sunt grele si indelungi. Nici chiar modificarile generale aparute in Simulator nu prea sunt percepute de aceste nivele de experienta.

Spuneam undeva mai sus despre tineri. In cadrul lor, o categorie mai deosebita o constituie cei proveniti din familii cu anumite posibilitati „materiale”, deoarece adesea au grave probleme de perceptie. Si de adaptabilitate, desigur. Ei percep foarte mult exteriorul in general si se considera neadecvati, mai mult decat o medie sa zicem. Chiar daca „vad”, li se pare mai facil sa nu isi asume. Apare foarte des asa numita blazare, cu un gust pe limba a

carei semnificatie este confuza, inca nu stiu ca este un indicator pretios. Desigur au si ei pupitrele lor, la care tot durerea ii va pilota o buna bucata din drum.

ACUM, cand imginea generala de pe monitorul Simulatorului tinde sa se modifice, pupitrele cu teme mai speciale ne intereseaza pe toti, macar pentru a fi capabili sa avem compasiune pentru dificultatile lor, mai ales datorita presiunii suplimentare pe care modificarea o exercita parca mai intens asupra lor. Nu cred ca presiune educationala suplimentara mai poate fi adaugata, daca ne dorim armonie. Desigur isi vor face fiecare temele lui, in ritmul propriu si cu perceptiile absolut unice care il caracterizeaza pe fiecare.

Dupa cum am descris, aceste pupitre ale experientei sunt caracterizate prin nivele de vibratie/constienta si cuprind totalitatea fenomenologica, asa cum ea se percepe de la frecventa respectiva. Monitorul este unic, dar privit de la fiecare pupitru desigur este perceput ...altfel. Este si motivul pentru care se spune ca, daca tu te schimbi (adica schimbi pupitrul la care experimentezi), intreaga ta lume se schimba. Cum butoanele si manetele sunt reprezentate de gandurile si emotiile/sentimentele tale, rezulta limpede ca emotiile si sentimentele iti contureaza/deseneaza/construiesc lumea ta. In optica, unghiul sub care privesti ceva este determinant. Noi tindem sa credem ca este o referire la „unghiul de perceptie psihologica", cand de fapt este unghiul optic prin care tu percepi fenomenele din hologramа virtuala numita „viata". Chiar si bietul monitor de la calculator, daca nu il privesti perpendicular, poate deforma mult atat perspectiva cat si culorile apar-ente. Este doar optica si acolo.

In „viata de zi cu zi" noi folosim foarte des iluzia optica, am creat multa tehnologie pe aceasta baza. Nu ar exista cinematografie, nu ar exista monitoarele cu cristale, afisoarele de tot felul, nu ar exista nici acele imagini „3D" mai nou aparute. Privirea noastra capabila sa vada in spatiu/volum, se bazeaza pe doua imagini preluate de doi ochi simultan, aflati la distanta unul de altul, si suprapuse mental. Asa este si „monitorul Simulatorului viata", o iluzie, care depinde determinant exact de punctul de unde este privita. Daca acceptam ca frecventele sunt crescatoare, dinspre un „jos" inspre un „sus", desigur ca conventie, putem admite ca imaginea poate arata diferit functie de „locul in frecventa" unde experienta ne-a purtat. Ca atare, atunci cand se spune ca, degeaba iti muti locul, viata va arata oriunde pentru tine la fel, cata vreme iti „muti" si modul de a fi odata cu tine. Se refera exact la faptul ca nu locul iti da frecventa, ci propriul „pupitru", adica totalitatea temelor tale inca nerezolvate, faptul ca te situezi pe o orizontala a acelei frecvente, de la care tu „privesti" monitorul/viata.

Calitatea „monitorului" rezulta tocmai din fidelitatea cu care iti da feedback la cine esti tu in acel moment. Neville iti sugereaza sa faci abstractie de monitor si rolul lui hipnotic, tu imaginandu-ti ca privesti lumea din alt punct vibrational, din alta frecventa. Si sa creezi de acolo un alt pupitru al experientei, dupa care desigur imaginea iti va confirma. Oricum, intr-un univers mental, tradus/perceput doar ca fizic, orice artificiu eu il vad posibil. Este si intentia cu care cartea de fata este adusa in manifestare, anume aceea de a demonstra

adevaratul sens al ideii de LIBERTATE: se urmareste trecerea noastra din functie de UTILIZATOR INCONSTIENT de „tehnologie” a iluziei, in PROGRAMATOR CALIFICAT al jocului.

Informatia DE TRECERE este introdusa printre randuri, ca sa nu sperie prin coerenta-bloc, disipata printre observatii cu caracter mai general sau nivele de abordare diverse. Practic putea fi si desenata schematic. Posibil mai spre final sa o si fac. Trecerea de la statut de utilizator de tehnologie la creator constient in cadrul tehnologiei presupune cateva castiguri de „perspectiva/pozitionare”. Una dintre principalele ar fi DETASAREA EMOTIONALA in raport cu ...monitorul, si ca urmare relocarea functiei CAUZA, IN TINE SI NU IN AFARA TA! Ea oricum acolo este si nu ai cum schimba asta, dar te situezi vibrational si te „condamni” singur, prin vibratie, la a „vedea lumea” din pozitia pe care lectiile tale inconstiente o presupun. Care teme doar de propriile ganduri (conditionari), sentimente si emotii tin (butoanele si parghiile din pupitrul experientei tale). Nu exista nimic „obiectiv” in acest joc.

Daca presupun ca monitorul iti arata ca ai de traversat o padure, doar TU ALEGI cu ce sentimente o vei face: iti sta la dispozitie absolut toata gama, de la frica terfianta la bucuria contemplatiei detasate. Poti chiar exagera si incarca bucurie suplimentara, daca alegi sa adaugi fiecarui detaliu din peisaj o semnificatie emotional/pozitiva. Ca si rezultat al traversarii, din punctul de vedere al vibratiei, cea care te situeaza in raport cu monitorul, deci iti da si „gustul pe limba”, te poate duce foarte jos in vibratie, unde frica ia aspect de groaza, sau dimpotriva, te poate salta undeva foarte „sus”, de unde fericirea iti garanteaza o imagine foarte placuta pe monitor. Exact asta se petrece IN TINE, cu fiecare experienta simulata in acest mediu virtual. Dovada ca, la aceeasi traversare ipotetica, doi participanti se pot pozitiona foarte diferit.

Cand alegi sa fi DETASAT si sa te pozitionezi corect la intrarea in ORICARE TIP de experienta, tu alegi daca ea va avea rolul de a te salta in vibratie sau de a te cobora. Ea este fara incarcatura proprie, doar o experienta, ea are un potential doar, prin care te invita sa intri in experienta, dar tu ii atasezi POZITIONAREA TA!.

Daca privim cu discernamant, exista doua tipuri de experiente, din care neatentia noastra face una. Experientele vin din doua directii, unele din firescul vietii, din relatiile cu semenii sau cu contextele si o a doua, din relatia cu sistemul. A doua categorie este fundamental viciata, deoarece PRESUPUNE APRIORI ca atitudinea ta trebuie sa fie obedienta, de supunere. Cu alte cuvinte se presupune ca acolo nu este la latitudinea ta cum te pozitionezi. Ca nu poti fi DECAT EFECT. Si, ca urmare, efect vei si fi si, cel mai ades, te va scadea in vibratie. Sunt personalitati care cunosc bine asta, ocupand functii in sistem, pe care, daca ii intrebi de ce se manifesta cu superioritate, iti raspund ritos ca ei reprezinta Statul! Daca revii cu inca o intrebare vei constata ca isi pierd spectaculos aplombul, stiind bine ca au abuzat.

Desigur sistemul pe acest fenomen isi si bazeaza existenta. In raport cu el, tu ai doar de dat examene, de cersit aprobari, de cotizat cu „dari", de primit penalizari. Faptul ca din neatentie crezi ca experientele sunt toate la fel, fac ca frica perceputa in relatiile cu sistemul sa o extinzi asupra intregii tale experiente. Chiar si relatiile cu sistemul sunt de doua feluri, anume cele pe care se presupune ca esti obligat sa le ai, si altele ca urmare a intentiei tale de a obtine ceva de la el. Prin ele tu crezi ca il pacalesti, de fapt il imputernicesti. De pacalit, fi linistit, nu il pot pacali decat cei care l-au creat si sunt deasupra lui. Sau cei care il ignora complet.

Pentru a-l ignora TOTAL va trebui sa intelegi virtualitatea intregului joc, vis in mintea...ta! Pentru ca TU ESTI Constiinta! Dumnezeu! Pentru a nu-ti mai da cu virgula, cauta sa intelegi. In Constiinta Unica care ESTE, procesul creativ al jocului a inceput cu un programel EU SUNT. Era evident o stare. Ca starea sa cunoasca o dinamica, i s-a atasat o functie-VARIABILA. Este ca o oglindire, imaginea oglindita este aproximativ obiectul oglindit. Dar NU ESTE OBIECTUL. Ca atare Constiinta ESTE, dar si EU SUNT. Dar sunt o oglindire. Unde are loc aceasta oglindire? Desigur in Constiinta Unica. Dar si TU ESTI, tot o oglindire. A cui? A lui EU SUNT, desigur. Variabila atasata, ca functie creativa, face posibila interactiunea dintre noi. Ea si-a creat si o personalitate cu un vehicul fizic. Desigur totul virtual. Adineaori urmaream o animatie holografica zisa 7D. Pacat ca nu o pot atasa cartii, dar o cautati voi pe youtube. CREDIBILITATEA jocului este fascinanta. Ca si in animatia pomenita.

Credibil vine de la CREDINTA, si arata pozitionarea constiintei care SUNTEM in raport cu ceva-o pretinsa manifestare/realitate experientiala. Partea fascinanta este ca, atunci cand AI ALES sa participi cu credinta ta la un anumit nivel al jocului, acolo dai peste o „lume" guvernata de niste Legi, absolut operationale si obligatorii pentru acel nivel. Si este valabil la orice nivel faci referire. Esti Constiinta, ca si mine. Daca ai ales sa participi la o competitie de sah, sa zicem, devii un sahist. Aflat in competitie, la un concurs, ai de respectat Regulile de Participare ale organizatorului, care si el respecta Regulamentele , apoi toti respecta regulile de joc de pe tabla de sah. Totul se penalizeaza, daca nu este respectat.

Asa este oriunde privesti, fie ca vorbim despre a scrie o carte sau despre orice alt rol: fiecare rol are niste reguli/legi care il fac sa FIE. Pot fi cat de partiale vrei, dar pe ele se sustine fiece fenomen in manifestare. Iar totul e posibil prin faptul ca tu/eu/noi ii acordam CREDINTA noastra. Cum sa joc sah daca nu accept in constiinta care EU SUNT, regulile dupa care pot fi mutate piesele. E o conventie acolo! Asa iau nastere REALITATILE EXPERIENTIALE, intr-un mediu virtual. Si in toate, inainte apare functia si apoi rezolvarea/organul/ manifestarea.

Inca odata suntem nevoiti sa acceptam faptul ca generarea manifestarii vine „din cauza ca...", cauza care este mereu un sentiment, o idee, un gand, o nevoie...deci non „fizica". Cum este sus asa si jos...deci manifestarea bolii unde ar fi logic sa-si aiba cauzele? Dar a celorlalte manifestari cu care ne tot luptam sau care ne tot sperie? Ideea este ca va trebui sa ne asumam ca, din neatentia de ieri, desigur la butoanele si manetele din pupitrele

noastre, avem pe monitorul Simulatorului, in dreptul frecventei noastre, anume manifestari, generate constient/inconstient...ieri, DAR tot de catre noi. Credintele noastre joaca un mare rol aici. Functie de ele manevram comenzile. Experientele vin si trec, dar noi ne facem sau nu temele in raport cu ele, functie de credinta noastra in ele. Daca eu, in corp „fizic" gasindu-ma, adica acolo unde opereaza legi pentru armonia vehiculului, aleg sa cred ca sexul este neimportant, desigur voi evita contextele experientiale menite sa ma faca sa inteleg rolul sexului in corp fizic. Evitandu-le aleg sa nu manevrez butoane si parghii aferente. Voi avea beculete de avarie aprinse si voi beneficia si de gust pe limba, DACA le inteleg semnificatia. Credinta mea insa ma poate inclusiv scoate din corp. Nu sunt chiar rare cazurile. Asa arata regulile nerespectate la acest nivel al jocului.

In ADEVAR nu exista drama, in medii virtuale. Cat esti in joc insa, gustul de drama este foarte pronuntat. Ea apare consecutiv faptului ca ti-ai pierdut adevarata identitate, punctul de constienta multidimensionala. Ai devenit implicat si te-ai condamnat singur la lipsa de detasare si identificare cu rolul/jocul/personajul jucat. Eu nu zic aici ca moarte nu exista, in joc, doar ca nu exista in ADEVAR. Jocul este virtual, deci el nu prea exista. Eu nu zic ca nu exista o lume a sahistilor, SI IN EL SE „SACRIFICA" PIESE SI DISPAR DE PE TABLA, dar cata vreme eu nu sunt implicat, pentru mine acel joc chiar nu exista. Si acolo exista drame, sunt sigur. Dar nu pierd eu nici o calificare! Dupa „drama" pierderii unui joc, in care rand pe rand au murit si pioni si cai si regine, piesele se re-nasc pe tabla, pentru o noua runda...dramatica! Dar...fara prohod!

Acum-ul se caracterizeaza la fel de mult prin obtinerea de nivele de constienta ridicate, la multe individualitati, dar si prin pierderea constientei si revenirea in hipnoza, dupa o sinusoida halucinanta. Faptul ca acum te gasesti la un pupitru si peste un mic interval la altul, face aspectul general al relatiilor sa semene foarte tare cu un balamuc. Practic nici nu mai sti cu cine vorbesti. Si cand constati asta ca ti se intampla chiar tie si nu mai sti de pe unde sa te culegi, face sa fie chiar haios. Multi acum asta traverseaza ca experienta personala.

Pe calea mea eu nu m-am confruntat cu acest gen de inconsecventa, am avut permenent un „martor" care nu m-a lasat. Nici timpul nu presa atat de dur ca acum. Parca asistam la o conventie colectiva cum ca stim ca s-a dus iluzia, dar nu vrem sa-i dam drumul, amagindu-ne ca daca ii mai dam ceva energie va mai functiona. Parca toti stim ca ne mintim, dar am convenit sa o mai facem. Desigur la nivelul jocului.

Interesant este faptul ca, desi multi simt chemarea punctului zero, unii chiar experimentandu-l intr-un fel sau altul, parca se intentioneaza trecerea pe langa el, daca asta ar fi posibil. Sau lungirea caii, cu solutii relative. Cum ar fi tehnologii free energy care sa ofere o independenta energetica oarecare, mentinand insa sistemul. Desi, oricum am analiza-o, nu pare o varianta viabila, nu este exclus sa castige atentie. Daca se va intampla asa, vom obtine doar o iluzie in plus, care tot spre punctul zero ne va conduce. Nu ar fi exclus chiar ca acest artificiu sa fie, de fapt, o diversiune foarte meseriasa.

Am spus ca m-a pasionat subiectul si voi discuta putin despre el. Provocarea Punctului Zero va fi aceea de a schimba radical paradigma. Cu alte cuvinte sa ne asumam sa construim liber o noua civilizatie, pe alte principii si viziuni, un alt nivel al jocului. Putem crea modalitati de a accede la energie din campul universal, fara piese in miscare si deci fara a fi obligati sa mentinem industrii energofage: minerit, siderurgie, prelucrari mecanice. Ele definesc vechea paradigma si sistemul asa cum il stim. Desigur nu se presupune ca ar fi facil, dar in mod cert ar rezulta o alta lume. Daca vom accepta doar sa rezolvam micile probleme de independenta energetica casnica, desigur tentant in oarece hipnoza, ne vom obliga sa mentinem totusi vechiul mod de gandire, ceea ce opreste momentan trecerea la libertate creativa totala.

Perceptia mea despre dispozitivele free energy, care se pare ca se vor maiestrit insinuate ca fiind o cucerire, este ca sunt o foarte abila diversiune, cu piese sacrificate constient, intr-un joc al separarii in continuare, mentinut de unii jucatori, absolut constienti de ceea ce intentioneaza. In acest mod pot castiga chiar si o jumatate de secol pentru jocul lor. Pentru ca dispozitivele, asa cum se contureaza, au nevoie de piese, deci nu pot fi produse decat industrial, cu materiale si costuri. Care costuri vor trebui recuperate iar din...vanzare. Vanzarile presupun si profit, pe lanturile comerciale atat de cunoscute. Deci ideea este viciata din start. Apoi tot ce se misca se si uzeaza, deci are nevoie de intretinere si piese schimb. Se vor dezvolta iar o serie intreaga de lanturi producatori/comercianti/ depanatori si probabil ceea ce se va castiga nu va fi decat o oarecare independenta de plasament al unei locuinte. Este si motivul pentru care, desi am dat jos documentatia pusa noua tuturor la dispozitie de catre „fundatia...", nici macar nu am studiat-o, doar privit-o putin, sa vad cam ce contine. Imi rezerv dreptul de a o face si reconsidera, daca cumva gresesc acum...de aceea nici nu numesc fundatia!

Rolul discernamantului, derivat din ATENTIE, nu este de separare ci de optiune. Tine de a „vedea limpede", nu cu ochii hipnotici. Desigur m-ar bucura sa avem free energy, mai ales intr-o comunitate, doar ca stim bine ca anumite tehnologii „ieftine" ne costa fantastic prin consumabile. Este deja un artificiu invechit! Ca unul pasionat de free energy, nu girez ca fiind viabile doua directii principale: cea care necesita piese in miscare si presupun uzura/intretinere/reparatii clasice si cea care presupune conversii pe baza de explozii sau alte genuri dizarmonioase. In schimb cred ca ne-am putea focusa pe polarizarea prin diferite mijloace simple a energiei culese direct din campul energetic. Radioul cu galena este o mica demonstratie a principiului care l-a ghidat si pe Tesla. O antena, o priza la pamant si o dioda. Nimic in miscare! Eu asa „vad". Antena este, la un anumit nivel, chiar si coroana unui copac!

Daca insa trecem de punctul zero, acolo va fi exact cum vom alege sa fie! In toate directiile. Dar pentru asta va fi absolut obligatoriu sa uitam cu desavarsire tot ceea ce am presupus ca stim deja. Si in special sa nu mai acceptam postulate. In procesul de Creatie, unul REAL, nimic nu poate ingradi un dumnezeu creator! Pentru ca nimic nu-i sta deasupra! Chiar simpla ideea de observare a ceva/orice, te descalifica, te situeaza ca efect a aspectului

observat. Postulatele au fost jaloanele limitative puse special pentru a stopa creativitatea. Dar...sa ajungem acolo mai intai!

Discutand aceste aspecte cu unii prieteni, imi dau seama ca nu sunt singurul care deja vede limpede cum stau lucrurile, fapt foarte imbucurator. Foarte multi sunt si cei care stiu CU ADEVARAT ca schimbarea a devenit singura solutie. Cei realisti cu adevarat nu traiesc o bucurie exuberanta, dandu-si seama ca vor exista multe „drame" si „pierderi", experientiale desigur, dar iminenta schimbarilor radicale le este foarte limpede. Exista si multi „visatori" in acest proces, cu care eu rezonez limitat. Mai ales ca fiecare visator are un vis specific. Si asta excluzand astralismele!

In mod uimitor pentru mine, inca se cotizeaza mult la legende de tot felul, la traditionalisme anacronice si foarte limitative, la cai deja tocite...Ne preocupam si irosim in a gasi locuri si functii istorice care sa demonstreze nu stiu ce. Am mai tot cauta comori ascunse, secrete de tot felul, ierarhii nationale, iepurasi prin palarii. Desigur doar observ cat de mult ne copilarim inca. Cred ca exista o intreaga armata de diversionisti acum, care, culmea, nu sunt platiti de nimeni. O fac doar din...pasiune! Incep sa cred ca „a trai cu capul in sac" tinde sa devina moda!

Nici un maestru adevarat nu a recomandat explorarea astralului. Toti l-au explorat putin, dar NU ACOLO te poti gasi pe tine! A-l explora putin este si facil si firesc, par acolo sa se deshida „lumi". Doar ca in frecventele astralului nu devii constient de tine, ci...dus! Nici nu iti mai pare important ca existi, ca punct de constiinta. O lume a senzatiilor si visului. Constienta constiintei, multidimensionalitatea care tu esti nu acolo sunt, ci la o frecventa mult superioara. Astralul este o frecventa/extensie a mintii limitate, o "armonica". Cei tentati de spectaculos, de puteri "paranormale", devin dependenti de el, dar nu vor fructifica nimic. Si sunt atat de multi!

Cel care isi traieste visele in astral, ca si cei care folosesc halucinogenele in mod repetat, devin neinteresati de nimic, nonvitali, sunt "moi/soft", ei nu-si doresc un alt nivel al jocului si nici nu te poti baza in vre-un fel pe ei. Pentru ei, "lumea e perfecta", dar beculetele de avarie si indicatorul gust pe limba sunt mereu alerte. La ei transcedenta este tot ceea ce isi doresc, si un loc linistit in care sa fie lasati in pacea lor iluzorie. Toti exploratorii frecventelor astralului sunt hipersensibili, emotionali, ei identificandu-se cu "sufletul". Pentru ei, cel care s-a identificat cu spiritul pare rece, mental, desi aceea inseamna revenirea la Sine. Culmea este ca sunt absolut convinsi ca stiu ce fac si ce spun! Intre notiunile "spiritualitate" si "spiritism" nu exista semnul egal!

Cine vrea sa se lamureasca putin, sa caute ultimele carti ale lui Ilie Cioara, numit si "sfantul din Colentina" care a scris mult despre astral, l-a explorat zilnic o viata intreaga, apoi recunoscand ca asa ceva NU ESTE DE FACUT. In cazul lui, a fost mai bine mai tarziu decat niciodata!...La altii ramane...niciodata! Am dat doar un semnal, pentru cei ce au urechi...de auzit! Cu atat mai necesar cu cat, atat pe net cat si prin cursuri, abunda inca asa zisi maestrii,

care de fapt duc experientele in astral. Este deosebit de facil si spectaculos sa induci stari modificate de constiinta la acest nivel si desigur se abuzeaza de asta. De cele mai multe ori urmarind avantaje materiale sau chiar fiind tu convins ca aceea este calea.

Desigur toti am explorat si acea zona, desigur iti largeste capacitatea de intelegere a Creatiei, doar ca pe acolo, ca frecventa, se trece doar in tranzit. Poate fi considerata o "initiere", dar care TREBUIE DEPASITA! Daca nu se trece in Sine si se ramane in Suflet si calatorii astrale, nu vom mai avea limbaj comun. Sufletul, asa cum spuneam, este doar o interfata intre spirit si corp asa zis fizic. Tu nu esti acea interfata!

Desigur, in Simulator nu exista "nenorociri" sau pierderi. In ADEVAR, intr-un mediu virtual cel mult dai de solutii imposibile, fundaturi ale experientei si te mai joci odata de'a pampersii. Dar pentru locul de la pupitru se cheama irosire. Si are exact acest gust pe limba, ca semnal! Suntem experti in asta, o putem numi chiar "normalitate", daca ne amuza!

Experienta este infinita. Noi, ca si oglindiri, avem experiente infinite, jocul nu se termina niciodata. Nivelele lui sunt infinite. Cu atat mai interesant este sa avem capacitatea de a ne pastra in ACUM. Poti survola cu un avion locuri minunate, dar tot locul de statie il vei explora. Nu este nimic de judecat dar este loc de optimizat ACUM-ul experientei, din constienta de Sine. La asta zic eu ca se refera, de fapt, intreaga "cautare". A trai, viu si prezent, daca se poate constient multidimensional, ACUM-ul si AICI-ul. Nu incercand sa evadezi din el!

Meditatia NU ESTE O EVADARE! Aici multi se inseala, pana nu incearca. Meditatia are atat de multe valente incat eu nu m-as incumeta sa spun vreodata ca ar putea fi tratata exhaustiv. Poti doar spune cate ceva despre ea. O CONDITIE pentru a medita este trecerea constienta in starea alpha, a mintii. Nu exista meditatie in beta! Ce ar fi starea alpha, pentru cineva care nu stie despre ce vorbim? Ar fi starea de dinainte de somn, imediat inainte. O stare placut relaxata, detensionata. Pe cat posibil fara ganduri. Cea la care face referire si Neville.

Daca nu ai meditat niciodata sau ti se pare dificil, cauta pe cineva care o face si el te va ajuta. Inclusiv sa intri in stare alpha. Un maestru ti-o induce el. Meditatiile pot fi de foarte multe feluri si pot avea intentii foarte diverse. Cea mai uzuala, avand in vedere stresul general, este desigur cea de relaxare. Este o meditatie blanda, menita sa te linisteasca cat mai profund. Pentru cel care apeleaza la ea, este o adevarata binefacere. Se foloseste o muzica lenta, cu multe sunete din natura, in general, menite toate sa induca starea de pace.

Desigur nu este genul de meditatie care te poate duce in vibratii foarte inalte, nu vine nici cu aport de vibratie prea mare si nici de energie. Meditatia dinamica este si ea destinata detensionarilor psihice si fizice, dar eu cu greu o pot numi meditatie. Este mai degraba un fel de exorcizare a vibratiilor joase, pe o muzica dinamica si este cu aport de energie. Indicata tot celor stresati, care doresc sa faca trecerea catre ei insisi.

Cea despre care desigur voi vorbi mai mult este meditatia care mie mi s-a cerut sa o practic, cea privind in ochii partenerului. Pana cand mi-a fost “data”, eu am meditat foarte multi ani si multe ore/zilnic cu ochii inchisi. Deci si pentru mine avea sa fie o provocare. Dar foarte benefica, aveam eu sa aflu, cu timpul. Valentele ei sunt atat de multe, incat doar voi trece printre principalele.

O prima calitate este punerea in comun, comuniunea. In acest tip de meditatie oglindirea este foarte profunda si se maximizeaza empatia, adica comunicarea nonverbala. Practic este o impartasire. Dupa o buna meditatie ochi in ochi, cei doi se percep altfel, mult mai complet. Daca au calitatea de atentie necesara, practic intre ei nu mai exista un voal, nu mai sunt “secrete”. Pe multi asta ii sperie. Pe cei deschisi si constienti dimpotriva, ii bucura aceasta experienta la maxim. Daca unul din cei doi este TREAZ, constient pe deplin, el va conduce constient meditatia, din subtil.

A conduce o meditatie presupune foarte multa experienta. Totul se face in cadrul unui dialog interactiv permanent, nonverbal, o comunicare reciproca de la pineala la pineala. A nu se crede ca cel care nu are experienta nu comunica. Poate sa nu fie constient - si de regula asa se si petrece - de faptul ca ti-a vorbit tot timpul, dar aia nu inseamna decat ca nu a reusit sa transfere in intelect informatia/dialogul, ca sa-l si poata interpreta la nivel mental. In cadrul acestui tip de dialog, se exprima Fiinta care esti, dincolo de mintea constienta. Am meditat cu oameni care pur si simplu imi cereau imperativ sa maresc frecventa sau forta meditatiei. Desigur nu stiau ca faceau asta – in minte constienta.

Dialogul care se stabileste de la pineala la pineala este unul in care, cel constient il ghideaza pe cel din fata sa. Are loc un permanent transfer de date, asa cum ai baga un stick in USB. De cele mai multe ori, cel care primeste se trezeste apoi ca “stie” lucruri pe care inainte nu le stia. Se normalizeaza anumite procese, inclusiv somnul, la majoritatea. In urma chiar si a unei singure meditatii, efectele sunt majore, practic acel om isi schimba definitiv punctul de constienta si nu mai poate redeveni total inconstient. Exceptiile sunt sub un procent.

O alta proprietate a meditatiei ochi in ochi este interactiunea energetica dintre cei doi, si aportul de energie care “se trage” din campul de energie, in folosul ambilor. Este ca un fel de motoras care incepe sa bobineze, ca un fus ...energetic. Nu am intalnit pe nimeni care sa iasa dintr-o meditatie la fel cum a intrat, macar din acest punct de vedere. Este drept ca circa cinsprezece minute apare o stare de moleseala/detensionare, usor confundabila cu somnolenta, dar apoi vitalitatea si nivelul energetic cresc cu minim 30 de procente. Si asta doar dupa cateva minute de meditatie.(minim 6/8)

Cei care nu inteleg acest proces, simtind o circulatie energetica in corp si o dinamizare a ei, o percep ca stimulare sexuala. Nu, stimularea este doar EFECT al circulatiei energetice si nu are nimic in comun cu intentiile. Cei care confunda lucrurile din necunoastere si neintelegere au tendinta de a judeca. Ar fi preferabil, ca experienta, sa se

documenteze putin. Oricum sunt multe valentele comune intre meditatiile puternice si sexualitatea inalta, una dintre componentele implicate fiind si circulatia puternica a energiei vitale. Este regretabil sa nu stim atat de multe despre noi insine si apoi sa ne speriem de lucruri absolut firesti. Tot la nivel de experienta, desigur.

O meditatie care sa puna in valoare tot potentialul din ACUM al individualitatii care esti, este util sa fie intre 15 si 30 de minute. Nu recomand meditatiile energetice peste jumatate de ora decat celor obisnuiti. Care desigur nu mai au nevoie de sfatul meu. Iar meditatia este utila cand a devenit o practica zilnica. A o face din cand in cand chiar nu reprezinta mai nimic. Pentru multele castiguri pe care meditatia le aduce in viata unui om, a ii dedica 15/30 de minute zilnic chiar nu imi pare un sacrificiu. Este necesara o minima disciplina insa.

O alta urmare a meditatiilor energetice, conduse competent, este recuperarea multidimensionalitatii fiintei, prin redistribuirea constiintei, mai exact prin eliberarea ei din stransoarea identificarii cu corpul. Prin identificare, din dorinta inconstienta de a “stapani” cat mai bine planul experientei, am chemat toate resursele multidimensionalitatii noastre in acest vehicul de constiinta/corp. Prin asta am redus la maxim posibilitatile de a fi cu adevarat constienti. Prabusirea constiintei in corp a atins si inca cunoaste procente de 70%, la cei inconstienti. Comparati cu o fiinta pe deplin constienta, care de regula isi asigura prezenta cu doar 0,0001% constiinta in corp sau a celor care uzual mediteaza, si al caror procent variaza intre 1% la intrarea in meditatie si sub 0,001% la iesire.

Tot in aceasta directie, are loc o reactivare a tuturor punctelor nodale aflate intre punctul care esti si Sursa (poti citi reactivarea traseului catre netul Simulatorului). Unii le denumesc Chakre si DA, sunt in jur de 150. Nu pot fi reactivate toate deodata, dar in cateva meditatii da. Pentru a o face trebuie sa fi constient de existenta lor. Si sa iti si propui. Adica nu se face automat.

Ca si efecte ale meditatiilor, sunt foarte multe si TOATE tin de optimizari, atat ale functionarii mecanismului corp, cat si ale structurilor subtile. Traducand in limbaj dens, se poate spune ca optimizeaza starea de sanatate si buna dispozitie, dar din cea esentiala, nu cu motiv exterior. Dupa circa un sfert de veac de practica zilnica, cam astea ar fi minimele lucruri de spus despre meditatie. Cu adaugarea faptului ca am meditat si cu multi copiluti, chiar de cinci anisori, care sunt si foarte receptivi. Se obtine un grad mai mare de atentie ca stare, si o atitudine putin mai interiorizata. Evident energia fiind puternica, ades vor adormi, mai ales la inceput, dar se intampla si la cei maturi. Chiar si la pisicile/cainii aflati in camera. Oricum, daca ar fi ceva de regretat, cel mult pot regreta ca nu am cunoscut meditatiile la o varsta mai juna. Multe din experientele mele de disconfort in corp ar fi fost evitate, in mod cert.

Consider ca, daca am fi chiar “o civilizatie”, meditatiile ar fi indicat sa devia practica scolara, inca din clasa intai. Absolut TOATE interactiunile umane s-ar modifica substantial. Si

in raport cu mediul, desigur. Ducandu-te in explorarea valorilor interne, acolo redescoperi ARMONIA si pacea. S-ar obtine o stare mai echilibrata intre nevoia de experienta si interior. Altfel abordezi joaca daca nu mai esti doar minte isterizata de stimuli. Dar, nu am ajuns inca...civilizatie! Inca ne mai...luptam!

Aparam, dezbatem, combatem, luptam pentru...ba mai luptam si...contra! TOATE astea nu demonstreaza decat gradul infim inca de constienta. Faptul ca nu cunoastem inca regulile jocului. A juca un joc fara sa-i stii regulile este evident pierdere de...resurse. Da unui copil o tabla de sah, nu-i spune cum are voie sa mute fiecare piesa si vezi cat de repede il arunca. Un joc devine ceea ce el a fost SA FIE, doar daca ii respecti regulile. Acum multi ar arunca tabla de sah...unii o si fac, in disperarea propriei confuzii. Altii ajung in rigorile corzilor experientei, fara sa inteleaga...ce nu au inteles! In ABSOLUT, evident mai nimic...Cand ti se induce in constiinta ca tu esti efect al...efectului, despre ce logica de joc ar mai fi vorba? Te holbezi neputincios la un monitor pe care ai desenat cu toata nepriceperea ta un cosmar, al carui efect, iar, devii! Si nimeni nu sta sa iti explice rolul butoanelor/ganduri si al parghiilor/ sentimente - stari. Ba te mai invita si sa le confunzi. “Nu fa asta ca este rusine!”...dar RUSINEA devine cauza si creeaza desene noi pe monitor! Mai “rusinoase”, evident!

TREBUIE sa ne trezim! Jocul a devenit o uriasa cacofonie, din care s-au scos doar cei constienti, dar care impartasesc si ei gustul pe limba al tuturor, ca deh, empatia functio...neste! Eu observ si as putea doar sa ma amuz, dar cum nu vad sa fi in asa ceva si sa fi ARMONIE amuzandu-te, ma vad obligat ca, pe ici pe colo sa fiu si serios. Nu ca ceva TREBUIE, doar ca ARMONIA chiar ar fi util sa preocupe orice punct de constiinta. In chiar clipa in care generezi o dizarmonie, pe monitor vei fi invitat sa primesti efectele create, sub forma de lectie neinvatata. Doar trezirea te scoate din ciclul asta hipnotic.

Cu trezirea asta lucrurile sunt destul de incurcate, deoarece se simte treaz si cel care a avut doar flash-uri de ADEVAR. Lui i se pare ca este de acum treaz, dar face multe din erorile specifice nivelului de vibratie la care este arondat experiential. De multe ori, de cele mai multe, va fi singur tentat sa “vada” ca este constient de ...inconstienta lui. Ceea ce nu inseamna Constiinta Constienta. Va vorbi ca unul care STIE, dar se va manifesta specific lectiilor pupitrului la care inca are teme de facut. Cam asa arata lucrurile la multi acum.

Reperul de trezire/constienta se afla in el, dar lectiile neinvatate il trag iar in banca de elev/experimentator. Si chiar nu poti sa nu ai toata intelegerea/compasiunea, cand il vezi ca, pe de o parte se simte “tentat” sa te certe pe tine, ca gresesti cu te miri ce - inca o tema nefacuta - iar pe de alta da in propriile gropi experientiale. Categoriei asteia i se potriveste de minune chestia cu barna din ochiul si paiul din ochiul...Amuzant!

Spuneam ceva mai sus despre astralisti, ca ii caracterizeaza “sentimentul” ca totul este ok. Ideea nu e ca ceva ar putea fi altfel decat ok, pentru ca intr-o creatie alfanumerica chiar nu are cum sa nu fie ceva, fundamental, ok. La ei insa acest OK este sentiment si vine din extragerea atentiei din experienta. In general ei se simt ghidati de sentimente si senzatii.

Abia asta nu este ok. Senzatiile sunt date culese de vehiculul corp din interactiuni cu planul si traduse/interpretate de minte, deci nu vad ce baza s-ar putea pune pe ele, iar sentimentele sunt in general provenite din emotii, ceva mai permanentizate, sub forma de gust al emotiei respective. Se pretinde ca “simt eu ca...” ar avea asa, niste conotatii de mister...sau mistice!

Pentru multi, daca subiectul viata sau om sau Creatie este ceva nebulos, au ei impresia ca aceasta zona ar fi ceva cetos pentru oricine si ca atare abereaza in voie pe aceste teme. Oare cand vor ajunge si la pupitrul de la care sa inteleaga odata pentru totdeauna ca Creatia este doar matematica? In toate aspectele ei...aparente! Am facut artele plastice, nu am iubit deloc matematica si chiar am ramas corijent in a unsprezecea la matematica, ultimul an in care acolo se mai facea aceasta materie, ca atare nici in visele mele “negre” nu as fi putut crede ca vreodata am sa formulez asa ceva. Si totusi...asa este! Cand chiar STII asta, apoi cam lasi deoparte impresiile, senzatiile si chiar presupusele sentimente. Exista practic doua sentimente/stari: IUBIRE/FRICA. In rest, orice, sunt doar derivate ale acestora doua, cu mentiunea ca iubirea are cam putine derivate, in timp ce frica are infinite. Si toate le denumim sentimente. Nobila denumire pentru asemenea...produse!

STIM ca nu suntem corpul, chiar la pupitre cu multe teme inca, cu toate astea devenim repede efect al...trupului. Urmarim obsesiv traseele energetice, blocajele, amplificam la maxim totul si apoi ne speriem, uitand ca bietul vehicul de constiinta, pe langa ADEVARUL ca, de fapt este 99,9999% spatiu, mai este si numai o proiectie, un efect al starilor noastre. Acest corp NU POATE FI CAUZA, in nimic! A spune “din cauza corpului” este cea mai mare aberatie posibila. Desigur el poate fi adus in stare de nefunctionalitate, dar nu datorita lui. Cauzele sunt desigur in relatia noastra cu el. Se observa lesne cum este de diferita raportarea la autoturism a unui incepator, a unui timorat, a unui incrancenat, a unui calm, etc. Exact asa arata si raportarea la acest vehicul.

Daca alegi sa-l transformi in...cotet de gaini, in sensul ca nu il poti vedea ca pe un templu, atunci e firesc sa “beneficiezi” de tot confortul consecutiv atitudinii avute. Totul este un ciclu cauza efect, dar cauza suntem noi intotdeauna. Cum sa te atentioneze bietul corp decat prin inconfort? Prin suferinte si “boala”. Daca ai atentia si calmul necesar si DACA STII ca el este un nivel de inteligenta minunat, ai toate sansele sa recuperezi confortul de a avea o...masinuta. Capacitatea lui de regenerare este absolut fantastica si fi sigur ca vom fi in continuare surprinsi cu totii pana la ce nivel se poate optimiza. Doar sa ne luam proiectiile limitative de pe experienta...lui. Pentru ca si el, ca nivel de inteligenta, o populatie imensa de microlaboratoare cu circa doua mii de procese, are evident o experienta prin noi.

Ne este utila putina flexibilitate in a “vedea” si intelege lucrurile. Eu propun renuntarea la a ne vedea ca un sac de organe si sugerez sa va imaginati nivele paralele de inteligenta/prelucrare date, cu functii diferite. Fiecare functie si-a creat modalitatea proprie de expresie, propriul ei mod de a se manifesta, pe care noi am ales sa-l numim organ. Forma fiecaruia fiti siguri ca e in relatie cu functia si cu locul pe care il poate ocupa. Si fiti putin mai atenti. Veti vedea functii (bataile inimii de pilda) care apar in locuri total nespecifice locatiei

inimii, dar care se si muta in timp. Toti ati simtit puternic in stomac, nu legat de emotii, iar eu stiu ca am traversat etape cand inima batea in dreapta. In stanga era liniste. Tare “sanatos” ar fi daca ne-am permite sa fim doar flexibili in modul cum gandim. Sa lasam loc si surprizei, nu doar canoanelor. Chiar “corpul nostru” este un “organ” creat de functia “utilitate vehicul interactiune cu aceasta densitate vibratorie”. Jocul creeaza mai intai functii, pe care apoi le implineste/satisface cu piese. Cei care au avut cunoastere, folosind-o pentru interesele lor in joc, au stiut aceasta Legitate si intai au creat nevoia/problema, apoi oferind solutia.

Vehiculul pentru aceasta dimensiune(corpul fizic) ne intermediaza toate tipurile de relationari, atat intre noi cat si cu mediul. Ca atare toate butoanele si manetele pupitrelor se afla in/pe el. Altfel cum ar interactiona spiritul cu ...materia? Ca atare rolul lui este major, la aceste nivele ale jocului. Faptul ca il tratam atat de ciudat mie imi pare tare deplasat. Iti dai seama ca eu nu te invit sa te identifici cu el, asa cum nici soferul nu ar putea conduce daca s-ar identifica cu masina. Dar noi chiar nu avem pic de consideratie pentru el.

Am fost conditionati mereu sa-i cerem, sa ne serveasca! De cele mai multe ori in conditii pentru care nu a fost proiectat. Am fost facuti sa credem - si sper ca ai inteles deja cum e cu CREDINTA TA - ca daca noi ii dam mancare si somn si il spalam, ne-am cam achitat fata de el. El in schimb trebuie sa ne satisfaca mii de mofturi. Gandeste-te si singur cate ii ceri corpului tau! Te apuca ameteala! Nici o masinarie nu ar rezista! Acea minunata populatie de laboratoare, permanent prelucreaza noile date ale conditiilor in care il bagi, fara sa-l consulti. Stai cate zece ore pe scaun cu saptamanile, apoi ii ceri sa te duca la 2000 de metri altitudine sau sa faca bazin, sau ciclism. Apoi ii ceri emotii fine, aptitudini de a mangaia. Dupa care il pui sa taie lemne! Iar insiruirea este chiar infinita. Azi ii dai sa prelucreze fructe, maine il naclaiesti cu unsori, poimaine cu branzeturi...Cum s-ar descurca autoturismul tau daca l-ai plimba off road, daca ai baga in rezervor ce ti se nazare, daca atitudinea ar fi de “taci si inghite”, cum e fata de corp?

Suntem groaznic de superficiali, chiar nu avem nici macar bunul simt de a gandi logic. Orice echipament are totusi atat cerintele cat si limitele lui. Si dreptul la avarie, daca nu l-ai respectat. Ce ne face sa credem ca acest minunat echipament ar face, infinit, exceptie? Cand ne semnalizeaza ceva, suntem in stare sa smulgem beculetul de avertizare si sa apasam pe pedala. Sau sa-i cosmetizam...capota! El nu poate face altceva decat sa ne avertizeze, ca macar sa privim atent la ce a provocat perturbarea respectiva. Solutiile nu sunt la el, de regula. Se poate , desigur, regenera si singur, dar daca chiar ii permitem. Ii va trebui putin timp si muulta liniste. Eventual putina iubire, macar sub forma de compasiune/intelegere.

De regula insa ne suparam pe el. Incercam sa “legam ceva cu sarma”, o proptea oarecare. Ceva minimal si de suprafata, doar sa ne continuam cursa nebuneasca, catre...nicaieri! Lucrurile insa nu stau cum par! De fapt asta este chiar o regula generala. Cand vehiculul “fizic” da semne de avarie, chiar ar fi indicat sa te opresti. Sa-l contempli cu multa atentie. Si cu iubire daca se poate. Apoi sa mergi pe lantul cauzal, inapoi, pana la defectiunea care s-a proiectat asupra lui. De regula nici nu e complicat. Ca orice echipament

care se respecta, si el are compartimente functionale, etaje daca vrei. Cauza este precis la capatul infoenergetic al compartimentului cu pricina. Asa gandeste Noua medicina. Si bine face.

Aparent, conform paradigmei in care am fost programati, corpul ia energie din alimente si se reface din somn. Viziunea newtoniana se rasfrangea si asupa acestui element, cumva. Era vazut ca ”corp”. Si asimilat biologiei animale. Evident noi ne proiectam modul in care eram conditionati sa-l “vedem”, iar “realitatea experientiala” nu avea decat sa se conformeze. Nu avea importanta ca este o diferenta calitativa determinanta cand biologicul este animat de o constiinta sau nu. Oricum cei care au vazut animalul erau inconstienti. Tot ce s-a povestit apoi despre functionarea dar si functiile lui s-a tot limitat la biologia animala. Daca tie ti se pare corect, mie unul NU! Iar aici NU-ul este CATEGORIC!

Cu atat mai grav mi se pare ca si acum marea majoritate mesteca in continuare acelasi nivel de intelegere. Conform acestei viziuni, simplificand, scopul vietii si finalitatea este doar...moartea. Am mai inventat si pseudostiinte care sa se ocupe de intelegerea sau vindecarea acestui animalut. Fara nici un chef de a fi putin mai atenti, am tot considerat ca o disectie ne arata ceea ce este si nu ceea ce noi proiectam asupra subiectului “analizat”. Daca ar fi fost constienti, nu le-ar fi trecut niciodata asemenea ineptii prin cap. S-ar fi prins ca o pretinsa realitate este creata prin proiectia noastra. Tin minte ca, in urma cu nu foarte multi ani, celula era vazuta ca cea mai simpla organizare a materiei vii: membrana, citoplasma si nucleu. Sunt convins ca si acum majoritatea tot asa o vad. Numai ca a vedea inseamna a crede si a crea in baza credintei tale. Cine spera ca ne va fi simplu sa iesim din aceste corzi ale pseudocunoasterii cred ca e exagerat de optimist. Pentru ca, daca eu CRED ca la asta se limiteaza corpul meu, atunci il voi trata conform credintei mele, iar asta e un proces de creatie. Ca e distrugere curata e limpede, dar tot creatie este!

Desigur s-au experimentat tot felul de aspecte care nu pot avea explicatii in acea simplitate a biologiei. O multime de individualitati s-au refacut integral dupa accidente majore, fara nici o sansa logica de a mai supravietui. S-au rezolvat individual diagnostice grave, iar cand nu s-au gasit explicatii s-a preferat sa se sustina ca a fost gresit diagnosticul initial. Sau ca a fost un...miracol! Exemplele pot continua. Noi imbatranim si murim, cu celule tinere, si gasim explicatii sofisticate, in loc sa legam cap la cap fenomenele si sa obtinem o apropiere de ADEVAR. “Credinta ta te-a vindecat”...oare nu putem patrunde ceva mai adanc inspre importanta CREDINTEI? Nu ti-o tradu ca “am impresia” si nici ca dogma. Vezi-o ca LEGE in viata ta! Daca ai ajuns constiinta pe deplin constienta, vei intelege ce spun. “Si asa si este” era o formula consacrata, prin care cel ce semna documentul isi AFIRMA SI SUSTINEA CREDINTA! Te avertiza cumva ca peste credinta aceea, a lui, **NU SE POATE TRECE!!!.** Dar ERA CONSTIENT! Daca privesti cu atentie, chiar Constitutia iti garanteaza dreptul la CREDINTA TA. Noi am tradus-o ca “religie”, dar sunteti siguri? Eu unul NU!

Spuneam mai sus ca functia creeaza organul si ca acest “corp” ar fi fost creat pentru functia “relationare in mediul experiential de vibratie 3D”. Ca atare el este menit sa asigure

relatiile spiritului, toate, in acest mediu. Nu el “face” ceva, ci prin intermediul sau SE FACE ceva. Ce? Evident, orice SE FACE, doar prin intermediul lui. Nu masina te duce sa-ti plimbi fundul, ci tu alegi sa te duci undeva PRIN INTERMEDIUL masinii.

Pentru a se asigura o adaptare mai buna s-a creat un nivel de inteligenta, complexul minte/corp, cel care ar fi urmarit adaptarea corpului permanent la conditii contextuale. Este firesc sa fie un echipament inteligent dar...reactiv. Functia de adaptare i-o cere. Este drept ca acest nivel de inteligenta avea in grija buna functionare a vehiculului, dar - dupa perceptia mea - acest nivel de inteligenta s-a infatuat, dand nastere unei functii exacerbate, personalitatea. Prin functia initiala, adaptarea dinamica, ea nu putea depasi in mod firesc statutul de reactivitate la conditii. Si se demonstreaza si astazi ca, indiferent cat de “slefuita” s-ar vrea, personalitatea este reactiva. Este si motivul pentru care ea functioneaza avand in spate mereu frica. Si cred ca noi generam prin neintelegere un sir lung de false probleme. De ce as pretinde eu unui nivel de inteligenta PROGRAMAT sa fie REACTIV, sa devina altceva decat el este?

A cere personalitatii sa fie creativa este ca si cum as apasa pe frana sperand sa accelerez. Creativitatea NU POATE VENI de la acest nivel de inteligenta! Nu ca nu vrea, pur si simplu nu pentru asta a fost facuta. Creativitatea este functie atasata lui EU SUNT, acea particula variabila, creata pentru diversificare si care are si valoare matematica, si anume sirul lui Fibonacci.

Infatuarea acestui nivel de inteligenta insa l-a determinat si sa creeze. Evident pastrandu-si “proprietatile initiale” si anume aceea de a fi efect. A ce? Evident ca a orice! Cum sa fie eficient in a deservi vehiculul fizic, fara a fi si ager in determinarea schimbarilor de...mediu? Doar ca “mediul” din care acest nivel se inspira este...monitorul Simulatorului viata! Care este vis! Ceea ce noi acum “facem” fiecare la pupitrele prin care ne plimbam, este de fapt repunerea in functia initiala a complexului minte/corp. Desfiintand practic toate “argumentele” acestui nivel de inteligenta, in baza carora el a devenit...creativ! Pentru ca tot ce a creat a fost din frica...in raport cu monitorul! Deci **o cale FALSA**!

Daca noi credem ca merita analizate motivele din cadrul acestui nivel de inteligenta infatuat si ca are vre-un rost sa o facem, cred ca iar ne situam pe o cale FALSA. Toate preocuparile psihologiei aici se situeaza! A trai ACUM-ul este ca si cand ti s-a rupt cureaua de la alternator si o inlocuiesti cu un ciorap de dama. Obligi acest nivel de inteligenta sa-si faca datoria INITIALA. In regim de URGENTA! Speri sa-l tii asa, din URGENTA in URGENTA. Luandu-i “perspectivele”, atat cele din urma cat si cele din viitor, il lasi fara posibilitatea de a mai crea! Actul creatiei PRESUPUNE perspective! Nu as umbla totusi la infinit cu un ciorap de dama pe post de curea de transmisie! Mi se pare MAI FIRESC sa **relocam** functiile initiale ale tuturor componentelor. Sa restabilim ARMONIA CREATIEI, exact la pupitrul la care acum suntem fiecare.

Propun sa dam dreptul, sa acceptam ca exista nivelul de inteligenta minte/corp si sa-l lasam sa-si faca treba, adica sa aiba “grija” de monitorizarea semnalelor de intrare, procesare corecta si emitere semnale avertizare catre populatia de celule. Dar...atat! Si asa ii va fi foarte dificil sa nu creeze secvente de genul “daca ...atunci...”, in baza unei pretinse experiente, neintelegand ea ca asa ceva nu exista, ca nimeni nu poate face baie de doua ori in acelasi rau. Ea crede in similaritate si proceseaza totusi clisee. Aici e util sa fie corectata. Cu argumentul suplimentar, mereu reamintit, ca intr-un mediu virtual totusi “pericol” se refera la ...joc. Deci diminuand o frica absolut inutila, pe care ea are tendinta sa o tot creasca, numind-o prudenta.

Revenind la viziunea initiala, EU SUNT a primit o functie creatoare, ALEGEREA i-am zis eu, care are o valoare constanta “sirul lui Fibonacci”(1,618), menita sa asigure o armonie fractalica. Aceasta functie si-a creat un “organ de manifestare” – “corp fizic”, pentru interrelationarea in aceasta dimensiune. A creea presupune relationari de diverse tipuri. Corpul, populatie de celule inteligente, a format o inteligenta minte/corp, destinata sa proceseze date de intrare si sa dea semnale de avertizare, deci specializata pe a procesa din pozitie de EFECT. Dar acest nivel de inteligenta s-a infatuat, depasindu-si atributiunile, incepand sa creeze, dar cu “abilitatile specifice”, de...EFECT. Acest “rol” creationist din frica, poate fi numit “personalitate”, desi el practic nu exista. Acum el produce experienta, desi nu exista, in baza creatiei din frica, in care experienta angreneaza particula EU SUNT, de care este pe deplin INCONSTIENT.

Induiosatoare toata filozofia conform careia, daca ceva exista, chiar trebuia sa existe, doar are girul Sinelui! As completa: tras in experiente in care el nu are interes, confectionate de un nivel inconstient aparut ca si forta creatoare si care face totala abstractie de existenta lui EU SUNT. O...obraznicatura! Ea produce desene totusi pe monitor, pe care apoi tot ea le ia ca baza de procesare a unui nou ciclu de...creatie din frica.

Acum noi am “inventat” o noua functie, anume “martorul”, o unitate de inteligenta apta sa vegheze la prostiile experientiale in care creatoarea minte/corp ne-ar tot trage. Sper sa nu-si creeze si ea un...organ de manifestare si sa ne trezim cu vre-un neg pe nas!

Mai in gluma, mai in serios, eu asa “vad” lucrand Creatia. Mereu trebuie avuta in vedere FUNCTIA si apoi urmarind prin ce anume ea se manifesta sau se poate manifesta. Oriunde te-ai uita, asa a aparut totul in manifestare: am avut nevoie de transport, am inventat roata. Am vrut sa zburam, am creat avionul. Am vrut sa lasam marturie, am inventat scrierea...Cum e jos, asa si sus!

Privind la Creatie, asa cum este ea in Lege, ea nu are alt sponsor decat BUCURIA JOCULUI. TREBUIE apare in ciclul functie -> organ/obiect, iar acest ciclu se tot ramifica si imbogateste din dorinta de si mai mult experiment. Care dorinta a devenit FOAME. Doar ca este a personalitatii.

Altfel spus, functia creativa atasata lui EU SUNT, care ar fi creat doar din bucurie si ARMONIA garantata de constanta matematica 1,618, a fost preluata de catre personalitate, care de fapt este "organ/instrument" de manifestare pentru administrarea corpului fizic, anume nivelul de inteligenta minte/corp. Aceasta nu mai creaza din bucurie ci din NEVOIE, sponsorizata fiind de fricile caracteristice nivelului de EFECT la stimuli. Care stimuli, in Simulator, sunt doar proiectii pe monitor ale propriilor creatii, facute din fricile ei. Ca atare ea se afla inchisa intr-un vesnic ciclu distructiv. Un ciclu in care ceva perceput ca "rau" este baza de constructie pentru altceva, care va fi perceput ca "si mai rau"...si tot asa. De aici apare si procesul de imbatranire si moarte, ca sfarsit logic al prabusirii in ea insasi.

Oare cat de fantezisti am putea fi si pana cand, ca sa avem pretentia ca acest nivel de inteligenta impropriu functiei creative ci doar de supraveghere date, sa putem crede ca va crea ARMONIOS. Inlocuieste constanta 1,618 cu orice aberatie si pretinde sa rezulte acelasi aspect! Inlocuirea s-a facut cu valori ale concurentei, invidiei, dorintei de control, iluziei de profit, care cifric nu stiu cum ar putea arata. Si totul intr-un damnat dans distructiv si...macabru!

Cand se spune "nu da sens vietii" se vrea a se intelege sa nu mai cream functii/necesitati arbitrare. Creatia din bucurie, in joaca, nu are un scop. Personalitatea are CA REGULA SCOPUL! "Cand veti fi ca si copiii" tot la asta face referire. AICI, chiar aici e marea capcana pe care, traversand-o, acum ne aflam captivi in ea si nu mai vedem iesirea. Si totusi vom fi fortati ca, individual, sa o gasim. Spre asta ne indreapta fiecare experienta din Simulator. Pupitru cu pupitru.

Invatam deocamdata sa manevram si apoi sa scapam de atatea butoane si manete. Sa trecem apoi la pupitre "mai aerate". Dar ce erau butoanele si manetele? Ganduri, emotii si sentimente, adica emotii mai stabile putin...OK, dar parca nu ne-am intalnit pana acum cu ele, de unde au aparut? Putem spune ca din experienta, doar ca nu e asa de simplu. Experienta le produce aparent, dar ca semnal cine le genereaza?

In mod clar nu EU SUNT-ul. Desigur nici 1,618 nu poate fi invinuit de asa ceva. Atunci cine, daca in baza Creatiei nimic nu le poate genera? Suntem intr-o creatie electromagnetica. Ca atare cam totul are si proprietatea de a radia. Ecranarile contra interferentei radiatiilor si armonicelor frecventei la care lucreaza o piesa/etaj sunt o practica in orice device electronic, nu? Mai putin la ...noi.

Fiecare celula, datorita multiplelor procese interioare, genereaza un camp electromagnetic. Insumarea tuturor acestor radiatii dau nastere la asa numitul corp astral. Unii ii zic dublul eteric. Altii ii zic suflet. Multi il confunda cu spiritul, mai ales ca e facila in traducerile din engleza aceasta confuzie. Majoritatea insa habar nu au despre ce vorbesc. Inclusiv religia, care ii zice sfantul duh.

Ce-i drept, aceasta radiatie are doua componente, una emotionala si alta mentala. Putem sa le vedem pe una ca si corp emotional si pe cealalta ca si corp mental. Se tot

vorbeste cetos despre ele, fara ca cineva sa le poata explica provenienta. Exista si multa literatura si poezie pe marginea acestui suflet, cu care multi se mandresc si se autoidentifica. In adevar, aceasta proprietate radianta face asamblarea pe anumite nivele, ale spiritului de frecventa foarte ridicata cu trupul, aflat la o frecventa specifica mediului in care/pentru care a fost creat. Desi s-a creat prin simpla radianta, el a capatat apoi aceasta functie de asamblare.

Emotia este raspunsul pe care celula il da la venirea unui nou stimul. La acest nivel, un raspuns firesc de altfel. Ea trebuie sa-si modifice starea functie de ce anume vine catre ea. Insumand insa radianta tuturor acestor emotii, se ajunge la un semnal major. Care apoi se constituie in emotionalul "nostru". Doar ca "noi" nu suntem nici celulele, nici corpul si cu atat mai putin emotiile lor.

In ceea ce priveste componenta "mentala", intr-un univers mental, capacitatea de a alege/discerne, deja este un nivel de inteligenta. La nivelul celulei se analizeaza ce vine si se iau decizii de raspuns. Este o inteligenta acolo. Iar ea, in procesul de prelucrare date, radiaza.

Intre corpul mental si cel emotional exista o permanenta colaborare, biunivoca. Fiecare primeste stimuli atat din afara cat si unul de la celalalt. Se poate spune ca se injecteaza reciproc. Deci avem un suflet. Sensibil, vibreaza la stimuli! Pai cum sa nu fie sensibil daca structura lui este atat de putin densa in raport cu corpul? Mai are si proprietati aparte. Poate calatori! In plus, daca "corpul moare", adica spiritul se desprinde de materie, sufletul mai are resurse naturale de a exista suplimentar...trei zile. Cum sa nu te inchini la asa un "miracol"? Poate sa fie alimentat doar de energia sentimentelor, de atasamente spre exemplu. Si devine stafie, bantuie secole intregi...O infoenergie!

Miracol este Creatia. Care permite atatea forme de manifestare. In diferite densitati vibratorii, capabile sa si interfereze unele cu altele, uneori. Daca insa privim cu atentie la cat de divers deja am invatat noi sa ne jucam cu electromagnetismul, chiar nu ne mai miram. De la generatoare sau motoare de mare putere la calculatoare, de la lasere la holograme, de la frecvente de ordinul hertilor la transmisiuni coerente in banda de gigaherti.

Daca acum am pretinde ca este cazul ca, din constienta, sa revenim la ARMONIA Creatiei, in mod clar trebuie sa scapam de...ce nu e "al nostru"! Cei care deja au facut asta, trecand si ei prin diferite pupitre, au ajuns in punctul in care ei nu mai au un pupitru, ci se zbenguie/identifica cu Simulatorul. Acel "eu si cu tatal"...sacaietor! La ce au renuntat?

Pai corect vorbind, la nimic! Nu poti renunta la ceva ce, din start, nu ti-a apartinut ci doar a fost grefat pe tine cumva! Desigur acum pentru ei totul pare foarte limpede. Nu e chiar dificil sa intorci buzunarele pe dos si sa le si scuturi! Ca sa o faci insa vei trece prin dezidentificare. Eu nu sunt...buzunarul! A constientiza ceva inseamna sa te uiti bine la acel ceva. Ce naiba e asta si de unde poate proveni, la ce anume este util? Rand pe rand te vei lamuri: nici una din emotii nu era legitima si nu era "a ta"! Conditionarile facute tot prin emotional, iar sunt treaba celui care le-a operat, ce-i drept in constiinta care esti, dar este

treaba lui, nu a ta. Fara acest tip de discernamant/lucru cu tine la pupitre, nu ai cum scapa curat.

Daca ai avea capacitatea de a decide prin ALEGERE, ar fi simplu. Doar ca te lucreaza acel nivel de inteligenta care ar fi putut ramane doar minte corp, dar s-a dezvoltat ca si creativ distructiv, obraznic. El nu va inceta de buna voie sa isi ia propriile proiectii drept motivatie pentru a crea ceva si mai jos vibrator in experienta ta. Nu stie altfel. Pentru el asa arata "lumea". Ca atare starea de ATENTIE, pentru a rupe ciclul, e obligatorie. La toate pupitrele pe care le mai ai de parcurs.

Dupa cum multi au si remarcat in propria lor evolutie catre constienta, vine un moment in care emotiile si sentimentele parca dispar. Unii se si sperie si chiar te intreaba ce se petrece cu ei. Pe fiecare nu poti decat sa-l linistesti, aratandu-i firescul procesului. Ceea ce RAMANE, din zona asta, poate fi tradus ca si iubire, doar ca seamana destul de putin cu sentimentul cunoscut ca fiind iubire. Atat de putin incat nici tie nu-ti vine usor sa-l recunosti ca atare. Daca as incerca sa-l conturez, ar trebui sa folosesc cuvinte improprii si deci nu are sens. Oricum, cel ajuns acolo chiar mai are foarte putine de rezolvat, in el, desigur.

Partea care complica foarte tare lucrurile este ca acel initial "minte/corp", devenit personalitate, a creat nu doar obiecte. Cel mai grav este ca a creat credinte, paradigme, legende, povesti, entitati mai albe sau mai negre, dogme religioase si mai apoi pretins stiintifice. Ca atare procesul distructiv de creatie se inspira din monitor si din toate acestea. Monitorul e interpretat in baza lor. Desigur ca, atunci cand cineva reuseste sa scape de toate astea, a-pare ca alien. Cu toate astea, cam toti suntem impinsi catre punctul zero. Foarte probabil ca nu toate experimentele vor alege sa treaca prin acel punct, dar cum ocolire nu exista, mereu fiind "prin experimentare", este posibil ca unii sa revina in pampersi in joc. La alt nivel, desigur. Probabil deja realizati ca nu e nici o "drama" sa iesi si sa intri in joc. Totusi e un univers mental, o virtualizare in mintea...lui dumnezeu! Din care evident si pupitrul la care tu exersezi este parte. Adica..."viata ta"! Cu...bocanci cu tot! DA, si cu masina! DA, si cu casa! DA, si cu...

Tot zic de ceva ani, atat eu cat si altii, de acest punct zero. Unii l-au si experimentat, deocamdata in constiinta, sau fractiuni de secunda chiar...la volan. Daca va imaginati monitorul resetat ati putea avea o imagine vaga. Pentru ca a povesti despre e una si sa conduci si sa nu mai vezi nimic, deja e altceva. Nimic insemnand...nimic. Si nu e doar de vazut dincolo de parbriz...e...totul! Ideea este ceva mai complexa totusi decat a experimenta o secventa. Ar putea insemna un reset total. Adica chiar total. Stiu ca acest punct exista si ca ne indreptam catre el. Ceea ce nu stiu este daca vom trece prin el simultan. Si masura in care vom avea capacitatea de a mai pastra ceva din tot ceea ce uzual face decorul povestii noastre. Evident in Simulator orice este posibil. Unele doar probabile insa. Dintre probabile ar fi si aceea ca timpul si spatiul isi vor schimba locul intre ele, in acest punct. Pana acolo tot contractandu-se.

Ca sa fim capabili sa trecem acel punct deja ar fi de dorit sa avem temele facute. Nu de alta dar dincolo de el vom mai avea doar ceea ce ne vom pricepe sa cream, si nu cu mijloacele mintii limitate, ci in Lege. EU SUNT+1,618. Cam atat. Si am cam uitat cum se face, din bucurie. Nu ca nu am avea in noi si aceasta cunoastere, dar a intervenit uitarea de Sine.

In acest context, privesc la avalansa de irosiri. Inca TOT CE SE PETRECE se poate contabiliza doar ca irosire. Atentie irosita, energie irosita, timp irosit, mijloace irosite, cupluri irosite, exercitii la pupitre care gem de atata irosire. Oare sunt singurul care vad asta? Ne mintim fiecare ca facem ceva. Ca daca nu mai dam in cap unuia pentru te miri ce ni se nazare, am devenit “mai buni”. Si asteptam si premii, recunostiinta, etc...Ne vaitam si gemem de dureri inchipuite si nu ne apuca rasul/plansul. Chivernisim inca nefericirea altora si suntem mandri ca nu nefericirea noastra e la mijloc. Oare? Simulatorului nu-i trebuie nici trei secunde ca totul sa dispara! Nici macar o floare! Nici macar un ochi care sa tanjeasca dupa ea...nimic!

A fost un joc frumos gandit. Un vis demn de mintea lui dumnezeu, prin perfectiunea iluziei. Inca este, inca! Perfectiunea Creatiei este frumoasa! Despre cersetorii care credem ca suntem insa ce se poate spune?! Doar ca CREDINTA FACE LEGEA TA! Si chiar a facut-o! Si inca o mai face!

De ce intentia acum a unei mici comunitati de treji? Pentru ca CRED (...SI ASA SI ESTE!) ca inca se mai poate face ceva. Anume ca cativa temerari sa accepte si sa poata trece prin si dincolo de experimentarea punctului zero. Unii care sa nu mai fie cersetori si sa inceapa sa creeze din bucurie: EU SUNT+1,618. Care sa demonstreze ca SE POATE! Si sa emita convingerea experientei lor de bucurie, empatic, si celorlalti. Nu reusesc sa vad o trecere colectiva prin acel punct, care sa fie chiar o reusita! Poate nu ma ajuta pe mine...pineala!!!

Percep ca ni se cere sa facem asta, asa cum si scrierea acestei carti mi-a fost ceruta. Azi chiar, scriu un pasaj, ma misc putin si iar mi se toarna in cap, iar scriu, iar ma plimb putin si tot asa...se facu spre seara si de dimineata cam asta imi e programul. Nu mai avem CREDINTA in valori, de nici un fel! Totul e de-a valma, consumist si...trece! In mai multe circumstante grave ca experienta, oamenii au redevenit oameni...oare este mereu nevoie de astfel de catalizari, razboaie, taifune, prabusiri? Nu ne mai putem strange mainile PENTRU CEVA? Inca mai cred ca DA! Multi acum sunt aproape treji, sau deja! Starea asta presupune responsabilitati. Cel putin eu asa STIU! Constiinta faptului ca chiar nimic nu exista te transforma in mare admirator al Creatiei. Cel putin mie asa mi s-a intamplat. Respecti perfectiunea iluziei si regulile jocului, pe nivele, asa cum ele functioneaza! Esti si emiti pace si armonie. Dar o si aduci in manifestari contextual conjuncturale. A sti ca totul este un joc nu presupune inca si mai multa dizarmonie. A sti ca este doar un castel de nisip nu inseamna sa-l pravalesti cu un picior nepasator. Asa vad eu!

Cartea asta nu cearta, chiar daca eu mai gresesc putin, menirea ei insa este sa va deschida cat se poate de mult. Sa parasiti obiceiul de a va inspira din ochi, constatand ...nu e nimic de constatat! Sa nu mai creati distrugere! Sa schimbati modul de a vedea lucrurile, paradigma de gandire. Sa va eliberati de frici, intelegand ca TOTUL ESTE DOAR UN JOC. De ce am crea un joc dizarmonios in continuare? Oricum NU ARE MIZA! Nu ai nici ce castiga nici ce pierde. Cu atat mai mult cu cat si tu esti doar un desen in acest joc. Inca cunosc oameni care traiesc cu muschii incordati tot timpul. Inca in somn oamenii isi tocesc dantura scarsnind din dinti. Inca lupta pentru sau contra a ceva!

Inca oamenii traiesc singuri, insingurati in ei, chiar si daca sunt inconjurati de alti oameni. Nu vad nimic armonios in asta! Oamenii se sperie sa se priveasca in ochi. Li se tot pare ca li se cere ceva sau ca nu sunt demni de a te privi in ochi. De ce atata confuzie si teroare interna? De ce am ajuns si mai ales ce ne-ar determina sa ramanem aici? Desigur, putem la infinit sa ne facem micile noastre teme la pupitrele intotdeauna prea mari, dar cui foloseste aceasta calitate a experientei, induse de un nivel de inteligenta care NU TREBUIA sa creeze nimic? Treziti-va cu totii, cat mai degraba puteti! Nu va mai lasati antrenati in hipnoza.

Nu mai traiti sentimentul de lipsa! El va procura lipsa. Oferiti sperand ca nimeni din jurul vostru sa nu traiasca sentimentul lipsei. El vine insotit de dezamagirea “eu nu sunt capabil”, care toate apoi se rasfrang in intreaga lui/noastra floare a vietii. Toti suntem capabili de orice, nu va mai mintiti! In Simulator este doar matematica, nu uitati! Ca atare structura Creatiei garanteaza ca ceea ce eu pot/sunt, poti/esti si tu, ba inca mai mult. Nu numai ca ar fi zis-o Iisus (acest MAESTRU chiar trebuie sa fi existat, prea a indicat doar ADEVARURI INALTE), dar este logicomatematic sa fie asa.

Renuntati la frici, indiferent prin ce artificiu, cat sa va puteti demonstra ca nu au nicio obiectivitate. Apoi va va fi mai familiar. Trebuie corect inteles ca orice creezi din/cu frica, iti va intoarce obligatoriu argumente/conditii pentru si mai multa frica. Pana unde crezi ca poti escalada asa o prostie? Daca tu nu o opresti, nu o poate face nimeni la pupitrul tau. Cate unul mai crede ca poate pacali jocul si se alatura unuia care nu are frici, crezand ca asa s-a scos. Desigur viata ii va demonstra contrariul. Scoala vietii nu poate fi pacalita nicicum, macar ea fiind o ARMONIE! Doar Simulatorul este Mintea lui Dumnezeu!

Peisajul sentimentelor voastre, in cap cu cele fata de voi insiva, creeaza efecte si in corpul vostru. Deci va vor influenta inca o data viata, prin starea de confort in vehiculul pe care il aveti. Altfel spus, creati si mai multa frica in experienta pe care v-o pregatiti, la care se vor adauga efectele pe corp si apoi fricile provocate de ele. Chiar se simte careva suficient de puternic pentru asa un cumul? Si totusi atat de multi, inconstient, si-l produc! In ciuda faptului ca toate acestea au nu numai logica, dar sunt si bine studiate deja.

Desigur ca a-ti face ordine in propria experienta presupune “cunoaste-te pe tine insuti”. Completat cu accepta-te si iubeste-te! Mai explicit: nu-ti bate joc de tine! Daca

aceste aspecte le-ai inteles si rezolvat corect si armonios, restul relationarilor devin o joaca. Si asta tot matematica Creatiei o garanteaza. Dupa cum, orice ai spune si oricat de savant, daca gustul tau pe limba nu e ok, inca te minti si nu vezi.

Dificultatea muncii noastre cu noi insine, la pupitrele/exercitiile de viata pe care le parcurgem, este sporita de faptul ca, in experienta fiind, tu nu te poti vedea. Faptul ca "nimeni nu se vede pe el insusi" are o mare extindere, indiferent unde iti faci temele. De aceea si avem nevoie de atatea oglindiri, de aceea relatiile - de tot felul - sunt cele mai importante. Desigur, nu numai de aceea, dar este o componenta importanta. A nu se confunda cu validarea in afara. Oglindirea este procesul in care cel din fata ta iti arata exact ceea ce tu ai de corectat la tine. Ceea ce te deranjeaza la el este acel aspect.

Nu mai putin dificil este faptul ca noi suntem conditionati sa percepem totul sentimental/emotional. Si sa re-actionam. Asta vine din nivelul de inteligenta minte/corp, creat nu ca sa ne conduca atitudinile de viata, ci doar sa optimizeze prin adaptare raspunsul celulei. Cand vorbim de identificarea cu corpul, de fapt la asta ne referim, la faptul ca ne-am lasat condusi de un mecanism re-activ, facut pentru alte scopuri, nu sa ne conduca viata. Daca te incredintezi acestei inteligente, viata ta va fi doar un slalom printre ce considera ea ca ar fi DE EVITAT. In acest mod orice creativitate e firesc sa dispara. Desigur si cheful/abilitatea de a privi viata cu detasare, ca joc. Plecata din functia de adaptare a interiorului la stimuli, ea cauta sa optimizeze exteriorul, traind un vesnic "pazea ca vine!". De aici tetania musculara a superstresatilor si dintii scrasnind! Si sfincterele care nu se mai dilata sau capilarele ce nu mai permit circulatia periferica.

Mintea constienta ar fi indicat sa-si reia functiile, anume sa serveasca personalitatea in drumul ei printre pupitre. Ea nu trebuie sa fie reactiva, ci constructiva. Este destinata acestui nivel de vibratie, caruia ii apartine, si pe care il poate administra. Evident nu trebuie sa se inspire din monitor si sa construiasca ...distrugere. Constienta presupune ca stii ca ceea ce este pe monitor este ce ai adus in manifestare...ieri. Posibil deci, cel mult, sa trebuiasca sa rezolvi cicluri cauza/efect, create de tine.

Multitudinea de nivele de inteligenta care coexista in structurile noastre ar fi util sa ne ajute. Ele desigur au fost create ca si necesitate/utilitate. Dezordinea apare cand nivele de inteligenta genereaza informatie care este preluata si prelucrata de nivele de inteligenta carora nu le apartine. Celula da semnal ca ii este frig si isi modifica parametrii ei interni, o comunica prin radianta celulelor vecine, ajunge si in corpul emotional deci, si de aici in minte constienta, ca senzatie de disconfort termic. Deci mintea constienta primind semnalul, decide o haina mai groasa. Semnalul aici ar fi util sa-si incheie treaba. Daca in schimb este reintrodus, ca frica, in corpul emotional din cadrul nivelului minte/corp se transforma in creatie inconstienta. Genereaza panica atat in inteligenta celulara, care nu stie la ce sa se mai astepte, cat si in corpul mental, injectat acum de emotional. Desigur vei spune ca "sufletul" te indeamna sa fugi de acolo ca esti in pericol. Cu varianta "simt" ca trebuie sa

plecam. Evident ca ai devenit efectul lui “pazea ca vine”, ca iar capilarele si sfincterele si muschii...

Exemplul este banal, doar ca ni se “intampla” de mii de ori pe zi, cu cei mai diversi stimuli. De aici necesitatea STARII DE ATENTIE. Nu la exterior ci la ordinea interna. Iar stimulii, de regula, sunt semnale culese din perceptii ale organelor de simt, cele cinci cunoscute. Doar ca perceptia este subiectiva si cel mai ades interpretata. Si transformata ades in clisee. Si nu arar asociata. Evident ca toate sunt transformate in emotii si senzatii/sentimente, care sunt butoanle si manetele cu care avem de furca in pupitrele experientei noastre zilnice.

Aceasta complexitate infinita ar fi indicat sa va dezvolte compasiunea: chiar nu e simplu sa te descurci! Multi sunt acum din cei care au reusit o parte din aceasta increngatura sa o vada si sa o diminueze. Exista si din cei ce spera ca le-au rezolvat pe toate, dar cand le e lumea mai draga descopera o fisura. In mod clar, nu este simplu.

Liniaritatea fenomenala pe care o “vede” mintea, desigur decurge exact din ARMONIE, doar ca ea nu stie asta. In ADEVAR, oricarui “punct de statie” experientiala ii vei adauga 1,618, in orice directie o vei lua la respectivul pupitru. Fara sa fi constient de asta. Este motivul pentru care “nu poti sa sari”, invocat de multi. Dar este necesar un plus de atentie: pe acea orizontala (la acel pupitru) nu poti sari! Poti sari insa pe un nivel superior de frecventa, in alt “fractal”, daca iti e mai usoara explicatia asa. Oricum experienta te va duce la concluzia ca, de fapt, poti ORICE. Cu cat mai devreme, cu atat mai “bine”, atat pentru experienta ta prin pupitrele Simulatorului, cat si pentru cea colectiva, care va duce intreg Simulatorul in alt nivel.

Dar si intre “pupitre” actioneaza ARMONIA. Altfel spus, si in escaladarea frecventelor functioneaza 1,618, cu alte cuvinte si calitatea experientelor se circumscrie unei progresii armonioase. In acest mod Legea este prezenta peste tot. Sunt momente de claritate, naturale sau...induse, in care “vezi” cu claritate cum arata Creatia si libertatea de a o explora pare evidenta. In exercitiile practice insa nu este la fel. De aici diferenta dintre a sti conceptual si a deveni ceea ce stii. Una este sa spargi o raza de lumina printr-o prisma optica si sa vezi diferentele spectrale si alta sa devii din ...rosu, indigo - sa zicem! Pana sa ajungi la concluzia ca TU ESTI RAZA si le contii pe toate, e cale si mai lunga. Pana sa constati ca tu nu ai treaba la nici un pupitru si tu esti intregul Simulator, cu monitor cu tot, desigur mai ai de experimentat. Cum este sus este si jos, nu?

Sunt multe modurile in care tu te poti percepe in Creatie si multe posibile perspective si cu cat te vei juca mai mult/liber cu ele, cu atat gradul de libertate resimtit va fi mai bun. Uzual ne percepem la unul din pupitre si cu o gramada de butoane/manete pe cap. Si inconstienti de faptul ca e doar un exercitiu. Totusi, nu e lipsit de interes ca simultan cu temele pe care le faci, sa ai si o imagine generala. Va contribui la detensionarea ta in

exercitiile respective. Vei incepe sa le vezi mai apropiat de valoarea lor reala, de experiment si atat. Lipsit de incrancenare si netimorat, vei putea parcurge temele ceva mai detasat.

Daca in paralel te vei folosi si de ajutorul real oferit de meditatii zilnice, vei obtine un salt in vibratie care te va ajuta sa vezi posibile si salturile...la pupitrul urmator, pe alt nivel al experientei. Desigur aparent tot aceleasi "lucruri" le vei face, dar calitatea ta schimbandu-se, se va schimba si perceptia si le vei aborda altfel. Si cu alt rezultat, care va genera alte nivele de experienta.

Simulatorul ofera o infinitate de pupitre la care poate fi experimentata "viata", toate fiind potentiale, intr-un mediu virtual destul de liber. Tu vei alege secventele in care esti interesat sa experimentezi. Legea va asigura o oarecare oranduiala si in excursia asta "a ta". Trebuie insa sa intelegi ca Lege este doar o expresie matematica. Nu te mai tot intoarce la legende. Sfant si Divin au fost modalitati firesti de exprimare specifice unui anumit nivel de perceptie. Desigur fiecare avem in noi un sentiment al sanctitatii pe care il proiectam in "lume", pe diferitele noastre nivele de constienta, asupra a ceva. Dupa ce le vei fi epuizat separatist pe toate, vei intelege ca doar jocul prin perfectiunea lui merita acest atribut. Si tot prin perfectiunea locului pe care il ocupa in joc, fiecare detaliu este divin. Si, in primul rand, tu insuti.

Pentru ca, pana nu iti vei recunoaste locul, putin probabil sa gasesti divinul pe undeva. Il vei putea cauta in afara in infinit de multe locuri si/sau simboluri, dar incet toate te vor conduce la tine. Nu spun ca nu au fost frumoase lacasele sau icoanele sau sfintii, nu ca nu ar exista sit-uri cu vibratie inalta, nu ca nu au existat sfinti sau ingeri, dimpotriva totul a fost un dans de ADEVARURI PARTIALE. Si toate PROVOCARI PENTRU TINE, sa le depasesti! Ca si tehnicile invatate. Ca si experienta ta de ieri. Fiecare experienta are un dar de facut: este o treapta pe care ai pus piciorul, dar doar pentru a pasi pe urmatoarea! Doar nu vei adormi pe trepte! Indiferent ce experimentezi, urca mai sus! Se poate! Mereu se poate!

Nu lasa mintea sa spuna ca te-ai plictisit! Aici este de fapt UNICA PIEDICA. Mintea se plictiseste si gaseste o infinitate de argumente: este experta in argumente! In munca fiecaruia cu el insusi abunda : **dar, insa, totusi, parca**. Ori de cate ori apare unul din ele, fiti atenti. Mintea acolo se opune.

In general se opune, cu argumente forte, la meditatii. In primul rand va spune ca nu e nimic interesant acolo, apoi ca nu ai timp de...prostii, ca ai tu mereu ceva mai important de facut. Ea stie ca nu e in interesul ei, iar de al tau nu ii pasa. Se va opune de altfel si tendintelor tale firesti de a-ti duce relatia parteneriala in zonele ei profunde, si acolo stie ca este in primejdie. De aceea si continenta este o problema. Sexul este pentru ea o descarcare nervoasa. Gustul pe limba, daca ii urmezi deciziile, indiferent directia, nu va confirma alegerile. Ea cauta facilul - cel pe care ea il vede. Cat mai aproape de a fi "sablon". De aceea pentru ea este cel mai simplu sa fi o rotita oarecare in sistem, nu prea o intereseaza ce rotita

esti. Stie ca invata orice. Numai sa se repete. Desigur ulterior tot ea se va da plictisita si obosita.

In toata aceasta peisagistica a nivelelor de inteligenta implicate in exercitiul de ”viata“, in toate provocarile inerente prelucrarilor din fiece secunda, este cumva firesc sa te debusolezi. Mai ales daca nu ai exercitiul ATENTIEI DETASATE. Iar starea de atentie se obtine prin ceva disciplina. Nu incetez sa ma uimesc cand citesc pe net diverse declaratii care contrazic toata practica si toate invataturile Maestrilor. Nu cunosc cazuri in care, para malaiata in gura lui natafleata, unul sa se fi trezit...treaz! Poate nu m-am informat eu destul?!!!

Oricum, indiferent cand iti vei da seama de asta, tot ce se petrece in acest miraculos Simulator, indiferent ce ti se pare atunci cand se petrece si esti implicat, are in el miracolul. A putea “proba”, tu care...nu existi, cu atata verosimilitate ceva ce oricum nu are cum exista si a obtine un gust pe limba despre acea pretinsa aventura, chiar este sublim. Cu atat mai mult cu cat nici...gust, nici limba nu exista! Ziceam mai sus de acea hologramа/desen animat 7D...copiii treceau prin dinozauri, delfinii inotau in asfalt, iar deasupra calcau elefantii...si era atat de “real”!!! Vom avea mari probleme cu notiunea asta!

Daca eu dorm, spre exemplu, este destul de limpede ca...nu ma deplasez. In sistemul de referinta la care ma raportez, clar stau pe loc. Oare chiar stau, de vreme ce pamantul are o miscare atat de rotatie cat si de revolutie? Si un experiment facut. Am sase biciclete, deplasandu-se in grup pe o sosea. Ele se pot constitui si “vedea” ca apartinand unui sistem in miscare, definind un plan care aluneca pe o sosea cu o viteza oarecare. Daca poti vedea acest adevar si esti unul din biciclisti, te vei deplasa pe sosea fara sa pedalezi. CREDINTA TA ca apartii unui sistem in miscare va asigura deplasarea ta. Asta demonstreaza cat de usor putem aluneca printre “realitati”. Si cat de evident este ca nu le vedem decat cum am fost obisnuiti. Fenomenul este observabil si in cazul consumurilor de carburant, daca la drumuri foarte lungi alegem sa ne mentinem “in plasa” altor vehicule. Te simti atat de “legat” de cel din fata ta, incat nu mai realizezi foarte limpede ca sunteti independenti. Desigur a fost explicat pe baza crearii unui fenomen de “absorbtie”, in viziuni ale “teoriei fluidelor”.

Sunt atat de multe aspectele care par a ne inconjura si care ar putea sa se constituie in obiect al creativitatii, DACA am fi mai atenti, mai disponibili, cu mai putina presiune perceptuala pe noi. Daca am avea obiceiul contemplarii...Daca nu ar opera in noi mereu un judecator care eticheteaza: important/neimportant. Daca am fi calmi si in pace interioara. Daca nu am considera ca ...noi nu ne pricepem la...Va fi indicat sa facem o trecere, admitand ca ne pricepem la ceea ce ne intereseaza, orice ar fi aceea. Ca putem crea rezolvari, la fel de bine cum am creat “problema”. Chiar/mai ales...traznite!

Va fi util sa ne obisnuim ca putem fi creativi. Apoi sa ne bucure joaca asta de-a creatia, s-o tot extindem. Nu aspectele conteaza, ci modul cum privim...orice. Ma amuza cate s-au putut crea in jurul banalelor carlige de rufe! Inclusiv o lampa de carte, cu un led si o

baterie de ceas. Ma bucura cate jucarii ingenioase sunt prezentate de tineri pe youtube. Cele mai traznite idei sunt si cele mai “frumoase”.

Si sa nu uitam ca cea mai mare provocare este relatia dintre noi toti, sub toate formele sub care avem oportunitatea de a relationa. Si acolo este necesara creativitatea! TREBUIE, dar chiar trebuie sa gasim o adevarata bucurie sa ne surprindem unii pe altii cu noi atitudini, mai prietenesti si mai calde. Trebuie sa trecem odata la maturitatea de a nu ne mai bucura daca moare si capra vecinului, dimpotriva sa intelegem ca daca lui ii merge rau, nici noua nu ne va fi bine. Toate astea au fost programe viciate, bazate pe iluzia separarii dintre toti si toate. Nu ne vom vindeca daca nu renuntam la astfel de atitudini si nu va mintiti! Nu conteaza atat de mult doar sa va manifestati, conteaza CE SIMTITI cand va manifestati! Dintii inclestati pe noi fiecare ne distrug. Viata este joaca, dans, nu inclestare si lupta...cu morile de vant! Nu asa se schimba ceva, pentru ca lupta presupune sa dai energie in acea tensiune, sa o alimentezi. Iar energia aia este din energia ta vitala, aia care mai este! Crezi ca ai destula ca sa o si risipesti atat de dizarmonios?

Respectul inca este inteles formal, ca convenienta! Nu ala este respect! E doar formalism si distantare. Respect inseamna o plecaciune IN TINE in raport cu dumnezeul constient/inconstient dinaintea ta! Si nu conteaza daca el acum e in pijama sau pare oropsit de soarta! Pe tine te pacalesti cand uiti ca si el este dumnezeu. Adica are toate atributele dumnezeirii. A mangaia un om inseamna respect! Si NU CONTEAZA DACA SUNTETI SEXE DIFERITE! Ba chiar mai bine, circula mai bine energia vitala spre cel/cea mangaiat/a. Nu inseamna nicidecum o impolitete ci dimpotriva, inseamna ca EXISTA iubirea. Care NU E A TA SAU A MEA! E energie care pleaca din Sursa.

Nu mai dati sensuri ascunse si dubioase gesturilor si cuvintelor. Lasa-ti-le in simplitatea lor, asa cum sunt rostite/oferite, fara interpretari. A FI si a radia iubire NU ESTE O RUSINE! Invers, daca nu ai ce oferi, demonstreaza ca inca nu stii cine esti si te crezi cersetor. NU, nu esti, doar ca stai inghesuit inconfortabil in tine. Nu CREZI ca ai dreptul sa te manifesti! Credintele astea...! Doar unul treaz chiar VEDE de cata iubire inca este nevoie in jur! Cat inca mai avem de vindecat! Pentru ca lipsa de iubire inseamna BOALA. Este de fapt singura ”boala”, care apoi genereaza manifestari si in trupurile astea minunate. Pentru ca ea ESTE ENERGIE a vietii! Fara ea totul si orice SE USUCA!

Sa detaliem putin: la presupusa nastere, din punct de vedere energetic nu numai ca corpusorul ala mic este perfect racordat cu toti centrii, dar mai are si un plus de energie , numita de chinezi Jing. Pe parcursul conditionarii (poti citi educatiei) incetul cu incetul centrii energetici sunt inchisi de catre inteligenta minte/corp, in urma continuei restrictionari si amenintarilor cu potentiale pericole. Se implanteaza mecanismele fricii, deci e normal sa fie asa, cu asa tip de “educatie”. Ca atare fiecare va prezenta, dupa cei “sapte ani de’acasa”, un tablou foarte personal de ramasite ale racordarii initiale. In procesul de instruire, prin solicitarea stupida, tip armata, cu desteptarea fortata la ore foarte matinale si aruncarea “in

lupta pentru supremație dintre colegi", copilul pierde suplimentul de energie Jing, pe care doar daca va atinge desavarsirea il va mai putea completa.

Inchiderea acestor centrii energetici nu mai poate fi recuperata decat prin aport de IUBIRE. Se spune sa devii iubire, doar ca asta nu o poti obtine practic cu centrii energetici inchisi. Iar pentru deschidere e necesar aport de energie din afara sistemului deja partial inchis. Daca insa nimeni nu se risca sa daruiasca iubire cuiva care inca NU ARE CUM SA O INTOARCA, atunci evident nu putem schimba nimic. Daca tot bagam la inaintare scortoseniile respectului sintetic si ne tot temem de "CE ANUME VA ZICE LUMEA", ATUNCI CHIAR NU VOM PUTEA FACE NIMIC. Trebuie rupt undeva acest ciclu distructiv. Ne condamnam ca prostii, in baza unor canoane care "si-au dovedit" cu prisosinta beneficitatea.

Cand vei ajunge sa te cunosti cu adevarat vei zambi amar la cat de stupid ai putut fi! Nu-ti tot fa asta! Te indeparteaza si mai mult de...tine! Face parte din temele majoritatii pupitrelor din Simulator! Acum in Simulator, femininul (magneticul) cauta sa-si redobandeasca forta pierduta, ostracizata chiar. Dar ca sa o faca are nevoie de sprijinul masculinului (electricului), care insa si el este slabut din lipsa de...magnetic, ca partener in joc. Iar un cerc vicios, care si el trebuie rupt. Daca ne vom tot teme sa ne sprijinim unii pe altii, atunci chiar nu ne mai dam nici o sansa, chiar si din punct de vedere al energeticii acestor vehicule de constiinta. Vrem iar in pampersi? Este o optiune si asta!

Desi cultiv meditatia ochi in ochi de atatia ani si oamenii isi mai pierd din timiditatile exacerbate, ajung si sa se bucure sa mediteze intre ei, simt impartasirea/impartasania poate, inca este mult de recuperat din firesc. Firesc ar fi sa izbucneasca IUBIREA! Spontan, definitiv si omnidirectional! Se simte ca circula in background, dar inca nu se poate manifesta, nu ii este permis! Nu se intelege si nu se accepta CA ASTA ESTE FIRESCUL! Si nu este firescul TAU sau AL MEU, este firescul jocului dus pe alt nivel de vibratie si constienta.

Haideti sa admitem, sa acceptam ceva ce STIM in noi si am si citit: IUBIREA ESTE IMPERSONALA! Nu e a mea pentru tine! Este a dumnezeului care se joaca prin mine catre dumnezeul care se joaca prin tine si prin toate punctele de constienta, evident UNUL si ACELASI! Pe ce criteriu personal as emite ceva IMPERSONAL, in mod filtrat? Ce Lege imi da dreptul sa exclud eu din dumnezeire pe careva? Cum ar trebui sa selecteze soarele pe cine incalzeste si pe cine nu? A fi constient inseamna sa terminam cu aberatiile! Cum e sus si jos, iar noi nu facem exceptie!

O floare este floare! Isi daruieste parfumul si culoarea! Ce ar putea face altceva cu frumusetea ei? Nu am zis un trandafir, dar nici lalea n'am zis, si nici narcisa sau...papadie! Cum as putea eu zice ca iubesc doar un gen de floare? Pentru restul nu am ochi? Sunt mai bun cu ceva, mai "dastept" sau mai frumos, mai bogat daca eu aleg din toate florile sa admir doar una? In rest am orbul gainilor? Va castiga ceva floarea aia, "a mea", daca are un orb si un insensibil ca admirator? Ma indoiesc tare! Va creste in ritmul ei propriu, va straluci doar

cat e capabila EA sa straluceasca si...se va si ofili la vremea ei! Nu are treaba cu mine, nu pot eu modifica cu nimic toate astea. Ne trezim?

Poate pe una am admirat-o, pe alta am mirosit-o, la frumusetea alteia am contemplat...ce /cine devine mai sarac pentru ca eu am avut aceste bucurii? Florile nu se rup! Cei ce iubesc florile nu le rup sa le bage in vaza! Sa fie "doar ale lor", uscandu-se incet dar sigur! Le iubesc in firescul lor, asa cum ele sunt si au inflorit!

Nici pasarile nu se tin in colivii, nici cainii nu sunt de companie, lipsiti de dreptul la VIATA LOR! Chiar suntem foarte trazniti: luptam pentru dreptul la viata al cainilor comunitari si ne falim daca am luat unul si il tinem in lant sau la piciorul nostru. Pe el l-am intrebat? Tu te-ai intrebat daca ai prefera asta, chiar si eutanasierii? Oare nu vedem ce prostii facem, in numele "binelui" din mintea noastra mica? Chiar credem ca toate astea sunt creatia noastra si daca noi nu o ciumpavim (pardon, administram CORECT), cainii aia nu si-ar fi vazut linistiti de viata LOR? Prin extensie - nu cititi extinctie!!! -, nu asa procedeaza si guvernantii? Stiu ei MAI BINE, ce e bine pentru noi!

OK, floare este de genul feminin, dar eu am generalizat aici! La fel de floare este si barbatul! Ba inca ceva mai condamnat de o idee stupida: cica el ar avea nevoie de femeie. Ca atare se presupune ca el joaca doar rol de cersetor! In adevar nu prea stiu barbati sa-si distruga atata frumusete cum isi distrug femeile, in lipsa partenerului sexual! Nu fac ganglioni, noduli si chisturi si nici la condamnarea aparatului genital nu stiu sa ajunga! Deci, nu ne mai trezim odata?! La fel de corect, ambii sunt flori si ambii OFERA! Daca sunt constienti de faptul ca au ceva de daruit, prin Lege! A fi cersetor reprezinta doar o pozitionare inconstienta, hipnotica! Si e la fel de eronata si la barbati si la femei.

Ceea ce eu nu vad ca firesc, este sa ne tot ferim sa iubim...florile! Pe toate! E drept ca ni s-au bagat pe gat numai prostii. Dar asta face parte din ceea ce noi AM FOST! Nu obligatoriu si din ceea ce noi ALEGEM, constient in ACUM-ul nostru! Pentru ca s-ar presupune ca deja am constientizat ce "fericire" este sa probezi experienta separarii, intre tine si orice! Pentru ca, daca accepti sa traiesti SEPARAREA, ea iti va afecta TOATE aspectele vietii, nu numai pe cele pe care...crede mintea ta CA TI LE-AI DORI. Daca admiti ca esti o floare, va trebui sa alegi daca vrei sa traiesti separat, intr-o glastra, si sa speri ca darul tau de parfum si frumusete va fi apreciat la infinit de cel in glastra caruia te pui, sau sa fii intr-o pajiste, la dispozitia oricarui admirator. Se poate si intr-un strat din parc! Dar daca te-ai asezat in glastra, te-ai separat nu numai de restul florilor, ci si de vant, de soare sau ploaie. Vei avea, din cate unele, cand/daca "stapanul" te va uda cu energia atentiei lui. Ce-i drept, nu te vor mai deranja albinele sa te polenizeze, nici mustele cu bazaitul lor! ALEGEREA va fi intotdeauna A TA!

Daca ai ales glastra, fii fericit si consecvent alegerii tale! Nu iti mai tot imagina ce "bine" ar fi fost daca erai in poiana. Nici nu le invidia pe surate. Nici tu dar nici ele nu puteti

trai si nici imagina ce traieste cealalta experienta si daca chiar v-ar fi “convenit”. Daca nu vei proceda intelept, ti-ai asigurat nefericirea!

Dar noi nu suntem doar simple flori ci puncte de constienta/dumnezeu, care creeaza constient in minea lui dumnezeu/a lui insusi, un vis despre “viata mea”. Diferentele sunt majore. Pentru ca DA, un parteneriat iti ofera niste oportunitati experientiale absolut nemaipomenite, prin faptul ca doar asa poti sa iti oglindesti profunzimile la maximum. Nu este vorba despre faptul ca partenerul “iti da” ceva anume, doar ca intre parteneri are loc permanent o slefuire a oglindirilor, in mai toate aspectele vietii traite in doi. Acolo ai cu adevarat sansa sa te regasesti. Schimband oglinda, este foarte facil sa incerci sa te pacalesti ca acea oglinda este imperfecta. Si sa treci la o alta, pe care iar o vei acuza de imperfectiune. E atat de confortabil sa tot dai vina pe altul!

Si cum toate sunt, de fapt, doar lectiile tale, la pupitrul la care tocmai te gasesti, in ADEVAR il vei parasi doar dupa ce tu pe tine te-ai slefuit. Cand, aflat intr-un parteneriat, tu pe tine te re-cunosti ca fiind iubire, atunci si abia atunci din plenitudine ai ce oferi. Pentru mintea conditionata pare total aiurea, dar va garantez ca doar cei aflati intr-un parteneriat constient si evoluat, pot oferi cu adevarat ceva celor din jur. Intr-un parteneriat implinitor, caci altfel sunt in continuare cersetori de experienta.

Multi acum se declara instructori in tantra, ei pretind ca au ceva de oferit, doar ca sunt singuri. Pai cum ar putea un adevarat tantric sa poata fi singur, cand oricine si l-ar dori ca partener? E ca si cand as spune ca eu sunt un ...Rolls Royce, dar nu ma vrea nimeni! Nu-mi pare logic! Nemaivorbind ca tantra e doar un nivel, nu si ultimul in abordarea sexualitatii! Desigur aspectele convietuirii par infinite si poate chiar si sunt, dar valoarea oricarui parteneriat tine in primul rand de potentialul de slefuire a oglinzilor care sunt acolo, iar aspectul major este intelegerea si trairea polaritatii in care te gasesti, in “cuplul energetic” barbat/femeie. Daca aceasta fateta este implinitoare, absolut ORICE alt aspect din plan secund se rezolva, de cele mai multe ori de la Sine. Dar si cand orice alt aspect este trecut din planul secund in cel mai important, iar raportul energetic intre sexe trece in planul doi, tot de la Sine relatia se blocheaza sub toate aspectele ei. Mai exact, incet dar sigur, nimic nu mai merge. Si nici rost si nici gust nu are.

Suntem intr-o Creatie electromagnetica si cum e sus asa si jos, iar noi la nivel personal nu facem exceptie. Cata vreme vom avea aceste vehicule de constiinta pentru a experimenta, avem si obligatia de a accepta legile valabile pe acest nivel al experientei. A avea acest vehicul si a face abstractie de ”modul de utilizare”, pretinzand ca exista si rachete si noi functionam dupa principiile ei, mi se pare o mare si neinspirata glumita. Evident cu urmari. Androginul este un concept pe care este foarte putin probabil sa il si traim ca experiment prea curand, dar poate fi o pretentie buna ca sa te pacalesti iar! Cu efecte desigur in experienta proprie.

Mie imi pare mult mai oportun sa ne regasim pe noi insine, in ADEVAR. Trecand prin pupitrele/experienta din Simulatorul viata si absolvindu-le cu bucurie. Abia cand ne vom fi facut toate temele vom reusi sa vedem bine miracolul Mayei si rolul ei de material didactic in jocul de pe acest nivel. Cand vom intelege ca absolut tot a fost doar poveste/legenda/basm in mintea proprie, vis in mintea Dumnezeului care esti/sunt/suntem. DA, vom putea trai orice experienta credem noi ca ne va fi utila, pot aparea si OZN-urile si alienii, ca doar Simulatorul le are deja in el. Vor fi venind din stelele pe care le admiram si care evident...nu sunt, si se vor aseza pe pamantul "nostru", care desigur nici el nu este, si vom interactiona conform visului de care suntem capabili, pana ne vom...trezi. Din visul, care nu este nici macar el "al nostru", ci al unicei minti din care si tu si eu suntem parte.

Ce va putea urma? Pai aproape orice...ALEGEM! Cine face alegerea asta? Desigur...noi! Care noi? Aici deja e putin mai complex. S-a tot vorbit de o "masa critica". Si da, se poate spune ca exista o "masa critica" care, de fapt, ea face alegerea. De fapt a si fost facuta, si nu de azi, de ieri! Deci, cine a ales? Evident 1,618 a ales permanent. Aceste cicluri Vedice sunt doar rezultatul in experienta a nivelelor de joc in mintea Unicului, dupa formula EU SUNT+1,618. Salturile in Constiinta au loc prin unealta experimentator, dar ele sunt Functia! Ca noi alegem sa spunem ca se incheie Kali yuga sau ca parasim pestii si intram in varsator, acelasi lucru il spunem. Desigur vor fi detalii personale in experienta, care fac valoarea jocului, la acest nivel. Desigur va conta si individual si colectiv CUM anume va arata pe monitor acest salt in constiinta, dar ceea ce este clar este ca jocul nu cunoaste pierderi, deoarece este ...virtual. Asta ar trebui sa ne detensioneze.

Detensionarea insasi e un salt, de ce nu l-ai face? Cum vrei sa participi la un joc armonios si fara miza, cu dintii inclestati? Cum sa ajungi sa-l re-cunosti pe dumnezeul - care ESTI - daca tu crezi ca e ceva de pierdut/castigat/concurat/stapanit? Tu ai <u>in plus</u> aceste credinte si de aceea esti separat de...tine/El. TU, cel adevarat/El, nu are aceste credinte. Si totusi, sunteti UNA!

Exercitiul tau de viata va corespunde, ca in exemplul cu bicicletele de pe sosea, sistemului de referinta pe care TU IL ALEGI. Te vei deplasa conform cu ceea ce tu accepti ca este util experientei tale. Si in directia in care tu crezi. Desigur tot conform formulei EU SUNT+1,618. Ea se regaseste desigur atat pe Calea ta, oricare va fi fiind aceea, dar si a intregului joc. Cum se aseaza armonios aceasta formula aplicata alegerilor tale in raport tot cu ea, aplicata alegerilor generale - dau nivelul de armonie pe care il vei avea ca gust pe limba. Barometrul experientei tale, pas cu pas, pupitru cu pupitru.

Nescriind beletristica ci un biet manual de viata si STIIND ca pentru "mine/tine" o fac doar, ma pot si spovedi: am facut o pauza de scris ca sa recitesc ce am asternut pana aici; e ok tot, nu am scris prostii si mi-am reinprospatat imaginea de ansamblu, ca sa vad ce mai e de spus. Deci, urmeaza! Ne vom ocupa imediat de ceva foarte important: A CREA CONSTIENT, DIN BUCURIE, doar!

Toata tarasenia de fapt se trage doar de la CREDINTA din noi, cum ca ar exista ceva ce s-ar numi materie. Spun asta ca sa intelegi de ce ii consider temerari pe cei care, in viziunea mea, vor alcatui acea mica comunitate. Pentru ca, dincolo de punctul zero este...nimic, un infinit nimic perceptual. Daca am presupune ca ar functiona o oglinda, tot nimic te-ai percepe! Cam haios punct in joc, nu? Ca experienta, in mod categoric! Faptul ca multi deja l-au constientizat in constiinta si il confunda chiar cu eliberarea, e doar o confuzie in plus. De fapt este doar o faza de joc, un test intre dimensiuni vibrationale si deci in experienta. Daca ALEGI sa te sperii, poate fi chiar o intoarcere la pupitre. Chiar si in pampersi. Oricum trebuie sa stii: acest joc nu se va sfarsi niciodata, nu in perspectivele accesibile noua. Intr-un fel sau in altul, toti il vom continua. Il mai comparam eu, cred ca pe "Punctul zero", cu un sens giratoriu, din care poti opta sa mergi inainte spre ceva aventuros (necunoscut) sau sa te intorci la sensul din care ai venit, repetand experiente.

Asa cum "vad eu" (care eu?), ni se "ofera oportunitatea" de a ne reaminti ce inseamna sa creezi liber sau din...nimic. Ce anume sa creezi? Un cadru, evident, in care o experienta - oricare - sa poata continua. Din nimic inseamna sa creezi inclusiv regulile de joc si sa aduci ceva in manifestare in baza lor. Din bucurie doar. Fara miza! Va fi util sa ne reamintim asta. Altfel posibil sa ramanem praf de stele. Nu ca ar si conta cu adevarat.

Dupa STIINTA mea nu asta este intentia Simulatorului ci doar schimbarea nivelului de joc. Doar ca schimbarea nu se vrea cosmetica doar ci substantiala. O pardigma nu e putin lucru, este totalitatea modului cum este privit/inteles si procesat totul.

Avand insa in vedere ca suntem la punctul de experienta in care materia a fost acreditata in constiintele noastre ca fiind o REALITATE, cu care noi ne si identificam prin identificare cu corpul, provocarea este sa demontam acest tip de viziune din constiinta si sa CREDEM cu adevarat ca este exact ce este: o proiectie tip hologram 3D.

Desigur conceptual majoritatea au auzit de'astea! Nu le apare ca fiind ceva nemipomenit, dar sa-i vad practic! Trebuie scos din constiinte inclusiv conceptul de materializare/dematerializare. Pentru ca re-hraneste tot ideea de materie! Punctul poate fi asemanat cu a lua un utilizator de calculator, a-i lua calculatorul, a-l duce pe o alta planeta si a-i spune sa lucreze la un calculator. Pe care trebuie sa si-l aduca in manifestare. Cam de acest punct de aparenta absurditate experientiala ne apropiem. Ba, poate, putin mai dificil chiar! In acest context, utilitatea unor experimentatori-pionieri care deja sa STIE CUM se face, devine evidenta. Mai cu seama ca apoi ei isi radiaza cunoasterea capatata si o pot da mai departe si in alte moduri.

Cartea asta, ca manual de viata, vrea doar sa va familiarizeze putin cu ideea. Sa va faca sa intelegeti de ce atata "graba", de ce parca timpurile au luat-o razna. Si sa va indemne la a va elibera cat mai iute de pretinse teme groaznic de complicate, in psihismele individuale. Multi au cheltuit ani, fara a le rezolva, eludand ADEVARURI deosebit de simplu de inteles: CEEA CE UZI CU ENERGIA ATENTIEI TALE, aia vei si recolta! Toate sunt doar

glumite nesarate in raport cu ceea ce urmeaza sa traversam ca experienta. Iar cei ce s-au crezut eliberati cand au ajuns sa vada ca chiar nimic nu exista, sa stie ca au luat din eroare un biet punct de statie debusolant, drept capat de drum. Este util sa STIM bine ca chiar nimic nu exista, in forma materiala cum definim noi existenta, dar nu asta este destinatia finala ci dimpotriva, crearea in Lege, cu instrumentele Ei. Sa ajungem fiecare la maturitatea de a intelege ca NU NOI FACEM, dupa cum nici PENTRU NOI SE FACE, ci PRIN NOI SE CREEAZA EXPERIENTELE. Si, cam atat!

Indiferent ce ar crede o albina, mierea prin ea se face. Ea nu e inmultita in stup pentru ea, nici turtele de zahar iarna nu de dragul ei i se dau, ci doar pentru mierea pe care, prin ea, noi o obtinem. Cu toate astea banuiesc ca nu va afla vreodata ca sunt toate sansele ca ea sa nu fi avut o experienta, daca noi nu aveam nevoie de mierea rezultand din...viata ei scurta. Daca vreti sa fie dezamagitor...poate fi! Doar ca...Cum e sus asa si jos!

Deci eram la discutia despre a aduce ceva in manifestare. Ca acest lucru sa se poate petrece, va trebui sa intelegem ca manifestarea pretins materiala este doar o proiectie din zona cauzala si atat. Fara pretinse legitati, care desigur acum definesc modul cum noi am ales sa cream. Cu alte cuvinte, noi stim ca o casa are nevoie de niste materiale, care la randul lor se obtin conform cu niste tehnologii. Pana ce aceasta insiruire aparent logica nu dispare definitiv din constiinta, un alt mod de a crea o casa nu va fi disponibil, deoarece noi nu permitem sa ne fie demolate convingerile/credintele limitative, conform cu care, pentru a avea o casa TREBUIE sa indeplinim o serie intreaga de conditii. Altfel spus:

A avea o casa in vechea paradigma nu era atat o necesitate cat un fel de premiu, un rezultat al unei concurente castigate. Atributele ei ca adapost erau infime fata de simbolisticile care o insoteau si incarcaturile emotionale aferente. Ne bateam pentru suprematie si egouri si aici! Daca cineva - chiar tu insuti - incearca sa demonstreze ca poate fi adusa in manifestare doar in urma intentiei creatoare, el automat iti demoleaza un esafodaj intreg de credinte. Evident intervine CREDINTA VECHE care se opune manifestarii, chiar si daca ea e sprijinita de Lege. Fenomenul a fost INREGISTRAT CA REAL de toti cei care au adus in fata unei comisii cate un device de FREE ENERGY. Acesta a functionat cat in jurul lui se afla doar creatorul/creatorii si eventual suporterii lor. Supus neincrederii generale, nu a mai functionat. Iar cazuri inregistrate sunt atat de multe ca deja fenomenul este public.

Pentru a putea crea in Lege, adica nu in paradigma veche ci in cea noua, va fi necesar ca creatia sa fie sustinuta de cei familiarizati cu noua paradigma, in care sa fie atrase una cate una noi constiinte, care in acel loc sa fie minoritare. Cand acel proces creat sau de creatie este sustinut de suficiente unitati de constiinta constiente, apoi poate fi facut si bun public. Daca nu se procedeaza in aceasta maniera, e foarte posibil ca apoi nici la cel care a creat sa nu mai functioneze, deoarece i s-a demonstrat PUBLIC ca nu functioneza, INDIFERENT de faptul ca EL STIE ca functioneaza/a functionat.

Toate acestea demonstreaza inca odata - daca mai era cazul - ca totul se desfasoara in constiinta si nu au nimic obiectiv. Partea absolut dificila este sa scapam de vechile CREDinte limitative, sustinute si emotional. Care se sprijina evident si pe postulate, pe aparate de masura si control, pe o anume logica ...experiential dobandita. Mai toti cred ca deja ati vazut experiente ilogice, bagate sub forma de amuzament, dar care reprezinta MULT MAI MULT decat pare. Prin ele ni se insinueaza ca putem accepta in constiinte si ilogicul, si bine au facut. Exista o "moda" acum pe net ca, in albia unui rau, cate un tip sa ia pietre si sa le aseze cu grija unele peste altele, in forme absurde pentru orice idee de echilibru. In plus mai sunt si ude. Si face cate o cladire impresionanta de forme din cele mai absurde. Daca voi credeti ca acolo exista ALTCEVA decat propria lui CREDINTA, care le mentine, chiar nu stiti inca ce este CREDINTA! Iar daca credeti ca el doar se joaca, iar nu ati inteles! El va da posibilitatea de a va depasi limitele, in propriile constiinte si o face...constient! Acolo el chiar munceste pentru Lumina!

De fapt, aceasta carticica se putea numi si "schimbarea CREDINTELOR" sau " rolul CRED-intelor in realitate". Singurul instrument ADEVARAT pentru a opera in CONSTIINTE este de fapt CREDINTA. Faptul ca noi am dat intelesuri aiurea acestui cuvant ne pacaleste groaznic. CREDINTA este un instrument infailibil de aducere in manifestare, daca este TOTALA! Prin total intelegeti neaparat "fanatica". Orice bruma de indoiala a spulberat-o! La nivelul manifestarii, ATENTIA prin energia ce o insoteste pastreaza ceva in manifestare, asa cum un "suflet" poate deveni fantoma daca i se acorda energia unui gand. Dupa cum se observa, este vorba de nivele specifice de vibratie/energie. Credinta, prin fanatism, are o componenta energetica foarte puternica, la vibratia foarte inalta la care ea opereaza.

Daca sunteti tentati sa contestati, in baza a ceea ce ati mai citit, ganditi-va logic ca A CREDE corespunde din punct de vedere electronic cu a permite trecerea. A nu crede echivaleaza cu poarta inchisa. Cand nu crezi ceva, acel ceva nu poate sa se manifeste in realitatea ta. Dar vorbim de credinta, nu de joaca de cuvinte! Daca eu NU CRED in boala, cum as putea-o experimenta, asa, din greseala? Cine/ce mi-ar putea deschide mie constiinta ca sa o primesc, contrar vointei mele? Poate doar lipsa de atentie, mai ales daca inca nu cunosc valoarea CREDINTEI ABSOLUTE.

Daca priviti cu atentie, de fapt toata experienta se bazeaza pe credinte. Crezi/nu crezi ca meriti, crezi/nu crezi ca poti ceva, crezi/nu crezi in rolul alimentatiei...vegane si sirul este infinit. Nimeni nu isi baga in experienta decat ceva in care el crede, chiar si in partialitatile experimentale. Eu mai intai trebuie sa cred ca am nevoie de o masina, ca apoi sa vad cum mi-o aduc in manifestare...si asa este cu totul.

ACUM-ul ne supune la un discernamant suplimentar in ce priveste CREDintele noastre. Pentru ca vom experimenta conform credintelor reale, dincolo de ceea ce, la nivel constient, poate am dori. Asta presupune si un nivel de atentie suplimentar. Admitand ca ipoteza de lucru ca duci o viata total inadecvata nazuintelor tale in cuplu, dar in constiinta ta familia este creditata ca valoare absoluta, oricat te vei stradui sa iti schimbi statutul marital,

nu vei reusi. Cazuri sunt nenumarate. Vei gasi mii de argumente ca sa nu o poti face! Dar nu din cauza argumentelor nu poti face o schimbare, ci datorita credintei tale precum ca familia este ceva foarte important.

Imagineaza-ti ce sanse ai ca sa schimbi credintele tale privind aducerea in manifestare a unei...case! Instant iti fuge mintea la camioane, betoane, acoperisuri, instalatii, pana si la cele mai mici detalii de constructie...fizica! Cu toate astea si astazi exista undeva in Europa o mare si celebra catedrala construita in maniera despre care va vorbesc. Asa cum va avertizam, nu am cum sa va exemplific deoarece sunt foarte putin capabil sa retin, chiar si lucruri aparent importante/semnificative. Dar este cunoscuta si celebra, datand de prin epoca medievala, daca retin corect.

Desigur nu asa se poate incepe, pentru ca este util sa-i demonstrezi mintii cu aspecte mai putin socante. Evident, pe calea catre dobandirea constientei, sunt "realitati" care se modifica fundamental, conform cu modificarea credintelor, doar ca personalitatea le gaseste motivatie pentru a nu fi obligata sa le indosarieze ca rezulatat doar al Credintei nestramutate. Cum cel mai ades se intampla cu credinta in boala sau in medicamente. Desi omul a consumat pastile cu plasa, cand credinta i se schimba, uita ca mai exista farmacie, dar chiar uita. Insa nu si constientizeaza ca doar Credinta a facut ca apoi sa treaca an dupa an si sa nu gasesti nici o aspirina in casa. El deja a probat rolul credintei, doar ca inca nu si "vede".

Ceea ce este util de inteles este faptul ca, procesand cat mai atent, vom avea ocazia sa observam cum functioneaza, de fapt, Creatia, dincolo de aparente. Pe masura ce rezolvam cu multitudinea de butoane si manete din simulatoarele noastre, aparentele se dau la o parte. Ele sunt mult discutatul "voal hipnotic" de pe ochii nostrii. Orice Cale reala asta face, oricea Maestru adevarat la asta a ajutat. La iesirea din hipnoza indusa de complexul minte/corp.

A fi pe deplin constient nu este ceva greu de obtinut, daca te sprijina o STARE de atentie, o prezenta vie si daca nu te lasi bruiat de un emotional desantat, un sentimentalism bazat pe povesti si basme sau o minte sablonarda, care proceseaza trecuturi si viitoruri ipotetice. Doar ca abia de la constienta deplina incepe cu adevarat munca de Creator constient.

Instrumentele de "lucru" nu sunt multe. Conditia de baza in orice este sa se incadreze intr-o ARMONIE. Acest simt al armoniei este intrinsec noua, il avem toti desi nu il putem defini. El deriva din insasi modul cum noi suntem alcatuiti, acel EU SUNT+1,618. Ca atare orice iese din armonie, ne "zgarie" ca o nota falsa intr-o melodie. Este cumva acel "bun simt", dar nu cel educational. Ca sa putem percepe corect ARMONIA ACUM-ului, este nevoie de PACE launtrica, cu cat mai profunda, cu atat mai buna.

Apoi iti este necesara o pineala buna, apta sa vizualizeze ceea ce tu ai ca intentie creatoare. Poti aduce orice in manifestare, in baza ARMONIEI. Ceea ce nu s-ar incadra armonios ar insemna ca nu este aliniat sa apara. Si nici nu va aparea. Daca unei viziuni

coerente si aliniate ii poti adauga bucurie, atunci i-ai dat suportul energetic necesar aducerii in manifestare. Apoi vei reveni la pacea initiala. TU ai “facut” absolut TOT ce era necesar manifestarii.

Nu te intoarce acolo cu gandul, nu te intreba cum se va face, nu te indoi nici cu o cuanta de energie. CREDINTA TA va fi imuabila: tu STII ca ai facut tot ce era necesar. Restul se aranjeaza de la Sine.

Pentru ca sa functioneze insa, indubitabil, tu va trebui deja sa fi inteles ca NU EXISTA MATERIE si NICI REALITATE OBIECTIVA. Tu nu ai ca intentie “materializarea a ceva”, ci doar aducerea in manifestare, iluzorie desigur, a unui cliseu pe care tocmai l-ai plasat in Creatie, odata cu intentia si vizualizarea ei. Structurarea ulterioara, sub aparenta de materie, nu este treaba ta!

Daca ma intorc la exemplul cu bicicletele de pe sosea, eu am creat doar ILUZIA PLANULUI de referinta continand cele sase biciclete, deplasandu-se ca un TOT care gliseaza pe planul soselei. Faptul ca a functionat nu era TREABA MEA. Daca vedeam “legitatile materiei”, aceasta viziune s-ar fi opus categoric intentiei mele creatoare si ar fi anulat-o, desigur. Cam asta intentionez ca voi sa intelegeti. Si Kybalionul cand spune ca o lege poate fi surclasata de o lege aflata in plan superior, tot asta spune.

Aceasta “civilizatie”, si ea pare sa functioneze in baza unor legitati. De la nivelul lor, ea nu poate fi reconstruita. Pentru a o putea face trebuie sa faci abstractie de legitatile ei presupuse si sa te situezi intr-un plan superior. Pare logic, nu? Cata vreme ii recunosti legitati obiective ti-ai refuzat orice sansa de a o re-crea. NU POTI CREA ceva cu adevarat nou, in baza a ceva cu radacinile in vechi. Decat pe orizontala aceluiasi plan vibrator, continuand sa cotizezi acelorasi legitati. Prin asta nu aduci noul, ci sustii vechiul. Este exact ce spuneam ca se incearca cu aceste dispozitive aparente de free energy. Ele par sa aduca o revolutie, dar se circumscriu sustinerii aceluiasi sistem distructiv.

OK, dar pentru a putea face acest salt, dar real nu doar iluzoriu, peste legitatile vechi ce par sa sustina vechiul “regulament de joc” in planul acesta, TU nu ai voie sa i te mai supui ci dimpotriva, sa obtii o vibratie superioara, capabila sa sustina o detasare reala. Sunt multi acum cei care se mint, in baza unor texte scoase din context, ca chiar nu conteaza ce faci ci cine esti cand faci. Desigur poate fi si adevarat, cu conditia sa nu opereze acele legitati asupra ta, deci sa nu te gasesti sub ele.

Eu pot misca bani, prin mine, cu conditia ca asupra mea banii sa nu exercite puterea lor. Daca eu, in viziunea mea cea mai intima, depind de ei, inseamna ca am coborat sub nivelul vibrator al vechilor legi, pe care acum le re-cunosc ca facandu-mi viata. Daca eu aleg sa reduc banii la doar intermediar de schimb, care era de fapt menirea lor initiala, pentru mine ei nu mai sunt purtatori de dobanda. Eu pot alege sa accept/obtin bani ca urmare a unor servicii pe care le-as putea face sau le fac, DAR daca aleg sa-i raportez ca valoare unui

“pret al pietii” deja fac legatura cu sistemul in care ei sunt purtatori de dobanda: piata asta face!

Sa dau un exemplu. Sunt fumator din placere de la sase ani. Am doua optiuni: cumpar tigari sau fac tigari. In varianta cumpar tigari eu ma angrenez in a sustine un sistem, care isi aroga dreptul de “monopol” asupra unei plante PE CARE NU EL A INVENTAT-O! Evident un abuz, dar care ii permite obraznicia de a adauga unor costuri reale cate accize vrea. Doar s-a declarat monopolist si eu ar trebui sa-i recunosc declaratia! Evident STIU ca dincolo de toata fatada si asa abuziv creata, se deruleaza tot felul de afaceri pe seama bucuriei fumatului meu. Dovada ca productia autohtona de tigarete a fost preluata.

In varianta a doua, in care eu aleg sa imi fac singur tigarile, desigur voi avea niste costuri, dar mult mai corecte. Ma voi asigura ca tutunul mi-l cultiv singur, daca pot/am unde sau il cumpar de la cel care l-a cultivat deja, iar foitele si filtrele le pot gasi cu adausuri minime. Deci da, vehiculez bani dar cu atentia ca ei sa fie cat mai putin purtatori de adausuri menite sa sustina vechile legitati. Ii reduc pe cat pot la valoarea lor initiala, cea de intermediere.

Daca eu acum fumez aceste tigari si un prieten considera ca si el ar dori sa nu mai cotizeze cu contravaloarea a cincisprezece paini pe zi pentru a fuma (pret de o obraznicie nemaintalnita in jumatate de secol de fumat), dar considera ca nu are timp sa se ocupe, ma poate ruga sa-i asigur eu acest serviciu si desigur imi va da niste bani. Daca eu am aceasta bucurie, o pot face, cu conditia ca sa imi acopar cheltuielile reale, deci presupune intoarcerea pretului tutunului si filtrelor/foitelor. Eventual ceva in plus pentru timpul si munca care se constituie in serviciul pe care eu i-l fac.

Deci, daca reduci banul la nepurtator de dobanda, automat ai scos bancile din circuitul tau. L-ai vazut doar ca ce era menit sa fie: instrument facilitand schimburi. Ca atare te-ai pozitionat deasupra lui, folosindu-l doar. Am dat doar un exemplu, dar ele pot fi multe.

Ceea ce ESTE IMPORTANT este ca, ajutandu-ti prietenul sa fumeze mai sanatos (fara cei circa 40 de aditivi din tutunul sosat) si cu o presiune mai mica din punct de vedere al costului, sa o faci cu bucurie si impersonal. Cu alte cuvinte muta-te ca si constienta in nivelul superior, in care NU TU ci PRIN TINE ca instrument, acest prieten al tau este ajutat. Din aceasta simpla pozitionare rezulta FOARTE MULTE CONSECINTE, pe care caut sa ti le explic.

Elementele tutun, bani, tigari, filtre, etc. apartin totusi ca vibratie planului manifestarii. Ele au pe ele “un cod de bare” unde pot fi identificate. Ca sa relationezi cu ele tu ai coborat vibratia ta. Ca fiinta multidimensionala insa, ai facut aceasta acordare doar cu o particica din Constiinta care tu esti. Pentru a recupera frecventa si a acelei particele este utila aceasta pozitionare. Ca si bonus, vei primi un gen de “protectie”, deoarece nu te mai supui legitatilor planului manifestarii. In alti termeni, nimanui nu-i va da prin cap sa remarce faptul ca tu dai flit unui sistem. Prin asta, fara sa stii, protejezi si pe cei care au o relatie in

acest sens cu tine: cultivatorul si comerciantii de consumabile. Daca esti si constient, cu atat mai bine!

Dar beneficiile ajutorului OFERIT PRIN TINE nu se incheie aici. Prietenul, la randul lui va constientiza atat oportunitatea experientiala degrevanta obtinuta cat si faptul CA SE POATE! Crede-ma ca nici eu nu am stiut multi ani ca chiar se poate. La randul lui va constitui un exemplu pentru prietenii sai si daca cumva isi va gasi un program mai lejer, el insusi va trece in punctul experientei tale. Daca si in el deja sunt pornite resorturi ale constientei, prin contemplare si meditatie va ajunge in punctul in care sa "vada" si singur ca, PRIN TINE el a fost ajutat/sustinut.

Este exact ceea ce mi s-a intamplat si mie, un bun prieten aducandu-mi tot ce era necesar si deci tentandu-ma, inclusiv cu informatiile aferente. La randul meu si eu am constituit un exemplu in experientele altora. Prin asta din ce in ce mai multi refuzam sa mai sustinem abuzul unui sistem aflat si asa in agonie. Nici macar nu este complicat.

Am pedalat pe acest exemplu pentru ca este...nevinovat, si cu toate astea determinant, atat in experienta individuala cat si colectiva. La fel aproximativ stau lucrurile si in alte privinte, desigur tot la nivel de experienta la pupitrele individuale. Pentru ca un om care deja a inteles ca boala nu exista, nici sa-l pici cu ceara nu-ti mai intra in farmacie. O alta zona in care nimic nu este in regula! Si de unde sistemul isi trage masiv mijloacele.

Desigur ca iluzia si presiunea exercitata de "problematica energie" greu poate fi diminuata. Iar de aici nu scapam usor, deoarece a fost maiestrit lucrata. De ce spun asta? Pentru ca, desi intreaga Creatie ESTE ENERGIE, noua ne-a fost indusa in constiinte limitarea si nu poti acum, din acest nivel, sa faci prea multe. Bazata pe un sistem de gandire defectuos, pe postulate chiar absurde, care considera ca poate exista sistem inchis, care refuza sa "vada" ca TOTUL ESTE O MISCARE PERPETUA in Creatie si ca evident energia ESTE pretutindeni, in ciuda a nenumarate cercetari si demonstratii noi pastrand aceleasi canoane de gandire, sunt convins ca pana nu ne situam in alt nivel nu o vom rezolva. Optimizari minore se fac pe ici pe colo, dar evident nu vor fi propagate catre utilizatori. Industriile care ar trebui sa le produca sunt desigur oprite sa o faca iar ele nu sunt...de capul lor. Tot ceea ce a fost acceptat are in spate costuri majore la randamente relativ mici.

Acest subiect este insa atat de vast incat nu-mi permit aici decat sa-l trec in evidenta. Ca de altfel si telecomunicatiile, care la nivelul tehnologic la care s-a ajuns ar trebui sa fie absolut gratuite. Mi se pare de-a dreptul absurd sa te poti loga gratis cu toate dispozitivele GPS aflate acum aproape la fiecare purtator, intr-un "dialog" permanent cu satelitii geostationari si pe de alta parte tot felul de chibiti sa-ti gestioneze dreptul la contact telefonic. Este limpede ca doar mercantilismul sistemului face asta.

Toate acestea nu fac decat sa alcatuiasca "tabloul" rezultat pe monitorul care ne arata ce nivel de constienta a produs imaginea. Desigur nu avem de pictat nimic pe monitor,

ci de schimbat constienta constiintelor care suntem. Pentru ca indicatorul “gust pe limba” seamana a ce nu ar fi cazul.

Posibil sa va/ma intrebati acum de ce il pomenesc totusi pe Neville si daca el are sau nu dreptate. Neville apartine unui anumit nivel de PARTIALITATE. Desigur acolo TOT ce a spus este si adevarat. A deslusit foarte bine sensurile personajelor biblice si a tras concluzii corecte. Apartinand totusi unui curent de ganditori, ca urmas pentru unii si inaintas pentru altii, el a cam eludat din preocupari atat ARMONIA cat si ALINIEREA. Din punctul lui de vedere, daca i-ai fost intr-un fel sau altul discipol, exista doua variante: daca ti-a iesit inseamna ca ai inteles corect, daca nu ti-a iesit, precis tu esti de vina! Este o tehnica destul de uzitata. Apoi el nu face trimitere la un nivel superior de constiinta, care sa includa o responsabilitate in jocul colectiv. Cel putin eu nu am sesizat aceste preocupari la el. Perceptia mea este ca el prin aceste viziuni imputerniceste foarte mult partea creativa a personalitatii, uitand ca acea creativitate se bazeaza totusi pe 1,618. Deci este si ea o ARMONIE. Te trimite la alt pupitru dar face abstractie de faptul ca si ele, corespunzand fiecare unui anumit nivel de vibratie, au o insiruire armonioasa intre ele. Si mai uita ca tu, plecand la alt pupitru, ai inca o gramada de “realitati” nerezolvate, care te mentin inca acolo.

Probabil ca toate astea sunt si motivele pentru care el, in ciuda faptului ca ar fi putut fi mai remarcat si pus in valoare pentru aportul de intelegere adus, nu a tinut “capul de afis” intre marii ganditori ai lumii. Totusi prin aportul lui, Sursa care l-a inspirat ne-a permis sa intelegem nondogmatic sensurile Bibliei si rolul creativ al personalitatii, aspecte utile pe Cale si cautatorului de astazi.

Toate aceste puncte de constiinta care suntem si producem imaginea de pe monitorul Simulatorului/Mintea lui Dumnezeu suntem indemnate, indrumate si stimulate intr-un fel sau altul sa il modificam cu propriul aport de creativitate - dar nu cu guma sau desenand pe el. Este si motivul pentru care se vorbeste de “masa critica” in constienta Constiintelor. Desigur fiecare are exact locul lui, conform cu ceea ce el STIE/intuieste ca l-ar avea. Dar asta desigur dupa ce s-a trezit din hipnoza.

Sistemul isi perpetueaza pe cat poate pretinsele canoane prin metode la care noi ne-am dat intr-un fel sau altul acordul. Constient sau inconstient. Pentru ca exista sistemul de invatamant care ii asigura lui rotitele necesare, dar exista si varianta privata (desigur nu ma refer la cea institutionalizata). Putinii care au atat posibilitatea cat si patrunderea necesara de a oferi copiilor lor o astfel de varianta pot reusi sa creeze fiinte relativ constiente din copiii lor. Acestia evident vor avea constitutia necesara unei creativitati reale, dezvoltand laturi in acord cu ceea ce se simt atrasi sa faca. Explorarea apoi a cunoasterii sub forma autodidacta eu o vad de departe o solutie preferabila. Ma indoiesc din ce in ce mai mult de utilitatea unor diplome, neacoperite de nimic. Cadrele didactice care se simt suficient de creative si maleabile in lucrul cu individualitatile umane ar trebui sa se puna singure in valoare si apoi sa fie sustinute cu drag. Evident nu de catre sistem.

Cam asa “vad” si rolul invatatorilor spirituali. Nu agreez terminologia, dar vreau sa ma fac inteles totusi. Acum deja sunt, vorbitori de limba romana, cateva entitati mature si constiente, care se pot pune/se cere a se pune in valoare si pot ajuta la cresterea nivelului de vibratie/constienta si experienta a semenilor. Sunt desigur si din cei care inca functioneaza, in ei, dupa vechea paradigma, considerand ca se afla in concurenta si ca se pun in valoare contestandu-i pe ceilalti. Vor beneficia de corectiile pe care si le cer si probabil apoi se vor alatura normal celorlalti. Desigur ASUMAREA pare dificila, dar daca ei STIU care le este locul, mi se pare normal sa si-l ocupe. Nu trebuie uitat ca absolut fiecare este doar UN PUNCT DE CONSTIINTA/DUMNEZEU, prin intermediul caruia ceva SE FACE, si nu ca ACELA FACE. Asta ne degreveaza de iluzii ale responsabilitatilor, dar NE SI SOLICITA MAXIMA RESPONSABILITATE. Nu veti fi recunoscuti de sistem pentru ca voi il demolati, dar veti fi recunoscuti si sustinuti de fiecare punct de constiinta/dumnezeu, si prin ei veti fi ajutati sa va faceti treaba. Dumnezeu nu da diplome! Si inca ceva: nu va mai comparati in afara voastra, eventual cu anumiti lideri spirituali recunoscuti in “lume”, in primul rand deoarece inca NU STITI ce fac ei. Fiecare este unic, are propria responsabilitate si respectati aceasta. Pana la urma si Hitler si Stalin au fost lideri spirituali! Altfel nici nu ar fi putut face ceea ce au facut! Chiar mama mea, partizan intr-o Cehie ocupata timp de sase ani de nazisti, il numea pe Stalin “tatucul Stalin”.

Insist asupra nivelului de constienta, pe care sper ca l-ati inteles: Functia creeaza organul de manifestare! Ea, functia, este responsabilitatea reala! Ca atare noi fiecare suntem doar punct de constiinta/organ de manifestare a divinului in JOCUL LUI, menit sa asiguram manifestarea unei FUNCTII PROPRII. Functia de producatoare de miere da albinei sansa de a exista, in manifestare! Functia pe care eu mi-o STIU si re-cunosc imi da mie oportunitatea de a ma mentine in manifestare. DACA insa NU CONSTIENTIZEZ acest ADEVAR, vor aparea tot felul de manifestari, pe Calea mea, care sa ma atentioneze ca am uitat Legea. In cazul in care tot nu ma regasesc in ADEVAR, atentionarile se vor densifica, gustul pe limba al experientei ma va alerta si daca tot nu inteleg, pot disparea din acest nivel de joc, la nevoie cu functie cu tot! Este un univers mental iar procesarile sunt, dincolo de aparente, deosebit de logico-matematice. Ori de cate ori personalitatea tinde sa creada ca ea “face” ceva, atentionarile nu vor intarzia sa apara. Se constituie in neintelegere pe Calea ta! Ca atare, nu uitati ca, orice, PRIN VOI SE ADUCE IN MANIFESTARE! NU VOI il aduceti/faceti! Corect este sa spunem ca mierea se produce prin albina, nu ca ea face miere! Oricum habar nu are ce face si la ce serveste, ca si noi, de cele mai multe ori. Formularea “IMI VINE” SA FAC ASTA ne poate lamuri putin...De unde ne vine sa facem cate ceva, daca nu de dincolo de constienta noastra limitata?

Trecerea in impersonal imi a-pare acum ca fiind foarte utila experientei. Ne ajuta sa ne apropiem de constientizarea locului nostru unic in manifestare. Va fi insa necesara o buna stare de ATENTIE, cata vreme si personalitatea mai are temele ei neintelese, in special in zona emotionala. Va fi util sa renuntam sa mai cream din frica, indiferent care ar fi aceea.

Este preferabil sa marim nivelul de liniste, sa ne ducem atentia cat mai mult catre interior, decat sa mai aducem in manifestari pripite dizarmonii suplimentare. Ele ne vor indeparta de noi insine. Poate nu pare, dar raportul dintre manifestari si stari se modifica neincetat. Viteza cu care acum starile ajung sa se manifeste este deosebit de mare, parca obligandu-ne sa “vedem”. In special fiti foarte atenti cat de repede se “reconfigureaza realitatea” de pe monitor, functie de ceea ce voi emiteti in ACUM. Si cu cat sunteti mai “treji”, cu atat viteza creste. E suficient un “vreau sa fiu lasat in pace” si cateva zile parca totul amuteste. Nu trebuie sa fie decat un gand fugar, e absolut suficient!

DA, chiar traversam “timpuri” interesante. Nu stiu cum se percep ele din zona pupitrelor in care inca se ruleaza lipsa de constienta, dar din starea de constienta arata foarte inedit. Stiam conceptual ca vom trece prin acest gen de experiente, era previzibil dupa cum acum este previzibila trecerea prin punctul zero. Il stim multi deja ca gust deoarece am fost acolo cu constiinta, dar desigur cand il vom si traversa va fi ...experienta. Pentru ca asa cum acum ne uimim de ce se manifesta tot ce ne trece aiurea prin cap, poate timp de o fractiune de secunda, dar nu reusim sa aducem ceea ce chiar intentionam, desigur si acolo vom fi tot nepregatiti si surprinsi de modul cum, tot noi, vom crea sau...nu!

Una este sa creezi o realitate experientiala bazandu-te pe un context si alta va fi sa o creezi d’al cappo. Din sentimente doar. Acum ne-ar putea parea eliberator si in fond si este, dar acolo sunt convins ca experienta mai intai va avea cu totul alt gust. Consider ca aceasta etapa ne este necesara pentru a ne familiariza cu aducerea in manifestare, tocmai prin a reusi sa ne pastram doar sentimentele si emotiile creatoare de experiente pe care le dorim. Fricile vor crea contexte infricosatoare, din care e posibil ca emotional sa ne descurcam apoi destul de dificil. Tot o lume a iluziei va fi, dar la fel de veridica ca aparente. Poate vom fi deja mai familiarizati cu faptul ca Creatia este doar un joc si inca unul virtual, insa poti fi sigur? Te vei afla iar...involved! Implicat cu totul!

Revenind mai in ACUM, ma gandesc la Maestrii si la faptul ca TOTI au cunoscut desigur starile de transcedenta extatice. Aproape nici nu le-au amintit. Dar toti apoi au re-venit in ACUMul lor si s-au ocupat de insanatosirea celor din jur. De diminuarea suferintelor experientiale. Privesc si eu in acest ACUM al nostru si constat foarte putini cu adevarat treji si PREZENTI. Care sa nu tot faca trimiteri la maestrii (trecut) sau la ABSOLUT. Nu cu absolutul avem noi o probema, iar maestrii desigur au facut tot ce a fost posibil in acum-ul lor. Si chiar daca noi putem pastra ceea ce ei au spus, ca fiind valori permanente, caile si metodele deja au devenit anacronice. Chiar si drumul pe care eu l-am urmat este deja anacronic, nu as avea cum sa-l mai recomand cuiva. Eu insumi m-as interna la balamuc daca m-as auzi recomandand cuiva sa mediteze timp de doisprezece ani, cate trei ore zilnic, sub o piramida!

A fi cu adevarat PREZENT imi pare o conditie pentru a putea avea mai intai tu o experienta corecta, si cu atat mai mult daca stii ca ai de ajutat cumva evolutia altora. Starea de prezenta te face deschis la tot ce inseamna informatie si energie a acum-ului. Vibratie specifica acum-ului! Nu poti sa nu fi racordat la muzica, la inventica sau descoperiri stiintifice

specifice timpului in care esti! Nivelul de vibratie al constiintei Christice a fost doua mii de ani o unitate etalon maxima, dificil de atins. ACUM este un nivel de vibratie bunicel inca. O medie a populatiei l-a atins sau chiar depasit. Acum zece ani nici nu putea fi prevazut acest fenomen, era inimaginabil.

Chiar daca veti fi tentati sa va indoiti de spusele mele, va recomand sa nu o faceti si nu in binele meu! Chiar STIU ce spun! Oricum, va asigur ca nu aveam nici o intentie sa mai scriu ceva, cu atat mai putin o carte, mi se parea ca nu isi mai are rostul, si totusi se scrie acum prin mine. Nu recomand cuiva sa se opuna, daca STIE ca ceva I SE CERE.

Deci, prezenti in acum, privim monitorul Simulatorului si constatam ce am creat noi...ieri. Dar ATAT! Nu ne inspiram emotional din monitor! Renuntam sa mai cream distrugeri. Consider ca este ceva de la sine inteles pentru un treaz. Daca imi argumentezi munca ta la pupitrul unde exersezi, aratandu-mi "uite,uite!" monitorul, e limpede ca mai ai de stat acolo. Nu conteaza ce detaliu imi indici; poate fi corpul tau sau o conjunctura, o relatie, un context oarecare. Nu ele pot fi cauza! Pana nu te lamuresti ca doar tu poti fi cauza, nu parasesti acel pupitru! Asta e provocarea, anume asumarea cauzalitatii exercitiilor de viata in care ne gasim.

Desigur vom fi trimisi la programe inscrise in noi, deci in trecut, dar odata constientizate, luati-va atentia de la ele. Renuntati sa mai cotizati la metode de vindecare a trecutului si daunelor produse atunci. Asa ceva NU EXISTA! Va puteti invarti ani in jurul lor si pe masura ce le hraniti cu energia atentiei voastre, mai prezente le veti avea. Constientizarea se face in clipa si e suficient, daca v-ati luat atentia de acolo. Nu uitati ca energia atentiei CREEAZA si mai mult din ceea ce urmariti! Si nu uitati ca, pana nu o rezolvati cu TOATE butoanele si parghiile din simulatoare, constienti pe deplin nu aveti cum deveni.

Existenta "sensibilitatilor" de orice fel, scapate de sub control, va face efect la cate ceva/orice. Si cum un constient pe deplin nu poate fi efect, nu e loc de confuzii! Este ori/ori!

Daca cumva crezi ca starile extatice, indiferent pe ce cai procurate, sunt dovada faptului ca ti-ai obtinut eliberarea, te afli intr-o cumplita confuzie. Extazul este obtenabil pe multe cai, el este dovada ca - pe moment – te-ai eliberat de minte, dar este ceva frecvent si la cei mai inconstienti dintre oameni. Sexul, bautura, drogurile induc transcedenta si extaz, de un anume fel fiecare, dar nu are treaba cu constienta de sine.

Asa numitul extaz mistic este un rezultat si nu un scop, tocmai rezultand din eliberarea definitiva de iluzie; daca vrei, un subprodus. Principala proprietate care face diferenta este gradul de trezire si constiinta constienta de multidimensionalitatea si omniprezenta ei. Pacea. Iubirea ca stare, nediferentiata. Si, evident, reducerea "sufletului" la ceea ce este menit sa fie: un corp eteric, in frecventele astralului, nascut ca suma a radiatiei electromagnetice emise de fiecare celula, cu functie de adaptare a vibratiei Sursei la densitatea manifestarii/corp. A-l lasa sa plece sau a-l insarcina cu asa numite calatorii astrale este cel mai stupid lucru, si total nefiresc/contraproductiv. Faci din el o stafie, cat tu esti inca

in viata! Si evident, te identifici cu...stafia! Traznita confuzie experientiala! Si de larga "practica"! Odata instalat la acest gen de pupitru al experientei in Simulator, sunt toate sansele sa ramai acolo, pana revii in pamepersi! Si o mai faci si cu convingerea ca ti-ai facut temele.

Fenomenul poate aparea si in mod accidental sau ca urmare a unor situatii de exceptie, in experienta (anestezie spre exemplu). Sau chiar in somn. Sau ca urmare a unei copilarii intens nefericite, cu dorinta de evadare. A crede (si stii cum e cu credinta ta!) ca asta inseamna realizare a sinelui, inseamna chiar ca ti-ai ratat orice posibila constienta de sine.

Desigur este dificil de acceptat ce spun eu aici despre mult cantatul "suflet". Cu atat mai mult cu cat pare - din traduceri necalificate - ca si iluminatii au vorbit despre el! Evident si bisericile. Nu, in acele traduceri s-a facut confuzie intre Spirit si suflet. Veti zice ca si OSHO a vorbit ca ne nastem fara suflet si el se dezvolta pe parcurs. Sincer m-am uitat la acest aspect si chiar nu inteleg la ce anume se refera Osho cand spune asta. Sau traducatorii! Posibil la o maturizare/trezire care apare ca si cand ceva se naste. Sau la emotiile mature, elevate, conduse creativ. Oricum, sufletul ca radianta in astral, se naste odata cu fenomenele radiante din celula, deci nu are treaba cu o nastere ulterioara.

Si DA, am inteles ce vroia OSHO sa spuna. Acum am aflat. Sufletul, ca o "populatie de infoenergii emotional/mentale", in imaturitate si lipsa de constienta, este neorganizat, dezordonat, un nor de infoenergie. Cand tu ti-ai facut temele pe la pupitre, ai facut pace si ai subordonat constient aceasta populatie de infoenergii. Care de acum nu te mai boicoteaza prin impulsuri emotionale descentrate. Deci DA, el se refera la suflet!

Interesant ce tocmai am "trait", cu ocazia acestei intrebari. Mi se paruse ca chiar ma uitasem ce e cu acea remarca a lui OSHO, de fapt ma multumisem sa o numesc ciudatenie. Scriind insa despre ea, chiar am fost obligat sa aflu/inteleg aspectul si imediat mi-a fost explicat/revelat! Acum chiar STIU!

A fi pe deplin constient inseamna sa te cunosti cu adevarat pe tine. Sa nu mai "RISTI" sa te identifici cu ceea ce NU ESTI TU: este la fel de iluzoriu sa te identifici cu masinuta/corp cat si cu sufletul/sfantul duh. TU ESTI Spiritul in manifestare multidimensionala, care si-a creat un vehicul/corp pentru a avea, cu o catime, o experienta si in acest plan al manifestarii, ca joaca. Limpezimea aceasta te va face constient cu adevarat si te va indreptati sa devii constient de restul "dimensiunilor", alfel spus sa nu te mai identifici nici cu pupitrul/experienta ta.

Abia cand nu te mai identifici cu experienta poti formula, cu acoperire, ca nu conteaza ce faci ci conteaza ca tu stii deja ca PRIN TINE se creeaza o experienta. Mult prea multi au impresia ca este suficient sa fii detasat emotional de ceea ce faci. Nu, conteaza ca ceea ce faci SA NU AIBA SCOP pentru tine! Sa nu o faci cu anume interes! Personal adica! Cand asta se petrece, atunci te gasesti in iluzie, persoana avand nevoie de acea experienta.

Identificarea cu sufletul, care este un PRODUS al radiantei corpului perceput ca fizic, face ca modurile in care esti “tras” in experiente personale sa fie diversificate si in general justificate sentimental/emotional. Te “vezi” procedand intr-un anume fel “de dragul a” sau pentru ca tu esti “un suflet bun/caritabil/etc”. Nici unul cu adevarat constient nu va intra in acest registru. Totusi sunt multi acum care traiesc experiente de acest gen, considerand ca…nu pot face altfel. Asa se justifica cel mai ades atasamentele nerezolvate si tot asa imaginea de sine. Ambele sunt insa neintelegeri si/sau neasumari. Daca veti reusi sa intelegeti/acceptati ca voi nu sunteti altceva decat un punct de constiinta/dumnezeu, si ca prin voi doar se creeaza o experienta, nivelul de detasare va va pune in punctul de a vedea corect si a proceda in consecinta.

Toate aceste jocuri sunt menite ca, la pupitrele unde ne rezolvam iesirea din iluzie, fiecare sa inteleaga ca, cata vreme este acolo, toti ceilalti sunt doar simple oglinzi care ne ajuta ca material didactic. Cat te afli IN EXPERIENTA inconstienta sau nu pe deplin asumata, a avea pretentia ca il vezi pe celalalt ca ceea ce EL CHIAR ESTE, este doar pretentie. Cata vreme chiar dialogul verbal este util/necesar, este destul de limpede ca ceva este de dezbatut. Cu alte cuvinte constientizam ca nu ambii stim acelasi lucru.

Circula pe vremuri o parabola despre doi maestrii care urmau sa se intalneasca. Nu mai stiu de unde sa o iau. Si se spunea acolo ca discipolii asteptau cu nerabdare intalnirea, sa poata beneficia si ei de intelepciunile care urmau sa fie schimbate intre cei doi. Cand s-au intalnit, dupa plecaciunile de rigoare, s-au asezat unul in fata celuilalt si doar s-au privit si au tacut, pret de niste ore. S-au despartit cu aceleasi saluturi. Discipolii au fost foarte intrigati si nedumeriti de ce nu au auzit nici o discutie. Maestrul le-a spus ca nu era nimic de vorbit, deoarece “si el si eu STIAM ACELEASI LUCRURI”. Mi-a placut mult pentru nivelul de relevanta al adevarului continut. Pentru ca DA, intre cei cu adevarat constienti cuvintele sunt in plus. Simpla lor necesitate este urmare a unei partialitati experientiale. Cand se manifesta verbal o fac doar pentru a impartasi intelepciune celor aflati inca la diferite pupitre. De aceea nici discutiile despre rolul vorbelor nu-si au sensul.

ACUM-ul colectiv se caracterizeaza prin din ce in ce mai multe puncte de constiinta relativ constiente, fapt nemaintalnit pana acum. Nu este un punct de confort experiential, deoarece se poate numi pe drept cuvant “locul” dintre doua lumi. Desigur pe nivele, dar in general se caracterizeaza prin mutarea tensiunilor altadata observate “in afara” inspre interior, prin asta intelegand…in pachetelul care esti, conform cu ceea ce TU TE PERCEPI A FI.

Evident ca cel mai confortabil ar fi ca, prin constientizare si nu prin durere, sa parcurgi cat mai iute pupitrele experientelor de acest gen. In cadrul lor se imbina …dizarmonios iluzii ale responsabilitatilor cu constienta ca nu ar mai fi cazul, impulsuri de a mai aranja cate ceva in exterior, cu cunoasterea ca exterior nu prea exista si multe confuzii si tensiuni de acest gen. Oricum, si prin durere, tot la constientizare ajungem, deci de ce nu direct constientizare?

Rolul celor deja treziti si motivul pentru care spuneam ca ar fi util sa isi asume nivelul de constienta atins este tocmai acela de a ajuta la constientizare si a se evita suferintele, pe cat posibil, exact prin aceasta scurtatura. Deoarece suferinta - neintelegere desigur - creeaza la randul ei o vibratie specifica, care evident, ca orice frecventa, are capacitatea de a iradia. Si de a crea un "mediu vibrational" specific.

Jucati-va cat mai liber cu sistemele de referinta la care va raportati, atat in contexte sau conjuncturi limitate, cat si ca linie generala. Observati diferentele in situatiile in care va raportati intr-un fel mai limitat si unul mai extins. Ca exemplu te poti raporta la familie sau la prieteni in general, incluzand si familia aici. Va rezulta o diferenta. Ca barbat, te poti raporta la o femeie/partenera ta, sau poti alege sa te raportezi la FEMEIE, incluzand evident si partenera ta. Obisnuindu-te cu aceste diferente de pozitionare si studiind atent care iti da un gust pe limba mai acceptabil, cu timpul vei gasi pozitionari mai corecte.

Nu sunt adeptul renuntarilor ci dimpotriva, consider ca atunci cand ai constientizat ceva/orice, acel ceva te va lasa in pace. Chiar sunt impotriva ideii de a renunta, deoarece a renunta presupune ca acel ceva se constituie in valoare. Nimeni nu se poate exprima ca renunta la…gunoi. Pe ala evident il arunci. Deci nu renuntati la nimic, lasa-ti-le sa plece ele ca experienta atunci cand ceva le-a facut sa fie in plus. Dar nu pana atunci, caci veti obtine frustrari, care apoi si ele au efecte.

Multi acum se straduiesc sa renunte la carne, dar eu am experimentat cum dispare carnea in mod natural din alimentatie. Cand ti-a ajuns ca experienta, exact forma de carne care te bucura maxim, acum va parea ca pute a hoit. Nu te vei mai putea apropia de ea. Atunci in mod natural ea te paraseste. Ceea ce nu inseamna…nimic. De ce spun asta? Din multe motive si in primul rand pentru ca "carnea", ca si orice alt articol, este si ea o realitate virtuala. Un desen pe monitorul Simulatorului Mintea lui Dumnezeu. Ca in cadrul jocului pare dramatic sa sacrifici animale, este doar o alta provocare. In adevar si asta este tot material didactic, o infoenergie care se defineste a fi animal. Cand vei deveni pe deplin constient vei afla ca, de fapt nimic nu pute, si ca orice alegi sa crezi ca te hraneste, poti folosi.

Daca ar fi sa ne referim la "viu", apoi chiar ar fi greu sa definim limitele viului si ale "pacatului" de a-l manca. Veganii superscrupulosi lasa si plantelor, dupa culegere, ceva timp pana a le ingera… asa cred ei ca "trebuie". Daca ar fi sa vorbim in termeni de pacat, probabil ca si apa, miracol al viului, e pacat sa o bei! Eu o consider constiinta lichida. Si desigur asa si este.

Experientele lui Masaru Emoto au demonstrat ca apa se structureaza, schimband armonia care EA ESTE, functie de cuvinte scrise pe o eticheta, ganduri sau cuvinte, muzica si multe altele, comportandu-se exact ca o constiinta VIE. La fel de mult este sensibila la pompari, treceri prin coloane, toate avand capacitatea de a-i altera armonia. Indiferent compozitia ei chimica, puritatea. Este si motivul pentru care sunt si din cei care, inainte de a bea un pahar de apa, il tin cateva clipe cu intentia de armonizare intre palme, sau motivul

pentru care s-au creat pahare cu floarea vietii si alte variatiuni, cum ar fi asezarea paharului sau petului peste imaginea florii vietii - o armonizeaza structural. Acelasi rezultat se obtine si sub o structura piramidala, replica a Marii Piramide a lui Keops (deci macheta la scara, respectand intocmai proportiile/unghiurile).

Din punct de vedere al chimiei organice apa se comporta si poate fi vazuta ca o molecula, care se leaga cu alte molecule in variate moduri. ACESTE MODURI genereaza apoi structurile armonioase sau mai putin, fotografiate de cercetatorul japonez.

Deci, cand ne referim la “viu”, apare iarasi sistemul de referinta la care ne raportam. Putem vedea ca viu exact cat putem/admitem noi ca cuprinde. Orice treaz va considera insa totul fiind la fel de viu, un mod de a se manifesta al TOT-ului. Daca alegem sa “vedem” in limitele visului Mintii lui Dumnezeu, Simulatorul proceseaza la fel de matematic intreaga Creatie. Pana la urma, orice si tot depinde exclusiv de…tine, tu fiind EL, particula prin care Constiinta Unica se manifesta. Pentru ca TU, ca si mine, ca si EL suntem oglindiri ale Simulatorului, dar atat de focusati pe pupitrele la care fiecare exerseaza, incat nu vede restul.

“Eu si cu tatal una suntem” este nivelul de constienta la care eu am rezolvat pupitrele experientei, devenind constient de identitatea mea, facut/copiat ca un stick de memorie, dupa “chipul si asemanarea”. Pot inlocui chip cu tip? Ma pot referi la NTFS, 32 sau 64 biti? Pot numi asemanare sistemul de operare? Windows/Ubuntu spre exemplu? Pot accepta ca “vis in mintea” poate insemna mediu virtual? Aparent ma joc, dar nu chiar! Pupitrele experientei sunt “programele “ in cadrul jocului virtual, creat pe nivele de constienta. Care programele se autocreeza ca variante, rezultand din variabila atasata paternului EU SUNT. Partea frumoasa este ca pana si stick-ul este virtual, dar intr-un nivel/sistem de referinta de un ordin superior.

Deci tu/eu/noi suntem un nivel al iluziei, pupitrele reprezinta urmatorul nivel, Simulatorul un altul, copia pe stick un alt nivel, care stick fiind virtual, reprezinta si el un alt nivel. In afara perfectiunii absolut fascinante de unde noi privim/traim tot acest joc, de fapt ce ar fi miracol? Ce ar putea fi numit drama?

Provocarea este sa devenim constienti de...next level! Care next ar insemna ca, cativa aflati in constiinta deplina/nivel Simulator, sa se oglindeasca unul in celalalt in meditatii foarte intense. Absolut constienti ca...UNA SUNT, situati deci permanent in acest sistem de referinta, presupun ca ar genera un fractal de infoenergie care sa rescrie ARMONIA creativitatii initiale destinata nivelului de experienta “personalitate creativa/creatoare de experienta”, in Lege.

Acest fractal, avand o frecventa superioara tuturor experientelor din Simulator, ar genera pe monitor imagini/proiectii ale unor “realitati in Lege”, inspirationale pentru experienta comuna. Proiectiilor actuale le lipsesc “valori” de baza, uitate ca valori, cum ar fi ARMONIA, starea de pace, bucuria, IUBIREA ca stare. Desi fiecare le contine, lipseste

abilitatea de a le aduce in manifestare. Asta consecutiv neincrederii in Sine, singura dizarmonie majora/pacat, care se poate proba la majoritatea pupitrelor experientei conditiei umane.

Mie imi apare limpede ca aceasta conditie umana corespunde unui nivel minimal al jocului, in care punctele de constiinta experimenteaza inconstienta, si ea pe nivele. Numitorul comun tuturor acestor experiente este confuzia intre cauza si efect, respectiv luarea imaginii de pe monitor ca si cauza a fenomenologiei. O numesc hipnoza. Presupune lipsa de atentie si conditionari majore. Cei prinsi in aceste experiente nu au nici o vaga banuiala ca sentimentele/emotiile lor sunt singurele "vinovate" de ceea ce ochii lor "constata" pe monitor. Ca atare prabusirea experientei este un firesc logic . Este si motivul pentru care aici functioneaza legitati ciudate, fara acoperire in Lege. Cum ar fi deprecierea functionalitatii vehiculului "fizic" peste o anumita varsta, de asemenea a creativitatii, a bucuriei experientiale. Orice se creaza, la inceput incluzand bucurie, trece rapid in rutina/obligatie/plictis, miza/scopul trecand in prim plan.

Dar nimeni nu are atentia necesara sa vada mecanismul, pentru a iesi din el. Prefera sa considere ca au trait o "dezamagire" experientiala, o parasesc si intra in alta, exact pe acelasi tipar. Paternul se regaseste in toate tipurile de experiente, indiferent daca experimenteaza relatii interumane/parteneriate barbat femeie sau asa zise activitati economice/sociale. Totul pare a fi destinat colapsului. Ciclul nastere,dezvoltare, disparitie/disolutie//moarte fiind garantat. Si nimeni nu pare apt sa sesizeze ca astfel de cicluri NU SE REGASESC in Lege, ca sunt doar urmare a unor moduri de procesare defectuoase. Ritmurile experientiale crescand acum, capacitatea de a se trezi scade in favoarea hipnozei parca mai pronuntate.

Doar fericite experiente "la limita", considerate evident dramatice, mai stopeaza uneori agitatia asta cu aspect somnambulic, dand ragaz unei priviri ceva mai atente, ocazie cu care acel punct de constiinta/experienta isi poate depasi inconstienta. Sunt de regula efecte ajunse la "fizicalizare pe corp", considerate boli. Ofera oportunitatea constientizarii unui ciclu real cauza efect si producere a unei mici treziri. Pot fi insa si mari "suferinte" parteneriale sau prabusiri ale unui presupus "standing"/nivel de confort iluzoriu. Destul de rar se adevereste piramida lui Maslow, care presupune ca trezirea sau interesul pentru fenomenele de dincolo de iluzie poate interveni firesc, dupa implinirea tuturor nevoilor. Oare exista cineva care sa accepte vreodata ca are implinite chiar toate mofturile, considerate nevoi? Practica nu a demonstrat-o. Marii Maestrii nu retin sa fi provenit din...miliardari!

Dimpotriva, practica demonstreaza ca nimeni nu se declara psihologic satisfacut cu ceea ce are deja, cu ceea ce este deja. Escaladarea la infinit a iluziei nu poate sa nu-mi sugereze comparatia cu un soricel care alearga nebun in roata lui! Probabil traieste senzatia ca chiar se deplaseaza undeva, rotind mereu mecanismul ala. Unde spera sa ajunga?

Dormim toti intr-o jumatate de pat, dar ne construim palate, toti avem aceeasi capacitate a stomacului si aceleasi nevoi, si daca ne-am prins ca nu putem baga mai mult, facem mofturi infinite la pretinse calitati, un vesmant ar putea ramane doar o utilitate dar devine pretext de nevoi mondene, si nebunia nu se termina niciodata. Deci...sa ma ierte Maslow si cei ce cred ca nevoile se termina vreodata, la nivel psihologic. Conduc doar la frustrari si iluzia concurentei. La jocuri economice si zone de pauperitate planetara, saracite de avididatea celor mai rapace. Desigur, experiente fara relevanta in ADEVAR.

Ele se diminueaza doar prin depasirea hipnozei, cand valorizarea nu se mai face functie de exterior/monitor. Cand afli ca ea este intrinseca Fiintei si poate fi doar proiectata spre periferie/monitor. Atunci pretinsele nevoi te parasesc ele pe tine, dezvaluindu-si caracterul de moft. Iluzia luptei pentru supravietuire, argumentata aberant prin comparatii din lumea animalelor, se stopeaza fiind inlocuita cu diferitele nivele de constienta care urmeaza apoi.

“Spiritualitatea”, daca ar fi sa acceptam acest termen ca insemnand ceva, eu as defini-o ca preocuparea continua de a merge catre Esenta, dar constient fiind ca orice aspect din Creatie este cuprins si nu scos in afara. Daca el exista, ca si proiectie pe monitor, trebuie sa aiba o cauza, iar daca este armonios sa schimbam proiectia, musai trebuie sa vedem cauzele care au generat-o si evident sa schimbam. Da, la un anumit nivel, cand tu te schimbi, prin rezonanta se schimba experienta/pupitrul tau, deci “lumea ta se schimba”. La nivelul Simulatorului insa, totalitatea unghiurilor din care monitorul poate fi privit, pentru a ne muta in alt nivel al jocului, trebuie si ea modificata. Este ca si cand se modifica dominanta cromatica, dinspre “rece” spre “cald”. Pupitre experientiale vor fi, dar toate vor fi amprentate de armonie, pace, bucuria jocului constient, iubire intre participanti, ca STARE proprie fiecaruia.

Nu inteleg de ce s-ar crede ca ultimul nivel de constienta ar presupune o singularitate iesita din Creatie, pentru ca matematic asa ceva nu poate exista. Identificarea cu Mintea Creatorului presupune constienta Totului si a orice, totul fiind inclus si nu excluzand aspecte. Daca mi-as putea permite sa cred asa ceva, ar insemna ca manifestarea sa nu poata avea loc, deoarece ea TOATA se desfasoara in mediul infoenergetic mintea lui Dumnezeu. Deci cei ce pretind ca au ajuns in singularitate sau in Sursa sau orice alta formulare pretioasa - si nu sunt putine - ar fi in interesul lor sa mai priveasca odata la ce cred ei ca experimenteaza. Vidul chiar nu exista! Nu are unde, daca te-ai dus pe hard intr-o portiune lipsita de informatie, aia nu inseamna ca nu a fost macar formatat, care formatare deja este informatie, de alt nivel. Si, cu cat esti “mai sus”, exact ca pe munte sau in piramida, le vezi/contii pe toate.

Identificarea cu Tatal presupune ca TU ESTI Simulatorul. Ca atare orice experiment se face IN TINE! Cum ai face sa nu-l contii? Cuvinte...

Ideea este ca ar fi iar o negare de Sine, dar la cei cu vibratie si cunoastere multa, sa afirme aberatii, doar de dragul spectaculosului. Ca trairi, irelevante prin faptul ca sunt

subiective deci partiale cumva, obtinute din procese de transcedere a mintii, desigur daca nu mai ai “cititor”, degeaba manifestarea abunda, totul pare ca dispare. Dar a fi constient nu presupune intrarea in lipsa receptie. Asta o poti obtine in multe alte moduri. Iarasi ajungem sa fim constienti de propria inconstienta?

Sunt acele cateva puncte de constiinta constiente, carora aici ma adresez. Renuntati la mesaje teribiliste, voi chiar TREBUIE sa aveti un discurs coerent, care sa nu se confunde cu a celor exaltati in urma unei experiente transcedentale din care au retinut doar extazul mistic sau de alta natura. Si asa este multa bulversare informationala, care ii afecteaza in primul rand pe tineri. Exaltarea la ei prinde cel mai usor, pe un fond de necunoastere/lipsa informatie, la unii suprapunandu-se cu cate o experienta avuta dupa ce au fumat o simpla tigara. Nestiind ca acea tigara poate fi doar o oportunitate de trezire, ei se vor duce la o a doua, in dorinta de a retrai STARI, care nu alea pot sa se constituie in DRUM CATRE CONSTIENTA. Eu consider ca, atunci cand vorbim despre STARI, este sanatos sa le pomenim doar pe cele in Lege: Armonie, pace, iubire si bucuria STARII DE A FI. Restul, le va proba, subiectiv desigur, fiecare la timpul sau.

Sunt multe aspecte care alcatuiesc responsabilitatea celor treji cu adevarat. Si ei vor fi avertizati pe diverse cai, daca nu isi asuma nivelul de vibratie/constienta, atat ca gust pe limba cat si in alte forme. Creatia se autoprotejeaza de ...virusi! Exact ca windows cu “defender”-ul! Cum sus asa si jos!

Ca in orice excursie, viteza de deplasare va fi limitata de cei mai...adormiti. Nu ii poti parasi, poti tu eventual, individual, sa grabesti pasul tau. Asa va fi si cu trecerea jocului la next level: cei care participa la excursie se vor astepta, ajuta, propti in ceilalti. Altfel spus, prin relationari, oglindiri, repozitionari se vor ajuta unii pe altii. Toti se vor inspira din limpezimea celor cu temele facute. Si este o dinamica absolut perfecta, indiferent cum a-pare ea din diferitele pupitre de experimentatori. Aparentele sunt doar rezultatul filtrarilor datorat partialitatilor fiecarui pupitru. Nici nu putea fi altfel! Fara credinta ca e ceva acolo, nu ai mai experimenta!

Cei care, citind aceasta carte, se vor simti mai liberi, isi vor grabi pasii iar asta era si intentia cartii. Noi putem sa cautam ADEVARUL si sa-l “vedem” in multe moduri si am tot facut-o, dar ca orice cale, este de preferat cea mai eliberatoare. Cea care te plaseaza pe tine, punct de constiinta aflat in joc, in centrul cauzalitatii, asumandu-ti centrul care ESTI. Ai toate atributele “divinului”, poti deveni constient de ele si le poti pune in valoare in exercitiul tau de viata, asa iluzorie cum este, ca orice altceva desigur...aflat intr-un vis, realitate virtuala. Doar fa-o! Vei vedea ca nu e nimic de pierdut! Evident, nici de castigat mai mult decat... gustul pe limba! Nu esti in concurenta decat tu cu tine! Forma ta cea mai “buna”, vibrational si ca constienta, va castiga mereu! Va fi un pas catre iesirea din partialitatile pupitrelor si identificarea cu Simulatorul, conditie pentru trecerea experientei la nivelul urmator.

Eu, cel prin care SE SCRIE, imi vad de micile aspecte individuale ale exercitiului de viata si constat cum zilnic se adauga paginile. Inca stiu ca nu e scris tot ceea ce ar fi util si...astept si eu sa apara mai mult. Vom vedea si maine.

"A fost odata, ca niciodata....ca de n'ar fi, nu s-ar povesti"- ciudata, criptica formula! Ea pare sa faca legatura intre concept si experienta. Doar pare? In ce masura o "realitate" apare in constiinta abia dupa ce este "povestita" de cineva? In ce mod dispar din manifestare experiente/obiecte pe care, pur si simplu, intai le uiti? De ce mintea traieste cu aceeasi intensitate un vis ca si o experienta "reala"? Pana la a muri, doar pentru ca i s-a sugerat fie ca este inchis intr-un dulap frigorific si intra in hipotermie sau ca i s-au taiat venele si niste apa picurand in galeti il fac sa CREADA ca i se scurge sangele. Ce este "obiectiv" cand un ins moare fix in trei zile, chiar sub terapie intensiva, doar pentru ca STIE ca a fost condamnat si expulzat din comunitatea lui? Cum de un tip poate sa se prabuseasca cu avionul, sa nu-i mai acorde nimeni vreo sansa de supravietuire, iar el sa se recupereze integral, prin constienta si intentie? Cum de amerindienii au vazut corabiile lui Columb abia dupa ce samanul le-a prezentat/introdus in constiinta? Cum e posibil ca anumiti buni prieteni sa dispara din "realitatea mea", doar pentru ca eu am schimbat cartela sim a telefoanelor, fara sa-i mai pot recupera? Cum de exista si astazi un trib care, sufland in niste tulnice, fac sa leviteze bolovani imensi, de sute de kg? De ce numai ei? De ce unul se vindeca de cancer cu cotoarele de mar, altul cu zeama de varza, altul vazand comedii la TV, cand majoritatea totusi nu se recupereaza nicicum? De ce poti sa nu pedalezi, daca CREZI ca esti intr-un plan care se deplaseaza pe sosea? Care este limita intre CREDINTA si OBIECTIV, in experienta?

Va spuneam ca aceasta carte se putea numi si CREDINTA TA, sau similar…Pentru ca exemplele date mai sus nu sunt decat dintre cele mai socante, insa rolul CREDINTEI mie imi pare infinit mai mare, DETERMINANT mai exact.

Eu am observat doua tipuri de credinte, la fel de capabile sa creeze REALITATEA experientiala. Poate chiar trei.

Cele mai frecvent intalnite sunt rezultat al conditionarilor initiale, le cam are fiecare si sunt acele particularitati generate de familiile in general "inchise", acele enclave de care pomeneam mai sus. Nu arareori vezi ca cineva face un herpes, fiindca a baut apa dupa un altul, convins fiind ca "oricare altul" precis este bolnav de ceva. Desigur va face herpes ori de cate ori isi va permite sa foloseasca ceva "spurcat" de cineva. Exemplele pot fi infinite la acest gen de credinte si TOATE ADUC CEVA in manifestare. Doar ca, facand parte din "normalitatea experientiala a individualitatilor" respective, aproape nimeni nu le vede ca fiind rezultat al credintelor ferme. Desigur tot aici se incadreaza si superstitiile. Cum altfel sa ajungi sa scoti numarul 13 din experienta, decat dupa ce s-a "confirmat experiential" ca poarta ghinion? Si aici pot fi infinite exemple. Pare un gen de credinte care nu fac rau nimanui, desi chiar creeaza experiente limitative.

O alta categorie de credinte deformate, dar generatoare de experiente prin fermitate, sunt cele capatate in urma unor afectiuni psihice. Asa numitele “atacuri de panica” sau “tulburarile bipolare” creeaza convingeri/credinte absolut fara logica dar care devin foarte operante. Desi reversibile, urmarile sub forma de nesiguranta in relationare si plasare in plan sunt CREDINTE capatate in urma experientei, absolut dificil de depasit. Devin o “normalitate” pentru cei care le-au experimentat.

Abia cea de a treia categorie este cu adevarat interesanta, in sensul folosirii CREDINTEI nestramutate/fanatice, in scopul de a aduce in manifestare ceva, in mod constient. Pentru aceasta categorie, primele doua se constituie doar ca argument si material de studiu. Este si motivul pentru care eu le-am pomenit.

Ar mai fi de amintit, in treacat, modul in care au fost manipulate credintele, de catre profesionistii conditionarilor. Care parca acum exceleaza! Sunt convins ca exista experiente individuale care se conduc prin CREDINTA, in mod absolut constient. Nu pot fi multe si nu fac publica cunoasterea lor. Neville a cautat sa o puna in valoare, dar nu cunosc rezultate notabile.

Acum cred ca ne este destul de limpede majoritatii faptul ca o “realitate” experientiala se sustine pe in-credere (adica credinta in tine/ea). De asemenea ne devine din ce in ce mai clar faptul ca Sistemul, asa cum il cunoastem/cum l-am creat, nu mai este sustinut energetic de inCREDEREA majoritatii celor mai treji/constienti. Ca atare este cert ca el este destinat pieirii din experienta. Partea interesanta este faptul ca jocul dintre sistem si experienta 3D a facut o proiectie proasta catre experienta, multi identificand acum experienta 3D cu sistemul. Ceea ce in parte este adevarat. Pentru ca Sistemul a creat anumite tipuri de relatii atat intre individualitati cat si cu mediul. Toate depreciative. Mai exista si credinta cum ca naturii i-ar trebui cine stie cat timp pentru a se regenera - falsa desigur.

Avand in vedere faptul ca intreaga noastra experienta in aceasta dimensiune vibrationala se bazeaza pe un procent de circa 70% apa, atat in constitutia vehiculelor noastre pentru aceasta dimensiune cat si in natura, putem intelege ce rol fundamental ar avea simpla pastrare a armoniei. Daca noi ca si creatori de experienta nu am mai crea dizarmonii majore, in primul rand prin natura sentimentelor si gandurilor pe care le generam si emitem secunda de secunda, pur si simplu intreaga armonie a mediului si-ar gasi rezolvari optime si nu de lunga durata. Oricum acesta va fi drumul catre o experienta de o vibratie superioara, un nou nivel al jocului. “Omul sfinteste locul”!!!

Si trebuie sa vedem foarte limpede ca vechiul nivel al jocului este deja parasit de toti cei treji, lor adaugandu-li-se permanent alte individualitati aflate spre trezire. Cu alte cuvinte ORICUM nici acest nivel al jocului nu va mai putea ramane in manifestare, din acelasi motiv: lipsa sustinere energetica. Ceea ce face deja diferenta este calitatea relatiilor, atat interumane cat si cea fata de pretinsele nevoi si deci cu mediul.

De remarcat este insa faptul ca acest next level nu este deja creat de cineva. Noi il cream prin fiecare sentiment si gest si aici intervine o reala responsabilitate de creatori constienti. Daca nu ne vom stradui sa-i “vedem”regulile, prin aceasta aducandu-le in manifestare, atunci exista riscul de a o face altii pentru noi. Conform cu interese experientiale care s-ar putea sa nu ne bucure. Si nici nu ar fi de condamnat. Pentru ca sunt si dintre cei care considera ca se poate juca un joc, chiar fara reguli de joc. Eu chiar nu cred, nimic nu sustine ideea. In primul rand Legea Corespondentei.

Eu vad ca pe o imensa manipulare incercarea de a se induce in constiinte faptul ca o fiinta constienta poate exista fara sa apartina unui nivel de joc. Pe lipsa ATENTIE si DISCERNAMANT, constat ca prinde teren. Singularitatea este un nivel de constienta, dar nu poti ramane in ea, cata vreme esti si in dimensiunea experientei. Daca incerci sa negi rolul jocului, negi si rolul existentei acestui vehicul si deja suntem in balarii. Invit la multa atentie! Si in special nu dati CREDINTA VOASTRA decat unde percepeti ca functioneaza! Nu uitati ca zona preocuparilor asa-zis spirituale nu este numai in atentia voastra ci, poate mai competent, in atentia celor CALIFICATI. Este un domeniu infestat de virusi informationali! Atentie mare la maestrii de renume actuali! Nu tot ce spun merita atentia voastra. Este cam tot ce imi pot permite sa spun!

Ganditi singuri: acest vehicul de constiinta v-a fost oportunitate experientiala. Nu este interesant in acest punct daca vi l-ati dat sau v-a fost dat. Dar exista! Este posibil sa va spuneti ca, acum ca v-ati trezit, misiunea lui s-a incheiat si nu va contrazic, este posibil sa fie in anumite cazuri SI ASA. Daca insa vedeti ca este vital, credeti ca intamplator este? Nu pentru ca mai are sa va serveasca? Nimic nu este DE PRISOS sau INTAMPLATOR, in Creatie! Deci, doar aveti grija de el, veti afla ulterior la ce va era util.

Nu sunt adeptul spectaculosului, nici macar in idei. Cred in ARMONIE ca lege peste Legi, si CRED cu fanatism daca va place termenul, ca STIM cu totii totul, doar sa avem linistea si atentia necesare. Care ne stau la dispozitie. Pentru ca STIU ca una suntem.

Chiar daca cartea asta pare ca vine cu idei “traznite”, va asigur ca nu-mi apartin. Desi de mult STIU ca totul in Creatie este doar matematica, perceputa in infinite moduri, chiar si pe mine ma uimeste putin. Cu toate astea mi se pare verosimil tot ce e cuprins in ea. Ideea de Simulator mi-a fost insinuata in constiinta de ceva vreme, dar nu sub forma din continutul cartii.

Vorbind despre credinte si rolul lor DETERMINANT in crearea de realitati experientiale, desigur nu putem sa nu observam rolul credintelor religioase, care au fost vreme indelungata singurele “scoli spirituale” pentru cei multi. Asa cum stim, multe din credintele implantate pe aceste cai s-au bazat pe frica fata de pedeapsa “divina”. Pe diverse amenintari, inclusiv cea a oprobiului public, care si astazi functioneaza. “ Ce va zice lumea” este inca prezent in constiinte si nu tine de validarea in ceilalti, ci mai mult de teama de a fi exclus, excomunicat, batut cu pietre eventual. Este un nivel de constiinta tip ginta. Si acum

inca foarte prezent in comunitatile rurale. Conservatorismul, imposibilitatea de a crea ceva nou in astfel de medii este o consecinta fireasca, care se constituie in frana puternica pe calea depasirii limitelor impuse. Si care limite sunt oferite si impuse ca “valori morale”.

Daca retinem faptul ca, asa conditionati, toti au creat realitati experientiale inconstient, va dati seama de ce inca cotizam atat de mult la o biblie personificata, din care majoritatea nu au inteles decat povesti. De ce nu mai terminam cu ingerii care ne tot protejeaza sau ar trebui, de ce inca exista lupta contra Raului si el personificat, de ce nu ne asumam ceea ce SUNTEM, de fapt. Toate aceste aspecte coexistand cu...fizica cuantica!

Ca atare, experientele la fiecare pupitru se individualizeaza in special pe un set de credinte proprii, evident limitative. Care Credinte au caracter de Lege, la pupitrul fiecaruia. Pentru ca, inconstient, acela chiar crede ca “ asa si este”, iar peste credinta lui ferma nimic nu poate trece. Daca acum el crede in boala, va avea desigur tote instrumentele sa si-o creeze si iti va si “demonstra” prin experienta ca “asa este”. CUM L-AI PUTEA CONTRAZICE, CAND EL SI MOARE, CA SA DEMONSTREZE CA...A AVUT DREPTATE!? Este si motivul pentru care eu sustin ca “diagnosticarea” este cel mai inconstient mod in care o constiinta inconstienta programeaza o alta constiinta inconstienta ca, pe baza de frici inoculate, sa aduca in experienta manifestari contrare Legii. Impunatoarele halate albe, etichetele de pe usi si tot cadrul instrumentar au “darul” de a opera deschideri emotionale a caror urmari sunt cumplite, ca experienta. La fel cu “frumoasele” imagini puse ostentativ pe pachetele de tigari. “De ce iei, Doamne, pe cei buni?” se refera exact la rolul nefast al sensibilitatilor inconstiente.

Dimpotriva, Ho’oponopono, ca viziune de viata si mod “terapeutic”, reprezinta o atitudine de respectare a Legilor Creatiei. Conform ei, eu STIU APRIORI ca tu esti “dupa chipul si asemanarea”, deci nu poti fi decat PERFECT. Desigur credintele tale deformate te-au adus in punctul de experienta numit “boala”, dar pe mine nu ma pacalesti, eu STIU CE/CINE ESTI! Aceasta convingere/CREDINTA FERMA, a mea, te va obliga ca sa intri in rezonanta cu mine, ceea ce face un transfer/un rappel/un backup in constiinta care esti. Rezultatul nu poate fi decat aducerea armoniei initiale in experienta ta! Fapt si experimentat.

De ce inca coexista atat de diferite credinte, noi optand de cele mai multe ori exact pentru variantele care ne produc experiente limitative si cu gust indoielnic? Si aici fac referire la pupitrele care chiar si-ar putea aduce corectii deja, relativ treji si cu acces la informatie desigur. Cunosc foarte multe pupitre la care se experimenteaza partialitati de viata, desigur cautand sa produc deschideri, cat s-a putut in fiecare caz. Ca observatie generala, putini au fost capabili sa-si modifice credintele cu adevarat, dupa un timp revenind la vechi clisee. Senzatia mereu este ca am in fata niste calculatoare atat de virusate incat nu se mai poate opera logico-matematic cu ele. Ar putea fi ajutate si peste vointa lor, daca ar practica meditatia intensa, inalt vibratorie. Dar si de asta majoritatea...fug!

Indraznesc sa rog, si pe aceasta cale, atat cadrele medicale cat si studentii, sa manifeste multa deschidere individuala la ceea ce nu-i transforma in instrumente de plantat experiente impotriva Legilor Creatiei. Prin pretinsa lor " stiinta", care asa a-pare in ochii pacientilor, sunt convins ca medicii insumeaza cu mult mai multe experiente victimizante decat toate razboaiele la un loc. Iar practica cea mai grava, sub aspectul efectelor experientiale, este exact cea care pare cea mai inofensiva: diagnoza! O puteti numi si "programare inconstienta pe baza de frici".

Ca un exemplu care imi staruie in memorie: am o nepoata, care pe la 10 ani a venit tremurand de teama la mine, aratandu-mi o trimitere la spitalul de boli de plamani, suspecta TBC. Medicul scolar i-o daduse. Deja frica indusa in constiinta care ea era avea proportii maxime. Am glumit cu ea, apoi am asezat-o sub piramida sub care eu meditam la acea vreme si am rugat-o sa se linisteasca si sa mediteze. Dupa cateva minute am oprit meditatia, am rupt trimiterea la spital si acea copila nu a mai prezentat niciodata vre-un simptom de afectiune pulmonara. Acum are cam 25 de ani si este sanatoasa. Daca nu ar fi ajuns intai la mine, acum ar fi ingrosat randul ftizicilor. Cam asa arata diagnoza! Exemple sunt nenumarate. Cu diagnostice cumplite si cu manifestari datand de ani de zile. Din experienta va spun: boala NU EXISTA, desi multe pupitre o experimenteaza din plin. Nici eu nu am facut exceptie candva. Am avut multe diagnostice, multe chiar "grave", toate disparand cum au aparut, de la sine. S-ar zice ca nu e de gluma cu ulcer duodenal sangerand zilnic, nici cu hernia de disc, nici cu hemoroizii, nici sinuzita frontala si bilaterala nu e o bucurie, cu dependenta de Rinofug consecutiva, ca sa dau doar cateva exemple. Nici una nu a "beneficiat" de medicatie sau tratamente medicale si nu mai au nici o urma, chiar daca m-au chinuit ani. Daca boala ar fi o "realitate obiectiva", experienta mea nu se justifica nicicum.

Din "pacate" acum toti suntem experti in boli iar diagnostice pun si prietenii, la fel de inconstienti. Mult prea des auzi "du-te la medic urgent, precis ai...". Preferabil ar fi, neeleganta exprimare "n-ai nici pe dracu, vezi-ti de treaba ta!", care pare nepasare si nu este usor acceptata, desi este in Lege! Asa functionam noi, i-Legal!

Este motivul pentru care repet, ori de cate ori am ocazia: parasiti inconstienta, documentati-va si schimbati experienta! Acum este destul de facil, avem instrumente de gandire de alt nivel si putem sa procesam corect. In urma cu doar doua sute de ani ar fi trebuit sa vorbesc in parabole, sperand sa se si inteleaga ceva. Haios este ca acum studiem si incercam sa pricepem ce au cautat sa ne explice Maestrii, care nu aveau mijloace de comunicare, si pe care ii interpretam, deformand sau luand simplitatea cuvintelor drept tot ce era de spus. Fiecare timp a avut mijloacele sale si Maestrii sai. Odata cu trecerea lor, infoenergia a ramas si este regasibila, valoroasa, dar nu neaparat sa ne cramponam de cuvinte.

Puteti spune ca aveti dreptul la orice fel de pupitru si da, asa este, doar ca Simulatorul este lumea noastra, a tuturor, si el nu va putea trece la un nou nivel jocul, pana

ce voi toti nu veti fi inteles. Iar pe mine, nivelul asta m-a cam...plictisit (sa folosesc un cuvant aiurea!). Deh, am si eu dreptul la ...orice!

Desigur, cei ce se gasesc proptiti in biata experienta si nu vor reusi sa o depaseasca, la un timp vor parasi jocul ca piesele de sah de pe tabla. Vor reveni probabil in acelasi simulator, dar in care nivelul jocului deja se va fi schimbat. Poate aflati in pampersi, cu alte orizonturi in loc de conditionari, se vor adapta mai facil...Jocul nu are logica sa fie " mai usor" ca grad de dificultate, ma gandesc, dar complexitatea lui va deriva din date de alt nivel. Oricum ar fi, nimic nu poate fi dramatic intr-un univers mental, unde doar avem impresia ca traim ceva/orice/totul.

Privesc la toti cei ce mi-au trecut in ani de zile prin fata. Desigur fiecare cu pupitrele lui. Unii au zabovit mai mult pe langa mine, altii poate doar au meditat de cateva ori...Fiecare a inteles si a luat cu el atat cat a putut duce. Unii au luat chiar foarte mult, in doar cateva zile. Acestia ma bucura cel mai mult, si nu sunt chiar putini. Sunt si din cei care, dupa ani, s-au intors la lectiile pupitrelor partiale. Oricum, fiecare este o individualitate si nu poate fi tratata decat asa. Este si motivul pentru care nu cred in cursuri, conferinte si alte abordari de masa. De aceea nici nu practic asa ceva.

Relatiile sunt doar directe. Nu are rost sa spui generalitati, alea eventual le scrii intr-o carte. Unei constiinte nu i te poti adresa decat direct. Are propriile lui unghiuri din care priveste "viata", iar tu esti dator lui sa mergi sa-l ajuti sa se descurce cu butoanele si manetele de la propriul lui pupitru. Degeaba ii povestesti de Simulator, el nu-l vede inca. Este crispat ca un conducator auto incepator, dar nu stie ca nu asa "se conduce". Candva se va familiariza si...va trece la alt pupitru, tot crispat iar! Asa pare jocul, in partialitati... adevarate!

Relatia directa presupune ceea ce Maestrii au definit mereu: incredere si iubire reciproce. Doar asa functioneaza empatia, pe care se bazeaza schimbul de date nonverbal. Fara acest tip de relatie, modificarile in constiinta trebuiesc intermediate de intelect si este foarte sintetic si dificil. Nu arareori imbratisarea este cel mai condensat mod de comunicare empatica, vindecatoare.

In "peisajul general" lipsit de iubire, o relatie bazata pe iubire neconditionata si incredere nelimitata socheaza. Eu zic ca asa si trebuie, doar socurile produc treziri. Cine insa si le asuma? Cel care este deja constiinta pe deplin constienta este in normalitatea lui si a Legii, dar cei ce privesc de pe la pupitrele lor nu inteleg si se tem. Ei altfel au fost invatati: sa nu ai incredere in nimeni, iar de iubit, iti iubesti familia doar. Asa " se cade!". Oare se va intelege vreodata iubirea christica? E retorica desigur intrebarea! Doar suntem iubire, dar...am uitat intre atatea frici! Asa cum uitam si meditatiile, chiar daca ne-am dovedit noua insine cata putere de transformare aduc. Doar ca uitarea nu este doar ce pare, ci instrument de dematerializare. Pur si simplu ea va fi scoasa din universul nostru, prin simpla uitare. Belelele nu le uitam ca sa scapam de ele, dimpotriva le hranim cu energia atentiei noastre pe

la diverse cursuri aiuristice, dar meditatia o uitam! Discernamantul, din pacate, este consecutiv intelepciunii, nu ne e la indemana cat suntem inconstienti.

Ziceam undeva mai sus ca nici hipnoza nu se intelege deloc. Majoritatea o confunda cu sugestia. Hipnoza este de fapt o comunicare empatica pura. Hipnotizatorul este cel care, el mai intai, traieste STAREA respectiva. Apoi o exporta gata fabricata tie. Se serveste de niste trucuri ca sa te deschida si sa-i dai atentia ta. Apoi iti trimite tot pachetelul trairilor lui.

Sugestia pe starea de hipnoza este o informatie adaugata pe intentie. Starea fabricata trebuie sa contina posibilitatea atasarii de informatie suplimentara. Pentru ca hipnotizatorul iti fabrica in el starea, dar e perfect constient tot timpul. Cum ti-a transferat-o, el iese din ea dar tu o pastrezi. Si abia atunci ataseaza informatia/sugestia. Meditatiile foarte puternice par a avea calitati de hipnoza, tocmai datorita comunicarii empatice. Cu toate astea este doar comunicare/comuniune. Daca ar fi sa atasez o informatie, desigur as face doar Ho'oponopono! Este si motivul pentru care, daca vreau sa stiu ce ai obtinut tu in meditatia cu mine, voi masura doar procent din vibratia la care eu am emis. Deci doar vibratie, eventual si energie circulata. Nu informatie! Pentru ca informatia ESTE, atat in mine cat si in tine. Vibratia inalta doar o reveleaza. Cei doi Maestrii doar taceau, tii minte? Ce ar fi de zis?

Cand meditez pentru prima data cu cineva, intai ma informez despre pupitrul la care el isi face temele, baleind cu frecvente intregul spectru emotional/mental. Poate dura luni de zile ca sa afli in alt mod cine este acel om. Asa, raspunzand stimulilor emisi, isi declara propria configuratie. Tin minte ca un prieten a avut atentia necesara sa ma intrebe ce faceam...a fost dragut. Sper ca a inteles ca frecventele sesizate erau si la el, asta era chiar intentia mea, sa vad unde rezoneaza! Este ca si in limbaj, fiecare vorbeste despre...el insusi.

Amprenta folosita in radiestezie este tocmai acest compus absolut individual, rezultat din emisia mental/emotionala inconfundabila. Care se regaseste in orice urma biologica sau poza. Si dupa care unii clarvazatori detecteaza un om pierdut/ratacit/mort. Este atat de unica incat se poate asimila unui cod de bare. Evident clarvazatorul este un detector foarte sensibil.

Ca unul care nu a facut cursuri, va/ma veti intreba de unde stiu toate astea? Pai evident...din mine. Care mine neexistand, e limpede ca din oceanul de informatii aflat in Simulator/mintea lui Dumnezeu. Care iar...EU SUNT.

Intentia cartii este sa aduca un plus de intelegere si eliberare in acest joc, indiferent pe ce nivel de constienta se afla cititorul. Chiar si pentru cei mai treji inca exista intrebari, la care raspunsul va fi doar... o cifra. Este pomenita prin Vechiul Testament si nu numai, cu diferite intelesuri. Am fost trimis la ea in numeroase randuri, cand anumite aspecte pareau greu de inteles. Totusi, o tabla de sah se defineste prin 64 de careuri, o poza sau un ecran prin numarul de pixeli...Punctele de constiinta/Dumnezeu ce or fi fiind? Este suficient despre asta.

Aspectul holografic, cu proprietatea ca in fiecare punct se regaseste intreaga informatie, eu o vad ca o referire tot la EU SUNT+1,618. Manifestarea, ca forma, desigur contine si ea, in infinita ei diversitate, aceasta informatie generand Creatia. O demonstreaza cochilia melcului, conul de brad si multe altele. Constiintele care suntem insa, create dupa chipul si asemanarea, sunt convins ca continem si toate datele Creatiei. Asta face ca meditatia sa poata sa ne ajute sa revelam dinlauntrul nostru, de multe ori cunoastere care sa ne surprinda si pe noi. Starea de pace si vibratia inalta faciliteaza aceste experiente. Cand esti UNA cu TOTUL, deja intrebare nu mai exista ci doar...STII.

Trebuie sa recunosc pe de o parte ca stiu ca voi fi atacat pentru ce scriu aici, fiind acuzat de mentalism, dar mai stiu si ca NU SUNT DE ACORD cu nici o teorie care neaga rolul inteligentei in Creatie. Si nu am zis doar in manifestare.

Toata tevatura de pe net de acum, parca incercand sa acrediteze cea mai idioata ipoteza, pe mine ma face sa ma intreb daca nu suntem deja in mijlocul unei sminteli de masa. Cum ar putea armonia si bunul simt sa accepte ca cea mai inalta forma de manifestare a celei mai complexe forme de existenta, omul pe deplin constient, ar trebui sa fie o smochina uscandu-se la soare! CONSTIENTA FAPTULUI CA TOTUL ESTE VIS nu justifica asa o atitudine. Dimpotriva, toti cei ajunsi vreodata la acest nivel au manifestat o intelepciune de o claritate pe masura. Procesari de date superinteligente, menite sa duca jocul mai departe, cat mai armonios. Sunt de acord sa traim stari transcedente sau beatifice, sa nu mai traim cosmare, dar nu sa aberam tot timpul. Fiecare nivel al jocului are regulile lui. Care TREBUIESC respectate, pe orizontala acelei vibratii. Sunt de acord ca nu exista in ADEVAR materie, dar o traim cu toata convingerea. Nici o fizicalitate a corpului, in ADEVAR nu poate exista, dar la nivelul experientei el este facilitatorul ei. Fara sa-i respect regulile de joc, pe orizontala existentei lui, chiar aparente, il voi face impropriu experientei. Imi pot baga degetul in ochi fara sa risc sa mi-l scot? Limitele lui de functionare pot fi largi, cu atat mai largi cu cat ii percepi existenta de la un nivel de constienta/vibratie cat mai inalte. Dar a face total abstractie de existenta lui si a legitatilor carora le apartine ar semana a dementa.

A descrie in mii de cuvinte ca tu esti nimicul, presupune ca am personalizat “nimicul”, putem de acum sa-i dam si CNP. Desi, sa fim seriosi, il are deja! Dupa mine, a te juca cu cuvintele nu inseamna ca le-am desfiintat, ci doar ca le folosim anapoda. Tacerea tot semnifica ceva, vorbele anapoda chiar nimic. Este deja prea mult “zgomot” informational, ca sa mai aglomeram lumea vorbelor cu nonsensuri. A lua emotia din spatele lor este benefic, a nu le mai incarca cu semnificatii pe care doar tu le atribui sunt demersuri sanatoase. A le folosi, demonstrand doar ca nici tu nici ele nu existati, mi se pare aberant.

Desigur trebuiesc deconspirate reguli si legisoare ale egoului (acea inteligenta care si-a depasit atributiile), aparute in nivelul experientei. Evident nu putem trece la alt nivel, luand gunoiul cu noi. Asta este si rolul pupitrelor individuale. Sa intelegem si sa maestrim butoanele ganduri si manetele emotii/sentimente. Si asta, acum, in viteza destul de mare.

In ceea ce ma priveste, voi fi consecvent mie insami, cautand modalitatile specifice fiecarui punct de constiinta de a-si depasi limitele experientiale. Atunci cand mi se solicita. Constient de unicitatea fiecaruia, desigur il voi ajuta pe Calea Lui, nu pe o presupusa cale a mea. Pentru ca si a mea a fost foarte particulara. A respecta Creatia implica sa nu creezi deviatii pe Calea nimanui. Sunt instrumente comune, cum este meditatia, neintelegeri comune, cum e sexualitatea, care sunt pe calea tuturor. Dar locul fiecaruia in Creatie este unic.

In exercitiile de la pupitre, va fi util sa intelegeti corect relatia barbat/femeie, care nu este doar o convenienta. Asa cum un motor electric, pentru a fi functional, are nevoie atat de stator cat si de rotor, abia astfel devenind functional, asa este utila de inteles si relatia parteneriala. Ambele componente au FUNCTIA LOR BINE DEFINITA, iar OM-ul este aceasta alcatuire completa. Practica pare ca ar fi demonstrat ca nu ar fi asa, doar ca asta este limita de intelegere care noua ne pare convenabila. Sunt si multe exemple si multe texte "destepte", care ne indica faptul ca ne suntem suficienti, asa de unii singuri! Fals!

In primul rand eu nu Stiu ca in Creatie sa fie nici greseli nici intamplari si nici lucruri create fara sens. Daca am fost creati ca si complemente si nu EGALI, precis asta are o justificare. Apoi energia vitala a corpului asa-zis fizic, fara dinamizare sexuala, tinde sa ramana blocata in osul sacral, nevitalizand centrii superiori. Desigur este posibila si o ridicare a ei prin tehnici mentale, dar cantitatea de energie va fi mult mai putina, nesatisfacatoare pentru a mentine un corp vital si sanatos. Si cati sunt cei care au constienta necesara sa o si faca? Apoi in Creatie functia magnetica a femininului, cu capacitati specifice, nu poate fi inlocuita cu partea magnetica aflata in interiorul barbatului, si reciproca. Aceasta fortare, pentru a ne demonstra noua ca putem, ar putea fi inlocuita cu acceptarea Iubirii asa cum este ea, fara conditii. Fara pretentii in special!

Separarea creata de minte/corp, face ca evolutia sa fie egotica, din incapacitatea de a vedea posibil ca sa existe in afara ei ceva care sa o poata completa. Pretentia ca ai temele facute, simultan cu faptul ca nu poti accepta un partener care sa te intregeasca din punct de vedere energetic si creativ, demonstreaza ca inca mai ai de lucru. Cata vreme ai inteles ca nu este nimic de reprosat/reparat in afara ta si vezi doar un punct de constiinta/Dumnezeu in celalalt, parteneriatul poate fi gasit fara efort, prin acceptarea rezonantei si atat. El poate avea temele lui si-l poti ajuta sa si le faca, fie si numai prin oglindire. Daca esti constient si ESTI IUBIRE, ce te poate impiedica sa te daruiesti? Este una din temele des intalnite si culmea, chiar la cei mai constienti! Nu si-ar asuma un parteneriat, sub mii de pretexte!

Va dati desigur seama ca trecerea la alt nivel al jocului nu se poate face cu negocieri. Este o ASUMARE a unui nivel de maturitate. In care toate "cauzalitatile" pe care le cream si care apoi se vor manifesta reflecta doar Legea. Cu negocierile se va termina! Ori cu ele , ori cu...noi in experienta!

Se spune pe ici pe colo ca este prima data cand trecerea unei intregi “civilizatii” catre un alt nivel al jocului va putea fi experimentat cu noi aflati in experienta. Tind sa cred ca asa si este, dar presupune un grad de dificultate in plus. Sa revii in pampersi mi se pare mult mai facil, si sa te trezesti in alte reguli de joc, mai armonioase desigur. Sa le definesti si creezi in dinamica jocului este insa provocator. Vom fi fiind acum aici din ambele categorii si este in regula oricare ar fi optiunea individuala. In ceea ce ma priveste, stiu sigur ca nu revin in pampersi! Nimic din ceea ce EU SUNT nu-mi sugereaza asa o ipoteza. Dimpotriva, imi stiu menirea!

Cu adevarat interesante si de pus in valoare ACUM imi par rezonantele intre cei constienti. Aducerea in manifestare a urmatorului nivel de joc CRED ca se bazeaza tocmai pe ele. Este si motivul pentru care, aici, insist sa atentionez despre acest aspect. Aceste rezonante nu sunt un rezultat al “vrerii” cuiva, ele doar SUNT si deci nimeni nu se face “vinovat” de ele. Atitudinea poate fi inteleapta, de acceptare, sau prosteasca, de preventie/teama/suspiciune. In prima varianta cu totii vom avea de castigat experiential, in a doua vom pierde. Pentru ca de aceasta data va trebui sa devenim mult mai convinsi ca ceea ce unul experimenteaza ne afecteaza pe toti. Nici nu ar putea fi altfel. Iar varianta a doua apartine vechiului nivel de joc, de care nu mai este nevoie.

Creativitatea pusa in joc de cei constienti, cu atat mai mult cu cat ar fi rezultat al unei echipe, merita sustinuta. Probabil ca in aceasta tranzitie va fi doar creativitate limitata de contexte si conjuncturi existente, dar tot vor trebui sprijinite. Fiecare individualitate care isi doreste sa nu mai sprijine distrugerea sistem-ica trebuie ajutata sa o faca, fiind un interes comun noua tuturor. Indiferent ca va crea produse naturiste sau doar mai sanatoase/armonioase, ca ne va facilita anumite servicii sau degreva de servituti, este foarte armonios sa apelam la ajutorul lor, prin asta ajutandu-i direct si ajutandu-ne indirect. Toti avem optiunea acum de a alege sa apelam iar la Sistem si serviciile/produsele lui, sau la alternative care il ocolesc. Poate e mai facil sa iei totul de la Market, dar poate preferi o salata mai naturala, luata de la cineva care a crescut-o cu iubire. Si computerul ti-l poate depana un angajat al unei firme, dar si un pusti pasionat, aflat intre vecini. Poate vei zice ca...garantia!? Fii serios, nu exista garantii, viate este vie iar tu...risca-te doar sa o traiesti! Desigur cu discernamant in toate aspectele, dar nu cu carcoteala!

Perceptia mea este ca, daca acum cel cu adevarat constient nu se mai identifica cu un pupitru al experientei ci cu Simulatorul, la urmatorul nivel ne vom aseza iar la niste pupitre individuale, care probabil vor contine alte comenzi. Provocarea nu va mai fi cea de a face fata gandurilor si emotiilor/sentimentelor aleatoare, creand iluzia de pe monitor si a-i deveni efect, ci a invata sa manipulam Legile Creatiei, pentru a crea contexte si conjuncturi exclusiv armonioase ca proiectii pe monitor.

Desigur rolul emotiei va fi de acum CONSTIENT CREATOARE, atasand-o constient INTENTIEI CREATOARE, pentru a o energiza si a o aduce cat mai repede in manifestare. Sentimentul va fi si el prezent sub forma BUCURIEI JOCULUI CONSTIENT. Inteligenta mintii

constiente, reunite cu nivelul inteligentei care produce manifestarea, vor urmari ARMONIA si vor conlucra le elaborarea intentiilor constient creatoare. Pentru toate astea, pentru a invata sa le maiestrim fiecare, probabil vom avea nevoie iar de experiente la pupitre de viata, dar lipsind cu desavarsire distrugerea si fricile, atat gustul pe limba cat si imaginea de pe monitor vor fi mult ameliorate. Jocul insa va continua, in mod cert.

Din ce in ce mai multi, intr-un fel sau altul acum parasesc Sistemul, dar nu au avut timpul si linistea necesara sa poata descoperi in ei care le sunt bucuriile si abilitatile creatoare proprii. Hipnoza si mecanicismul indus fac acum ca toti acestia sa-si gaseasca cu greu Calea proprie. Pe de o parte sunt obisnuiti ca, asa cum facturile vin la date fixe, si intrarile sa fie garantate. Garantie pe care acum nu le-o poate oferi nimeni. In acest fel ei vor contribui, concurand pe nimic, la scaderea in continuare a pretentiilor angajatilor, ori se vor risca, evident cu succes, sa paraseasca visele “sigurantei vietii”. Cu cat vor fi mai creativi si mai nelimitati, cu atat vor ajunge la concluzia ca se poate si altfel.

Sunt multe preocuparile care au fost parasite deoarece interese globale au dictat asta. Perceptia mea este ca va trebui sa privim cu mai multa atentie. Si sa reluam un firesc. Am fost invatati sa gandim ca totul trece prin industrii iar daca ele dispar, solutia ramane dependenta de ceea ce altii ne pun la dispozitie. Ori nu asa este firesc si armonios. Tendinta este de a reveni la un gen de economie locala. In care fiecare sa produca ceva util vecinului.

Daca eu fumez intr-un sat din Moldova, de ce trebuie sa caut tutun cultivat tocmai in Ungaria? Ce ne lipseste, altceva decat atentia? Or fi disparut “strategic” contractorii pentru ca au fost distruse fabricile, dar fumatorul a ramas. Ce pare logic ca cel care a fumat o viata intreaga “Plugar” sau “Marasesti” sa fie trecut acum pe Marlboro si Kent? Sunt multe domenii unde chiar numai industria poate produce, dar sunt si din cele in care suntem tarati pe neatentie. In orice localitate macar unul ar putea cultiva tutunul necesar. A fost doar un exemplu!

Poate fi extins in multe directii. La sate acum se comercializeaza morcovi turcesti, lapte la cutie, etc. Daca vi se pare logic ca eu sa mananc in Moldova, intr-un biet satuc, morcovi cultivati la 500 km, si transportati pana aici, impuscati-ma! Si banane gasesc mai repede si mai ieftine decat merele noastre traditionale. Rizibil! Absurd!

Evident nu sunt traditionalist sau nationalist si nu caut sa regasesc decat ARMONIA. Care aceea mie imi pare eludata. Ne vaitam ca suntem in crize energetice ca sa plimbam morcovii 500 km? CE anume nu vedem? Desigur, in planul si la pupitrele experientei. Ideea este ca experienta TREBUIE sa ne duca la intelepciune, dar putem sa si ramanem acolo. Sa credem ca creativitatea altora este mai buna iar noi sa le-o deservim doar. Prin asta ne vom condamna la a fi vesnic efect. Desigur se poate proba si asta!

Ca stiinta a vietii, preocuparea asa-zis spirituala cuprinde toate aspectele, din toate planurile. NU pot sa nu vad miracolul samantei incoltite. Ma fascineaza. Dar nu cred in robia pamantului. Daca exista armonie si nu vrei mai mult decat e armonios, pamantul nu-ti cere

nimic. Eu asa “vad”. Cand vrei sa-l exploatezi, desigur pe tine te vei exploata, prin el. Daca il iubesti, pe tine te vei iubi, prin el.

Totul depinde doar de cum “vezi” si cum te pozitionezi. Daca inca “vrei” ceva/orice, va exista un pret pe care il vei plati. Si cum oricum nu ai nimic, vei da din tine! Ce?, evident ceea ce ESTI: energie si/sau vibratie. In plus, te vei pozitiona iar ca “fiu”, adica cel ce cauta experientele, inconstient. Verbul “ a vrea” nu este sinonim cu “a intentiona”, acesta din urma avand particularitati bine stabilite. El corespunde vibratiei “tatalui”, adica a constientei, nu depinde de rezultat, este doar o intentie creatoare. In nici un caz nu trebuiesc confundate si e util discernamantul pentru a observa in ce vibratie te gasesti cu adevarat.

Eu INTENTIONEZ sa scriu si sa tiparesc aceasta carte si mai INTENTIONEZ ca mijloacele rezultate sa contribuie la crearea unei comunitati de treji, dar asta este TOT. Eu nu depind de toate cele de mai sus. Nu am decat o emotie constient creatoare si un sentiment de pace. Cartea va fi citita si acceptata/inteleasa sau nu. Nici asta nu este determinant pentru mine, eu doar intentionez sa fie pe intelesul si spre folosul cator mai multe puncte de constiinta, aflate in experienta. Imi asum dar imi sunt egal indiferente si aplauzele si huiduielile. STIU sigur ca nu am incalcat nici o Lege, ba dimpotriva. Partea care imi revine este responsabilitatea mea asumata si de care ma achit. Restul ramane in sarcina cititorilor. A fost doar un exemplu procesare date!

Interesul ACUM al nostru al tuturor este trecerea catre urmatorul nivel al jocului. Pentru asta este NECESAR ca restul temelor pe la pupitrele individuale sa fie facute, pe cat posibil in ritm mai viu. Ritmul oricum este accelerat si va afecta chiar si pupitrele la care inca se experimenteaza lipsa de constienta, somnul, hipnoza totala. Practic jocul colectiv se desfasoara pe ultimele portiuni si creeaza aceasta “tragere”/trend. Degeaba ar vrea “regele” sau “tura” de pe tabla de sah sa mai ramana in joc, daca a intervenit “matul”...

Accelerarea de care vorbesc este facilitata de o buna intelegere. Iar asta poate fi mai lesne facuta daca stai putin pe margine si...chibitezi, detasat. Iesi din “povestea ta”, salta-ti putin fundul de la pupitrul tau plin de dramatisme si da o raita prin imaginea de ansamblu a Simulatorului de joc. Altfel nu vezi nimic, cum nu vede jucatorul din teren, in raport cu cel din tribuna. Asta se numeste DETASARE. Cea mai importanta parte a detasarii este cea emotionala. In teren iti pare foarte importanta lovitura ta. Din tribuna este doar una din multele posibile, poate ceva mai inspirata sau nu. Beneficiezi de alta pozitionare, de martor al ceea ce se petrece, ai o alta perspectiva. Dupa ce ai inteles avantajul de a vedea detasat jocul, mergi si joaca, dar o particica din inteligenta care esti las-o in tribuna! Este ceea ce numim “instanta martor”. Ea nu este decat observatorul detasat, atat ca perspectiva cat si ca emotie. Te poate ajuta determinant sa “te vezi” exact in clipa cand esti tentat sa joci...prost, neinspirat. In clipa vie, poti schimba! Degeaba ar interveni ulterior, ea in ACUM te poate ajuta.

Daca ai reusit sa-ti creezi aceasta farama de inteligenta care te observa, Martorul, apoi incarcatura emotionala se estompeaza incetul cu incetul. Devii mai familiarizat cu manetele emotii/sentimente de la pupitrul tau de viata. Iti faci temele mai usor. Desigur, prin asta complexul inteligentei minte/corp isi mai diminueaza creativitatea reactiva.

Desigur si butoanele/ganduri beneficiaza de o perspectiva mai...strategica, facand desigur combinatiile ei, tot reactive, dar macar mai putin limitate. Asta pana vei intelege mai mult despre inteligenta pur reactiva minte/corp. Careia tot va fi necesar candva sa-i iei dreptul de a mai crea proiectiile obisnuite bazate pe frica de ce se va intampla, motivand ca si CAUZA ce tocmai a proiectat pe monitor cu cateva momente mai inainte. Adica sa scapi de sensul pur distructiv al acestui ciclu...fatidic! El se va regasi, cata vreme nu ai iesit din el, in absolut toate aspectele exercitiului de viata, de la chipul si corpul tau, sanatatea si vitalitatea lui si pana la orice alt aspect al vietii. Nu uita ce spuneam mai la inceput despre “admiratul” in oglinda si ce pagube garantate produce. Acelasi este ciclul oriunde ai pretentia ca doar privesti. In baza nevinovatei constatari vei crea si mai mult din ce observi. Iar criticismul ne este caracteristic. Este si motivul pentru care orice intelept te sfatuieste sa fi pe deplin multumit de ceea ce vezi/ai/esti, exact ACUM. Este ca o treapta care trebuie sa te satisfaca cat sa poti pune piciorul pe o urmatoarea. Daca te indoiesti de ea, nu te va putea sustine!

Temele parteneriale pot fi bune catalizatoare pentru evolutie dar si cele mai mari frane tot acolo se regasesc. Exista acel aspect “soft”/moale/catifelat, care poate la origine era tandrete si care acum in multe parteneriate este trecut in acceptare a orice, in diminuarea vitalitatii si blazare psihologica. Asta in cele mai comode cazuri. Daca unul din cei doi este mai treaz, celalalt va face orice pentru a-l determina sa adoarma la loc. Inclusiv il va denumi “ciudat”. Oricum chiar nivelul de vibratie al “caminului” va avea aceeasi menire, de readormire. Doar eforturi constiente deosebite pot sustine un semitreaz aflat in aceste conjuncturi. Sau niste prieteni mai treziti ca el.

De obicei insa ofera oportunitati de oglindire foarte eficiente, prin inconfortul produs. Asta in special cand energetica individuala este inca buna. In asemenea cazuri, fiecare poate castiga un plus de intelepciune, mutandu-se la alte pupitre, de cele mai multe ori, individual. Arareori intelepciunea castigata poate fi capital comun pentru evolutie comuna la alte pupitre ale experientei. Deoarece fiecare este totusi o individualitate. Cand asta se petrece, mai ales repetat, se poate ajunge si la starea de IUBIRE. Cand afli ca abia acum traiesti ce ti-ai fi dorit, pana atunci.

Pupitrele experientei sunt toate foarte interesante, daca le poti privi detasat, din afara. Altfel spus, se poate invata si din experienta altora, chiar daca nu dispui de toate datele necesare. Principalul, pentru a castiga ceva, este sa nu privesti critic ci doar detasat complet. O “viata”, asa cum o stim noi, ca runda dintre doua “mat”-uri, nu ne ajunge evident sa putem parcurge toata infinitatea de teme, ci doar cele ramase noua nerezolvate, restul ni le vom aminti, privind.

Cu cat te apropii mai mult de ultimele lectii, desigur cele care par cele mai dificile tie - mereu le lasam la urma!! - cu atat mai mult transpare imaginea intregului Simulator si senzatia UNIMII. La inceput sub forma de licariri, mai apoi ca inselatoare inca, identificare. Aici poate aparea asa numitul ego spiritual. E o infatuare trecatoare, nu are substanta caci in spate este deja adunata prea multa constienta. Arata insa foarte hilar, mai ales cand poarta urme de concurenta/separare/criticism. Unii spun ca este periculos, mie nu mi se pare. E doar forma fara continut.

Ma voi ocupa iar de largirea modului in care putem “vedea” Creatia. Este doar - sa zicem - o ipoteza de lucru, o provocare facuta procesorului individual. Mie insa mi-a fost “data” intr-o meditatie. Si subliniata de alte cateva ori. Ea ar “raspunde” unor intrebari curajoase, puse de minti deschise, demne de acest ACUM. Ca de exemplu cum anume cream o “realitate comuna”, cum o sustinem cu totii? Cum anume ar avea loc trecerea la alt nivel de joc si de ce TREBUIE sustinut/creat de o “masa critica”?

Ati “vazut” vreodata un ochi de musca? Iata-l:

Sa vedem cum “vede” musca. Ea nu are pupile si mobilitate a ochiului, dar prin fiecare terminal/lupita/sau ce o fi fiind, recepteaza o imagine foarte limitata. Dar dupa cum bine puteti intelege, campul ei este TOTAL, ea “vede” simultan in toate directiile. Procesorul din micul ei capsor are capacitatea sa combine toate aceste semnale si sa-i dea o imagine coerenta a intregului ambient.

Desigur folosesc aceasta poza ca sa va sugerez cum ar putea arata o suprafata nu convexa ci concava, cu astfel de puncte pe ea. Daca ar fi destinata sa proceseze tot o imagine, in mod sigur ar obtine una de o acuratete inimaginabila, cand o infinitate de receptori fotosensibili s-ar focusa pe un singur si acelasi subiect/obiect de studiu. Evident acea imagine nu ar putea fi rezultata decat ca suma a totalitatii semnalelor, culese si apoi

procesate de un procesor central. Imaginea culeasa de un singur receptor, transmisa spre procesare, e de asteptat sa fie sub orice nivel de calitate.

OK, vorbim pana acum de capacitate procesare date, culese din dispozitive bio-opto-electronice, la nivel procesare musca. Daca insa ne-am imagina ca acel spatiu concav ar fi reprezentat de Mintea Universala si daca acele puncte care erau doar receptori date imagine ar fi de fapt puncte de constiinta/experienta? Daca in locul subiectului ar fi de fapt "ecranul Simulatorului" pe care eu l-am pomenit mai sus? Un fel de "arena centrala" in care se afla monitorul central, accesibil fiecarui punct de experienta/pupitru dintr-un singur unghi, limitat, de vedere? In care se regaseste proiectia fiecarui punct de constiinta. In ce masura am putea individualiza in acest sistem punctele de constiinta/experienta? Cat de "separat" ar putea ele fi "vazute"? Si, mai mult, punctele fiind fixe (acele pupitre ale experientei) constiinta este mobila si experimenteaza, pe rand, la cele de care are nevoie experientiala. Pupitrul ar putea el contura o pretinsa personalitate cata vreme ai nevoie de acea experienta? Mie imi pare logic. Pe masura ce te muti ca si constiinta, personalitatea pare ca se modifica, luand datele particulare ale pupitrului experientei de care ai nevoie.

Doar ca Constiinta mie imi pare un flux de infoenergie care culege datele experientelor tuturor punctelor de constiinta, proiectandu-le pe monitor. Ca atare nu este "constiinta mea" ci participatia mea, ca punct de experienta la Constiinta Universala/Mintea lui Dumnezeu. Si deci iarasi intelegem ca experienta este primordiala, functie care creeaza punctul de experienta, aparentul "eu".

Acum ca am conturat aceasta ipoteza, va invit nici sa nu o anulati si nici sa-i dati credit. Evident nu eu am inventat-o! Doar meditati asupra ei. Cu timpul veti vedea daca chiar pare aberanta. Desigur si eu am trecut prin toate nivelele legendelor si povestilor despre Creatie. Am fost fascinat rand pe rand de ideea de Divin, mai intai exterior, apoi interior. Ca sentiment il regasesc in mine, dar ca experienta constat ca doar il pot proiecta asupra a orice. Daca ar fi totusi sa-l "gasesc" in afara, probabil in aceasta perfectiune a Creatiei il pot regasi. Si in oglindiri, cu oricine. Cu atat mai usor cu cat oglinda este mai "curata". Si chiar mai facil daca este si polarizata complementar.

Unul dintre motivele pentru care sunt alert la mesajele unor Maestrii din ACUM este tocmai insistenta cu care invita la viziuni traditionale sau astraliste. Avand in vedere ca STIU ca din racordarea cu Mintea Universala alt gen de informatii se primesc, nu pot sa nu ma intreb care este motivul real pentru care se insista pe TRECUT si legende. Mie imi pare o franare a evolutiei jocului catre alt nivel, tocmai prin anacronismul mijloacelor folosite inca.

Ne minunam si astazi de precizia unor "masuratori" sau calendare, determinate acum mii de ani, constienti ca acolo nu poezie se facea, dupa cum nici in Biblie nu povesti ni se spun, totul fiind Stiinta si Cunoastere de inalt nivel, dar noi urmam cuvinte bune si frumoase, ritualuri de impresionat copiii, in epoca in care fizica cuantica ne lamureste si ea ca totul este...vis imaterial.

Admitand ca astea au fost consideratii proprii, dar care ne afecteaza pe toti, revin la ceea ce ne poate interesa mai...matematic. Avand in vedere faptul ca NIMIC NU CONTRAZICE ideea ca VIATA=mediu virtual si observatia propusa cum ca in acest mediu FUNCTIA isi creeaza modalitatile de expresie/manifestare, intelegem ca totul/orice se manifesta are in mod obligatoriu/necesar o functie pe care o deserveste si in baza careia a fost creata.

Asa stand lucrurile, se pare ca Constiinta este FUNCTIA care isi creeaza toate instrumentele necesare (experienta/jocul) , pentru a-si procura o imbogatire a fluxului de infoenergie care EA ESTE. Si o face in baza celui mai simplu algoritm, matricea EU SUNT+ (creativul) 1,618.

Experimentatorul inconstient considera ca “el” genereaza experienta conform unui iluzoriu liber arbitru. Din pozitia lui partiala nu se poate “vedea” ca el este doar un instrument al functiei experienta. Care functie il genereaza. Albina nu ar exista daca nu ar produce miere. Si totusi aceasta credinta a lui este necesara fluxului de infoenergie (Constiinta), care din experientele lui inconstiente se alimenteaza. Evident nici albina nu are cum sa inteleaga ca mierea o sustine pe ea in Creatie! Ea va crede ca ea doar isi face depozit, pentru ea, de hrana. In credinta ei limitata va si iesi din joc!

Ca “device”, OM-ul are doua posibilitati, sa traiasca ca inconstient sau ca si constient. Sunt doua benzi de frecventa diferite. In AMBELE, el va produce experienta. Calitatea experientei va diferi doar, desigur frecventa Constiintei constiente garantand generarea de experiente armonioase.

In banda de frecventa constienta el este simultan generator de experienta dar si beneficiar al ei, identificandu-se cu Constiinta, flux de infoenergie care culege infoenergiile tuturor pupitrelor experientei din Simulatorul de joc. Daca vrei, el introduce energia vietii lui in experientele sale armonioase, dar beneficiaza de mult mai multa energie din cea pe care Constiinta din care EL ESTE CONSTIENT PARTE, o colecteaza din toate pupitrele experientei inconstiente/semiconstiente.

Cel care nu este constient, se identifica cu experienta, in care isi cheltuieste clipa de clipa energia, generand infoenergii menite sa alimenteze Constiinta. Asa cum albina nu are, nici el nu are capacitatea de a vedea ca experimentul respectiv nu duce nicaieri, ca va iesi de pe tabla de joc la un moment dat, fara sa duca cu el nimic. Dar si el nu este decat constiinta, deci o infoenergie, inconstienta insa, neputandu-se alatura inca fluxului de infoenergie care ESTE Creatia decat prin infoenergiile produse de el in exercitiul de viata inconstienta. Acesta este statutul “fiului”, unealta de produs experiente.

In mod limpede, experienta “lui” produce nu “bunuri”, cum ar fi tentat sa creada, ci infoenergii ale emotiilor si sentimentelor lui, obtinute prin a le experimenta pe acestea (bunurile), aducandu-le in manifestare. Chiar cand paraseste tabla de joc, el lasa aceste manifestari ca pretext al experientei altor constiinte inconstiente/constiente, care in

exercitiul lor de viata vor genera alte experiente, alimentand iar cu infoenergiile lor Constiinta.

A deveni constient ca experienta nu este “a ta”, ci ca prin tine se obtine acea experienta, tu fiind doar unealta care inlesneste obtinerea acelei manifestari, din care beneficiul este de fapt infoenergia emotiilor tale vizavi de experienta, te situeaza automat in ambele pozitii, de generator dar si de beneficiar al infoenergiilor produse/colectate. Acel “eu si cu Tatal UNA suntem”...

Cand in mod constient gestionezi emisia de infoenergii rezultate din emotii/sentimente, prin eliminarea tuturor cheltuielilor energetice rezultate din implicarea nivelului de inteligenta reactiv minte/corp, atunci beneficiezi de un aport de energie suplimentar. Este mecanismul prin care te poti reincarca cu acea “energie Jing” suplimentara, epuizata inca de “copil”.

Pe masura ce scriu mi se limpezesc toate aceste aspecte, deci “imi sunt DATE”. Pana azi dimineata nici nu m-as fi gandit ca chiar “asa arata”...interesant!

Acum mie imi este evident ca abundenta de infoenergii rezultate din emisia constiintelor inconstiente este in directa dependenta de cantitatea stimulilor administrati nivelului de inteligenta reactiva minte/corp. Asa imi si explic numarul infinit de stimuli, vehiculati prin atat de multe mijloace: povesti de toate coloraturile, divinitati de toate culorile, sentimente si emotii stoarse prin toate mijloacele, mai nou prin mass-media si publicitati de tot felul. Un razboi DOAR PARE ca are scopuri economice sau politice, in adevar el este un izvor puternic de emotii de tot felul, atat prin participanti cat si prin spectatori.

Imi este limpede ca paternul initial al Creatiei, acel EU SUNT+1,618, a fost “imbunatatit” ulterior de un esalon de “programatori” foarte meseriasi! Imi este limpede ca a fost “catalizat” procesul, poate chiar depasindu-le asteptarile, cum au patit diferitele servicii secrete cand au investit in copiii cu “capacitati paranormale”. Marind stimulii pentru a se obtine mai multa infoenergie a emotiilor/sentimentelor, ei au produs mai multa Constiinta constienta. Pentru ca totusi paternul initial functioneaza in background. Doar “sacrificiul constiintelor inconstiente” a putut fi marit. Dar chiar conteaza? Se pare ca insasi conditia “fiului” presupune irosirea, producerea de infoenergii si reciclarea. Oricum sunt instrumente pentru creat experienta, scopul fiind experienta si nu unealta.

Ai de dat o gaura in beton, mergi si iei o dalta splendida, obtii orificiul propus si o dalta absolut distrusa! Scopul este acel orificiu - dalta este de sacrificiu! Se va recicla candva! Desi imi este limpede ca a fost catalizat procesul de obtinere prin stimuli suplimentari a mai multa infoenergie din partea experimentatorului inconstient, inca nu imi este limpede ce anume s-a urmarit, astfel putand sa aflu si cine a fost “informaticianul” care si-a bagat coada. Insistand, desigur voi intelege. Ca a rezultat o crestere a nivelului de constienta insa, mie imi este foarte clar. Sa nu fi fost prevazut acest rezultat mie mi-ar parea uimitor, la nivelul de constienta la care trebuie sa se fi aflat “programatorul”...

Totusi el a umblat la “lumea manifestarii” si nu a cauzalitatii, adica a creat stimuli pentru nivelulul de inteligenta reactiva, minte/corp. Asta mie imi spune odata in plus ca STIA BINE ceea ce face, neafectand decat nivelul de vibratie al experientei/”fiului”.

Ca sa umbli la nivelul Cauzelor, cu adevarat, ar fi necesar sa poti schimba paternul initial, EU SUNT +1,618 cu EU SUNT+ alta constanta. Pentru a face asa o operatie, probabil ar trebui sa te situezi, ca nivel de vibratie, undeva foarte sus, vibratie la care posibil sa nu mai poti fi SI IN PLANUL MANIFESTARII. Se poate specula insa ca ai da nastere unei noi lumi a manifestarii. O noua Creatie. Si, posibil ai incepe prin a-ti crea un vehicul “fizic” corespunzator, capabil sa participe la experienta in acea noua lume.

Nu intentionez insa sa fac S.F., deci ma opresc cu speculatiile aici. In ciuda faptului ca chiar VAD POSIBIL asa un scenariu. Cu atat mai mult cu cat nu risti nimic. A fi “un pion de sacrificiu” pe tabla de sah chiar nu e o catastrofa! Intrebarea care se pune este: oare merita sa incepi o noua Creatie? Dar sa lasam astea!

Eu, aflat AICI, nu pot sa nu ma focusez pe ceea ce imi pare de facut: trecerea din statutul de FIU, cel ce produce experienta, cheltuindu-se fara nici un beneficiu pentru constiinta care el este, in statutul de coparticipant si beneficiar in calitate de Constiinta constienta. De produs experienta nici nu are cum sa evite, deci oricum o va produce, dar la un nivel de armonie garantat de 1,618. Evident energia cu care va participa la Constiinta va fi o alta, diminuata cantitativ de faptul ca nu va mai reactiona din nivelul minte/corp, dar va crea experientele din nivelul Tatalui, adica al Constiintei constiente. Ca atare info-energia cu care va contribui va fi de vibratie mai inalta dar cantitativ mai mica. In schimb va circula PRIN EL o cantitate de infoenergie mai mare -> nelimitata.

Si in telecomunicatii “stim” ca la frecvente inalte cantitatea de energie necesara pentru a penetra spatiul este mult mai mica. Doar asa putem avea sateliti alimentati doar de panouri solare, care sa asigure transmisia de date catre pamant. Frecventa este insa de ordinul gigahertilor.

Am pus “stim” intre ghilimele pentru ca sa discutam putin si despre acest cuvant, care conform perceptiei “mele” ar trebui inlocuit cu: “<u>am convenit sa consideram, in joc, ca…</u>”. Mie imi este clar ca a sti, in experienta, exact cu asta corespunde. Daca nivelul de atentie, in timpul experientei este suficient de mare, tinzand catre STAREA DE ATENTIE, vei fi surprins cate din cele “stiute” de fapt nu functioneaza. Sau invers, cate din cele pretinzand ca nu functioneaza, chiar functioneaza. Cum este cazul dispozitivelor “overunity” din cele gandite de Tesla si restudiate si exploatate acum, dupa mai bine de o suta de ani de experimentat “nu se poate”. De catre o intreaga civilizatie!!! Si acest fapt ar trebui sa ne ofere o eliberare suplimentara, vazand ca “<u>a stii ceva</u>” nu este chiar ceea ce pare.

Si pentru a mai lamuri un aspect, va invit sa meditati putin la diferenta intre a fi scolit si a fi inteligent. Inteligenta este capacitatea de a prelucra date in mod coerent, dupa parerea mea. Parcurgerea unor nivele de instruire poate facilita inteligenta dar adanceste

programarea limitativa. Din practica insa nu este obligatoriu ca cel care parcurge multe nivele de instruire sa capete si indemanarea de a prelucra date coerent, dupa cum nu e obligatoriu nici sa fie o buna capacitate de prelucrare date conditionata de nivelele de instruire. Ma vad obligat sa pomenesc acest aspect deoarece sunt acum multe inteligente care nu se simt legitime sa se manifeste deoarece cred ca nivelul de instruire nu le permite, evident in baza unor conditionari. Toate sunt desigur teme la pupitrele individuale ale experientei, dar asa cum spuneam, e util sa le depasim cat mai viu, alert.

Perceptia de a nu te simti confortabil/adecvat tine mai mult de modul in care ai fost conditionat, iar motivele pe care le vei gasi ulterior, ca sa iti sustii perceptia pot fi infinite. Pentru ca poti fi si instruit si inteligenta vie, dar vei spune ca lipsa de experienta te motiveaza, iar toate astea nu sunt decat mici lasitati care te vor impiedica la asumarea a CEEA CE TU ESTI, de fapt.

Se intampla si cazuri in care constiinta incapacitatii de a te simti confortabil cu tine insuti, te impinge la a te manifesta profund dizarmonios si a te transforma exact in inversul a ceea ce, de fapt, ti-ai fi dorit sa fii. Desigur, decat sa recunosti chiar si fata de tine insuti, preferi sa te identifici cu acel rol, sa crezi in el si apoi chiar sa devii acel rol. O vizita primita ieri mi-a demonstrat inca odata acest proces. Desi nu exista manifestari vizibile, dizarmoniile pot fi atat de mari incat…bietul meu laptop a intrat intr-o bucla din care nu l-am mai putut scoate decat reinstaland windows-ul, cu pierderea a tot ce era pe partitia C. Pana atunci a functionat ireprosabil si s-a meditat chiar toata ziua dupa muzica de pe el. Asta doar ca exemplificare…vie.

Privesc cu interes cum am tot preferat sa denumim “sfant” tot ceea ce eram incapabili sa intelegem. De regula cam tot ceea ce tine de zona cauzalului era sfant. Acum a devenit trend/moda acest cuvant. Relatia intre barbat/femeie desigur are ceva “sfant”. Sfant probabil ar trebui sa denumim tot ceea ce izvoresta din Lege, care si ea e doar EU SUNT+1,618. Din pacate nu realizam ca noi incarcam pe acest cuvant o multime de sentimentalisme, uneori legitimate de legende de tot felul.

Este relatia barbat/femeie sfanta? Pai desigur ESTE! Prin ce? Prin faptul ca, indiferent ce cred cei implicati, acolo se savarseste o re-cunoastere a principiului electric/magnetic care guverneaza intreaga Creatie. Pot ei crede ca ii imping unul in bratele altuia calitati personale sau orice altceva vor fi vrand ei sa creada, pana la urma IMPORTANT este ca se re-cunoaste Legea. Cand un barbat si o femeie au facut aceasta re-cunoastere impreuna, nu ar fi cazul sa o subordoneze apoi unor psihisme. Pentru ca asta echivaleaza cumva cu a incerca sa declari Creatiei ca Legea nu este importanta, ci tu esti important. Tu ca personalitate separatoare. Vad mereu aceasta aiureala si ma intreb ce nu se accepta aici? Nu voi putea nega sau pastra o amintire altfel decat “sfanta” oricarei femei (stator) cu care am format macar si o singura data un motor, eu fiind atunci rotorul ei. E dificil de acceptat asta? Ambii am fost vii (adica am functionat) si ambii am beneficiat de un aport energetic din acea experienta. Macar de atat! Cum ar putea, in baza carei logici, psihismele personalitatii sa aiba pretentia ca

anuleaza Legea Creatiei? Ca o pot subordona? “Treci peste si uita repede”…ar zice un prieten!

Nu sunt multe cele ABSOLUT NECESAR DE INTELES si mai ales DE ACCEPTAT! Daca am reusi sa trecem de la statutul de cersetori la cel de ofertanti deja am schimba pozitionarile noastre. In fond nu EU, ca barbat sau o TU, ca femeie avem NEVOIE de ceva, unul de la altul ci PRIN NOI DOI se implineste FUNCTIA DE MOTOR in Creatie. Nici eu fara tine, dupa cum nici tu fara mine nu o putem implini. Mi se pare deosebit de facil de inteles. Din acea FUNCTIE, noi ambii ne tragem un beneficiu energetic, de vibratie si de vitalitate/sanatate a vehiculelor noastre pentru aceasta dimensiune. Care beneficiu este in folosul EXPERIENTEI, care se face apoi prin noi. Unde dracu’ ar fi loc aici de povesti? De rusini si altele asemenea? Ce e “demn” in a ne distruge mereu vehiculele, apasand pe acceleratie cu rezervorul gol? Cand oare ne vom decide sa devenim simpli si ADEVARATI?

Am tot astepta, iar ca CERSETORI, sa vina nu stiu ce extraterestrii sa ne demonstreze ca tehnologiile SUNT IN NOI. Ca INTELIGENTA este o capacitate a noastra, fireasca. Ca nu ne trebuie decat putina ATENTIE si ACCEPTARE, ca sa intelegem ca, de fapt STIM TOTUL, doar ca majoritatea nu ne convin prin simplitatea lor! Le-am tot complica la infinit, ajungand sa ne mandrim nu doar cu faptul ca am fi “complicati” ci de-a dreptul “alambicati”. Aproape ca se considera a fi un compliment daca ii spui unei persoane ca e …alambicata! In lumea calculatoarelor ar fi ceva de genul: degeaba apesti tu “shift”, functia o am, dar nu-ti spun ce secvente de taste ar trebui sa apesi ca sa o obtii! Ghiceste-ma! …”frumos” joc mai facuram!

Chiar TOATE ne-am propus sa le vedem…pe dos! Multi/multe mi-au zis ca ei/ele nu fac sex cu prietenii. Parca am mai spus asta, dar e socant! A fi cu adevarat prieten cu cineva ar insemna sa iti pese de calitatea experientei lui. Din punctul de limpezime din care eu privesc, asta ar presupune IN PRIMUL RAND sa-l intrebi cum este starea lui de vitalitate, vibratie si energie si evident sa-l ajuti! Si nu doar cu…sfaturi! Daca chiar intelegi ce spun cunoscatorii, mai repede vei ajunge la concluzia ca sexul poate fi folosit ca “terapie intensiva”, decat ca si-ar gasi un loc firesc intre legendele interpersonale.

In orice directie privesti, cam totul este inteles anapoda. Daca “ajuti “ pe cineva, exista doua pozitionari de constiinta care iti stau la dispozitie. Doar una este inteleapta insa. Daca o faci din nivelul personalitatii, nu ai ales-o pe aceea! In acest nivel TU, din experienta ta limitata, oferi ceva. Daca insa te situezi intr-un nivel de constiinta IMPERSONAL, te constitui doar canal prin care ACEL AJUTOR SE FACE. Ca atare experienta ta nu va fi afectata, ba chiar dimpotriva, vei avea un bonus datorat nivelului de la care ai ales sa actionezi. Abia atunci poti considera ca “de unde dai vei primi”. Desigur, prin nivelul de inteligenta constienta, al persoanei, am ales ca fiind armonios sa ajutam, dar nu tot din acel nivel o si “facem”, pentru ca NU NOI ar trebui s-o “facem”. Valabil indiferent ca este vorba despre energie, vibratie, bani, orice. Orice gen de energie lasi/permiti sa se manifeste PRIN CANALUL/TORUSUL care tu esti, se va amplifica si va crea un bonus pentru experienta ta.

Sau, mai exact, care PRIN TINE SE VA FACE. Este chiar dificil de inteles oare? Cine nu cunoaste, sa caute pe net “bobina toroidala” si va intelege mai bine.

Din legende, multi considera preocuparile asa-zis spirituale tot dogmatic. Pentru ei si discursurile lor, termenii in care au vorbit Buddha sau Iisus sau Osho si multi alti Invatatori sunt singurii in care se poate discuta. Dimpotriva, fiecare ACUM are termeni proprii si capacitati de perceptie total modificate. Cum sa fi imaginat Iisus o bobina toroidala? Si in ce limbaj si cui sa o explice? Aia nu inseamna insa ca cei care vehiculau in anticele si legendarele Vimanas nu ar fi stiut ce este acela un toroid. Si nici faptul ca atat “farfuriile zburatoare” cat si Merkaba se bazeaza pe doua infoenergii egale si de sens (semn) contrar, invartindu-se cam prin miezul bobinei toroidale, prin asta invingand gravitatia.

Drumul catre TINE este prin deconspirarea complexului minte/corp, cel care este la baza intregului peisaj psihologic. Din acest motiv majoritatea Invatatorilor s-au preocupat de aceste nivele. Dar nu aceea era partea de intelegere spirituala. Ea tine de intelegerea nivelelor cauzalitatii fenomenologice. Nu a franelor in manifestare. Sau si a franelor, dar nu asta era preocuparea principala.

Acum toti suntem identificati parca doar cu aceasta “problematica” psihologica, convinsi fiind ca ne preocupa spiritualitatea. Dar “a ierta” este doar o glumita, dupa cum si “a gresi” tot glumita este. La fel si vindecarea a orice, deoarece bolile sunt doar efecte ale neintelegerilor care au produs blocaje energetice si vibratii joase. “Traumele emotionale”, oricat de major am incerca noi sa le situam, vor ramane doar simple neasumari ale ACUM-ului si ale verticalitatii noastre. Un traumatizat va face infinit referire la un trecut, desi el e nou in fiece moment! Iti povesteste drame din mintea lui si te/se intreaba de ce nu ii plangi de mila! Ok, au fost teme pe la pupitre si chiar nu era de presupus sa fie armonioase, dar le mai si absolvim?

In mod limpede, nu agreez deloc identificarea noastra sub nici o forma cu nivelul de inteligenta reactiva minte/corp. Nici cu “sufletul”, nascut pe seama lui. Si foarte profesional exploatat/manipulat. Ratacindu-ne printre ele riscam sa nu ne mai re-gasim niciodata. Vom fi si sprijiniti mereu in acest sens. Daca nu ne-am fi “prins”, device-urile construite de noi ar fi format un suflet, noroc ca am “ecranat” cu atentie toate radiatiile componentelor. Am fi avut calculatoare ocupate cu calatorii astrale si androide traind bilocatia. Cand am fi tastat ar fi trait “drame” sau s-ar fi gadilat copios. Asa doar cate un programel-virus capatat le mai suceste logica. Empatizeaza si ele!

Trecand dinspre gluma spre ce ne preocupa cu adevarat, daca identitatea noastra este Constiinta, fragment din Constiinta Infinita, noi o putem lega de orice formatiune care dispune de energia atentiei pe care noi i-o acordam. Asa se explica diferentele de “prabusire a constiintei in corp” care pot ajunge si la 70%. Si tot asa relatari de genul: “intram in corp ca si cand introduceam degetele intr-o manusa” sau atat de frecventul “ma priveam din tavan cum zaceam pe masa de operatie/pat”. Sa procesam putin, logic. Daca credinta si energia

atentiei tale este dusa in corpul fizic, normal te identifici cu el si ajungi si la 70%. Daca in schimb energetica corpului asa-zis fizic este slabuta, fie prin lipsa totala de atentie dusa catre el, fie prin stari de nonvital pe masa de operatie, normal apoi identificarea sa se faca cu urmatorul nivel vibratoriu si deci sa legi Constiinta care ESTI de corpul astral. Grav mi se pare ca incepi sa crezi ca TU ESTI acel corp. Tu, ca Constiinta multidimensionala, detii si aceasta posibilitate, dar nu ai venit sa experimentezi "stafia". Constiinta si-a creat vehiculul de experienta in asa numita fizicalitate, iar astralul este doar un rezultat al radiantei electromagnetice al acestuia. Sa spui apoi ca "te priveai din tavan" mi se pare deja o confuzie maxima. Cu ce te priveai deci, ochii ramanand pe masa/pat? Cine si pe cine privea? Te desparti in viziunea ta definitiv de vehiculul fizic? Nu uita ca CREDINTA TA iti creeaza experienta! Nu agreez nici confuziile informatice. Am lipsuri!

Fenomenele care PAR a se trai in astral au constituit subiect de preocupare evident dintotdeauna. Cred ca multi dintre noi i-am dedicat vieti intregi. Este o frecventa care "te prinde" foarte usor, fiind si facil de abordat/obtinut si foarte spectaculoasa ca aparenta fenomenologie. Fiind o frecventa superioara celei a experientei in corp, desigur ofera accesul la anumite capabilitati/puteri, prin surclasarea unor Legi valabile in densitatea vibrationala 3D, manipulandu-le din cadrul unor Legi superioare, conform si cu Kybalionul. Am tot facut-o atat in paganism cat si in alte contexte, ca vrajitori/vraci/samani. Doar ca apartin toate vechiului joc. Nivelul urmator presupune tocmai eliberarea de "a vrea" ca si vointa personala.

Desigur nu discut aici in termeni de rau/bine, poti experimenta absolut orice si este perfect ok, imi fac doar datoria de a aminti unele aspecte care pot genera confuzii. Preocuparile pentru fenomenele din astral sunt cele incadrate in "spiritism", fragment minor din "spiritualitate". Prin manevrarea unor Legi din acel nivel, ca sa surclasezi Legi ale Manifestarii, daca nu ai calitatea necesara/calificarea, poti genera efecte pe care apoi nu le mai poti stapani. Cicluri cauza/efect de multe ori imprevizibile.

Un alt efect –nedorit desigur- este diminuarea energiei vehiculului fizic, a vitalitatii (prin diminuarea atentiei catre el si solicitarea de cat mai multa emisie radianta) si desigur limitarea accesului la frecvente mult superioare. Ca atare ramai intr-o orizontala frecventionala unde vei experimenta fenomenologii, empatii si oglindiri specifice vibratiei 3/4D.

Foarte multi sunt acum cei ce se cred pe o cale constienta, dar in adevar traiesc iluzii facile, de frecventa 4D. Capcana majora este ca "ei traiesc" cu convingere acele "adevaruri", isi exploreaza senzitivitati suplimentare care ii fac si mai mult EFECT a ceea ce exploreaza, devin si ei diagnosticieni si apoi vraci, indiferent ce denumiri moderne au fost gasite pentru asta. Daca se vor uita cu atentie vor constata ca in fond NU AU INCREDERE nici in ei, nici in Creatie si perfectiunea ei. Adica traiesc separarea. Nu asta este drumul catre noul nivel de joc!

A nu mai fi EFECT a nimic, a-ti lua atentia de la monitorul privit hipnotic, a intelege ca ESTI doar parte din fluxul de infoenergie al Constiintei si ca ai un vehicul cu ajutorul caruia te poti juca liber, a crea doar din bucuria jocului constient, astea sunt directiile corecte.

Ajutorul pe care ni-l putem oferi, prin oglindiri in cadrul relatiilor sunt SINGURELE VINDECARI "sanatoase". Constientizand mereu ce nu e inca in regula LA NOI si nu la cel din fata noastra. Daca poti si stii, emite doar frecvente inalte si foarte inalte - ele vindeca orice. Nu mai da din maini! Fii doar constient ca cel din fata ta nu este nici el altceva decat o particica din acelasi flux de infoenergie care este Constiinta. Nu poate fi decat PERFECTA! Indiferent ce crede el ca are nevoie sa experimenteze. Poate se joaca de-a vaitatul? E dreptul lui! Dar nu te baga tu in jocul ala, nu e jocul tau! Chiar daca te invita sa te hipnotizezi de "suferintele lui". Asa am tot facut! Schimba, chiar de-i pare dur! Va invata si el. Sau...nu! E dreptul lui!

Stiu foarte bine cat de dificil pare, sa fii absolut constient si in egala masura prezent in planul experientei. Perfectiunea acestui Simulator te innebuneste! Doar un nivel ridicat al STARII DE ATENTIE te va ajuta sa-i observi incoerentele, neliniaritatile. Dar aia nu va insemna nici pe departe ca ai scapat de forta imensa de hipnoza. Care este si ea pe nivele.

Chiar nu este usor sa intelegi - si nu doar conceptual - faptul ca in Creatie nu poate exista nimic altceva decat infoenergie. Ca in orice calculator! Ca te afli mereu ca in fata unei harti, uitandu-te dupa semnele conventionale care sa te ajute sa le traduci. Chiar daca asta are loc acum instantaneu si deja "vezi" traducerea infoenergiilor, sub atat de multe FORME, ele tot interpretari pe baza de conventii sunt. Nici nu ar avea DE UNDE sa fie...altceva! Padure, pom, pisica...infoenergii traduse ca fiind..., in monitorul Simulatorului "nostru". Ele pot fi si pe monitorul meu, dar nu si in calculator; acolo doar informatie si energie este, pe care monitorul o interpreteaza si...iata pomul! Acesta este nivelul de baza al hipnozei pomenite.

In baza lui apoi sunt create alte nivele, regizate de jocurile "omenesti". Conventii care, desi mai "vizibile" cu ochiul liber, exercita de multe ori o si mai mare putere de hipnoza. "Daca nu mananci 45 de zile, mori!" O conventie cu pretentie de adevar...stiintific! Contrazis de multe experiente, dar pentru asta tot nu inseamna nimic. Daca nu ai carnet de conducere nu ai voie sa conduci! Oriunde te uiti dai doar de conventii cu pretentie de legisoare. Nu ai voie sa construiesti, in "curtea ta", daca nu ai o mie si una de aprobari...Absolut totul este menit sa te hipnotizeze, sa te faca obedient. Cine a decis toate astea?

Apoi este categoria legisoarelor nescrise. La fel de implacabile! Nu ai voie sa privesti in ochii cuiva, nu se cade sa...si poti insirui la infinit! Cine le-a decis si pe astea?

Ca sa poti acum iesi din toate nivelele de hipnoza, la care tu NU TI-AI DAT ACORDUL, iti va trebui si foarte multa atentie, dar si multa DECIZIE! Nu ii spun curaj pentru ca nu asta

este! Doar hotarare, decizie, verticalitate si muuulta ATENTIE! Sa nu te mai lasi facut EFECT a nimic! Cand ai decis ca poti, te-ai eliberat! Pana atunci insa, macar nu pretinde!

Ca exemplu doar: in urma cu ceva vreme, datorita unui exces de energie in corpul fizic, partenera mea a decis sa nu manance. Desigur, am mancat singur. Dar acelasi lucru a facut si a doua zi. Am rugat-o sa stea cu mine la masa dar a raspuns ca ea nu mananca daca nu ii este foame. Ce poti sa mai zici?! Am mancat iar singur. In zilele urmatoare scenariul s-a repetat si a trebuit sa caut sa ii explic in ce directie se indreapta. Stiam de bretarianism, in urma cu ceva ani il incercasem chiar eu, cu concluziile mele. Pe ea nu a interesat-o nimic din ce ii spuneam eu. Poate pentru prima oara eram in situatia de a vedea limpede ca, daca cineva este decis cu adevarat, chiar nimeni nu poate interveni cu nimic. Desigur, cand am vazut cat de decisa este, a trebuit sa o sprijin, doar era partenera mea. Ca si la revenire, care chiar este o provocare. Va dati seama ca nu e chiar ce ti-ai dori, ca tu sa mananci mereu singur, in timp ce partenerul te intelege din ce in ce mai putin de ce faci chestia aia. Iar o suta de zile este plictisitor deja. Si totusi nu am putut sa o fac sa renunte. Daca nu intervenea mintea probabil ca ar fi ramas in experienta aceea, adica bretarian. Am exemplificat doar pentru ca am trait decizia cuiva si evidenta faptului ca orice ai face, chiar este de capul lui.

La modul general, nu este facil de iesit din aparenta perfectiune a Simulatorului. Odata ce ai “invatat” decodarile infoenergiilor, se cheama ca esti conditionat. Si aici e vorba de conditionarile profunde, nu de cele psihologice. Care doar se adauga, pentru a face iesirea si mai dificila.

Imagineaza-ti un univers infinit din sfere de infoenergie, ca baloanele de sapun, de dimensiuni si culori diferite, chiar foarte diferite. Unele continand multe altele, altele intrepatrunzandu-se, unele gigantice, altele infinit de mici. Asa arata Creatia, in adevar. Noi incepem sa le transformam conform unor coduri, apoi in baza unor contexte, in imagistica. Ziceam mai sus undeva ca individualizarile sunt de fapt facute functie de frecvente. Frecventa xnxnnx, ok, inseamna ochi albastri. Ceva de genul acesta.

Iti dai seama ca de la acest ADEVAR, pana la nivelele la care noi “traim drame”, este ceva cale...interpretativa! Emotii de toate felurile, din...baloane de sapun, fara materialitate insa, doar energie si informatie (sub forma de vibratie). Tremuram, de fapt, de frica etichetelor pe care noi le atasam. Pentru nimic altceva! Iar etichetele, de fapt definesc functii. Functii in joc. Substantive cu rol de...atribut. Mama, profesorul, directorul, generalul, infinite alte...functii.

Pe calea de intelegere, constat ca sunt faze in care intai ne dam seama ca sentimentele/emotiile/gandurile sunt frecvente care ne afecteaza, dar inca nu ne prindem ca TOT JOCUL E ACELASI LUCRU: frecvente care sunt traduse/interpretate si care interactioneaza intre ele, dand noi si noi configuratii/”realitati” experientiale. “NOI” fiind desigur, ACELASI LUCRU! Tare dificil ne mai lucreaza procesoarele. Daca pun pe monitorul laptopului propria lui poza, oare de ce EL NU SE IDENTIFICA cu poza? Desigur veti zice ca el

nu e la fel de destept ca noi si DA, aveti dreptate, doar ca NU ASTA E MOTIVUL. El nu interpreteaza/decodifica infoenergiile conform unor conventii/conditionari. Si NU ARE EMOTII despre propria lui “mutra”. Le-am ecranat!

ASA arata “visul din mintea lui Dumnezeu”. EL, visul, e acelasi pentru fiecare din puncticelele pe care le vezi, iar tu/eu/el suntem unul din puncticele. PUNCTE DE CONSTIINTA /Dumnezeu zicem noi. Fiecare se defineste printr-o frecventa proprie. Este cam TOT CE EXISTA! Infoenergie adica.

Restul, tot si orice, sunt doar “filme” ale experientei pe care noi le derulam in inteligenta care suntem. S-a incercat sa se patrunda in “materie” iar rezultatul e...ca NU E! Da, e minunata natura, dar ia o frunza si incearca sa o tot maresti...nu va mai fi...nimic. Ne bucura experienta, sau ne intristeaza (daca suntem blegi), dar ea este chiar un miraj, un miracol al aparentei dincolo de orice ADEVAR SUBSTANTIAL.

ORICE experienta nu poate fi DECAT PRILEJ DE BUCURIE, din simplul motiv ca...ESTE! Mai exact ca apare ca un miraj care poate fi trait, desi...nu este! Cand chiar vei intelege asta, vei intelege nu ca nu exista miracole ci dimpotriva, ca doar MIRACOL EXISTA! TOT ce vezi, utilizezi, cladesti, si FUNCTIONEAZA (!!!!) ESTE DOAR MIRACOL.

Stai acum si re-cuantifica tot ceea ce “stii”, toate legendele, povestile, prospectele, datele tehnice, explicatiile, si vezi-le exact ca ceea ce ELE SUNT: un esafodaj al unui film. Cu detaliile impinse la extrem. Pe ele este cladit TOT ceea ce experimentezi. DA, sunt conditionari, dar fara ele nu ai putea trai nimic. Iar cand zic nimic, intelege bine ca chiar...NIMIC!

Din simplul motiv ca chiar nimic NU EXISTA! Nici macar TU! Daca te sperie acest nivel absolut al ADEVARULUI, cauta sa-i intelegi si partile “bune”. Anume LIBERTATEA ABSOLUTA ce decurge de aici si posibilitatea fireasca de a accepta in constiinta experimentatorului care

TU ESTI, doar conditionarile care te vor transforma intr-un scenarist si regizor foarte calificat al filmului vietii tale. Nici macar nu ai avea motiv sa te temi ca nu-ti va iesi pentru ca il poti mereu imbunatati.

Asa cum SPER ca deja ai inteles, aceasta carte isi propune sa te ELIBEREZE de orice presupuse limite ale experientei. Tocmai explicandu-ti cat mai exact cum arata ADEVARUL. Dincolo de dogme si povesti, care toate cumva ne-au adus AICI SI ACUM. Fara ele precis nu ar fi fost posibil.

O harta poate contine imaginea unui teren. Pe ea NU ESTE TERENUL, ci doar o reprezentare. Ca sa poata fi citita ai nevoie de o "Legenda", cunoscuta/acceptata de toti, sub forma de "semne conventionale". Dar putem lua zece harti identice si le putem completa cu si mai multe detalii sau putem face abstractie de cele existente deja si reinventa altele, functie de intentia noastra creatoare. Ca atare vom fi zece insi care, in baza unor harti deja existente, ne-am confectionat propriile harti corespunzand intentiilor noastre. Ele vor contine semne/elemente pe care doar noi, cei ce le-am elaborat/completat le vom putea intelege. Terenul la care fac referire hartile noastre desigur nu s-a schimbat, doar ca noi il privim conform unor intentii diferite/deosebite.

A crea o experienta DIFERITA, in baza unor "realitati" deja existente, se aseamana oarecum cu ce spuneam despre harti. Nu are sens sa te apuci tu sa construiesti o noua harta – sa speram! - cand deja poti utiliza ceva preexistent. Doar modifica INTENTIA si completeaza cu detaliile lipsa, facand abstractie de detaliile devenite NEINTERESANTE. Am spus "sa speram" pentru ca exista si cazuri in care TREBUIE sa o iei de la inceput. Daca harta contine deja prea multe date, nu mai ai unde introduce tu ceva si sa mai si poti intelege ce rezulta. Sau harta a fost obtinuta pe cai care nu-i mai garanteaza o precizie corespunzatoare (deformari).

Exact asa este si ACUM-ul. Avem o "banca de date" in asa numita "Biblioteca Akashica", sustinuta de constiinta colectiva. In ea se afla atat date utile/necesare, ca utilizabile in experiente ale noului nivel de joc, dar si multe date devenite nu numai inutile ci IN PLUS. Daca nu ne vom decide ce este DE PASTRAT si ce DE ARUNCAT, este posibil ca apoi sa fim obligati sa incepem...o harta noua. Si nu cred ca e inspirat sa ne balbaim. Pentru ca Constiinta Colectiva sa se schimbe, NOI trebuie sa ne schimbam. Fiecare! Sa nu mai sustinem prin ENERGIA ATENTIEI noastre...balast infoenergetic.

Constiinta Unica, care acum se manifesta prin diverse puncte de Constiinta constiente, a tot atentionat pe diferite cai despre ce modificari avem fiecare de facut in propriile Puncte de experienta. Au circulat si sub forma de tabele. Multi inca asteapta ca ceva sa se schimbe pentru a se schimba...ei. Multi inca sunt "ocupati" cu treburi mai importante, adica sa se vaite, sa isi focuseze energia atentiei pe ce NU LE CONVINE in experienta, pe vesnicul griji/nevoi/necaz/durere. NU stiu altii cum sunt, vorba lui Creanga, dar stiu ca eu nu as opta sa parasesc tabla de joc pentru psihisme, taman cand jocul va fi mai

interesant. Ca daca noi nu parasim acel nivel, el ne va parasi sigur pe noi, si tot se va trece la “the next level”!.

Interesant - sau nu - este faptul ca imi este foarte confortabil sa vorbesc atat de limpede. Este un nivel de detasare care imi este indus/impus. Nu ca mi-ar fi strain, doar ca de regula prefer sa fiu mai “soft” in exprimari.

Sa “privim” putin la ce ar fi de pastrat. In primul rand, ca sa avem un joc, va fi util sa ne pastram aparenta individualitate, altfel cine ar face jocul? Asta simultan cu constienta faptului ca UNA SUNTEM. Nu este ceva dificil, cei treji deja o probeaza. Relatiile intre punctele de constiinta constiente s-ar putea spune ca sunt guvernate de o formula pe care eu o indragesc in mod deosebit. Ea poate fi formulata cam asa: “nimic NU TREBUIE dar absolut ORICE ESTE POSIBIL!”. De ceva timp am cateva puncte de constiinta cu care relatia se poate defini in aceste cuvinte, motiv de mare bucurie.

Pentru ca sa poti fi in acest punct/nivel de constienta, se presupune ca deja ti-ai facut temele. Ca deja stii ca este un joc si ca este fara miza. Ca nu mai esti “victima” perceptiei duale. Ca esti donor si nu cersetor, nici macar de experienta. Ca esti un izvor de PACE si ARMONIE. Ca Legea se maniesta PRIN CANALUL CONSTIENT care TU ESTI.

Apoi merita desigur pastrate in Constiintele care suntem tot ceea ce tine de natura. De intreg restul Creatiei. Plante/vegetatie, relief, animale. Desigur TREBUIE RECONSIDERAT profund rolul apei, aceasta constiinta lichida care sustine viul. TREBUIE inteles definitiv ca sentimentele/gandurile si starile noastre calatoresc si se infiltreaza in tot ce contine apa, modificand structurile puternic. Cata vreme noi - si numai noi putem - cream dizarmonii, ele vor amprenta absolut tot viul. Prosteasca industrializare a generat structurari dizarmonioase si ca si consecinta, chimisme imprevizibile. Eu nu le “vad” ca pericole pentru sanatate, ci mai degraba ca puternice izvoare de perturbari infoenergetice in Creatie si Manifestare. Daca va amintiti, Ouspensky “vazuse” o altfel de chimie. El s-a apropiat mult de intelegerea rolului frecventelor, cu teoria sa a octavelor.

Apa, daca are o structura armonioasa, va permite viului sa evolueze in baza lui 1,618. In momentul in care ea intervine cu o amprenta dizarmonioasa, desigur viul nu va mai putea pastra aceasta crestere, aparand “mutatii” infoenergetice. Sunt deja multe studii facute despre rolul apei, memoria ei, ce se petrece cu ea la trecerea prin tevi si la pompari. Si desi s-a stabilit ca panza de apa freatica curata se mai gaseste la peste sapte sute metri adancime, eu consider ca nu poate fi asa. Circuitul apei pe aceasta planeta este foarte complex si armonizeaza destul de rapid structurile, daca nu se intervine iar cu perturbari. In responsabilitatea noastra intra doar stoparea perturbarilor infoenergetice, restul se face foarte rapid, de la Sine.

Desigur modul in care noi vom privi/ne vom raporta/vom relationa cu natura va fi DETERMINANT. Cata vreme cineva/ceva se va erija in “proprietar” al oricarei forme de

natura, nu am inteles nimic. Comportamentul de proprietar este prin definitie unul ABUZIV. Cu atat mai mult cu cat “proprietarul” ar fi unul “colectiv”, gen “statul”.

CRED cu convingere ca va cam trebui sa renuntam la ideea ca cineva poate fi PROPRIETAR a ceva/orice, incepand cu propriul vehicul “fizic”. Notiunea in sine ESTE FALSA! Daca eu voi sustine ca sunt proprietarul imaginii de pe monitor nu va veti uita cam ciudat la mine? Daca nu, scuzati-ma, dormiti! Poti sa-ti imaginezi ca esti “proprietarul” unor frecvente? Nu unele generate sintetic, in scop tehnic, ci unele apartinand Creatiei. Si TU esti tot o frecventa! Cum ar putea o frecventa sa posede o alta frecventa? OK, in joc se poate veti zice! DA, in mod abuziv si ILEGAL se poate aproape orice. Inclusiv genocide! Ca proprietari mereu vom avea ceva de aparat! Contra cui/a ce? TOCMAI acest nivel TREBUIE parasit!

Suntem UNA! O singura CONSTIINTA UNICA, din care fiecare este parte, cu oportunitatea de a experimenta, ca parte, un joc AL INTREGULUI. Prin tine/mine JOCUL SE FACE! Nu eu si nici tu nu-l facem! Noi doar ne jucam IN CADRUL LUI. Pana acum, cam prosteste. Dovada...gustul pe limba! Asa fu la nivelul ce tocmai il parasim! Sau...ne paraseste!

Cum as putea eu, constient ca sunt exact ceea ce esti tu, sa ma apar de tine/mine? Cum ar putea mana dreapta sa se apere de mana stanga? De ce piciorul drept l-ar cotonogi pe stangul? OK, de prosti dar...s-a cam terminat! Nu am stiut a crea in ARMONIE! E VREMEA SA INVATAM! Nu va fi chiar simplu! Inca avem frontiere - in cap! O granita trebuie aparata ca altfel vine...dusmanul! Care dusman si ca sa ce? Vine sa-ti ia nevasta ta, proprietate personala. Si casa ta ti-o ia si o duce...la el acasa! Doarme de obicei in mai multe case! Numai tu dormeai in juma de pat, el are nevoie de case multe!

Lasand gluma la o parte, chestia asta cu separarea a fost o joaca interesanta. A dat nastere la atat de multe manifestari absolut absurde incat cu greu putea fi egalata. Ma si gandesc ce pasionant ar fi sa vreau sa ma spal pe fata si sa nu pot, de garduri. Mainile cu gardurile lor, fata cu ale ei, intre ele mai fiind si alte proprietati “de aparat”, tot cu garduri! Dar m-as scoate cumva daca fata ar porni un razboi de cucerire si ar inlatura toate proprietatile vecine! Atunci m-as putea spala in voie! Eu le “vedeam” ca fiind doar complementare, dar ele s-au vazut in razboi.

Oricat as vrea eu sa o iau in gluma, microbul separarii a creat un fals esafodaj de proprietati, care chiar sunt curios/interesat daca/cum/cand vom reusi sa-l inlaturam. Pentru ca nivelul urmator de joc chiar nu se poate incepe cu proprietari de... iluzii. Eu inca ma amuz cand “vad” stradaniile unora de a mai croseta iluzii in baza faptului ca Neville a explicat Biblia si apoi a creat un curent de visatori de alt gen. Numai ca el nu a “vazut” ca deja se punea de un alt nivel de constiinta, iar in nivelul care era, ceea ce el a incercat sa aduca era progresiv. Desigur calatorind intre pupitrele experientei, era de preferat sa folosesti constient butoanele ganduri si manetele emotii/sentimente, ca sa accelerezi absolvirea. Oricum si el trebuie sa fi “vazut” ca daca iti faci temele, ajungi sa te identifici cu Simulatorul.

Unde iluziile la care te-ai straduit atat, se destrama de la Sine. De altfel nu am auzit ca multimiliardarul Neville (?!!) sa fi avut probleme in a-si lasa cuiva mostenirea.

Glumesc pentru ca STIU unde duce adevarul, daca esti scrupulos/disciplinat/tenace cum Neville a si fost. Nu ai nici o sansa sa ratezi! Sau...sa te rateze! De asta sunt si atat de fascinat de maretia Creatiei! Este atat de PERFECTA incat nu permite nici un giumbusluc, daca ii respecti Legea. Iar daca nu, o iei pe coaja, experiential! Pana te corectezi! Sau pana la sah mat! Alte variante eu NU CUNOSC si...CRED ca nici ea!

Am prieteni care ma acuza ca am un atasament fata de viata! Ii contrazic, nu am nici un atasament fata de nimic, dar ADOR VIATA! Este o oportunitate minunata de a te juca armonios, nu are importanta de-a ce sau cu ce. Nu ca m-ar speria "mat si de la capat", dar o consider irosire cand te poti bucura de joc! Mai ales ACUM, CAND EXISTA PROVOCAREA DE A PASTRA ARMONIA, in mijlocul unor dizarmonii majore, o data in plus tocmai deoarece ne pregatim de alt nivel de joc! E ca atunci cand te apuci sa faci ordine intr-o incapere, mai intai este mare brambureala!

Va trebui sa fim ATENTI si CONSTIENTI ca traim o experienta, e adevarat ILUZORIE, in planul manifestarii, cu o particica din Constiinta care noi suntem. Constiinta insa are experiente simultane atat in planul manifestarii, cat si in nivele de vibratie mult superioare. Ele ne pot deveni macar relativ familiare DACA nivelul de ATENTIE si PACE este ridicat. In acest fel constienta UNIMII ne devine realitate experientiala. Pastrarea ARMONIEI in experienta imi pare o necesitate care garanteaza apoi PACEA si NIVELUL STARII DE ATENTIE. Dizarmoniile creaza mult "zgomot" infoenergetic, ca un bruiaj permanent. Plictisitor si obositor, de altfel!

Dupa cum vezi, ma plimb intre nivele de constienta. O fac pentru ca asa arata acum viata multora si este OK sa fie asa, e util sa ne obisnuim. Pentru ca suntem si colo...si colo, ca constiinte multidimensionale, constiente de aceasta proprietate a constiintei. Avand si un vehicul pentru dimensiunea experientei, suntem si IN EA, si este o oportunitate, un prilej de bucurie! Multi se intreaba/ma intreaba de unde STIU EI DEJA lucruri pe care aparent abia acum le gasesc scrise pe ici pe colo! Pai evident ca exact din multidimensionalitatea care este proprietate a Constiintei/Spiritului. Si ESTE O BUCURIE sa descoperi ca STII DEJA! Ca nu este nimic DE INVATAT! Doar de constientizat/reamintit si adus in manifestare.

Nu au fost putini cei care m-au rugat sa vina sa vorbim, cu reportofoane la ei. Mereu le-am spus ca nu au CE INREGISTRA, ca eu nu am ce sa le spun nou, ca doar isi vor da seama ca STIU DEJA TOTUL. Este acel "aha" despre care mai cititi. Apoi sunt din cei care cred la inceput ca au de conspectat cand citesc cate o carte. Vor sa noteze ideile principale. Asa au fost invatati. Eu mereu recomand citirea pe diagonala, adica una destul de rapida, fugitiva, pentru ca orice text este doar o reamintire. Chiar si o carte tehnica, daca o citesti la un anumit nivel de ATENTIE, vei descoperi ca o stii deja. De ce? Pai nu a fost elaborata tot in cadrul Constiintei, care...TU ESTI? Aceasta multidimensionalitate pare sa aiba surprizele ei,

desi chiar nu sunt surprize. Nu vad logic sa te duci la un examen si sa nu-l poti lua! Informatia respectiva ESTE IN TINE, doar caut-o cu atentie! Nu conteaza daca te-ai "pregatit". NU vad posibil sa caut o informatie, legat la net (sau racordat la Simulator) si sa nu o gasesc. Poate nu suficient de detaliata, dar ceva tot voi gasi.

"Invatati, invatati, invatati" a fost un slogan care a fost decriptat mereu ca "sunteti prosti, sunteti prosti, sunteti prosti"! Nu lipseau de pe peretele nici unei clase! Persuasiunea este o tehnica foarte complexa. Cand este evidenta nu are haz, dar adevarata chiar are. Concuram care a citit mai multe, nu carti ci biblioteci! Sa DEVENIM mai destepti! In acest fel blocandu-ne total. In conditionari maximizate. Si separari maxime. Cat va trebui apoi sa muncesti in tine ca sa reusesti sa uiti tot ce ai...agonisit!...Tin minte ca, dupa ce "haleai" bibliotecile scolare de pe unde treceai, in paralel abonat si la cele raionale, ajungeai la cele municipale si apoi ale ambasadelor straine. Legitimatiile erau cam ce sunt acum cardurile bancare, asezate frumos una langa alta. Haioase timpuri am mai traversat si noi! Banui ca, daca cineva mi-ar fi zis ca am TOTUL in mine, l-as fi injurat bine!

Cunoscand apoi foarte multi oameni, am avut ocazia sa inteleg ca exista si extrema opusa, in care individualitatea devine infatuata, considerand ca "stie" tot si argumentand solid, dupa parerea ei, cu un paspoi de pseudocunoastre luata de pe net, dar fara substanta data de introspectie. Probabil in baza faptului ca STIE ca ar trebui sa stie! Doar ca nu a facut nici cel mai mic efort in sensul asta, inca! Desigur toate sunt experiente si evident nu neaparat ideale. Ele asigura pasul urmator, asa cum este el in cazul fiecaruia.

ACCEPTAREA nivelelor experientei necesare fiecarei individualitati, fara dorinta de a critica sau de a i-o schimba tu este o intelepciune MULTIPLU NECESARA. In primul rand nu iti irosesti tu resursele in zadar, intelegand ca ESTE O NECESITATE pentru el. Apoi nu-l impiedici/intarzii pe drumul lui. Pentru ca oricum se va intoarce la temele nerezolvate, chiar dupa ce tu ai crezut ca l-ai ajutat sa surclaseze acea experienta. Nimeni nu poate face temele altuia. Oricat de oportun ar parea. Tentatiile sunt maxime in cadrul relatiilor parteneriale. Dar la fel de lipsite de sens. La fel este si in cazul relatiilor parinti, eventual treziti, si copiii lor. Desi pare ca legaturile de familie biologica sau parteneriala legitimeaza in vreun fel influentarea evolutiei, chiar cu mijloace persuasive, a celorlalti membrii, este o crunta pacaleala. Doar centrat pe propria ta constienta te poti constitui in sursa de vibratie mai ridicata si prin asta sa poti transmite empatic anumite stari/mesaje. Nu pot spune ca este si usor, deoarece nivele de constienta foarte diferite si care implica nivele de experienta diferite, in cadrul familiilor pot deveni chiar foarte incomode. Dar cine a spus ca ar trebui sa fie confortabil? Dimpotriva, inconfortul experiential se constituie, de multe ori pentru toti "beneficiarii", in cauza de reala trezire. Sunt multe familii la care chiar asa s-au petrecut lucrurile.

Un subiect deosebit de fierbinte, mai ales in cadrul familiilor dar si a relatiilor in general este IUBIREA. In vechea paradigma cam toti inteleseseram ca, pe baza unor afinitati minimale si a unei acceptari reciproce, se poate infiripa ceva numit iubire. Si eventual

familie/parteneriat (la cei mai destupati la minte). Desigur lucrurile au fost mai mereu deviate si de la aceste minimale raportari, evident asigurand cicluri amagire/dezamagire la cei mai multi. S-au incercat tot felul de variatiuni, au primat cand sentimentalismele, cand emotiile sau/si interesele sexuale, dar nu arareori si iluzia intereselor materiale. Au rezultat contracte mai mult sau mai putin batute in ...arhive, in urma carora concluziile de viata de multe ori erau ca...iarba vecinului e mai grasa/verde. Pe nesimtite parca notiunea de familie a cam pierdut teren, si nici nu era de mirare. La asa exemple de la inaintasi, cine se mai lasa amagit cu usurinta.

Libertatea, perceputa ca ceva ciudat de firesc, se insinua si in relatiile intre sexe. Desigur insotita de blamarile cuvenite, ca sa faca sarea si piperul vietii. Nu erau chiar rare cazurile cand individualitatea se "trezea" ca iubeste simultan mai multi parteneri, reali sau virtuali si se intreba ce nu e in regula cu ea/el. Tin minte ca eram chiar pusti cand o tipa imi marturisea ca ea nu ar fi capabila sa refuze nici un barbat, pe mine atunci declaratia ei socandu-ma cumplit! Mi-au trebuit si mie ceva ani ca sa inteleg, posibil si ei ca sa faca pace in ea.

Desi ar fi putut fi evident si de bun simt ca IUBIREA chiar nu poate fi conditionata, si ma refer aici la relatiile individuale cu orice aspect al Creatiei, multe secole ne-au trebuit ca sa avem indrazneala sa o si "privim in ochi". Desigur, apropiindu-ne de iubirea intre semeni si apoi intre sexe, lucrurile apareau si mai greu de dus. Ca au existat diferite pozitionari individuale este firesc, dar toate circumscrise unui anumit grad de acceptare in cadrul constiintei colective. E util sa va imaginati ca nu prea gaseai individ sa nu fi citit macar o editie a "codului bunelor maniere", instrument draconic de torturare a ideilor de libertate de orice natura.

Agrementati cu epitete de libertini, curve si stricati, totusi au fost individualitati indraznete, care au privit mai atent la IUBIRE, IN SENSUL ACCEPTIUNII EI CELE MAI CRESTINE, si au inceput sa inteleaga mai mult. EA, aceasta iubire, nu separa! Nu cerseste! Doar ofera! Iisus a exemplificat, ca inalt INVATATOR, cu multe exemple dar si cu propria lui viata. Totul a inceput sa ia amploare in Constiinte. Fenomenul a beneficiat si de largirea comunicarilor virtuale, la nivel global. Devenea din ce in ce mai limpede, pentru cei deveniti constienti cat de cat, ca ceea ce a fost experimentat ca IUBIRE era o forma de negot mascat, in care eu te iubeam, daca...doar daca si atat timp cat tu... Sexualitatea a inceput sa fie si ea privita mai cu indrazneala, in cadrul acestei IUBIRI. Desigur eu schitez aici un "reportaj planetar general", in care am in vedere preponderent cultura vestica. Nu ca in rest nu s-ar fi pierdut deja destul de mult din cunoasterea candva disponibila.

Ajunsi in ACUM, chiar daca peisajul general s-a imbunatatit substantial si eu nu mai risc sa fiu huiduit doar pentru ca am scris cuvantul sex, ceea ce in urma cu doar cinsprezece ani ar fi fost de neevitat, totusi la nivel de individualitati, exercitiul pe la pupitre arata inca...infricosator. Folosesc si eu...cuvinte! Desigur tendinta este mereu de a indica in afara, desi deja ar trebui sa fie limpede pentru majoritatea ca nu asa se poate rezolva ceva. Orice

aspect ai de “reparat/vindecat”, este doar in tine. Cu toate astea inca se vehiculeaza cu multa inconstienta epitete de tot felul, se arata cu degetul...Nu crezi ca ai fi mai implinit daca ai intelege ca esti doar tu cu problemele tale de perceptie? Ca nu te rezolvi cu nimic daca imi atasezi mie etichete si ca oricare este cat de cat constient, chiar iti vede temele nefacute? La ce te serveste acest “mereu in afara”? Ce anume inca nu ai inteles?

Sunt si din cei care chiar nu m-au vazut niciodata, se considera lideri si tin cursuri, dar ma boscorodesc pe net...Oare ei cred ca pacalesc pe altii si nu pe ei insisi? Cine e atat de inconstient azi incat sa mai participe la astfel de jocuri? Iar daca mai sunt, chiar conteaza? Doar zambesc cand aud de cate o isprava! Parca exista o singura Constiinta, ei inca sunt separati? Amuzante aspecte in ACUM! Asa cum spuneam mai sus, inainte de a face ordine, de cele mai multe ori este mare brambureala! Desigur nimeni nu se vede pe el insusi!

Se pare insa ca din ce in ce mai multe individualitati constientizeaza ca separarea este o iluzie, dupa cum iluzie este si jocul. Ca atare caracterul dramatic se diminueaza in exercitiile pe la pupitrele mai evoluate ca intelegere. Si viteza de deplasare de la un pupitru la altul, catre ultimele lectii, tot creste. Majoritatea inca se cramponeaza de cate o biata iluzie, parandu-li-se ca ar merita. Apoi ii dau drumul si aleia. Multi asteapta ca manifestarea sa raspunda nivelului lor de constienta si nerabdarea creste pe masura ce ei inca au de rezolvat...asteptarile. Pentru ca mici finisaje inseamna mari diferente, la acest nivel. A nu da scop vietii si a nu avea asteptari, a crea doar prin intentie, fara miza, sunt ultimele detalii de inteles. Dar primordiale in aparitia manifestarilor.

Inconsecventa ca nivel de vibratie este inca o incercare pentru multi, pentru ca ai ajuns sa traiesti un ADEVAR INALT, dar prin hipnoza iar il parasesti. Si te astepti sa primesti un raspuns coerent! Doar ca tu nu mai esti acolo. Ai doar o amintire despre acel punct. Ori, o “realitate” se creeaza la o vibratie si o poti receptiona cata vreme ESTI ACEA VIBRATIE. Pana ce nu RAMAI consecvent tie insuti, REZULTATELE intentiilor creatoare nu se vor manifesta. Este doar un ultim pupitru de exercitii. Calm ca il vei permanentiza si pe asta!

In munca noastra individuala va fi util, acum ca tot facem ordine, sa discernem intre nevoi reale si pretentii/mofturi/nazuri egotice. Pana nu ne facem si aceasta lectie nu ne vom putea raporta corect in cadrul relatiilor, atat cu mediul cat si cu semenii. Si desi personalitatea va incerca sa-si depene vechea viziune cum ca tu esti mai puternic cu cat...detii mai multe, va trebui sa observi ca IN ADEVAR, cu cat te inconjori de mai multe, cu atat esti mai legat/dependent/furnizor vesnic de energia atentiei tale si deci mai slab. Pentru multi va fi o revelatie destul de incomoda, greu de acceptat, dar suntem baieti/fete destepte si evidenta ne va lamuri. Armonia este singura lege, nescrisa, care te poate situa corect in raport cu nevoile TALE REALE. Am subliniat “tale”, pentru ca cel mai ades personalitatea te incarca cu pseudoresponsabilitati fata de altii, in special “apartinatori”. Am vazut multi spetindu-se de-a dreptul, ei avand un raport foarte armonios in toate aspectele de relationare, care insa isi justificau infinitele stradanii prin ...pseudonevoi ale familiei/copiilor. Este o grava neintelegere acolo. Toata armonia personala se distruge automat cand

personalitatea se incarca cu iluzii ale responsabilitatilor. Fiecare este un punct de Constiinta si are propriile teme de facut. Nu pe ale altora! A creste si educa un copil nu presupune decat o atitudine armonioasa. Si nevoile lor sunt doar cele reale, nu imaginare.

IUBIREA, ca STARE, presupune echidistanta. Ea doar se emite si nu exista criterii de selectie. In IUBIRE nu mai exista “copilul meu”. Nici sotul/sotia mea. Ele au apartinut vechii paradigme, cand totul se baza pe separare. ACUM, gandind asa, privezi acea constiinta, prin modul limitativ in care gandesti, de fireasca lui identitate, adica faci ce face orice preot: intermediaza, considerand ca acea constiinta trebuie legata PRIN EL de Constiinta Universala. Este ceva complet in afara Legii si demonstreaza grave neintelegeri.

Sunt acum constiinte care isi revizuiesc profund relatiile de familie biologica. Sunt “copii” care isi ajuta parintii sa constientizeze diferite aspecte si o fac cu succes si tact. Se revizuiesc apelativele si se trece catre relatii de reala prietenie. Este un pas foarte important acesta. Daca clasicele prapastii intre generatii se estompeaza si dispar, nivelul de armonie va creste semnificativ. Au loc schimburi de idei si cunoastere, dintr-o parte bazate pe ceea ce am denumi experienta, din cealalta bazate pe intuitie si racordare la evolutia constiintei colective. Se diminueaza tensiunile si vaicarelile iar medicul alopat de multe ori este inlocuit de percepte din noua medicina. Macar si partial. Cantitatea de hapuri inghitite scade. Toate aceste modificari cresc nivelul de armonie generala, chiar daca inca exista si multi care dorm.

Multele modificari care totusi au loc au avut darul de a creste vibratia planului experientei. Si schimba usor datele in constiinta colectiva. In acest fel presiunea vibratiilor joase scazand, cei mai inaintati se simt mai putin apasati. Si ating nivele de vibratie si constienta mult mai inalte. Provocarea desigur este la fiecare incercarea de a impaca “realitatile experientiale” cu ceea ce au dobandit in trezire si nu este chiar usor. Pentru ca cei inconstienti inca stabilesc reguli. Sunt si destui cei ce cred ca Legea poate fi pacalita. Care cred ca se poate impaca si capra si varza. Nu obtin decat mutarea unui conflict experiential in interior. Pe masura ce tensiunile se vor acumula, probabil vor re-cunoaste Legea, alta optiune neexistand. Mat si de la capat nu e chiar o optiune, dar e o posibilitate.

Sunt si constiinte relativ constiente, care se afla in experienta chiar sustinand structuri politice/economice/administrative si care spera sa le modifice din interior. Probabil isi imagineaza ca asa ceva chiar este posibil. Dar astfel de structuri se definesc ca frane in calea evolutiei, apartinand clar vechii paradigme. Sunt alcatuite desigur din puncte de constiinta, doar ca acelea sunt profund convinse de existenta unui propriu interes. Ele sunt in separare. Structura le da senzatia sustinerii lor, cerandu-le in schimb...sustinerea. Pacaleala este ca punctul de constiinta, prin energia atentiei acordate, chiar sustine structura, in timp ce structura NU ARE ENERGIE PROPRIE in Creatie. Deci ea doar minte ca ar putea chiar sustine ceva/pe cineva. Lipsa de atentie si discernamant isi spun cuvantul!

Apartenenta de o structura face rapel la nivelul constiintei de ginta/trib, fara a avea si acoperirea existentei reale a unei constiinte de grup (egregor). In trib daca unul era agresat

sareau toti si il aparau, intr-un minister nu vei vedea asa ceva, nici intr-un partid politic. Pe asta se bazeaza toate partidele si organizatiile. Este o separare...organizata! Dovedeste slabiciune individuala, si experienta va contine firestile cicluri amagire/dezamagire. De remarcat este faptul ca toate aceste structuri SOLICITA un maxim de atentie si deci de energie. Cei ce le conduc sunt constienti ca intreaga vitalitate a structurii se datoreaza sustinerii energetice a..."cotizantilor".

UNA SUNTEM este ideea de baza, pentru urmatorul nivel de joc. Si pana acum tot asta eram, doar ca foarte putini constientizasera. Ca atare e firesc sa ma intereseze/sa imi pese ce se petrece cu mine/TU, cu mine/EL, etc. Dar nu ma intereseaza pentru a ma separa de tine/el/ea ci dimpotriva, ca sa ne putem juca frumos impreuna. De'a ce? De'a ORICE, doar ARMONIOS sa fie! Pentru ca jocul nu are scop, e doar joc! Nivelul anterior era caracterizat prin "nimeni nu se scarpina daca nu-l mananca" si alte asemenea intelepciuni. Adica vroiam sa accentuam ca, fara un scop nu miscam nimic. Acum ne mai ramane doar bucuria jocului, celor care au inteles.

Delicat este faptul ca, cei care nu au inteles inca si incearca sa joace jocuri personale, au toate sansele sa ajunga iarasi prin cicluri amagire/dezamagire la concluzia ca ele NU MAI FUNCTIONEAZA. Iar asta va mai mentine o vibratie relativ scazuta, in raport cu ceea ce multi ne-am dori. Pentru ca instrumentele jocurilor personale apartin vechii paradigme, se bazeaza pe separare si scop, pe eu versus tu. Ori astea sunt de vibratie scazuta. In spatele lor sunt ganduri, sentimente si emotii care le sustin, care sunt inca butoane si parghii nerezolvate individual. Toti cei ce pot, acum sustin atat cu vibratia lor cat si prin exemplu, cunoastere si impartasire rezolvarea temelor ramase restante.

Posesiuni de toate felurile, gelozii si invidii, concurente imaginare si iluzii ale luptei pentru vre-un fel de putere sunt ramasitele de rezolvat la cei mai multi. Incarcati cu ele, viata pare grea si urata. Desigur nu asa se vede mereu cand esti involved. Altfel nu ar exista ciclurile amagire/dezamagire, atat de firesti in vechea paradigma. Cei care si le-au rezolvat le cunosc si te asigur ca si eu le-am cunoscut cam pe toate. Tin sa spun asta ca nu cumva sa crezi ca fac parte dintre cei ce habar nu au ce inseamna, si vorbesc...vorbe.

Scoala puterii personale mi-am facut-o inca incepand cu 19 ani, conducand un colectiv de 56 de oameni, timp de foarte multi ani. Capacitatea si abilitatile tehnice le-am cultivat de foarte tanar, pasionat de electronica si construind tot felul de jucarii din aceasta zona de preocupari. Apoi puterea intelectuala mi-am probat-o brevetand cinci inventii la OSIM, participand la Sesiuni de Comunicari cu lucrari proprii, in cadrul unor Simpozioane Internationale organizate sub egida Academiei Oamenilor de Stiinta, capacitatea de a face bani am probat-o, castigand cam un venit mediu pe economie zilnic, timp de ani de zile, capacitatea creativ/artistica mi-am probat-o ca realizator de TV dar si prin formatia de plastician, apoi de fotoamator. Chiar nu am ratat multe experiente si am fost convins inca de pusti ca precis voi regreta doar ceea ce nu am facut. Ca atare relatiile interumane au fost o

bucurie permanenta, iar cele cu partenere de sex opus mi-au bucurat chiar fiecare zi. Cand nu a mai fost bucurie, relatia s-a epuizat, o alta luandu-i locul.

Am insirat toate astea ca sa nu crezi ca nu stiu ce vorbesc, ca ma aflu in acest punct al experientei ca urmare a unei colectii de frustrari, ca am fugit vreodata de viata. Nici pe departe, viata a fost si va ramane o mare bucurie pentru mine. Prioritatile se schimba, perspectiva se schimba si ar fi chiar grav sa nu permiti schimbarea. Ai fi in afara vietii vii, intepenit, mort!

Oriunde am fost, muzica a cantat permanent. Intotdeauna m-au interesat cele mai noi tehnologii si informatii, din toate domeniile. Si acum, sunt unul din cei care au testat Windows 8 si care il apreciaza pentru plusuri dar nu si pentru bug-urile pe care inca le mai are. Sistemul de operare Android imi pare chiar o provocare, generand viziuni noi despre proprietatea intelectuala. Nu pot sa nu ma bucur de tot ceea ce creativitatea aduce in manifestare, fie ea tehnologica sau de alta natura. Am asteptat cu nerabdare sa apara Noua Medicina zisa germanica, care chiar se apropie mult de ADEVAR cu viziunea sa. Nu sunt chiar un “fan” al Dr. Hammer, dar ii recunosc pozitia de inaintas, intr-un domeniu fierbinte. Exista si alti autori, cu care eu rezonez mai bine.

Fizica cuantica dar si Nassim Haramein vin sa completeze anumite intelegeri, pentru ca oricum fizica nu putea ramane la ceea ce Newton a formulat. Evident ii iubesc pe Einstein si pe Tesla. Exista insa si teorii “venite” catre noi pe cai diferite, care nu imi par de neglijat. As pomeni aici “Designul Inteligent” si poate si chanellurile lui Bashar. Raspund poate diferit si poate chiar mai bine unor intrebari. Ma intereseaza foarte mult inventica si simt provocarea tehnologiilor punctului zero. Dispozitivele “free energy” merita toata atentia, pentru ca iluzia energiei lipsa ne costa foarte multa libertate experientiala, inca. Constat cu bucurie ca deja au inceput sa circule pe net schite cu dispozitive “overunity”, care desi sunt inca echipamente de tranzitie, pot diminua putin presiunea psihologica despre energie si dependenta fata de sistem. Consider ca toti cei de formatie tehnica ar fi util sa-si indrepte atentia catre anumite filmulete de pe youtube, pentru ca in multitudinea de propuneri aflate pe acolo se afla si idei ce pot fi aplicate, chiar mai apropiate de punctul zero.

Cine crede ca o fiinta realizata este una cu capul in sac, chiar se inseala dramatic. A fi UNA cu TOTUL inseamna sa le contii pe toate, asa cum Simulatorul le contine. Pot constitui in ACUM-ul tau subiect de interes sau nu, dar nu te poti separa de nimic. ESTI si AICI! Nu conteaza cu cat anume din Constiinta iti animi prezenta, poate fi chiar infim ca procent, de ordinul a o miime dintr-un procent, dar ESTI si aici acum. Bucura-te de aceasta oportunitate si fii chiar PREZENT! Nu am scris degeaba cuvintele astea, exista o tendinta ciudata de a te extrage, “legumicol”, din acest plan al manifestarii!

Urmatorul nivel pe asta se bazeaza: bucuria STARII DE A FI! Joaca constienta, fara glume despre existenta vreunei mize. Desigur POTI! Doar esti exact ceea ce si eu sunt! Stiu ca pare inca utopic. Dar asa functioneaza Creatia: intai TU TREBUIE sa FII ceea ce abia apoi,

prin proiectie, iti vei aduce in manifestare. Face parte din regulile de joc, fie ca stim fie ca nu. Cata vreme in mine s-ar derula vechea paradigma, voi proiecta desigur ceea ce eu sunt: vechea paradigma. De aici si aparenta “drama” a momentului: majoritatea vor ca paradigma sa se schimbe, manifestarea sa se schimbe si apoi se vor schimba si ei! Asa ceva NU FUNCTIONEAZA! “Lumea ta” o vei vedea pe monitor exact conform cu unghiul de unde tu o privesti/proiectezi! La schimbarea unghiului de privire, lumea ta va arata altfel. Atata timp cat tu pastrezi aceleasi coordonate, vei primi aceeasi “realitate” de experimentat. Unghiul nu se modifica nici daca,’telectual devii mai destept! Doar cand tu te muti! Devenind mai destept te poti muta/schimba mai usor, dar abia schimbarea ta face diferenta!

Sunt multi care acum stiu, cred ca stiu sau se straduie sa inteleaga. Este mult mai bine decat sa fii opac, cu mintea inchisa. Doar ca inca nu te astepta si la miracole. Vei schimba un cred ca stiu, o dogma, cu o alta. Este ok asa, doar asa poate sa fie drumul pentru tine. Un altul poate va alege sa se “predea”, adica sa renunte la credinta ca el e cel care detine controlul. Sa permita ca prin el sa se manifeste. Nu el sa faca. Sunt multe cai, dar toate duc in acelasi punct. La aceeasi intelepciune. Si la pace.

Ca unul care urmareste cu drag si interes evolutia constientei prin toate punctele de Constiinta pe care eu le stiu, voi culege cu drag feedback-urile acestei carti, chiar daca cu totala detasare. In fond prin ea Constiinta Unica va adreseaza o mare provocare: recunoasteti ADEVARUL? Puteti avea maturitatea de a absolvi pupitrele si a va identifica cu Simulatorul, ca sa trecem la urmatorul nivel? V-ati prins cum e cu butoanele si parghiile? Ati inteles cum apare corpul suflet din radianta proceselor electromagnetice? Puteti sa nu va mai identificati cu “stafia”? Puteti intelege ca atitudinea bazata pe frici este absolut FIREASCA si LOGICA, atata timp cat va lasati condusi de un nivel de inteligenta REACTIV? Care nici nu stie si nici nu ar putea altfel, fiind rezultatul reactivitatii celulare la stimuli.

Stati linistiti, nu ajungeti roboti daca nu va mai tot dati cu fundul de pamant! A procesa corect matematic nu este o vina. O cerem fiecarui echipament, noua de ce nu? Puteti renunta la toate traditiile, care va tot invocau “calitatile sufletesti” nebuloase, a fi sensibil nu inseamna a fi si victima a unei sensibilitati emotionale. Sensibilitatea ADEVARATA se refera la capacitatea de a vibra. Cu cat esti mai linistit si inalt vibratoriu, cu atat acea sensibilitate va fi mai mare. Daca ai doua lamele de otel prinse in menghina, una de un milimetru grosime si cincizeci centimetri lungime si alta de o zecime milimetru grosime si doi metri lungime, care crezi ca va fi mai sensibila la vibratii?

Viata “vi se intampla” doar cata vreme sunteti la cheremul emotiilor si a mintii reactive. Denumindu-l subconstient ii recunoastem o putere pe care NU O ARE! Cand deveniti constient creativi, adica procesati cu nivelul de inteligenta Constient, veti vedea solutiile inainte de a denumi o situatie/context/conjunctura ca problema. Si intotdeauna vor fi o infinitate, doar sa alegeti. Ca sa poti alege insa cu adevarat ai nevoie de libertate si discernamant. Deci toate sunt legate. Ades se intampla sa vezi solutii dar sa ai impresia ca nu

ai libertatea de a opta, datorita unor...dependente. Sau ca nu poti discerne corect intre ele. Ca atare e utila si o baza de cunoastere/intelegere.

Suntem un echipament deosebit de complex si doar o buna cunoastere si intelegere a lui ne poate ajuta sa ne ducem experientele la potential maxim. Pentru ca gustul pe limba este functie de experienta pe care reusim sa o avem. De cele mai multe ori suntem tentati sa vedem diferite partialitati ca fiind ADEVARUL, si rezultatul nu va fi prea ok. Dupa mine asa se si explica de ce a tot fost necesar ciclul de "mat si de la capat". Faptul ca CREDINTA TA face Legea in viata ta, nu e mereu un avantaj experiential. Mai ales cand credinta presupus "A TA" a fost de fapt anteprogramata, nu arareori de interese meschine. Sau chiar de catre CREDINTE FALSE. Daca luam cazul tuberculozei, am crezut ca este o boala si ca trebuie luptat impotriva ei cu antibiotice. ADEVARUL insa este altul: datorita unor puternice frici apar celule care se multiplica in exces, formand tumori. Tuberculoza este o forma de vindecare, deoarece indeparteaza celulele formand tumoarea, dupa care dispare. Daca luptam cu antibiotic, tuberculoza poate disparea, dar raman celulele formand tumoarea, care pot deveni maligne. La ce ne-a servit partialitatea conform careia tuberculozta trebuie vindecata? Si acum sunt inca foarte multi care CRED ca trebuie luptat impotriva tuberculozei.

A fost doar un mic exemplu. Ce sa mai vorbim de credintele cum ca energia este limitata sau ca nu ne-o putem procura singuri, care CREDINTA chiar ne-a convins sa nu mai cautam solutii. Insa credintele in adevaruri partiale, colective sau individuale, sunt cele care, de fapt, ne fac experientele de viata. Cu toate astea, in ADEVAR, nu au nicio relevanta. In toate domeniile ne bazam pe credinta ca "stim noi" cum/ce e mai bine, si chiar aberam maxim. Valabil de la regimul de somn la cel alimentar, de la agenti/moduri de spalare la atitudinea in raport cu informatia...absolut totul. Facem imediat dependente/obsesii din diverse stiri/cunoasteri, e suficient sa CREDEM ca toxinele ne asalteaza si de la curatat limba zilnic, la baut ulei si/sau apa calda dimineata, la clisme si saune, nimic nu ne mai ajunge. Si asa ne ghidonam vietile...care se transforma in chin experiential. Atat pentru noi cat si pentru cei din preajma.

Este util de observat ca toate aceste CREDINTE sunt vehiculate de nivelul constient de inteligenta. Corespund unui anume nivel de instruire si cultura, personal. Care, fiind TOT CE AI LA DISPOZITIE, lesne il consideri ca fiind si "cel mai bun". Este si motivul pentru care este necesara imbunatatirea prin CUNOASTERE a acestui nivel. Schimband credintele vei schimba si experienta.

Am tot fost conditionati sa CREDEM ca intre noi si animale se pot face paralele. CREDINTA multora si acum este exact aceasta. In ciuda faptului ca, traditional STIAM ca doar noi suntem "dupa chipul si asemanarea", biologia, medicina si cateva filozofii ne-au dus intr-o partialitate biologica. De aici pana la a concluziona ca sexul este doar o modalitate de reproducere a speciei nu mai era nici macar un pas. Sau ca sensul vietii e ...sa murim, ca la porcine! Numai ca noi vedem functie de ochelarii prin care privim si CREAM ceea ce "vedem". Altfel spus, am fost ajutati sa ne vedem animale.

Daca eu ma uit acum pe monitorul laptopului si deschid un manual de biologie, voi privi monitorul cu ochi de biolog. Daca voi urmari un film documentar de arheologie, ochii vor privi ca arheolog, acelasi monitor. Il pot "privi" cu foarte multi ochi, foarte diferiti. Chiar sunt calculatoare specializate functie de "ochii" care au nevoie de el. Numai ca, toate calculatoarele vehiculeaza doar biti de informatie. Indiferent cu ce ochi filtranti privesti, REALITATEA este aceeasi: informatie! Si in Simulatorul Mintea lui Dumnezeu nu exista nimic altceva decat informatie. La pupitrele experientei poti jura ca ai de-a face cu infinite "realitati", simulate desigur pentru ca tu sa ai cum sa-ti faci temele. Asta insa nu inseamna ca, in ADEVAR, acolo chiar ai dramele respective! Ce ar mai fi mintea lui dumnezeu adapostiind toate aceste atat de diferite "lumi"?!!...Cum ar putea calculatorul meu sa aiba in el toate nebuniile de pe monitor, "fizic" vorbind??! Doar trei zurlii sa fie, in calculator sau Simulator, si ar innebuni ambele!

NU ma pot abtine sa nu glumesc, cand vorbesc despre chestii atat de serioase! Pentru ca va spun lucruri atat de evidente pentru mine si in acelasi timp imi dau seama ca pe cei mai multi ii va bulversa. Daca povesteam de Buddha, Iisus, Krisna sau chiar despre sfinti era mai digerabil precis, sunteti obisnuiti! Dar sa insist atat de mult pe ideea de Simulator, pe faptul ca nu exista decat informatie, sub forma de vibratie, ca nu va lucreaza nici un subconstient ci credintele voastre constiente si profund limitative nu cred ca va asteptati. Sa va povestesc ca era mult mai aproape de ADEVAR basmul decat biologia/medicina sau fizica? Fizica va povesteste ca viteza cea mai mare este a luminii, basmul zice "cu viteza gandului"... Ca multi dintre voi va identificati cu "stafia" si ii dati energia atentiei voastre? Ca sufletul atat de cantat nu e altceva decat un fenomen radiant, urmare a proceselor electromagnetice? Ca sensibilitatea lui REACTIVA nu este sensibilitatea voastra si faceti o confuzie! Acum e trendy sa cantam inima si iubirea, desi oricat m-as "uita" dupa ele in ADEVAR, nu le vad chiar deloc...IUBIREA este o STARE, bazata pe acel nivel inalt de vibratie in care desigur sensibilitatea este un firesc, contine doar ARMONIE, PACE si bucuria starii de A FI! Si ca orice prea plin, radiaza/emite/da pe dinafara/se ofera! Inima a fost gasita ca idee alternativa mintii, cu intentia de a sublinia ca se poate procesa si altfel, dar toate povestile cu camaruta ei ascunsa, apoi cu mutarea in timus si cu inteligenta emotionala nu sunt decat aberatii sau figuri de stil.

Asa numita inteligenta emotionala este exact reactivitatea pe care o intalnim si la plante. Daca fixezi electrozi pe frunzele unei plante situata in ghiveci separat si ai o anumita atitudine fata de o planta similara, aflata intr-un ghiveci apropiat, oscilograful va indica diferite nivele de raspuns si nu minore. Diferite, functie de diferitele atitudini mental/emotionale. Am facut/participat la multe astfel de experiente. O poti numi inteligenta emotionala, dar ce poti construi pe ea? Aparatele noastre de masura, cam toate, raspund imaginatiei noastre despre ceea ce presupunem ca masuram. O mare surpriza avea sa-mi faca un banal voltmetru electronic, cand cautam variante pentru dispozitive free energy. Masuram ce se obtinea intr-o bobina, daca un magnet pendula intr-un anume mod in preajama ei. Evident faceam zeci/sute de determinari si ne mai si pierdeam cumpatul, in

acei ani de demult. Surpriza a fost cand am tinut bornele intre degete, intre masuratori, si am observat tensiuni superioare celor din bobina.

Spuneam ceva mai sus despre importanta obtinerii unui anumit nivel de cunoastere si intelegere si pare ca ar veni in conflict cu ideea ca oricum nu stim nimic. Ba chiar mai mult, ca nu e nimic DE STIUT, ci doar de CREAT! Fiindca dilema asta pare destul de neclara la multi: cu cat cunosti/stii mai putin esti tentat sa crezi ca stii ceva si ca te poti baza pe acea cunoastere limitata. Pe masura ce cauti sa cunosti mai mult, tot mai mult, ajungi la concluzia multor intelepti, care spun ca abia acum stiu ca nu stiu nimic! Un prieten bun formulase ca am plecat de la a sti nimic despre totul si am ajuns sa stim totul despre ...nimic! Ca formulare poate parea amuzanta dar contine un adevar profund. Ca sa poti intelege, chiar trebuie sa scotocesti prin ceva cunoastere.

Dupa mine STII TOTUL abia cand ai inteles virtualitatea INTREGULUI, din care ESTI PARTE. Cand aceasta cunoastere nu este DOAR CONCEPTUALA, ci ai verificat-o atat in tine cat si in imaginea proiectata. Cand exercitiul tau de viata demonstreaza ca esti constient permanent de acest ADEVAR ULTIM, reusind sa-l si traiesti. Cand chiar ai inteles ca ceea ce lesne pare miracol se datoreaza exclusiv cunoasterii caracterului virtual al acestei Creatii. Daca apa isi schimba configuratia doar in prezenta unei emisii, fie ea si un cuvant scris pe o eticheta lipita pe flacon, de ce ar fi un miracol sa fie schimbata in ...vin? Miracol se numeste cand ai reusit sa-ti invingi CREDINTA TA constienta, cum ca stii tu ca asa ceva nu se poate! Cand ai reusit sa CREZI ca nu e nimic obiectiv datorita caruia sa imbatranesti cu celule tinere! Miracol este sa reusesti sa faci ce intentionezi, exact schimband CREDINTELE TALE LIMITATIVE! Ele trebuiesc “plastifiate”.

Aici NU E VORBA DE PSIHOLOGIE, ci de mod de viata! De ABORDARE! De modul in care poti recupera conceptia despre lume si viata. De modul in care “VEZI”! Iti garantez ca poti lucra cu psihicul tau infinit, mare lucru nu vei obtine! Posibil nici macar detensionari notabile. Multi au muncit ani de zile fara sa obtina mare lucru. ESTI doar o pretentie de biocomputer, cu o structura la fel de imateriala ca orice mediu virtual! Doar joaca-te cu informatia! Nu ai ce pierde! Pastreaza doar ARMONIA! Imagineaza-ti ca “se dadu de trei ori peste cap si se prefacu in...” nu e chiar o glumita!! “Abracadabra” nici ea nu e o formula glumeata! CREDE!

Eu STIU ca vei crede abia dupa ce tu insuti vei fi epuizat propriile credinte limitative, cand Cunoasterea impinsa catre extrema te va fi dezamagit. Asa a fost si la mine, de aia STIU! Si tot de aia eu ma consider un mistic. Inteleptul ajunge sa stie ca nu stie nimic si e maximum! Misticul stie ca ORICE E POSIBIL! Daca mai si stie DE CE TOTUL E POSIBIL, chiar e perfect! Ca nivel al jocului, urmatorul cred ca mai degraba va corespunde misticismului. Asta datorita trecerii prin punctul zero. Dar vom vedea!

Pana una-alta avem de lucru pe la pupitre, exact cu ceea ce ne procura acele exercitii si anume CREDINTELE in adevaruri partiale. Despre credinta s-a vorbit in foarte multe moduri

si toate sunt si ele partialitati. Pana la un anumit nivel, credintele existente/depuse in constiinta colectiva alcatuiesc baza de date utila experientei. Fara ele nu s-ar putea desfasura nici un joc. Cum sa ma asez pe scaun, daca nu CRED in conventia ca el ma va sustine? Cum sa tastez la acest laptop daca nu sunt constient ca el ma va servi, conform conventiei stabilite? Trebuie BINE INTELES, si armonios, cum anume trebuie sa impaci in experienta constiinta faptului ca nimic nu exista (material vorbind), dar ca te joci conform unor conventii stabilite. Eu pot desena un cal, il pot si anima sa mearga la trap sau galop, cu toate astea desenul meu NU VA SI FI CAL! Va ramane o conventie desenata despre un cal.

Numai ca in constiinta colectiva, ca nivel de inteligenta proiectand catre experienta colectiva, acum se afla date depuse ulterior, care si ele acum concura la o anume experienta colectiva. Dar care contine conventii care nu mai alcatuiesc cadrul experiential util trecerii la alt nivel de joc. Aici vom avea de departajat fiecare, individual, dupa cunoasterea si intelegerea proprie individualitatii care suntem.

Eu pot subscrie si sustine in continuare conventia aparentei materialitati si manifestarii Legilor Naturii (un mod de a ma exprima, nu ideal desigur), pot re-cunoaste formula de crestere 1,618 ca ARMONIOASA si sa o sustin, dar nu voi recunoaste si nici sustine asimilarea omului in regnul animal, Legile Biologiei la om, dogmele de nici o sorginte, postulatele si alte minunatii. Observand paralela intre diagnoza medicala si programarea pe care pretinse acte divinatorii/magii negre o fac, cat si interesele meschine care o leaga de o industrie interesata de profit, nu am de ce sustine ideea de medicina. Ca atare, in propriul meu proces de discernere, aleg sa sustin doar conventia despre materialitatea lumii in experienta si Legile Naturii, bazate pe ARMONIA cresterii in proportia de aur.

Fiecare CONSTIINTA CONSTIENTA va avea de facut o operatie de acest gen in constiinta care el este. Va asigur ca conteaza maxim! Constiinta Colectiva functioneaza si ea dupa aceleasi Legi ale Creatiei. Fara sustinere energetica, orice date depuse acolo se sterg! Energia este data de Credinta voastra in ele. Si desigur de atentia pe care voi le-o acordati. Constiintele Constiente au aportul energetic de sustinere cel mai important. Despre asta se si vorbeste cand se spune de “masa critica”. Altfel spus, responsabilitatea revine celor mai constienti, dupa cum este si logic/armonios.

Toate astea se cunosc si de catre cei inca interesati in mod absurd, de profituri. De aceea vi se si “fac cadou” examenele medicale gratuite si vi se ofera si atat de variate remedii medicale. Au o mare nevoie de atentia si energia atentiei voastre! Daca nu veti mai “cotiza” energetic, toata povestea lor despre boli se duce rapid. Cam la fel stau lucrurile si cu alte industrii, ca cea alimentara! Ca va smulg energia prin blamarea E-urilor, prin lupta contra semintelor tratate sau impotriva Monsato, le-ati permis sa existe prin sustinerea energetica! O vedeta cand pierde popularitatea si nu mai stie ce sa faca iese dezbracata pe strada si produce un scandal. Tehnica e aceeasi!

Poate va mira de ce atat de putin aleg sa sustin eu. Pai de la mine cam atat se vede. Restul decurg sau nu conteaza. E doar loc de joaca. Tot ce as alege sa mai "vad" ar primi energia atentiei mele si nu CRED ca merita! O planeta albastra, cu mult verde viu, loc de joaca pentru niste constiinte constiente ca UNA SUNT si ca atare nu isi scot ochii cu nisip una alteia. Ar mai fi si altceva de adaugat? Ca in baza acestei "realitati experientiale" vom crea apoi contexte si conjuncturi armonioase de joc, nu ma indoiesc. Ce este IN PLUS, va disparea prin neacordarea energiei atentiei noastre. De la Sine!

Suntem intr-o Creatie electromagnetica! ORICE este alimentat cu energie se manifesta. Orice nu primeste energie devine inactiv. Apoi se dizolva in nimicul sau energia necreata, din care a si aparut. De asta va si invit la mare discernamant. Vreti sa readuceti ceva in experienta, va este util/necesar? Acordati-i atentie, nu conteaza daca cu plus sau minus. Il veti mentine! Ca il injurati sau iubiti, el tot energie primeste, injuratura pe voi va afecteaza! Pozitionarea anti, din punct de vedere energetic, e mai puternica decat cea pro. Adica sustine in manifestare mult mai puternic! ORICE! Gaselnita cu lupta contra exploatarii gazelor de sist nu face exceptie, desigur! Un nebun s-a apucat sa vanda parcele pe luna! Desigur asta l-a scos din anonimat cum nu ar fi facut-o poate daca lua premiul Pulitzer sau Nobel. Vorbim de energia atentiei!

Oare de ce credeti ca in campaniile politice sunt angajati specialisti din diverse domenii, dar toate orientate catre creare de Imagine. Pentru ca acea IMAGINE va fi sustinuta energetic. Iar pentru asta ea trebuie sa corespunda CREDINTELOR unei mase cat mai largi. NU are nici o treaba cu vreo promisiune! Fiecare insa trebuie sa se recunoasca in acea oglindire, ca sa cotizeze cu sustinerea lui...energetica. Asa se primesc voturile. Pana la un moment, campaniile publicitare se faceau produselor fiind prezentate de dive sau frumuseti special alese. Apoi s-au prins ca asta nu asigura oglindirea, ca produsul parea pentru elite. Acum pe toate afisele vezi doar gospodine si oameni absolut obisnuiti. Sau copiluti aproape tampi, nu bebei ultraarmoniosi.

Caut ca sa surprind o paleta cat mai variata de puncte de vedere, sa ma imaginez la diferite pupitre ale experientei asa incat fiecare sa isi poata limpezi macar putin, ceva din temele pe care le mai are si sa se mute la alt pupitru. ACUM viteza cu care urcam treptele intelegerii implica sprinteneala, agerime. Nu mai putem cotiza la infinit la parabole si povesti frumoase. Chiar si o partida de sah are un ritm la pornire si un altul pe masura ce se consuma. Multi inca deapana valori precum "simtitul"...Cu ce anume componente simtiti, fratilor? Ca totul duce la inteligenta reactiva! Simtiti ca sa va stiti pozitiona/apara. Deci ca sa va asigurati la infinit pozitia de efect? A ce efect? Al cui efect? Renuntati la simtit, ca nu voi simtiti ci exact cine nu sunteti voi! Exista comunicarea empatica in care DA, comunicam fara vorbe, dar ala nu este simtit. Exista rezonanta vibratorie dar nici aia nu e simtit! As merge mai departe cu analiza, dar chiar sunt constient ca aceasta carte va fi citita de nivele foarte diferite de intelegere asa ca ma voi opri aici. Nu corpul asa-zis fizic simte ceva, in nici o circumstanta! Simte complexul minte/corp, care este o radianta doar. Altfel anesteziile prin

hipnoza nu ar functiona. De ce credeti ca asa-zisa minte nu stie sa faca diferenta intre faptul trait si imaginatie?

Nimic nu este ceea ce pare a fi si o voi repeta in toate circumstantele, chiar cu “riscul” de a fi interpretat cum recent m-a interpretat un pusti, la care se pare ca spatiul de depozitare informatie este excedentar in timp ce procesoarele sunt...vai de mama lor! In loc de a-si face temele proprii de cunoastere si intelegere, chiar crede ca este posibil sau avantajos sa proceseze interpretand... propriile neintelegeri. Ma simt tentat sa-l folosesc ca studiu de caz, prin complexitatea in care s-a bagat ca pupitru de viata, dar ar trebui sa ofer multe detalii si ar fi recognoscibil, deci ma voi opri. Haiosi sunt unii, pe la pupitrele lor!

Cei care chiar stiu ce spun, intotdeauna vor trata un punct de constiinta in INDIVIDUALITATEA care el ESTE! Desigur acea individualitate si-a creat contexte personale, in care relationeaza multiplu, atat in cadrul familiei cat si in societate. De la el toate contextele si conjuncturile in care s-a bagat sunt foarte importante. Nu insa si in ADEVAR. Pentru ca toate sunt doar simple oportunitati de a-si face niste teme, decor sau material didactic. Faptul ca el e conditionat ca “familia este celula de baza a societatii” si el vede asta ca pe o colectie de dependente este datorat propriilor neintelegeri. Face parte exact din ce are el de rezolvat, pentru a trece mai departe. Dar este foarte posibil sa nu constientizeze, sa pastreze in exercitiul sau de viata inca mult timp aceste valori, timp in care chiar contextele sa se modifice, iar el sa fie surprins, dezamagit si OBLIGAT prin asta sa se mai uite odata! Asa functioneaza pupitrele!

Fara adevaruri partiale sau pseudovalori nu ar putea exista contexte din care sa rezulte o experienta spre constientizare. La scoala materialele didactice sunt din gips, vopsite si lacuite frumos, dar nu inseamna ca chiar sunt ceea ce reprezinta. Exact asa este si cu “valorile” din Simulator. Poti invata sa pilotezi un avion, te poti infige din greseala intr-un munte, era foarte “adevarat”, dar...avionul nefiind avion si nici muntele munte, te dai jos bine mersi din Simulator...cam asa!

Provocarea este, pentru chiar toate pupitrele, sa inteleaga ca viata este EXACT un exercitiu, cu partialitati de adevaruri, in care trebuie sa inveti sa te descurci exact cu butoanele ganduri si manetele emotii/sentimente. Cand ai inteles ca toate aceste teme le ai de stapanit din alt nivel de inteligenta decat cel format de catre “democratia” celulara, adica din complexul minte/corp, poti sa le faci cu detasare si rapid. In acest fel si NUMAI ASA poti apoi sa te identifici cu INTREGUL SIMULATOR si sa te alaturi celor ce vor trece la urmatorul nivel de joc. Adica “eu si cu tatal una suntem”.

Am trecut si eu prin tot felul de “viziuni” despre Creatie, mi-au fost dragi unele din ele, dar gustul de partialitate a tot fost prezent. Dupa toata aceasta “excursie”, o destul de inedita viziune chiar imi suna bine. Ma satisface, la toate nivelele. Si este nu numai operationala dar si operativa, adica te ajuta sa fii sprintar. Pentru mine asta a fost mereu

important, nu iubesc lalaiala pe nici un drum. Nu ca ar fi o destinatie, un capat, dar sunt nivele. Unele chiar importante, daca schimba paradigma. De ce as lalai-o?

Multi inca se vaita. A devenit si asta moda. Se schimba ceva din datele temelor tale daca te vaiti? Materialul tau didactic ramane acelasi pana cand absolvi pupitrul. Daca te vaiti in loc sa le rezolvi, nu mai iesi de acolo! Precis te confrunti cu ceea ce e denumit “problema”, altfel ce sens ar avea pupitrul? Poate parea “boala” doar ca asa ceva nu exista, in ADEVAR si in mediu virtual. Va trebui sa pleci de la convingerea ca nu exista in ciuda faptului ca o experimentezi , pentru a invata ceva. Pana nu descoperi ce ai de invatat, ea va persista, indiferent cum ai vrea sa-i vii de hac. Te poti inclusiv pacali ca i-ai dat de cap, pana insa nu muti in tine butoanele ganduri si manetele emotii/sentimente, ea sta la panda si...revine. Nimic nu e ceea ce pare, nu uita. Ai doar material didactic la pupitre!

Nici mama nu e mama cat esti acolo, nici iubita iubita si nici copilul nu e copil ci doar gips vopsit si dat cu lac, retine! Daca nu ma intelegi sau nu ma crezi, cu atat mai rau, mai ai mult de munca...Cand vei fi treaz nu vei mai trai visul despre a avea o sotie, o mama sau un copil si abia atunci ei, toti, se vor naste - pentru tine. A trai niste vise despre..., e ca si cum ai desena o vaca; nici vaca aia nu e vaca si nici personajele din filmul tau nu sunt decat plasmuiri, cu functie doar de ...material didactic! Ii vei vedea cu adevarat abia cand vei avea “ochi de vazut”...Cand ii vei vedea cu adevarat, prezenta sau absenta lor nu va mai constitui o problema si nici una dintre relatii nu vor contine asa ceva.

Multi acum se considera treji, dar se vad incojurati de “probleme” contextual conjuncturale sau de personaje-problema. FALS, dragilor, cand tu chiar ESTI cine ESTI CU ADEVARAT, peisajul nu mai contine nimic din ce inainte era “problema”. Nu are cum! Matematica Creatiei garanteaza asta! Punctele de constiinta cu care interrelationezi vor fi exact ceea ce ele sunt, iar nivelul experientei lor devii constient ca nu are treaba cu tine. Este doar treaba lor cu ele. Prin intelepciunea asta nu ai cum sa nu treci. O vei depasi si pe ea, e tot partiala, dar e obligatorie.

La ce ajungi? Desigur la A FI IUBIRE. A emite starea asta peste tot! Nu te mai intereseaza altceva nimic, de fapt. Nici chiar asta, dar te bucura sa o vezi cum opereaza. Doar nu e “a ta” ci...PRIN TINE! Face de fapt...minuni, noroc ca nu se prea vad...stii cum e: cine are ochi...

Intorcand-ne in ACUM, ca sa putem “vedea” mai bine valoarea experientei, in ADEVAR, sa luam spre exemplu constructiile. Din urma cu ceva mii de ani, inca avem pe tot pamantul piramide, de tot felul. Practic nu prea exista loc unde sa nu gasim piramide. Unele depreciate, altele aproape perfecte - mai ales daca nu ar fi fost devalidate tot de om. Daca ne intoarcem cu cateva secole in urma, constructiile sunt bine reprezentate atat din epoca medievala cat si ulterior. Nu putine sunt orasele in care inca se locuieste in case din secolul 17-18. Construim si acum. Am presupune ca am adunat suficienta cunoastere si tehnologie ca sa construim pentru eternitate. Adevarul insa este ca constructiile moderne sunt

garantate...50 de ani! Instalatiile...20! S-a descoperit ca betonul nostru armat cu otel devine beton cu gauri si urme de rugina in canalele respective. Construim noi mai prost sau nu mai stim/intentionam sa sustinem ceva in manifestare? Cred ca este si/si! Pentru ca stim, spre exemplu, ca PVC-ul imbatraneste si devine casant, dar noi inca facem termopane din el, care mai si elibereaza clor! Aluminiul nici el nu e un metal de care sa vrei sa te inconjori, dar e ...urmatoarea alternativa! Alegerile se bazeaza pe...costuri! Asa stand lucrurile, cu ce am putea crede ca sustinem ceva in manifestare, care este bucuria si energia ei bagata in constructii?

Eu STIU ca omul cand isi facea o casa, chiar din chirpici, "materialul" de baza era intentia lui creatoare si bucuria. Apoi vedea el cum si-o ridica! Cand am inceput sa o luam invers, adica intai cu calculele, iar contributia sa se cam rezume la a plati munca altora, cantitatea de bucurie a devenit minora, de utilizator, de regula nemultumit. Nu cred sa fie multi cei care sa nu fi observat ca, fie ea si o mica reparatie, la orice, daca o faci singur iese intr-un anume fel, daca apelezi la un serviciu platit, iese diferit!

Sigur ca suntem grabiti si asta ne face si superficiali, dar prea a ajuns o deviza "merge si asa!". Daca ne uitam cum arata asta la nivel de "floarea vietii" noastre, nu se poate sa nu ne dam seama ca cerem chiar absurdul, Creatiei! Cum ai introduce in ARMONIA CARE TU ESTI, ca relatii, munca platita? Chiar iti poti imagina ca banul iti va aduce in ARMONIA TA, cocreatori constienti in REALITATEA TA experientiala? Inca mai sunt multe aspecte la care nici macar nu am privit! Fiecare pentru el, desigur.

Cand am acceptat sa construim o societate bazata pe mercenariat, cand individualitatea nu mai are nici o alta motivatie decat de a castiga bani, raportul ei/relatiile cu intreg contextul din care ii obtine sunt sintetice, neimplicandu-l decat in limita "fisei postului". Daca el nu aduce acolo aport de creativitate si nici de armonie, nici bucurie, acel produs/serviciu ce anume contine? Contravaloare bani? Chiar eventuala creativitate, este rasplatita, si doar in masura in care aduce si mai multi...bani! Mie asta imi pare nu numai o nebunie ci chiar o condamnare la nefiinta! Ca sa ma exprim plastic, eu iau ce produci/scuipi tu si iti ofer la schimb ceea ce eu scuip/produc. Vreti mai elegant? Ok, eu mananc painea produsa de tine, constient ca ai bagat in ea cel mai ieftin grau si cei mai prosti amelioratori, dar si tu trebuie sa fii constient ca iti va crapa imprimanta cand iti e lumea mai draga, pentru ca si eu am gandit exact ca tine! Catre ce viata minunata ne indreptam asa?!! Desigur, in EXPERIENTA!

La pupitre experienta este determinanta, acolo chiar trebuie sa-i faci fata! De aceea conteaza si experienta. Este si motivul pentru care toti cei constienti s-au referit la ea. Cum sa mai vezi/contempli frumusetea, daca esti atat de ciumpavit la pupitrul tau!? Eu aici nu vad "psihologie", ci pur si simplu incapacitatea unui echipament de a gestiona aberatii la nesfarsit. Pentru ca asta am creat cu totii, aberatii! In special CREDINTELE noastre, acum sunt aberatii. Pana nu vom alege sa "vedem" si sa procesam viata in limitele ei logicomatematice, ca sa ne putem elibera de prostii, cred ca dificil ne va fi. Dupa ce vom fi scapat, vom vedea

altfel, dar pana atunci fiti rigurosi cu viata voastra. Si nu uitati ca veti experimenta mereu si mereu ceea ce gandurile si sentimentele/emotiile voastre contin! Mai mult chiar, veti experimenta si contextele/conjuncturile decurgand din limitele de intelegere ale partenerului, mai ales la parametrii ce tin de viata comuna. De aceea parteneriatele sunt si cele mai "lucrative" experiente, sunt acolo adevarate laboratoare de rezolvat neintelegeri.

NU, nu e facila trecerea la un nou nivel al jocului, in experienta fiind. Dar este cea mai provocatoare varianta. De ce am presupune ca ne-ar depasi? Nu uitati ca, la un anumit nivel, veti fugi de maxima asumare, refugiindu-va iar in experiente. Motivatii veti tot gasi, chiar cu argumente din maestrii. Cunosc nu putini din cei CE CHIAR STIU pentru ce anume sunt veniti, si cu toate astea repeta experiente similare, la nesfarsit...Privesc si eu, cu interes...la ce vor sa creeze. Candva ne vom lamuri.

Se simte nevoia intelegerii experimentale, deci prin manifestare, a constiintei unimii. CRED ca este timpul pentru ca, macar cativa sa TRAIASCA convingerea ca daca tie iti este bine imi este si mie. Sa fie real interesati unul de oferta celuilalt. Sa puna in comun creativitate. Va fi si asta o etapa "scolara".

Aici simt nevoia sa accentuez cateva aspecte. Nu am fost invatati in vechea paradigma despre rolul in Creativitate a parteneriatului barbat/femeie. Nu ca nu s-ar fi stiut, doar ca nu i s-a acordat aproape nicio importanta. Si chiar daca conceptual unii au inteles, nu au reusit sa si aduca in manifestare. Desigur sentimentul separarii a primat mereu. Si al concurentei. In ADEVAR, capacitatea de a crea si aduce in manifestare este catalizata in mod deosebit cand este sustinuta simultan de intentiile unui "motor complet". Chiar si daca intre cei doi nu exista/nu au existat legaturi barbat/femeie de cuplu, energiile lor fiind de semn complementar, pot colabora foarte creativ. Important este sa treaca peste sentimentul de separare si sa sustina aceeasi viziune. Ca o paranteza, "Curs in miracole" asa a si aparut.

Este posibil ca cei doi, desi rezoneaza si se re-cunosc in ADEVAR, sa se gaseasca, unul sau ambii, intr-un parteneriat in care el/ea sa isi asume oglindirea si ajutarea la teme a partenerului, cu care inca nu exista deci posibilitatea de a crea ceva, la nivel inalt. Nu mai considerati asta ca fiind un impediment, este util si necesar ACUM sa folosim toate resursele creative inalte. Evident stim ca intre cei aflati la un nivel inalt de constiinta functioneaza "orice este posibil dar nimic nu este obligatoriu". Este o oglindire curata, bazata pe Starea de IUBIRE. Care este STARE, nu verb si este Lege a Creatiei. EU abia din acel punct cred ca putem sa mai cream ceva notabil.

Am spus si CONSIDER UTIL SA INSIST asupra faptului ca nu "vad" ca urmeaza nici un fel de "extragere din plan" si consider ca toti cei ce AU INTELES ADEVARUL, vor trebui sa revina la INTELEPCIUNEA functiei lor. Ei, ca si noi toti, avem aici aceste PREZENTE, prin existenta (virtuala desigur) a acestui vehicul de constiinta pentru experimente in aceasta densitate vibratorie, doar ca urmare a unei FUNCTII de care TREBUIE sa ne achitam. Altfel,

daca nu vedem asta, putem fi imbecilii care cred ca totul e doar rezultatul unui mare haos si al intamplarii, lucru analizat pe computere performante si...exclus de ele ca fiind posibil.

Dimpotriva, CRED cu convingere ca starea noastra, a celor mai constienti, TREBUIE SA FIE DE INTENSA PREZENTA. Doar asa vom putea servi FUNCTIA CARE NE-A CREAT! Starea de prezenta eu o vad bazata pe foarte intensa STARE DE ATENTIE, atat multidimensionala cat si in ACUM-ul si AICI-ul in care ne gasim. Nu vad, nu mai vad util sa dam prea multe filozofii ambigue pe gura, deoarece creeaza haos infoenergetic. Trebuie fiecare sa INTELEGEM si sa acceptam ca chiar si mica sau mai marea noastra agoniseala de experienta si intelepciune nu prin grai va putea folosi cuiva. Bazati-va cat puteti de mult pe starea de PACE, subliniati-i valentele "vindecatoare", iar de schimbat ceva in altul, rezumati-va la emisia voastra nonverbala, care va fi receptionata empatic, in mod cert.

Desi cam fiecare a trecut printr-un fenomen de retragere din cotidian, sau inca se gaseste acolo, atat din nevoia de a se proteja, cat si din firescul lipsei de rezonanta cu aspectele "dense", este posibil si chiar probabil sa revenim, de pe alte pozitii, in el. Acum TU creezi fenomenele de rezonanta, exact prin emisia ta care va fi receptata si va crea emulatii rezonante. Desigur ceea ce spun acum poate fi luat ca argument de cei care sunt tentati sa se amageasca, cum ca ei au avut dreptate si ca retragerea nu este necesara. Ar fi util lor SA NU O FACA!

Pentru ca noua paradigma si NOUL NIVEL DE JOC eu il vad "implementabil" din mers, bazat pe ceea ce contextul si conjuncturile create deja ne ofera. Doar asa am putea crea o tranzitie mai usor digerabila. Starea de PREZENTA si cea DE ATENTIE ne dau posibilitatea sa "vedem" intre doua "realitati experientiale" o alta, NOUA, care sa fie germen pentru o abordare DIFERITA. Nu uitam ca nu ceea ce faci conteaza, ci prin CINE/CE NIVEL DE CONSTIENTA se face acel lucru. S-a exploatat si in limitele de vibratie 3D fenomenul de "nisa"/oportunitate experientiala. Acum cei constienti ii pot da sens cu adevarat.

Pe mine fenomenul de "nisa" m-a fascinat mereu, deoarece demonstreaza chiar in limitele pe care, vibratoriu, le-am experimentat, creativitatea. Exemple pot fi date cu miile. Si tot cu miile cele care inca nu au fost exploatate. Apar materiale noi, dedicate, care apoi sunt luate si creat ceva cu totul nou din ele. Timp de mai bine de un secol, poligrafii erau condamnati la "saturnism, boala" data de plumbul folosit in tipografii. La un moment dat au aparut fotopolimerii si o munca imensa si un proces tehnologic infernal a fost parasit. Dar apoi aria lor de folosire s-a diversificat enorm, de la stampile unde iar eram tributari unor tehnologii empirice si pana in multe alte domenii. Acum admir cu bucurie arta de pe "unghitele" femeilor, facuta tot cu acesti fotopolimeri.

Rasinile epoxidice si poliesterice au atatea domenii de intrebuintare incat aproape nu ai cum sa le eviti prezenta, rezolvand contexte imposibil de imaginat. Toate au fost create prin observarea oportunitatii de rezolvare a diferitelor "probleme", prin extensie a aplicabilitatii. Primul meu contact cu ele a fost dupa cutremurul din '77, eu fiind atunci

destul de tinerel si curios. Stateam la etajul doi al unui bloc turnat glisant, adica o structura imensa monobloc de unsprezece nivele. Ca solutie s-a dovedit cea mai proasta in caz de cutremure majore. Ca atare in dreptul etajului doi s-a frant, pe toata circumferinta. Nu ati vrea sa stiti cum am perceput fenomenul. Dar dincolo de astea, remedierea a constat in injectarea sub presiune a unor rasini epoxidice. A fost prima data cand am luat contact cu ele si desigur, curios fiind, am discutat mult despre asta cu inginerul sef de santier. Si acum acel bloc este locuit, nefacand parte dintre cladirile cu risc sporit. Evident ca am avut apoi cate un borcanel din cele doua componente, pe care le-am testat in cele mai diferite contexte, timp de ani de zile. Ulterior aveam sa aflu ca americanii lipesc cu ele inclusiv sinele de cale ferata, aveam sa vad ca placutele de frana nu se mai nituiesc ci se lipesc cu ele, iar diversitatea e aproape infinita.

Despre cele poliesterice, armate cu fibra de sticla sau nu, chiar poti spune ca le gasesti peste tot. Toate insa au aparut prin exploatarea fenomenului de oportunitate/nisa. Daca unii au creat bancile din parc, altii scaunele din tramvaie si autobuze, metrouri, apoi carosari de utilitare, ambarcatiuni mai mici sau mai mari, pana si tacamuri deosebite sau piese de sah. Eu unul candva am creat nasturi, multi, la nivel national. Dar si fotodiodele tot din ele sunt facute.

Un polimer deosebit de folosit este alcoolul polivinilic, care are si foarte multe proprietati, datorate macromoleculei lui. Ca atare acum il gasiti atat in paine ca ameliorator, in vafele de la inghetata, in industria poligrafica dar si in straturile din beton care fac fundatia soselelor. Fara el nici tesaturile din fibra de sticla nu ar fi posibile. Cred ca sunt multe locurile in care, fara ca cineva sa-l bage in seama, el este prezent. Aracetul este si el o varianta a acestui polimer. Ca atare este si baza pentru toate “lavabilele” din constructie.

Poate va veti intreba ce rost au avut astea aici? Pai fac toate parte din experienta, si vroiam sa exemplific creativitatea ca factor de rezolvat nise ce apar in exercitiile de viata. Faptul ca niciodata nu poti spune ca nu poti crea ceva. Ca, desi APARENT experienta este atat de densa incat e usor sa crezi ca deja totul este rezolvat, oportunitatile si ele sunt si mai multe. Cu perspectiva pe care eu o am, vad si preocupari care au fost parasite, desi chiar erau si placute si utile. Spre exemplu, pusti fiind stiu ca invatasem sa fac plasute cu naveta, genul plasa pescareasca. Veti zice ca e plin de pungi si nu va contrazic, dar oare nu noi, parasind plasutele alea mici, facute din “macrame” (un fir tors f bine) am generat nevoia de pungi? E drept ca dupa o vreme se rupeau, poate dupa o luna sau trei, dar astea le aruncam imediat si sunt RESURSE acolo. Zic si eu...Ne-am invatat sa consumam si nu vedem ca...pe noi ne consumam. Resursele, fundamental sunt ale noastre ale tuturor experimentatorilor, chiar daca inca unii cred ca e monopolul lor. Si asa este cu orice!

Fiind “leat 53”, cum se spunea candva, am apucat un decor pe care majoritatea nici sa vi-l inchipuiti nu ati putea. Bucurestiul avea doar cateva automobile. Desigur cele mai moderne cai rutiere erau pavate cu piatra cubica, pe care carutele erau o intensa prezenta. Cu roti cu obezi metalice, nu anvelope. Si nu locuiam la margine undeva ci pe Calea Grivitei.

Destul de aproape de Gara de nord. Motociclete...poate vre-un Zundapp, ramas din razboi. Acele automobile erau majoritatea Ford-uri de prin 1910-30, cu 6-8 cilindri in V. Si cu portbagajele atasate ca un cufar metalic in spate, de care atarna si o roata de rezerva. Nici nu se punea problema la acele automobile ca va rugini tabla vreodata. Orice altceva dar nu asta! Imi amintesc ca problema ruginii la caroserii a aparut dupa disparitia Volgilor, cele de tip vechi, care ulterior au mai tras si cate un motor de IMS. Un automobil in acele vremuri era sortit sa functioneze zeci de ani...Nu m-a apucat nostalgia, doar "privesc" la evolutia noastra, la modul in care ne-am orientat preferintele. Cum materialele compozite, spre exemplu, au rezolvat caroseriile la cele mai ieftine masini dar si la cele mai scumpe. Uneia i-am zis carton presat, desi nu asta era, in timp ce fibra de carbon si rasina fac caroserii de supermodele de curse. Cale de mijloc nu o exista? Exista desigur, doar ca se vrea inca consumism. Cu orice risc experiential.

In zona materialelor compozite ca si a ceramicilor sau a pulberilor sinterizate este enorm de mult loc de joaca. Stam proptiti in acest ciudat material de constructie, cimentul/betonul, desi este puternic energofag si deosebit de greu. Si asta doar pentru ca giganti economico-industriali sunt interesati de asta. Ca atare nimic alternativ nu este incurajat, desi sunt convins ca ne-am putea construi casele dintr-o infinitate de materiale puse gratis la dispozitie de natura. Si nu ma refer aici la cele clasice, ci la compozite. Ca amuzament, imi sunt facute tigarile intr-un dispozitiv pe care scrie, ostentativ, ca este produs din fibra de canepa! Daca ne-am reorienta putin alimentatia, ar ramane din agricultura o gramada de materiale disponibile: paie, fan, frunze. O vom si face, mai devreme sau mai tarziu. Chiar si stupizenia imi imaginez ca va fi avand o limita!

Beneficiem acum de o circulatie a informatiei aproape instantanee, gasesti pe net cam orice, din orice colt al lumii. De ce ne-am irosi energia atentiei in spatii de socializare, daca acolo nu gasim ceva care sa ne imbogateasca cunoastrea/intelegerea/experienta? De ce nu am crea noi spatii virtuale care sa ajute la propagarea unor nivele de experienta interesante si eliberatoare? Teoretizam prea mult, desi acesta este planul vibrator destinat jocului. Haideti sa ne jucam deci! Eu unul nu gasesc mediul vinovat, facebookul este minunat gandit, ci ceea ce noi propagam pe el. Si ceea ce atragem. Acolo e decizia noastra daca ne irosim sau nu! Nu vad de ce te-ai sfii sa dai ignore, sa scoti de pe lista pe cei ce nu iti spun nimic prin subiectele pe care ei le vehiculeaza? Daca nu ai discernamant insa, asuma-ti!

Daca ai inteles corect ca aici toate relationarile, atat intre punctele de constiinta cat si intre noi si contexte/conjuncturi/obiecte, fac in general parte din pupitrele experientei de care NOI AVEM NEVOIE, atunci vei sti/nu vei uita cum sa te raportezi la joc. Exista si puncte de constiinta care sunt acum aici, in joc, dar nu pentru ca le mai e necesara lor experienta. Se stiu singuri si ei sunt exceptia. Detasarea iti va asigura insa o viteza buna de deplasare prin experienta. Cum ai acceptat atasamentul, cum ai devenit efect si ai trecut in gestionarea exercitiului de viata de catre...cine nu esti tu, adica instanta minte/corp. De acolo apoi greu mai scapi.

Daca nivelul tau de inteligenta constient va accepta modul de procesare a vietii ca fiind logicomatematic, si starea DE ATENTIE si de PREZENTA mereu treze, chiar nu ai de ce sa ai greutati pe Cale. Iti poti face temele foarte rapid, cu detasare. Mai ramane ca din nivelul acesta sa scoti credintele false si partialitatile de adevar. Procesarea corecta te va ajuta sa "vezi" si dincolo de limitele actuale si de credintele limitative. Pentru ca nu exista limite in Mintea Universala. Ca atare nici in "a ta". Menirea ta e sa creezi si sa aduci in planul experientei orice iti imaginezi ca fiind posibil. Limita e doar in imaginatie.

Pare o provocare pentru inteligenta constienta si pentru imaginatie, nu? Dar vorbim de un mediu virtual, unde ORICE E POSIBIL. Nu te mai raporta la o pretinsa materialitate a lumii, asa ceva nu exista! Am vazut lemn de brad infruntand secole si am vazut esente tratate, putrezite in cativa ani. Nu suntem antrenati sa "vedem" aceste inadvertente. Am da voalul la o parte mai usor. Am invata mai repede si cum sa aducem, dar si cum sa sustinem manifestarea aici. Dar vom invata.

Inca credem ca avem alte prioritati, inca avem treaba pe la pupitrele experientei si inca ne hipnotizeaza aparenta "realitate". Pana nu ne dovedim noua insine ca prioritatea este rezolvarea cauzelor si nu a efectelor, mai invatam...Am auzit de atatea ori ca "nu am timp pentru asa ceva", incat doar un zambet plin de compasiune mai poate sa-mi smulga asemenea inconstiente puncte de experienta. Le-am auzit de la cei care acuza boli "grave", dar si la cei aflati in nevoie sau de la parinti, plini de iluzia responsabilitatii. Acestia din urma incarcandu-se si cu deformarea perceptiei copilului, uneori la nivele greu de imaginat.

Despre temele legate de relatia relativ corecta dintre parinti si copii se pot scrie multe. Spun relativ deoarece oricum propria perceptie a celui in rol de parinte fiind rezultat al unor adevaruri partiale, este deja deformata si o proiecteaza asupra viitorului copil inca inainte de conceptie: "voi fi eu capabil sa fiu parinte bun?". Aceasta intrebare obsesiva adesea ii caracterizeaza comportamentul pana "copilul" se insoara/marita...daca nu si dupa.

O pozitionare corecta ar rezulta daca cel in rol de parinte deja ar fi constient ca prin el SE FACE, totul si orice, inclusiv aducerea in manifestare a unui alt punct de constiinta/ dumnezeu. In "Jocul vietii si cum sa-l joci", autoarea spune ceva foarte intelept (aproximativ redat): fericita este mama care are intelepciunea de a-si incredinta copilul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, de a nu se interpune in mod egotic intre Sinele manifestat si manifestarea copil. Exact ceea ce fac preotii. Doar in aceasta CORECTA POZITIONARE, cel in rol de copil va fi minimal deformat. Oricum bazele conditionarilor tot parintii le vor pune, deoarece pregatesc copilul nu pentru viata sa ci pentru societate, dar macar va fi o conditionare minimala si nu una majora.

Apelul educatorilor si profesorilor catre parinti si raspunsul acestora este un pretins dialog, in care de fapt parintele este si el conditionat pentru o mai profunda conditionare in folosul societatii a celui in discutie. Iar asta tine pana la bacalaureat, deci pana la pubertate. Foarte putini sunt parintii care nu fac act de prezenta in acest proces. Dar ii felicit. Au

inteles/acceptat faptul ca viata celui numit copil este chiar a lui si nu a lor. Si in general nu-l mai imping catre concurenta, ceea ce un parinte conditionat nu are cum sa nu faca.

Oricum, conditionarea este facuta in scopul creari unei “rotite” in mecanismul societatii, cat mai obedienta si fara nici o perspectiva reala. Cei care au studiat fenomenul cu adevarat au ajuns la concluzia ferma ca doar un sistem de invatamant neinstitutionalizat poate crea individualitati constiente, apte de a sta corect pe propriile picioare si eventual de a deveni lideri. Unul adaptat propriilor aptitudini, cultivate cu atentie si pricepere. In rest se pregateste doar...o masa de manevra, obedienta.

Analizand putin mai profund fenomenul, arata cam asa: o functie in Creatie (menirea acelei individualitati), aduce in manifestare un punct de constiinta printr-un vehicul corp. Acesta este preluat si i se cultiva personalitatea, careia i se confera o...functie, evident sociala, in contradictie evidenta cu functia reala pentru care a fost creata. De aici este firesc sa ia nastere un razboi intern intre menirea care tinde sa transpara, conform cu functia in Creatie, si rolul social acordat cu titlul de “functie sociala”. La majoritatea, cand ii intrebi, vei afla ca ei si-ar fi dorit sa devina...dar au fost obligati sa fie/faca...!!! Invatamantul particularizat nu produce astfel de individualitati!

Ulterior astfel de erori pot fi corectate din mers, daca individualitatea mai are resurse energetice si nu a intrat total in hipnoza, prin fenomenul numit autodidacticism. Foarte putini sunt insa cei capabili de aceasta munca de corectare a erorilor deja facute. Este mult mai facil sa te lasi purtat de val, eventual pretinzand ca...curgi cu viata!

Nu arareori cei denumiti parinti, deformeaza constient calea celui numit “copilul lor”, sub scuza ca, daca nu-i va conveni, va fi liber apoi sa schimbe, el, copilul! O lasitate extrema! Dar nu chiar rar intalnita! Ne vom vindeca de toate astea odata?!!! “Copilul” nu e minge de biliard, sa-i imprimi o directie, in speranta ca prin ricoseu, tot va ajunge unde trebuie...I-ai deformat Calea si asta nici macar nu ai dreptul sa ti-o asumi! Si o faci doar de dragul visului mintii tale egotice si pentru a fi tu, ca parinte, validat de societate! Il folosesti deci! Si mai ai si curajul sa spui ca “il iubesti”!!!

Poate parea putin dur modul cum o formulez, dar chiar este o calamitate ce se petrece intre generatii! Pana ce “genitorii” nu vor stopa asta, premise ADEVARATE de insanatosire nu vom crea. Cunosc atat de multe situatii aberante incat este un fenomen care, chiar si pe mine, ma “doare”!!! Sunt folosite cele mai josnice tertipuri “educationale”, de la santaje emotionale la clasicul “eu te-am facut, eu te omor”! Tehnicile de persuasiune cele mai draconice cred ca in familie au fost elaborate, iar “cumpararea” prin premiere cu cate un device/jucarioara detine ponderea in mijloacele de “educare”. Ce se presupune ca vor deveni acesti copii, altceva decat “spune-mi pretul tau!”. Pe o “piata a muncii” suprasaturata de oferte...

Sa admitem insa ca sunt doar jocuri, teme pe la pupitre...care candva se vor si absolvi, ca jocul intregului Simulator sa poata salta pe nivelul superior! Asa numitii copii ne

ajuta cumva, fiind din ce in ce mai rebeli, mai dificil de bagat in canoanele mintii noastre limitate, parand a da flit “valorilor” pe care noi inca ne mai iluzionam ca le-am avea. Desigur nu are cum sa ne convina, sunt deosebit de incomozi majoritatea si exploateaza toate “slabiciunile” noastre cu o vadita lipsa de scrupule. Daca cumva v-ati trezit intre timp, se vor mira la randul lor ca nu le mai tine...oportunismul ieftin si se vor corija si ei. Sau...nu!

Asa cum vazuram/inteleseram, TOTUL si ca atare ORICE este parte din Mintea Universala sau Simulator, in care se desfasoara jocuri, la diferitele pupitre. Deci nu in termeni duali discutam, decat in masura in care asa apare inca lumea la pupitrele dualitatii. In ADEVAR desigur nimic nu poate fi rau/bine, e doar o simulare. Din ea, noi ca puncte de constiinta, alcatuim un Puzzle, al jocului. La acel nivel avem functiile care ne-au creat ca puncte individuale de joc. Eu nu vad util sa negam Creatia, cand ajungem sa intelegem ca totul este IN/UN VIS. Dimpotriva, ca cei mai multi ajunsi pe deplin constienti, intentionez sa-l re-creez la un alt nivel. Negarea nu este “un sport”, in armonia Creatiei. Dimpotriva, negarea...NU exista!

Daca neg procesele din calculator, ele nu vor mai exista? Pot sa nu-l alimentez cu energie si voi avea o cutie fara sens. Ca sa ce? Poate vei zice ca sa...LINISTE. Ok, liniste la infinit, prin nefiinta, ca sa ce? O samanta este un potential, o ghinda potential poate umple tot pamantul cu arbori, dar daca ramane potential doar, pamantul nu va avea paduri. Intre a fi un potential si a fi unul manifestat ALEG SA VAD frumusetea manifestarii. Probabil e doar O ALEGERE, dar la care chiar AM DREPTUL! Daca ai intelepciunea de a-l auzi pe Dumnezeu, AI AUZIT/INTELES!

Ca atare imi permit sa vad INTREAGA MANIFESTARE, si sa o privesc cu interesul experiential pe care jocul l-a permis. Ma joc la randu-mi, ce e altceva DE FACUT? Doar, haideti sa ne jucam frumos, copii! Are rost sa ne amuzam aruncandu-ne nisip in ochi unul altuia? Ca sa ce? Poate chiar alegi neantizarea, posibil e si asta o experienta, la care doar privesc! Ai voie, desigur! Va fi experienta...PRIN TINE! Doar nu “a ta”! Care tu? Care eu? Avem voie!

Nu gasesc in mine CREDinta ca jocul se incheie vreodata. Si in mod cert NU ACUM. Inca este atata loc de joaca! Stii cand voi crede ca se apropie de un final? Cand va fi fiind deja PERFECT, ABSOLUT! Ce ai mai putea adauga unui puzzle deja completat? Cata vreme insa are inca atatea gauri, e de joaca nu gluma!

Doar ca, daca ASA CUM E SUS E SI JOS, si invers, vectorul perfectiune exista, nu si PERFECTIUNEA. Tendinta catre ABSOLUT exista, nu si absolutul. Pentru ca...nici Mintea Universala nu sta pe loc. Acum sunt gazduit intr-o gospodarie, si ma bucur sa traiesc in ea, constient exact de aceste adevaruri. S-au succedat generatii si viziuni si tendinte catre perfectiune si acum este o gospodarie moderna, cu baie cu bideu si multe flori in gradina si multe legume/zarzavaturi la dispozitie. Tendinta catre perfectiune a existat mereu, pe masura timpului si a posibilitatilor de cuprindere a fiecarei generatii, acum este gresie pe jos

si tot confortul ACUM-ului, dar loc de ...perfectiune, iarasi este. Nu vad cum s-ar putea termina aici jocul. Daca aici nu vad, precis cum e jos asa si sus!...

Multi au spus, iar eu sunt de acord cu ei, ca miracolul jocului este DE TRAIT! Sa fii in acelasi timp constient ca NIMIC NU EXISTA, dar sa te poti juca/sau doar sa contempli, este chiar extaziant. Totul este sa pastrezi ARMONIA! Acel 1,618 existand in toata Creatia. Atat in pretinsele structuri "ale tale", cat si in jocul proiectat "in afara ta".

Evident ca nu exista NIMIC in afara ta, dupa cum nici tu nu existi! Dar jocul exista! Si are Legi! Pe care, functie de orizontala vibrationala pe care ESTI/rezonezi, va trebui sa le respecti. Sau sa intri intr-un ciclu cauza/efect. Imprevizibil ca ...viata inconstienta! Nu vad ca asta ar putea sa te sperie cumva ci dimpotriva, poti lasa TOATE FRICILE deodata!

Cum sa respecti ceva cand NU EXISTI? Simplu, in joc pare foarte reala existenta ta, chiar si a ta! Atat de reala incat poate crea nu numai cicluri cauza/efect ci orice iti sau nu iti doresti, conform cu cat de constient ESTI, tu ala care...nu existi! Nu este haios jocul? Ca "fapt divers", daca meditezi cu cineva ochi in ochi, meditatia va atinge cote de frecventa mult superioare daca, exact privindu-l in ochi pe partener, constientizezi: "TE VAD, dar STIU ca nu existi! Dupa cum STIU ca NICI EU NU EXIST!". Probati si veti constata singuri diferenta!

Cand insa ai intrat in inconstienta si in hipnoza cu ochii zgaiti la monitor (iluzie, Maya), ceea ce va fi pupitrul tau nu va avea un gust pe limba prea grozav..si nici nu se presupune ca ar trebui sa aiba. Sau cata vreme inca nu ai iesit de pe acel nivel...Compasiunea este rezultatul faptului ca TU STII in timp ce acea bucatica de constiinta inca nu stie si se identifica cu iluzia. Isi traieste cosmarele mintii lui, pana se va trezi si el! Este clar ca este O STIINTA nu un sentiment compasiunea. Nu are nimic comun cu mila, ca daca cumva le confunzi, incepe cu mila fata de tine insuti si adormirea ta!

Inca se baga multa atentie si ca atare energie in mentinerea unor iluzii capitale, cum ar fi IERTAREA! Este o notiune ABSURDA! Chiar nu exista asa ceva! Ar presupune existenta greselii, care nici ea NU POATE EXISTA! Daca eu imi propun sa iert/sa nu iert un adormit sau unul beat sau drogat, inseamna ca m-am tampit de cap! Cata vreme suntem inconstienti, nu greseli producem ci...asa se vede de la noi! Daca ai ochelari rosii pe nas si imi povestesti despre o lume rosie, eu de ce ar trebui sa denumesc asta greseala? Desigur acolo tu vei fi vazand o gramada de chestii, e pupitrul tau, care pot parea cum vrei tu si vei actiona conform cu ce percepi, dar aia nu e decat UN FIRESC, adica firescul experientei tale, care nu are nicio treaba cu mine! Daca sunt insa hipnotic si vreau sa te iau pe tine si experienta ta ca si CAUZA in exercitiul meu de viata, inseamna ca si eu sunt la un pupitru la care ...multe mai am de inteles!

Eu nu "vad" boli contagioase ci vad o comunicare empatica care face transfer de informatie. Potential "continem" totul, ca atare activarea se face empatic. Mimetismul este tot un transfer de informatie. Am tot crezut ca ADN-ul e impricinat in tot felul de transferuri intre generatii. NU, mimetismul ne face sa semanam cu mama/tata, functie de optiunea de a

imita/crea empatic ceea ce ne-a fascinat ca copii. Fascinatia nu inseamna doar “frumos sau bine” ci orice ne-a atras in mod deosebit atentia. (Vezi monturile la picioare.) Doar intre stapanul unui caine si caine nu exista ADN care sa produca asemenea asemanari, pe care nu o data ai fost obligat sa le observi! Nimic nu e ce pare sau suntem tentati/conditionati sa ...CREDEM?!!!!

CREDintele astea, insinuate in constiintele care suntem, fara sa realizam ce ni se intampla. Apoi le hranim cu constiinciozitate permanent, considerandu-le “ale noastre”. Iar ele, de fapt, ne construiesc vietile. Exercitiile de la pupitre de fapt. Nu cunosc exercitiu de viata limitat bazat pe altceva decat pe credinte limitative, desigur fara nici o acoperire in ADEVAR. Este si motivul pentru care functioneaza ho’oponopono. Cel constient STIE ca nu are nici cel mai mic motiv sa “vada” si sa accepte/recunoasca existenta a ceva partial. Deci nici a credintelor care il sustin in manifestare. De aceea rezultatul nu are cum sa nu apara. Cu atat mai mult cu cat mai functioneaza o “legitate” care spune ca este suficient ca macar un om sa aiba incredere in tine si poti manifesta orice. Grav e cand chiar nimeni nu te sustine. Exista si astfel de exercitii de viata, dupa cum exista si situatii in care tu insuti nu accepti sustinerea cuiva, deoarece TU VREI sa te sustina altcineva/cineva anume. Este o eroare de procesare care, de regula, are urmari nu tocmai fericite in experienta. A permite este si ea o lectie.

Nu poate exista experienta fara CREDinte, cele care fac posibil jocul, cele care au facut parte din baza informationala depusa in Akasha la inceput. Ele au fost REGULILE DE BAZA pentru nivelul jocului, cele care stabileau conventia de traducere a infoenergiilor, existente doar ca frecvente, citirea lor ca legenda hartilor. Aceste conventii, depuse in constiinta colectiva, vor face posibil ca orice punct de constiinta avand o experienta in aceasta dimensiune vibrationala sa decodeze aproximativ in acelasi mod frecventele manifestarilor. Este motivul pentru care, chiar daca o individualitate nu a fost educata/conditionata, sa zicem ca a fost crescut de un lup in padure, va “citi/decoda” copacul ca fiind copac, apa ca fiind de baut, notiuni de baza existente in Akasha. Nu va recunoaste insa ceea ce acolo nu exista, decat dupa ce va fi fiind conditionat prin INVATARE.

Acest nivel de credinte face posibila existenta visului comun, al jocului, ele alcatuiesc baza pentru definirea “fizicalitatii”, a aparentei densitati a acestui plan vibrational. Datorita acestui nivel nu vei trece prin pereti ci vei avea nevoie de o usa. Pentru ca acolo este definit ca tot ceea ce vibreaza la fel, sa poata avea o “relatie exterioara”, nu sa se poata intrepatrunde.

Datorita existentei acestui nivel de credinte poti avea GARANTIA ca exista UN CREATOR. Pentru ca, in experienta fiind, nu poti modifica aceste conventii. Deci este limpede ca cel care le-a creat a fost DEASUPRA LOR. Speculativ/intelectual desigur poti intelege toate astea, dar nu te poti situa vibrational si deci nici ca experienta dincolo de aceste conventii, cat timp ai un vehicul de constiinta pentru aceasta dimensiune. Ceea ce poti si e indicat sa faci este sa poti delimita credintele DE BAZA, fata de cele depuse ulterior tot in constiinta

colectiva. Cei care au facut asta, deja au detinut un nivel de cunoastere foarte bun. Faptul ca te vei ineca in apa sau arde la foc deja este un nivel depus acolo ulterior. Este si motivul pentru care pot exista exceptii, la cei deveniti constienti. Deja, incepand cu acest tip de informatii, constiinta colectiva a tot fost "imbogatita" cu informatii care au creat o diversificare din ce in ce mai mare a experientei, desigur prin delimitari suplimentare. Asa a aparut perceptia duala. Multe din cele depuse acolo ulterior, pentru a deveni individual operationale, este necesar sa fie sustinute si prin conditionarea individuala, in procesul de educare in cadrul celor "7 ani de'acasa". Nu au forta necesara de a se sustine singure, ca credintele DE BAZA. Nu au fost stabilite de Creator. Asa, copilul pana nu afla de la parinti ca "se va alege cu o buba" daca pune degetul pe ceva fierbinte, nici nu va pati nimic. Dupa aceea desigur va apare si "buba". Mersul pe taciuni aprinsi demonstreaza exact capacitatea noastra de a ne situa peste acest nivel al credintelor ulterior depuse. Si indoirea lingurilor demonstreaza exact acelasi lucru.

Aceasta limita foarte inalt vibratorie intre conventiile "de la inceput" si cele ulterior depuse ne demonstreaza de ce este necesar sa ne ridicam permanent frecventa la care noi ca echipament vibram. Nu poti surclasa o legitate depusa in constiinta colectiva, daca nu esti situat vibrational DEASUPRA EI. Aceste lucruri nu tin, asa cum e posibil sa crezi, de psihologie ci doar de vibratie. Degeaba ne explica copilasul din Matrix cum e cu indoitul lingurii, acea explicatie este incompleta deoarece devine operationala situat fiind ca vibratie DEASUPRA nivelului la care materialitatea lingurii a fost depusa ca legitate. Dovada ca nu era un copil de pe strada ci unul meditativ. La fel si cu informatiile din "The Secret", au socat si au creat confuzie tocmai prin incompletitudinea informatiei.

Am multi prieteni cu care am meditat si care au devenit constienti de importanta meditatiei, deoarece experientele lor intime le-au dovedit rapid transformarile aparute. Cu toate astea hipnoza, in multe cazuri, a fost mai puternica si au uitat. Desigur ESTE experienta lor si desigur, AU DREPTUL la ea, asa cum si-o confectioneaza. Ca unul interesat insa de schimbarea nivelului de joc, in cadrul Simulatorului, care SIMULATOR el ne cere trecerea la alt nivel, parca sunt tentat sa ma intreb de ce uitam asa de repede, confruntati cu hipnoza? De ce nu intelegem ca nu se poate scapa de conditionarile educationale, care sustin informatiile depuse ulterior in constiinta colectiva, decat SITUANDU-NE VIBRATIONAL deasupra nivelului la care ele au fost create? Putem noi face cate cursuri vrem, sperand sa ne deprogramam, cat vreme vibram sub nu vom schimba nimic. Vibrand jos ne asiguram pozitionarea ca EFECT, in raport cu CAUZELE constituite de aceste structuri informationale.

Mie toate acestea imi par evidente, atat ca logica, cat si in urma propriei experiente. In plus validate de tot ceea ce Kybalionul ne explica (o Lege poate fi surclasata de pe nivelul superior ei). Nu cunosc nici macar un intelept care sa nu recomande meditatiile ca instrument de lucru, pe o Cale constienta. Majoritatea nu aveau cum sa explice ce anume se urmareste prin meditatie, decat in limitele limbajului timpurilor carora ei au apartinut. Eu va

asigur ca, dincolo de PACE, care este si conditie dar si intentie, se urmareste cresterea nivelului de vibratie. Kybalionul o sugereaza prin “sus si jos”.

A FI Simulatorul sau Mintea lui Dumnezeu presupune ca din punct de vedere al experientei deja CONTII toate pupitrele lectiilor partiale de viata, le ai asumate, in “tine”, ca informatie. Detasarea fata de ele presupune si o crestere a frecventei la care tu ai accesul. Este ca nacela unui balon, din care ai aruncat tot balastul experientei respective, pastrand doar informatia. A te “simti” separat fata de un pupitru presupune ca acea experienta nu o contii si iti este necesara, pentru intelegere si acceptare. Mintea Universala nu poate exclude experiente, ele au loc in cadrul ei. Constientizati bine acest aspect! Pretentia ca ESTI (Simulatorul) nu inseamna nimic cata vreme inca exista in tine SEPARAREA, indiferent pe ce criterii o sustii. Detasarea si separarea nu sunt acelasi lucru, nu le confundati! Detasarea inseamna ca nu am nici un fel de atasament (cu semnul plus sau minus!) fata de ceva, separarea presupune respingere si este atasament cu minus!

Dincolo de perceptiile voastre care va imping in partialitatile exercitiilor de la pupitre, desigur fiecare este deja INTREGUL SIMULATOR. Natura holografica a Creatiei face ca informatia (singura realitate de fapt) sa fie uniform distribuita si prezenta in orice punct. Cu toate astea, CREDINTA cum ca voi nu sunteti deja INTREGUL SIMULATOR, va creeaza automat “realitatea, conforma cu credinta voastra”. CREDINTA voastra este SINGURA care se poate opune, la nivel de experienta, ADEVARULUI LEGII. Dar, nu uitati, doar la nivel de experienta, nu si IN ADEVAR.

PENTRU CA TU nu ai cum sa te separi, in ADEVAR, dar o poti face conform unor perceptii relative, doar la nivel de exercitiu si te trimiti singur sa experimentezi acea separare la unul dintre pupitre. Cand vei intelege asta, indiferent modalitatea (constientizare sau experiment) vei re-deveni Simulatorul. Altfel spus, TU ESTI SI NICI NU AI PUTEA SA NU FII DEJA, doar ca prin separare iti creezi oportunitatea de a experimenta o ecuatie partiala de viata, CREZand ca nu esti, pentru a putea trai acel experiment. Nu poti doar mima ca nu esti, CRED-inta ta s-ar opune. Intoarcerea fiului risipitor la tatal la acest joc se refera. O data cu pierderea constiintei de sine vei vibra in acord cu frecventa experimentatorului, al Fiului. Pana nu te declari satisfacut de experienta, intoarcerea la Tatal/constiinta deplina de Sine nu va putea avea loc. Ea presupune si redobandirea frecventei de vibratie specifica.

Te vei declara satisfacut de experienta doar constientizand faptul ca experienta este numai o proiectie a nivelului cauzal (butoanele ganduri si parghiile emotii/sentimente) si nu cand gustul lor te va satisface, caci asa ceva nu e menit sa se petreaca. Ele TREBUIE, dar chiar trebuie sa-ti asigure cicluri amagire/dezamagire, ca sa poti invata ceva. Daca vei astepta sa te saturi de gustul experientelor, vei participa inca la multe cicluri de “mat si de la capat”. Cand eu am vorbit de acel “gust pe limba”, el se refera la gustul constientizarilor la actionarea butoanelor si manetelor, in sensul ca le-ai invatat relatia. Ca te-ai prins ca nu are rost sa pictezi sau sa stergi cu guma monitorul.

DA, experienta poate fi fascinanta, dar numai cand esti DETASAT. Cand ai ajuns suficient de treaz ca sa nu o mai iei in serios/tragic. Cand nu mai dai scop vietii si miza jocului. Cata vreme ti-o ghidonezi dupa ceea ce vezi cu ochii, e garantat cosmar. Si culmea, chiar asa si trebuie sa fie! Cand vad omenescul inconstient alergand dupa fericire sau bucurii, ma apuca disperarea. Pentru ca SUNT PARTI DIN MINE/SIMULATOR, care inca dorm rau de tot si au cosmare.

OK, este 30 mai si as fi preferat sa nu tremure celulele de frig, nivelul de inteligenta minte/corp tipa ca nu-i place si ca un soare bland ar fi fost mai armonios, dar pentru asta nivelul constient isi vede de treaba lui. Desigur nu am cum sa fac celulele sa se bucure de cele 17 grade si nici de umezeala 100%, dar asta nu inseamna sa devin efectul lor! Ca pun o haina in plus doar le ajut sa nu mai tipe, nu asta ma va face efect. Efect as fi DACA MI-AR DISTRUGE STAREA! Daca mintea constienta ar accepta ea sa devina efect. Asa eu imi vad de scrisul “meu” iar vremea de cursul ei. Si este PACE.

Constienta nu poate fi deranjata de catre inconstienta, altfel i-ar lua locul, atat vibrational cat si ca...inconstienta. Asa cum nu ma pot supara pe nivelul de inteligenta REACTIV minte/corp ale carui limite sunt normale, nu ma pot supara nici pe cei care inca se zbat in exercitiile lor de viata. Prin lentilele prin care ei privesc monitorul Simulatorului, ei ma pot vedea cat le permite locul de unde privesc. Deci si acolo LIMITELE SUNT definite de locul ocupat. Ma vor “vedea” cu adevarat cand nu vor mai avea teme/filtre ale separarii pe ochi. Cand vor fi pilotati doar de catre ARMONIE, PACE, STARE DE IUBIRE. Pana atunci, nu au nici o vina, asa se vede de la ei! S-ar putea orienta cumva dupa asta in propria lor evolutie, DACA ar avea intelepciunea de a si INTELEGE cum functioneaza Creatia. Eu doar ii pot oglindi, fara interpretari. Ceea ce ei vad in mine se afla in mod cert in pupitrele lor. Asta daca ai inteles Creatia!

Tocmai explicam ceva mai sus ca, atunci cand devii Simulatorul, contii ca si informatie absolut TOT. Ca atare fiecare va gasi in tine exact ceea ce el...ESTE. Motivul pentru care cei doi maestrii nu au avut ce cuvinte sa schimbe este exact faptul ca ambii ERAU Simulatorul! Mi se pare atat de usor de inteles! Pentru ca sa poti ocupa un loc in banca experientei TREBUIE sa renunti la o parte din INTREGIMEA CARE ESTI. Altfel nu s-ar justifica cautarea a ceva ce esti deja. Cu cat ai pretentia ca ai mai multe experiente de facut, cu atat ai de renuntat la mai multe parti din acea INTREGIME. Pare logic? Daca mi-am facut temele de intelept ce rost ar mai avea sa ma intorc la acel rol? Daca am fost tamplar, de ce as mai dori sa experimentez asta? Daca totusi imi doresc sa o fac, trebuie sa renunt la experienta avuta ca tamplar si sa o fac iarasi. Deci am renuntat la o parte din mine, care deja era completa.

Noi continem TOT, dar inca dorim experienta. Ca atare pretindem ca nu continem acea experienta. Ca sa o mai avem odata. Si acum priviti bine la un aspect. Sunt teme pe care le-am avut in aproape fiecare viata. Cum ar fi maternitatea/paternitatea. Dar si puterea sau averea. Cu toate astea nu ne mai saturam de a le tot reface. Oare ce asteptam nou de la ele?

Si chiar si asa, de ce inca au rol limitativ, adica de ce ne pozitionam ca efect in experienta respectiva? Chiar e posibil SA NU LE FI INTELES INCA?

Cum spuneam mai pe sus, e adevarat ca nu prea s-a inteles nici rolul sexualitatii in cuplu sau/si in Creatie, si am ajuns sa credem ca a face copii e tot ce se poate obtine, sau ni se intampla, desi noi faceam ALTCEVA, ca intentie. Sexualitatea ca joc/relatie intre un magnetic si un electric este o componenta principala a vietii, la majoritatea nivelelor de constienta, dar se percepe si exerseaza foarte diferit, functie de...pupitrul la care tu te gasesti. Este o FUNCTIE in Creatie, care se regaseste de sus pana jos si se manifesta in acest univers electromagnetic ca Lege. La nivelul perceputelor vehicule de constiinta, functia si-a creat organe specifice, apte sa asigure atat jocul energetic electric/magnetic cat si functia de reproducere. Deci ne aflam in fata unor organe create ca urmare a unei functii in Creatie (dinamica electromagnetica), care satisfac suplimentar si functia re-productiva.

Dinamizand energetica vehiculului fizic se obtine un plus de energie, exact pe principiul regasit in dispozitivele overunity ale lui Tesla, in beneficiul ambilor parteneri, functionand in cuplu exact cum functioneaza rotorul fata de stator si invers. Urmarind acest joc se poate afirma ca “se creeaza in spirit”, ceea ce a si fost formulat in gnostica, urmarit in sexualitatea tantrica si insinuat de Osho in multe discursuri. Si Mantak Chia s-a ocupat foarte mult de explicarea sexualitatii din punct de vedere energetic.

Din insuficienta cunoastere/intelegere/practica sau urmarind scopuri nu tocmai ok s-a incercat fortarea in constiinte a functiei reproductive a sexualitatii si desigur s-a obtinut o confuzie generala, o data in plus datorita faptului ca fiecare, ca parte a hologramei, gasea in el date care contraziceau acest aspect ca fiind esential. Cu toate astea, stergandu-se foarte profesional din toate bancile de date ADEVARATA CUNOASTERE despre sexualitate, a fost lasata la discretia instinctelor si a diferitelor religii si a condus la o reproducere haotica, invers proportionala cu nivelul de evolutie constienta al participantilor. Pe cale de rezonanta, experienta avea sa se imbogateasca/aglomereze cu puncte de constiinta din ce in ce mai inconstiente.

Trecerea individualitatilor in rolul de parinti a facut obiectul unor preocupari in cadrul unor comunitati constiente, incepand dupa cate mai cunoastem, cu esenienii. Cele mai putin deformante variante au fost cele in care copiii erau vazuti ca apartinand comunitatii si nu unor parinti biologici, comunitatea desemnand membrii care sa se ocupe de educare si crestere. In acest fel individualitatile isi puteau manifesta in continuare abilitatile normal, iar copiii erau integrati firesc intre membrii comunitatii, fara separatisme.

Cand parintii biologici se simt raspunzatori de soarta copilului “lor”, in mod firesc intervin separari rezultate din “al meu versus al tau”. Conditiile pentru concurenta se nasc pe cale de consecinta, iar individualitatile cu rol de parinti incep sa isi limiteze/restranga abilitatile si preocuparile. Apoi se simt legitimati sa participe la o “lupta concurentiala” cu restul, pentru a asigura conditiile cele considerate mai “bune”. In mod hipnotic, ei spera ca

prin a fi parinte au dat un sens vietii lor. Nu putini sunt cei care nici nu mai au capacitatea de a dezvolta alte subiecte in conversatiile lor, in afara celor legate de copii. Mi se pare un derapaj major in perceptii.

A crea in fizic/a oferi oportunitate experientiala unor noi puncte de constiinta, presupunea, in conceptia celor deosebit de constienti si instruiti, eliminarea intamplarii din acest major si responsabil act. Exista inca literatura despre aceasta. Gnosticismul, cu toata dogma lui catolica de care este amprentat astazi, mai pomeneste despre diferentele intre a crea in spirit si a crea in fizic. Pentru ei nici nu se pune problema unei sexualitati fara continenta, asa incat a aduce un nou punct in experienta in mod intamplator chiar iese din discutie.

Totusi majoritatea punctelor/experientelor se "nasc" in urma unor intamplari. Ca, de altfel, intregul aspect al evolutiei inconstiente. Nu mai vorbesc aici de variantele aberante cunoscute in istoria nu foarte indepartata, gen cultivarea "rasei ariene" prin inseminare in stabilimente si conditii artificial create. Si mai recentele insamantari artificiale, doar pentru ca o individualitate, "vrea ea" sa aiba un copil!

In ceea ce priveste pupitrele la care tot experimentam lupta pentru putere, cred ca acolo se manifesta o alta "alunecare" in perceptie. Care mai cunoaste si alte manifestari. Este vorba de cunoasterea "intuitiva" a faptului ca acest vehicul pentru aceasta dimensiune are nevoie de energie. Se pare ca asta o avem in constiinta, in baza datelor initiale depuse in constiinta colectiva. Viziunile despre asigurarea acestei energii, traduse in vitalitate, sunt insa foarte diferite. Unii considera ca hrana excesiva ar trebui sa aduca acest aport energetic, altii ca somnul, desigur unii se apropie de un adevar al Creatiei, considerand exercitiul sexual ca avand un bun aport energetic iar altii vad obtenabila energia prin puterea asupra altora. Este modalitatea grosiera in care par ca obliga sa li se acorde energia ATENTIEI! Eu asa vad goana dupa putere: o alunecare in perceptie, datorata incapacitatii sau necunoasterii/ neintelegerii faptului ca energia ESTE la dispozitia noastra si repozitionarea noastra nonseparatista in Creatie ar asigura majoritar nevoile energetice, chiar si pentru aceste vehicule aparent fizice.

In ceea ce priveste averea, cuvant limpede derivat din "a avea", cred ca este cel mai neinteles subiect, cumuland neintelegerile din mai toate directiile. As putea glumi spunand ca este harciogul din noi in manifestare. Evident ca rezulta din perceptiile despre separare si concurenta, ca nu se poate dezvolta decat in inconstienta identificarii cu corpul si cu experienta. Ca are la baza un cumul de frici PRIMARE, ale centrilor de supravietuire. Si indiferent cat de sofisticat s-ar manifesta, este in fapt acelasi lucru: FRICA DE SUPRAVIETUIRE, inadaptabilitatea. Se poate manifesta foarte variat, de la clasica pornire de a te inconjura de proprietati si mijloace si pana la incapacitatea de a pleca intr-un voiaj fara un maldar de bagaje dupa tine. Sunt foarte rari cei suficient de constienti, in STARE sa plece la sute de kilometri doar cu o gentuta de mana. Care chiar STIU ca nu au "nevoie" de nimic.

Suficient de adaptabili incat sa stie ca acolo unde mai locuiesc oameni, precis va fi loc si mijloace si pentru ei.

In ADEVAR cum ar putea exista loc pentru asemenea preocupari? Dar pupitre in Simulator sunt, si inca si solicitari de astfel de teme mai sunt. Toate evident sunt FALSE, atat ca perceptie, cat si ca "problematica". Si totusi mereu ne declaram incompleti, dorind sa le mai repetam o data. Ca sa ce? Ca sa nu putem trece la nivelul urmator de joc, poate...am facut o dependenta fata de lipsa de armonie...

Curand cred ca se va intelege ca doar pretentia de a fi incompleti ne creeaza posibilitatea de a experimenta incompletitudinea. Si ca asta este un joc, in care fiecare renunta la o parte sau mai multe din completitudinea care EL ESTE, pentru a mai avea o experienta, chipurile care sa-l intregeasca. Curand insa ne vom intreba daca chiar are sens sa renunti la tine imaginandu-ti ca nu ESTI TU, ca apoi sa ajungi sa te descoperi re-intregit, ca FIIND TU!

In timp ce scriu cartea, nu pot sa nu ma minunez cand vad ca parte din formulari/idei le regasesc si in postari ale unor constiinte constiente cu care sunt in contact empatic si de prietenie. Este fascinant sa intelegi UNIMEA, vazand-o cum se manifesta in sincronicitati semnificative. Parca spune: "hai, nu mai termini odata?! Nu-mi intelegi/vezi intentiile?" Ba DA, chiar le vad!

Intentia este limpede: diminuarea aparentelor presiuni iluzorii nascute din hipnoza, prin deconspirarea ADEVARULUI ABSOLUT. Care ADEVAR a fost foarte bine cunoscut dintotdeauna, sub formularea "viata este VIS in mintea lui Dumnezeu", care ADEVAR este subliniat ACUM si de fizica cuantica. Altfel spus, Maya /iluzia este fascinanta, mai ales prin perfectiunea de Simulator. Este atat de perfecta incat cu mare dificultate i te poti extrage. Acesta fiind un adevarat miracol de perfectiune. Adevaratul extaz abia vazand aceasta perfectiune a iluziei te cuprinde.

PENTRU A FI perfecta, EA CORESPUNDE EXACT proiectiilor tale, conforme cu nivelul tau de CONSTIENTA, ATENTIE, VIBRATIE. Ca atare, nimic mai firesc decat concluzia: am stiut eu, am "vazut bine", etc, care de fapt nu confirma decat partialitatile tale. Este ca in orice ACT CREATOR: "ai vazut ce bine am pictat?" Desigur, asa se vede de la autor! "Stiam eu ca ma imbolnavesc!" Oare "stia" sau proiecta si crea? Oricum, "realitatea" avea sa-i confirme... actul creator! "Stiam ca ma minte"...chiar asa se va si dovedi, in filmul tau!

Haios este ca, cu cat te convingi mai tare, cu atat esti mai...in balarii. Mai in propria hipnoza. Pe multi i-am auzit ca se tem de a fi manipulati si, ma intreb, oare chiar nu inteleg ca toata experienta inconstienta este doar o proprie manipulare? In care credinte/ convingeri deformate/adevaruri partiale creeaza experiente, pe care apoi ei le traiesc cu convingere. O constiinta constienta nu are de ce sa te manipuleze pentru ca nu are ce sa faca cu tine, iar cand devii constient doar i te vei alatura. Cei care opereaza manipulari sunt la randu-le inconstienti, la un anumit nivel, deoarece cred (iar CRED-intele!) ca au ceva de

obtinut. Sunt desigur ceva mai constienti, dat fiind ca cunosc instrumentele, dar aia nu inseamna constiinta CU ADEVARAT constienta.

O constiinta cu adevarat constienta STIE ca este un instrument in Creatie, care a fost creat pentru a indeplini o functie. Ca acea FUNCTIE il mentine in manifestare. Ca atare isi va canaliza toata atentia pentru a-si gasi locul/functia, restul fiind doar contexte si conjuncturi relationale. Din punct de vedere energetic se STIE a fi un torus, un canal energetic care are datoria fata de el insusi de a nu fi obturat de pareri/perceptii proprii. Este constient ca NU EL FACE CEVA, ci ca PRIN EL doar SE FACE! si...cam atat! Asta evident fiind MAXIMUM-ul conditiei de constiinta constienta aflata in experienta. Amintiti-va ochiul mustei, pe o forma convexa si cu comentariul respectiv! Fiecare punct de constiinta aflat in acea structura isi are FUNCTIA lui. Altfel nu ar fi fost creat. Pana si piesele de sah, facute toate din acelasi material, corespund unor functii in joc. Poate sa-si imagineze turnul ca ar fi cal, dar nu i se va permite sa faca mutarile specifice. Nu ar fi "aliniat", ar zice unii autori!

Din conditia inconsientei, pilotata de iluzia liberului arbitru, care chiar CREDe ca daca poate muta un pahar de colo colo si-a indeplinit libertatea de alegere, lucrurile se vad mult mai complex si complicat. Pana a intelege ca chiar mutarea paharului a avut o CAUZA, care nu se gaseste in planul efectelor poate trece multa...apa pe Dunare.

Intre exercitiul de viata CONSTIENT si toate pupitrele inconstientei este o diferenta atat de mare incat cei aflati la pupitre nu au nici cea mai mica sansa de a intelege conceptual diferentele. Disparitia FRICILOR situeaza exercitiul de viata intr-o pozitie de totala DETASARE in raport cu ORICE. Disparitia oricarui Bau-bau, constienta faptului ca FUNCTIA este cea care te sustine, iar pe aceea NU AI CUM sa o controlezi si ca atare daca ea ESTE si tu esti, daca ea dispare, tu nu ai cum sa mai ramai ca punct individual, aflat in manifestare, toate astea te situeaza si mentin intr-o profunda stare de PACE. Practic stii, ca si o oglinda retrovizoare la automobile, ca atunci cand camerele video vor asigura FUNCTIA vederii retro, tu nu ai cum sa mai existi in manifestare. Functia care iti asigura existenta a disparut! La fel este CU ORICE. Cum e sus asa si jos!

A-ti imagina tu ca crosetezi functii, confundand socialul cu cauzalul e doar o crunta inconstienta. Desigur psihologic vorbind, e o confuzie frecventa. Ceva de genul: STIU ca mi-am terminat/irosit treaba pe aici, dar daca preiau conducerea vietii copilului meu, poate pacalesc pe cineva despre UTILITATEA existentei mele!!!

Sa fim seriosi! Functiile in joc nu ni le alocam singuri! Nu am "vazut" asa ceva nicaieri in Creatie! Nici Calul in sah nu se stabileste el, ca functie, nici albina nu e cea care a decis ca ea face miere. Da, eu pot decide despre functia mea sociala, dar nu astfel de functii ne mentin in manifestare. In jocul inconstient, pe la pupitre, ne imaginam, in filmele productie proprie, absolut tot ce ne-am putea "dori" noi, doar ca nu are nicio legatura cu REALITATEA de dincolo de iluzie.

Daca/cand veti avea limpezimea de a intelege ca FUNCTIA creeaza organul de manifestare si ca “libertatea de manifestare” nu este “a ta” ci data tot de functie, atunci inca o serie de “problematici” vor disparea. Nu eu am ales ca, dupa 10 ani sau mai bine, sa mai scriu o carte, chiar eram convins ca asa ceva nu voi mai face! Si totusi...! Multi ma intreaba de ce spun unele lucruri, dar pare ca practica mea nu le si verifica. Pai eu spun ceea ce ESTE DE SPUS, dar este foarte posibil sa nu fie valabil, conform functiei pe care eu o asigur, si mie. Asta nu se incadreaza in “fa ce spune popa...”. Dar...pare, pot vedea chiar si...eu!

Ca exemplu as putea da, sa zicem, intinerirea aparenta a chipului. Desigur ESTE un fenomen general posibil si probat de multe puncte de constiinta, deja. Nu ma refer aici la vitalitate ci doar la aspect. Se pare ca acest aspect la mine nu ESTE sa functioneze, probabil datorita FUNCTIEI. Exista puncte de constiinta aflate acum in corp de femeie, dotate cu o feminitate minunata si asumata, dar cu trasaturi foarte puternice, masculine. Probabil si-ar dori un chip de papusa, dar credeti ca il vor si obtine? Functia CARE LE MENTINE probabil necesita componenta aceasta. Deci sunt aspecte care ne sunt sau nu accesibile, functie de...FUNCTIE! Pentru ca singura regula este ca...NU EXISTA NICI O REGULA!

Sunt studii care atesta aparitia in flora spontana a unor plante specifice nevoilor celor care locuiesc in acele spatii. Deci a caror aparitie este URMARE A UNOR FUNCTII pe care le au de indeplinit pe langa acele puncte de constienta aflate in experienta. Eu am probat acest aspect si s-a verificat de mai multe ori. Deja cand o anume planta, prin abundenta, imi atrage atentia, pot cauta FUNCTIA care a facut-o sa se manifeste acolo. In ciclul FUNCTIE/organ, forma functioneaza cauzalitatea. Nu va exista manifestare fara o FUNCTIE pe care sa o deserveasca. Si invers, daca o FUNCTIE exista, ea precis isi va asigura o FORMA/ORGAN prin care sa se manifeste.

Microbii apar ca sa asigure FUNCTIA de curatare a tesuturilor respective, nu ca sa le imbolnaveasca, cum s-a tot crezut. La fel bacteriile, bacilii si alte forme de “vidanjori”. Anomaliile le cream noi, ei cauta sa le remedieze. Asigura o FUNCTIE! Si noi cream dupa exact acelasi principiu. Intai apare FUNCTIA, careia ii gasim rezolvarea printr-o unealta/device/material. Intai a aparut FUNCTIA de transport, apoi masinile, vapoarele, avioanele, etc. Intai a aparut functia de adapost, apoi diversitatea de constructii si materiale destinate.

Insist asupra ideii ca FUNCTIA genereaza/precede/creeaza manifestarea. Ori adevaratele FUNCTII, nu cele sociale, evident, nu sunt CREATIA NOASTRA. Ba mai mult, nu avem cum sa le modificam. NU cat suntem la pupitre, in orice caz! Chiar si cand ai ajuns sa te identifici cu INTREG Simulatorul, tot nu vei putea decat colabora la ceea ce EL ARE CA INTENTIE. Pentru ca SI ACOLO fiind, nu esti singurul punct de constiinta pe deplin constienta. Este si motivul pentru care se spune ca ESTI parte si nu CREATORUL!

A fi constient de ordinea Creatiei te scuteste de multe intrebari. Devii PACE mult mai usor daca intelegi/accepti toate, asa cum ele sunt. Cand scapi fie si numai de ideea de

PROPRIETATE, cand nu te mai obsedeaza acest “al meu”, mult mai lesne ajungi sa intelegi ce inseamna sa traiesti ACUM-ul. Pentru ca oricum, orice ti-ai imagina tu despre orice, doar te poti minti ca ar fi “al tau”. In orice context sau circumstanta, poti considera in mod intelept ca Creatia iti face un cadou. Care nu poate fi decat o “valoare de intrebuintare”. Multumeste si...mergi mai departe! Poate fi un partener de o clipa, poate fi un obiect, un loc unde pui capul sa te odihnesti! Tentatia este sa-l faci “al tau”! Uita asemenea tendinte posesive, apartin vechii paradigme. Nu poti poseda chiar NIMIC, nici propriul vehicul de constiinta! Nu este “al tau”, ci pentru tine, un timp! O oportunitate experientiala, ca toate! Si de el, ca si de orice, vei avea o vreme grija, adica vei cauta sa-i asiguri conditiile optime de existenta in manifestare. Cand insa va veni vremea, il vei lasa si pe el, multumind pentru experienta oferita. Ce altceva ai avea de facut?

Spuneam ca si atunci cand ajungi sa te identifici cu INTREGUL, prin acceptarea tuturor pupitrelor ca facand PARTE din tine, constati ca nu poti fi decat PARTE in Simulator si ca poti doar colabora cu intentiile INTREGULUI. Pentru a crea un nou nivel al jocului, aceasta colaborare necesita o sinergie a tuturor punctelor de constiinta ajunse la acest nivel. Cu atat mai mult cu cat TREBUIE DEFINITE niste directii, cu rol de FUNCTII, altele decat cele experimentate pana acum, care sa genereze alte manifestari... TREBUIESC create alte CREDINTE, in baza carora sa se poata crea alta realitate experientiala.

Unii veti protesta, daca faceti parte dintre visatorii astralisti sau dintre cei care, alt gen de visatori, credeti ca mergem in ABSOLUT. Ambele categorii de visatori va fi sanatos sa afle ca nici catre neantizare nu mergem, si nici catre o lume idilica, gen povesti pentru adormit copiii. Va trebui sa construim CONSTIENT un alt nivel al jocului, cu alte LEGITATI, cu un grad de libertate DE CREATIE cu mult mai mare, bazat pe omnipotenta si omniscienta Simulatorului. Pe asumarea Legilor Creatiei si nu ca pana acum, pe contrarea lor. De altfel este si DE BUN SIMT, altfel spus ARMONIOS sa intelegem ca, dupa atata experienta contrara Legilor Creatiei, urmatorul nivel NU ar putea fi chiar Nirvana. Proportia de Aur nu ar permite asta!

Voi, chiar cei mai constienti, daca va uitati la experienta voastra, veti constata ca sunteti inca tributari ideii de posesie, atat in relatiile parteneriale, cat si fata de obiecte/locuri/case. Nu la nivelul cel mai “dur”, dar precis urme veti gasi inca. Cum am putea trece deja in Nirvana? Intai va trebui sa invatam de ce nimic nu este IMPORTANT, in afara noastra. Va fi necesar sa intelegem profund virtualitatea jocului si sa nu ne mai agatam de nimic.

In primul rand va trebui sa dam drumul PRETENTIILOR precum ca noi am STI CEVA. Aceasta pretentie asigura doar faptul ca in acea zona CREDintele noastre nu ne vor lasa sa exploram INFINITATEA DE POTENTIALITATI. Acolo - cel putin - noi dovedim ca ne mintim in continuare despre o “lume reala”, “obiectiva”. Adica hipnoza lucreaza inca asupra noastra! Daca vom fi atenti, e suficient un singur domeniu in care “realitatea experientiala” sa se defineasca in mintea noastra ca fiind REALITATE, ca apoi le va trage iar pe toate dupa ea.

MANIFESTAREA nu este REALITATE decat pentru cei adormiti. Ea este doar monitorul care iti indica ce ai creat pana ieri. Va corespunde INTOTDEAUNA asteptarilor tale. Nu va putea NICIODATA sa le depaseasca. Iti va oglindi CREDintele cele mai ascunse. Pentru a putea schimba ceva cu adevarat, va trebui sa iti iei atentia de la ea si sa iti imaginezi O ALTA PROIECTIE. Pentru asta va fi necesar ca sentimentele tale sa sustina ACEA NOUA PROIECTIE, ca fiind noua ta realitate experientiala. Pineala are un rol foarte important in aceasta lucrare.

Acest mod de a-ti crea experienta este singurul lucru pe care ar fi util chiar sa-l STII. In rest, tot ce ai pretentia ca stii, te va impiedica sa aduci in manifestare ceea ce ti-ai dori. Indiferent la ce te-ai referi. Atat postulatele cat si CREDintele sunt cele care au operat inchiderile in experienta. NOI STIM CA este cea mai diabolica formulare, plantata in fiecare dintre noi, de catre altii sau de noi insine. Pentru ca constituie BARIERE, le poti traduce prin: pe aici nu se trece! Sau complementarul ”doar asa/numai pe aici se poate”, la fel de limitativ.

La o privire neatenta si Legile Creatiei par a avea caracter limitativ. Insa rolul lor este nu de a te limita, ci de a te feri de experiente de irosire. Ele doar te avertizeaza ca, daca le ignori, dai nastere la fenomene posibil neprevazute sau legic previzibile. Totusi le-am incalcat destul de mult timp, iar rezultatele confirma mereu ca am creat dizarmonios. Cu consecinte in toate directiile. Dar, desigur, a fost posibil si, pentru cei ce vor alege, pana nu vom trece in alt nivel de joc, probabil va mai fi.

Daca ma intrebati pe mine, orice incercare de a pastra vechiul mod de gandire/ raportare/perceptie este doar IROSIRE, in experienta fiecaruia. Nu se va obtine absolut nici unul din rezultatele scontate, indiferent ca mintim ca iubim, fara a fi noi STARE DE IUBIRE, sau ca suntem interesati de binele aproapelui, pana nu suntem interesati de STAREA NOASTRA.

RESPONSABILITATILE trebuiesc si ele restranse de la iluzia responsabilitatilor IN AFARA, la reala responsabilitate a ARMONIEI si PACII INTERIOARE. Din simplul motiv ca nu are rost nici sa stergi cu radiera dar nici sa pictezi monitorul! Pana tu nu ti-ai gasit PACEA, ARMONIA si BUCURIA STARII DE A FI, orice incerci sa faci este doar sa te minti. Monitorul SINGUR se va modifica cand tu vei fi ok. Acesta este rolul lui, sa iti supuna atentiei propriile tale imperfectiuni/neintelegeri.

Si Simulatorul, aflat intre nivele ale jocului, inca nu este un loc confortabil. Nu mai ai treaba cu lectiile de la pupitre, dar tot se aud vaicareli, tipete de durere sau certuri. Este si motivul pentru care TOTI SUNT AJUTATI. Fie prin aparitia de sincronicitati, fie prin punctele de constiinta deja constiente, fie prin inconfortul din ce in ce mai mare de la pupitrul la care se gaseste fiecare. Toate au rolul de a ATENTIONA!

Inca foarte putini sunt cei care sa fi inteles CU ADEVARAT ca doar CREATIA CONSTIENTA va raspunde nevoilor lor aparente. Majoritatea inca incearca sa forteze vechile

butoane. Fara a te fi definit tu pe tine, fara a pune doar bucurie in ceea ce faci, rezultatele nu vor fi decat cosmetizari de moment. Menite iar sa te iluzioneze/deziluzioneze.

De ce insist doar pe creativitatea proprie? Pentru ca ea irumpe din UNICITATEA care TU ESTI. In acest fel si doar in acesta nu te vei situa intr-o pozitie concurential/egotica fata de un alt punct de experienta. Altfel, absolut orice vei dori sa "faci" va avea si componenta in care tu speri sa demonstrezi ca esti mai bun/de preferat unui alt seaman. Ceea ce, nefiind in Lege, va avea menirea sa te dezumfle. Ca sa inveti ca in noua paradigma NU ASA VOM JUCA! Ne-am saturat cu totii de comparatii si concurente si Simulatorul e satul de astfel de experiente. Ceva nou, care sa te reprezinte doar pe tine, nu poti aduce in manifestare? Nu cred, poti desigur, de aceea si esti aici, ca sa contribui cu DARUL TAU UNIC. Daca ti-e lene sa-l descoperi sau crezi ca nu este suficient de semnificativ, vei invata ca E TOT CE AI! Iar de restul "ofertelor" tale, nimeni nu va mai fi interesat!

Desi sindicalizati, APARENT toti marii producatori/ofertanti se afla in concurenta, doar pentru a te invita sa-i imiti. Daca chiar ar fi in concurenta, diferentele dintre produse/servicii ar fi notabile. Doar campaniile de presa zgomotoase acrediteaza ideea de competitie. In orice directie vei privi, chiar cu minime cunostiinte in domeniu, va trebui sa sesizezi ca nimeni nu e interesat sa "detina" piata. Altfel chiar ar fi simplu. Sunt sute de retete de cauciuc, atat sintetic cat si mixt. Cum de toate ajung relativ egal la uzuri similare? Cate oferte de "produse bancare" inedite nu s-ar putea face, daca chiar s-ar dori. Cate variante de superacumulatori nu au fost anuntate si totusi nu echipeaza nici un device? Cate variante de device-uri cu tastatura si ecranul proiectate pe masa/perete si totusi nu le produce nimeni? De ce? Pentru ca ar detine piata si NU ASTA SE DORESTE. Se doreste uniformizarea, dar cu iluzia concurentei intretinuta. Ambele anuleaza creativitatea. Pentru ca creativitatea vine dinlauntru iar concurenta din afara. Cand te preocupi de perimetru, de proiectie, inseamna ca nu ai aflat sau nu stii ca atentia in afara/la monitor anuleaza constiinta de Sine. Deci toate atributele Sinelui.

"Cunoaste-te pe tine insuti" este o cheie care a fost dintotdeauna "la vedere", doar ca nu multi au luat-o in seama. Ea insa va ramane valabila oricand, pentru oricine, si va duce mereu la ADEVAR. Pentru ca ADEVARUL ESTE in tine! Daca vrei sa schimbi "lumea"/proiectia de pe monitor, cunoaste-te si schimba-te pe tine! Ea se va schimba de la Sine.

Cata vreme TE cauti/cauti informatii care sa te ajute sa te regasesti, poti fi si un cautator solitar, uneori pasii pot fi mai directi. Imaginea de "lup singuratic" toti o avem si tin minte ca, la randul meu cand cineva s-a oferit sa-mi fie maestru, i-am spus: "sunt bucuros de acord, cu o conditie: daca ma intarzii pe drumul meu, iti iau gatul!"... Nu am mai avut maestru in acest plan vibrational.

Cand insa ai aflat ADEVARUL, afland cine esti CU ADEVARAT, va trebui sa revii in joc. De acolo incolo nu mai ai voie/nu mai poti fi de unul singur, pentru ca STII deja ca UNA SUNTEM. Partea ciudatica este ca credem despre noi ca am ajuns sa FIM CINE SUNTEM, dar

separatismul, criticismele si lipsa de intelegere inca continua. Inca nu acceptam ca, in planul Manifestrii, Inteligenta Universala lucreaza PRIN FIECARE DIN NOI, si ca altfel nici nu s-ar putea. Asta dovedeste ca informatia nu a revelat ADEVARUL CARE TU ESTI, ci doar a fost insusita ca concept de catre inteligenta Constienta. Nu este nici o nenorocire, doar ca va mai trebui sa muncesti IN TINE. Pana atunci macar fa-ti serviciul de a nu mai judeca ceea ce INCA NU AI INTELES - prin traire, desigur. Daca o faci, tie iti vei ingreuna Calea.

Daca inca nu ai in-credere, doar IN TINE si in CREATOR nu ai! Cand PERFECTIUNEA TI SE VA REVELA, VEI INTELEGE/ACCEPTA ca fiecare lucru sau punct de Constiinta isi face treaba si isi ocupa LOCUL LUI. In nici un caz un presupus loc AL TAU! Cata vreme te indoiesti de ceva/orice, inca mai ai de inteles. Pentru ca TU nu arbitru erai sa fii, iar acel ceva/orice daca nu trebuia sa fie, nici nu ar fi putut fi! Discernamantul nu inseamna a judeca (in afara ta) ci a deosebi ce este fata de ce nu este util pe calea ta!

Daca inca te mai temi, daca nu ai inteles ca toti SUNTEM DOAR CANALE pentru infoenergiile Creatiei, te rog straduieste-te sa intelegi. Un Canal poate fi destupat sau astupat si diferenta o dau doar perceptiile persoanei. Cand renunti la interpretari, e firesc sa nu mai opui rezistenta trecerii infoenergiilor prin tine si sa beneficiezi PRIMUL de aceasta...emptyness. Facem multa filozofie pe marginea unor idei atat de simple.

Cata vreme mentii in tine ideea de “al meu”, te declari canal ASTUPAT. Mintea Constienta, in inconstienta ei, crede ea ca poate exista “copilul meu” separat de alte ingradiri. Numai ca...NU ESTE ASA! Este o declaratie PE PROPRIE RASPUNDERE, despre nivelul vibrational si de constienta la care TU TE-AI SITUAT, in Creatie. Vei lua la pachet “al meu” in toate contextele, fie ca iti convin, fie ca nu. Pentru ca esti de fapt la un pupitru “al tau”, unde experimentezi si “boala ta” dar si “facturile tale”, impreuna cu “casa ta”, “masina ta”, “nevasta ta”, “banii tai”...Toate creeaza EFECTE EXPERIENTIALE greu de prevazut, dar oricum limitative.

“Al meu” il creeaza automat pe “al tau”, care TREBUIE respectat, in oglindirea lui. Ca atare te situezi in dualitate si concurenta. Va urma obligatoriu “al meu” e mai...decat “al tau”, “al lui”. Si aici nu se mai termina, vei introduce orice te va separa. Foarte multa necunoastere/neintelegere/neacceptare inca guverneaza multe pupitre ale experientei. Cum de nu se intelege ca nu poti fi PARTE din nivelul de inteligenta MINTEA UNIVERSALA, si totusi separat de toate Creatiile ei? Ca ti-ar putea fi straine/interzise, ca Parte? Conditia este SA DEVII CONSTIENT ca chiar ESTI PARTE. Daca tu iti declari mental/emotional SEPARAREA, cum ar putea sa nu tina cont de preferintele tale? Doar ai “semnat, pe proprie raspundere” ca vrei sa experimentezi separarea! O vei avea!

Tu doar descopera-te si adu-ti darul, care este NUMAI AL TAU! Lasa orice altceva in fireasca curgere a energiilor prin tine. Vei beneficia de orice ai nevoie. Nu te intreba, ca prostul, cum ar fi posibil! Uiti ca este doar un univers mental? Uiti ca nu exista decat informatie? Ce anume ar fi imposibil intr-un mediu virtual? Toti cei ce au studiat asa numita

“materializare” au si spus ca NU ESTE TREABA TA CUM SE FACE! Pentru ca ...chiar NU ESTE! Cei care chiar au studiat si INTELES FENOMENUL, chiar au specificat ca tu NU AI NIMIC de FACUT! Mai noii si superficialii lectori de “gandire pozitiva” sau alte variante aiurite de cursuri subliniaza ca, dimpotriva, trebuie sa faci ceva! Atat au putut ei intelege si experimenta! Adevaruri partiale...

Chiar ma minunam nu numai ca informatia SE VINDE pe bani, dar si faptul ca pretul ei este INTOTDEAUNA invers proportional cu calitatea/nivelul ei de ADEVAR/vibratie. Cei care STIU, doar o ofera/resusciteaza, cei care pretind ca stiu o vand, iar un curs de bucatarie naturista poate costa cat nici nu va puteti imagina! Foarte amuzant si acest aspect!

Cand AI INTELES ca TOTUL ESTE al Creatiei si nu al tau/al meu, accesezi un nivel de constienta caruia ii corespunde un anumit nivel de experienta. El surclaseaza multe nivele ale Legii si cu atat mai mult legisoarele omenesti...ilegale. Pot da multe exemple traite, dar ma voi opri la doua.

In urma cu foarte multi ani, poate douazeci, deveneam co-proprietar al unui apartament prin casatorie. Ulterior ne-am despartit si desigur oficial am “renuntat” la partea mea de proprietate. Am umblat prin tara cativa ani. Apoi am decis sa ma intorc in Bucuresti. Nu aveam unde locui si tatal meu locuia, la 92 de ani, in centrul vechi al orasului, intr-o “proprietate de stat”. Un spatiu intr-o cladire de la inceput de secol douazeci. M-am mutat la el, solicitand intrarea in spatiu, refuzat fiind precum ca as fi detinut o proprietate la care am renuntat. Cand parintele meu a decedat, am anuntat si am resolicitat intrarea in spatiu, pentru a putea plati si chiria. Am fost refuzat. Dupa niste luni au inceput sa apara facturi de chirie , pe numele meu. In paralel eram si somat sa parasesc spatiul ocupat abuziv. Nu mi-a fost primita chiria deoarece eram “abuziv”. Un evident nonsens intre serviciile ICRAL-ului de pe atunci. Dupa un timp am fost actionat in judecata, iar citatiile le-am ignorat. TOTAL! Dupa niste luni mi se comunica ca a fost emisa hotararea de evacuare. Evident le-am IGNORAT PE TOATE. Rezultatul este ca, iata, au trecut poate cinsprezece ani de atunci si fiul meu cel mare si acum face muzica in acel spatiu. Constienta faptului ca eu NU INCALCASEM NICI O LEGE, si ca totul s-a datorat aberatiilor diferitelor nivele administrative si legiuitoare a facut posibil sa nu fiu afectat de absolut nimic.

Tot in acel spatiu, intr-o iarna geroasa, mi s-a stricat garnitura de la un robinet de apa. Factura de apa era platita pausal, intre cei trei ocupanti ai celor trei cladiri din incinta. Exact atunci proprietarul retelei de apa a devenit un furnizor parca francez, care ne comunicase ca a dublat pretul/metru cub. Desigur eram toti atenti cu consumurile, atat proprii cat si ale comunitatii. Problema a intervenit la mine cand s-a rupt robinetul de trecere de sub chiuveta. Daca peste canalul din curte nu ar fi fost doi metri de zapada, as fi rezolvat-o inchizand robinetul general de alimentare. Asa frigul puternic si decorul general nu ma imbiau prea mult la actiune. Am “privit” , ATENT SI DETASAT la situatie si am decis ca imi asum sa nu actionez, fiind un efort dizarmonios, urmand sa vad cum voi corecta la data facturarii. Timp de minim o luna apa la robinetul acela a curs semnificativ, 24/24. La

facturare, apometrul nu a inregistrat nici un consum suplimentar, era doar cuantumul obisnuit.

Pot da multe exemple care atesta faptul ca ceea ce conteaza in experienta, este EXCLUSIV STAREA TA. Ca indiferent daca este Legea, legisoarele omenesti sau chiar aparatele de masura, ele nu pot contrazice ceea ce TU CONSTIENT DECIZI. Pentru ca, de fapt noi, ca Parte, decidem. Nu ne rugam, nu cersim sau imploram! Hotaram! IN NOI HOTARAM, pentru ca NOI SUNTEM LEGEA! Sunt situatii cand o dizarmonie mai mica este de preferat uneia mai mari. Asa a fost cu robinetul "meu"! "Si asa si este" este o formula care seamana a decret, nu a ruga! Rugaciunea, fie ea si de multumire, este tot O NEGARE DE SINE! O derogare de la ADEVARUL conform caruia TU si NUMAI TU esti responsabil de INTREAGA TA EXPERIENTA!

Am cunoscut o prietena care a traversat doua granite, in urma cu ceva zeci de ani, doar cu mainile in buzunar. Nu a acceptat in constiinta ca cineva/ceva ii poate restrictiona libertatea de miscare. Si...nici nu a putut! Pot da sute de exemple, la fel de edificatoare! Singura LEGE care cu adevarat functioneaza este cea a CREDINTEI TALE NESTRAMUTATE. Prima ta DATORIE, evident FATA DE TINE, este sa nu-ti permiti nici un moment SA TE INDOIESTI DE TINE! Cum ai facut-o, cum ai dat peste cap intrega Creatie, in ceea ce TE PRIVESTE! Altfel spus, vei percepe viata ca pe un haos. Nu mai ai singurul PUNCT DE REPER care chiar conteaza! TU!

Ca intreaga Creatie este IUBIRE, - un alt mod de a exprima ca este PACE si ARMONIE -, nu inseamna deloc, dar absolut deloc ca si exercitiul tau de viata va fi unul de IUBIRE. Esti in cadrul IUBIRII GENERALE, dar nu esti parte constienta din ea, pana nu devii. Poti vibra doar in centrii energetici de supravietuire vieti intregi, toti am experimentat asta...iar ei prelucreaza doar frica ca nu vei/vor reusi.

Este uneori foarte dificil sa explici - chiar aseara o mai faceam o data - miracolul Creatiei, in termeni conceptuali. Nu ca nu s-ar intelege ca este posibil sa fie cum spui, dar vezi bine in ochii celui care asculta ca el inca e hipnotizat de "lumea reala". Parca iti spune: OK, am inteles, dar UITE-O CUM ESTE! Legitatile ei chiar exista si lucreaza! Parca tu nu ai stii ceea ce el INCA NU INTELEGE: e si normal sa LUCREZE, cat timp tu esti SUB ELE! Asta le si este rostul!

"Viata" pe la pupitre insa ajuta uneori, in forme nu tocmai agreabile si dezirabile, in special prin aparitia unor modificari de perceptie, catalogate de psihiatrii ca fiind "boli". Atacul de panica, depresiile si tulburarile bipolare sunt experiente menite sa demonstreze individualitatii lipsa de obiectivitate a perceptiilor. Daca le-ai experimentat si ai iesit din ele, te vor ajuta sa intelegi lipsa de concretete a "lumii si vietii". Desigur daca nu ai ramas cu frici, referitor in special la "dorinta de control". Pentru ca re-actia inteligentei minte/corp este de teama despre posibilitatea repetabilitatii, pe de o parte, si pe de alta ca in acele trairi chiar pierde orice iluzie a posibilitatii de a detine controlul.

Mie imi pare fascinanta puterea infinita a hipnozei pe care monitorul Simulatorului o poate exercita, in special asupra celor deja treji, deoarece la cei inca adormiti pare fireasca. Sa STII insa ca totul este UN JOC VIRTUAL si totusi sa nu poti sa il joci cu detasare mi se pare chiar un obiect de studiu. Cu atat mai mult cu cat ar trebui deja sa STII sau macar sa presupui ca abia jucat cu detasare are farmec!

Am pozitia necesara pentru a putea "vedea" fenomenul la foarte multe puncte de constiinta si nu arareori trebuie sa constat ca puterea aceasta infinita a hipnozei prevaleaza asupra nivelului de inteligenta constienta. De multe ori individualitatea se trezeste ca prefera sa mai ia loc la un pupitru si sa-si mai repete niste lectii, decat sa accepte ca isi poate asuma un joc absolut DETASAT. Desigur la pupitrele respective "conditiile" vor fi cel mai dramatic percepute. Pentru ca nici constienta nu poate fi definitiv anulata, dar nici hipnoza. Statutul de experienta INTRE DOUA LUMI nu este nici pe departe cel mai confortabil.

Nu de putine ori, "apartinatorii" (familia de regula) inlesnesc sau determina individualitatea sa se intoarca la pupitrele inconstientei. Cum insa drumul fiecaruia nu poate cunoaste decat mersul inainte, dupa un timp isi va relua cursul firesc catre nivelul urmator de joc. Cu ceva mai multe peripetii, desigur!

Toate, dar absolut toate intoarcerile din drum sunt datorate unui tip sau altul de DEPENDENTE. Cele emotionale intre individualitati aparent detin ponderea, doar ca si in spatele lor se va gasi de fapt DEPENDENTA DE ILUZIA DE CONFORT. A fost inoculata in constiintele care suntem CREDinta precum ca confortul SE DEFINESTE prin asigurarea mijloacelor de catre CEI DESEMNATI PENTRU ASTA, asa-zisii specialisti. Evident, profund FALS!

Sunt copil de Bucuresti, crescut si trait intre betoane si iluzie a confortului asigurat de Sistem. Furnizorii de apa, gaz metan, energie electrica sunt adevaratii teroristi ai oraselor. La cei inca racordati, se adauga furnizorii de agent termic. Apoi adaugati primariile care au in "grija" caile de acces si transportul local si cei cativa producatori de alimente de baza. Cam asa se percepe "viata REALA" intr-un mediu urban.

Va spuneam ca acum chiar sunt gazduit intr-o gospodarie rurala, unde cam tot confortul este similar ca "viziune" cu cel al unui bucurestean, sa zicem, dar deja diferentele sunt majore. Apa este asigurata de un put de medie adancime si de catre un hidrofor, gazele de catre o butelie, energia electrica desigur vine pe sarma ca si in oras, iar incalzirea se face atat la apa cu un boiler pe lemne, cat si cu sobe de teracota in casa. In plus insa este un aer si o liniste de neconceput in mediul urban. O fosa rezolva problema apei uzate.

Daca privim la ambele situatii, energia este punctul cheie, dar NU IN MOD EGAL. La oras chiar si daca ai rezolvat energia, tot vei depinde de furnizorul de apa. Aparent nu este chiar deosebit de important, macar ca si pret, dar doar aparent. Pentru ca nici in vis nu as vrea sa imi imaginez un mare oras fara apa, chiar si pentru 24 de ore. Actualmente, majoritatea regiilor de apa nici macar nu mai sunt autohtone!!! Asa cum cunosc eu

Bucurestiul, unde nu mai gasesti un izvor sau fantana pe arii foarte mari, cred ca lipsa apei o singura zi ar echivala unui atac cu bombe. Sunt si orase care stau mai binisor la capitolul acesta.

Privind insa la "numitorul comun" - energie, vom fi obligati sa observam un aspect destul de "inedit", anume acela ca deja sunt publice documentatii de generatoare electrice pe principiul overunity inspirate dupa N. Tesla, executate si probate pe ici pe colo, capabile sa ofere 9KW, absolut suficient pentru o gospodarie. Documentatiile sunt detaliate la maximum, ca atare nu au nimic ascuns, si pot fi executate, teoretic, de catre oricine. Partea aparent "inedita" rezida din conditionarea noastra, conform careia doar "specialistii" se pot baga in asa ceva.

Pana la un anumit nivel, desigur trebuie sa te pricepi la ce sunt alea tole si cum se prind ele, trebuie sa ai si din ce si cu ce sa le debitezi. Dar sunt dati si producatorii, pentru USA parca. Totusi pot fi si procurate. Dar pot fi si asimilate, chiar daca anumite calcule se vor modifica. Insa nimeni nu o va face daca asteptam un producator sa ni le ofere. De fapt MAREA noastra problema este ca am renuntat sa mai CREDem ca mai putem face ceva. Am devenit EXCLUSIV CONSUMATORI! In curand vom verifica fiecare: "muieti is posmagii? Nu? Ei, apoi mai bine la spanzuratoare!". Daca cineva dintre cititori vrea sa-si bage nasul, un link pe care se poate gasi documentatia este: http://hopegirl2012.wordpress.com/

Desi in mod cert este un model de tranzitie, dat fiind ca este alcatuit din subansamble care nu pot avea termene infinite de functionare, asa cum si specifica cei care l-au produs, el va functiona atata timp cat piesele nu se vor uza mecanic, ca in orice mecanism cu piese in miscare. Totusi rulmentii si alte parti supuse uzurii pot fi obtinuti si pastrati ca piese de schimb. Tesla a creat si dispozitive de tranzitie, dar a gandit si tehnologie de PUNCT ZERO. Cele cu piese in miscare sunt de tranzitie, bazandu-se pe existenta unor produse/producatori industriali, din vechea paradigma. Cele de punct zero se bazeaza pe exploatarea polaritatii Creatiei, fiind in general capacitati/condensatori de arii foarte diferite. Sunt insa mai putin potrivite tehnologiilor si consumurilor noastre actuale, majore. Ar fi necesare sisteme de depozitare/acumulare care tehnologic nu sunt usor obtenabile, cel mult prin conversie termica, cu pierderile firesti.

Pentru ACUM-ul nostru, cu actuala abilitate de a "vedea" creativ, consider ca este foarte util sa ne obtinem independenta energetica cu ajutorul acestor ansamble overunity. Imi este dificil sa vad un "producator" in serie de astfel de echipamente, functionale, si care sa accepte ca pretul de desfacere sa ii acopere doar cheltuielile de productie. Daca ar fi sustinut de o constiinta colectiva si degrevat de plati si impozite suplimentare, ar fi posibil sa o faca cu bucurie. Doar ca nu vad asta posibil IN CADRUL Sistemului.

Privind putin la ceea ce ar fi un astfel de dispozitiv, ca materiale si manopera, el nu ar trebui sa depaseasca cu mult pretul a doua motoare, unul de 10kW si altul de 1 kW. Admitand ca toate celelalte componente , plus manopera, ar dubla pretul, puteti sa va formati o idee despre costurile reale. Daca vor fi produse insa in cadrul Sistemului, pretul va

fi functie de utilitate, de cerere pe piata, de concurenta si alti parametrii si va ajunge la limita la care devine neinteresant. Au mai fost produse/propuse in aceste conditii echipamente similare si nu au putut convinge pe nimeni. Ceea ce este si dorit de Sistem.

Nu mi-am mai dus de mult atentia la tehnica si inventica, dar retin ca atunci cand am studiat aceste variante, as fi optat pentru o varianta constructiva fara curea de transmisie ci infasurari separate, pe acelasi ax, atat pentru motorul de 1kW cat si pentru cel de 10kW. Asta pentru eventualitatea ca unul din cititori ar fi tentat sa-l si faca.

Aparent ma contrazic cu un pasaj anterior, in care vorbeam despre aceste dispozitive si probabilitatea ca aparitia lor sa nu fie intamplatoare, ci "un pion de sacrificiu", in intentia de prelungire a viabiltatii sistemului. DA, sunt multe adevarurile PARTIALE care sunt si DA si NU. Nici sacrificarea unui pion nu ofera nici o garantie celui care a decis acea miscare. Sunt mutari/decizii care se iau in situatii limita, care pot avea sau nu rezultatele scontate. Aceste echipamente pot rezolva problemele de energie ale consumatorului casnic si folosirea/ intretinerea lor nu ar reprezenta o problema, sunt destul de simple, iar piesele de schimb chiar sunt minimale, daca executia initiala este corecta. Cata vreme asta nu ne readoarme, ca individualitati, ele vor fi benefice, detensionand presiunea. DACA in schimb confortul obtinut ne va face iar lenesi, pionul lor sacrificat le confera un avantaj in acest joc, ca timp. Care poate insemna chiar si o generatie/doua. Daca le veti gasi in magazine, inseamna ca deja s-au facut toate studiile si chiar exista garantia ca se va readormi.

Dupa cum bine observati, acum dupa ce ati cam parcurs intregul material, pentru perceptia mea "spiritualitate" ar insemna o STIinta cuprinzand absolut toate nivelele de posibila abordare, ca punct de constiinta constient avand si o experienta. O vad ca INTEGRAND si nu separand ceva fata de orice altceva. Intregul ansamblu de frecvente, atat din zone ale CAUZALITATII, cat si ale manifestarii, pentru mine inseamna UNA. Cu toate acestea, constienta face diferenta intre nivelele de inteligenta/prelucrare DATE.

Asa perceputa "manifestare" imi apare fascinanta, tocmai datorita faptului ca, desi NU ARE nici o materialitate sau obiectivitate, contine si este guvernata de Legitati operationale. Acest cumul de factori face posibila experienta, care mie imi apare exact ca intr-un Simulator supersofisticat, apt sa raspunda la orice "propunere" i se face. Ca atare experimentatorul primeste intotdeauna pe monitor UN REZULTAT al experientei propuse de el insusi. Si asta INDIFERENT daca este sau nu constient!

In mod evident asa performante de raspuns experiential doar un mediu virtual poate asigura, si inca unul foarte sofisticat. Ca atare Mintea Universala sau a LUI DUMNEZEU accepta/permite orice experienta ti-ai imagina ca fiind POSIBILA, iar pe monitor iti va arata ce ai obtinut in varianta ta de joc.

Maretia este infinita, dat fiind ca nu pot exista doua jocuri identice. Practic in Creatie totul este UNIC si irepetabil, tocmai datorita infinitatii de variante de joc. Este si motivul pentru care nimeni nu ar putea intelege ci doar accepta experienta unui alt punct de

constienta. Si din acelasi motiv nu este cazul sa consideram ca putem deveni mai destepti prin experienta. Ea doar ne va demonstra exact contrariul, ca exercitiile de viata sunt UNICE si nu le putem procesa prin intermediul cliseelor mentale. Rolul experientei nu este de a te familiariza cu efectele, ci cu relatia dintre cauze si efecte. Aceasta abilitate este castigul experiential. Capacitatea de a manevra butoanele si manetele, obtinand rezultatele experientiale intentionate, este maiestria dorita, in Simulator. Nu filozofeala este maiestrie, nici stapanirea conceptelor abstracte, ci aducerea in planul experientei!

Nivelul urmator de joc, pentru care ne pregatim acum intens, presupune ca am inteles CORECT relatia dintre ganduri/emotii/sentimente si intentia creatoare de experienta! Una a fost sa te privesc, sa mi te imaginez concurent si ca atare eventual dusman care imi ia mie dreptul la ceva si cu totul alta sa fiu constient ca nu avem nimic DE IMPARTIT, ci virtual putem pune in comun orice dorim sa experimentam, intru imbogatirea experientiala a ambilor/a tuturor. Diferenta dintre aceste doua nivele imi pare evidenta. Prima presupune o Creatie bazata pe nevoi, pe iluzia ca nu este suficient, in timp ce a doua implica constienta faptului ca nimic nu-mi apartine dar orice este un dar care mi se face, o oportunitate de joc liber, fara miza. Ca nu pot "avea" nimic, dar ma pot bucura de orice intr-un univers abundent, trecand "mingea" experientei de la un jucator la altul. LIBERTATEA este a jocului, dar nu implica lipsa de reguli de joc, cum isi mai imagineaza cate unii. De asta data ceea ce nu respecta ARMONIA Creatiei nu CRED ca va mai avea viabilitate experientiala. Altfel spus, nu cred ca se va mai putea aduce in manifestare pentru a fi experimentat.

O anume abilitate de comunicare empatica, involuntara, va asigura transparenta intentiilor relationale. Pentru cei ce "au ochi de vazut", deja fenomenul se manifesta. In acest mod, unele puncte de constiinta insuficient de constiente se vor scoate singure din joc. Cred ca vremea pacalelilor se cam apropie de sfarsit. Tot cortegiul de formalisme in relationare, cand una spuneai si alta intentionai sau sperai sa se inteleaga a fost un sport imberb, plictisitor. Mi se pare firesc sa consideram experienta doar ceea ce EA ESTE, sa lasam pretentiile de "lovibili" de catre un altul si sa avem calitatea ADEVARULUI exprimat. Am irosit o infinitatate de oportunitati experientiale intrebandu-ne "ce o fi vrut sa spuna cu asta?" sau "o fi adevarat"?.

ARMONIA, dar si logica, imi evidentiaza ca in noua paradigma, deci in urmatorul nivel al jocului, vom reevalua relatiile barbat/femeie fundamental. In primul rand deoarece ele detin un potential energetic si creativ infinit, se potrivesc mai mult cu starile de pace profunda si cu inflorirea centrilor energetici superiori, apoi deoarece relatiile unisex duc mai usor la concurenta/competitie. Ca atare vom dedica mai multa energie a ATENTIEI noastre relationarilor complementare, eliberandu-le de toata incarcatura emotional-desantata si de toate pretentiile de intentii vinovate. Va fi foarte indicat sa vedem cu adevarat potentialul creator infinit care se poate pune in valoare intre barbat si femeie. Desigur va fi valabil in conditiile disparitiei iluziei de superioritate de vreun fel intre cei doi, fiecare fiind doar complement si NU EGAL al celuilalt. Diferentele firesti pe care le avem, ca FUNCTII in Creatie,

fac ca barbatul si femeia doar sa se poata completa unul pe altul, nicidecum sa concureze la vre-un capitol.

Sexualitatea trebuie scoasa DEFINITIV de sub stigmatul rusinilor, si inteleasa superior, cu toate nivelele ei vibrationale, foarte diferite. Trebuie renuntat la dogmatismele religioase sau de alta natura in abordarea relationarilor si explorate individual valentele multiple ale interrelatiilor barbat/femeie. Asta in nici un caz nu este o invitatie la libertinaj sau similare, ci doar la o abordare matura si constienta. Beneficiile sunt la toate nivelele, de la cele ale vehiculului pentru aceasta dimensiune si pana la explorarea celor mai inalte vibratii din Creatie. Poate parea absurd unora, dar modul cum vom sti sa ne deschidem in abordarea sexualitatii va da nivelul nostru de constienta. Poate si numai din motivul ca a fost atat de drastic "lucrata" de foarte mult timp. Evident, nu intamplator. O constiinta aflata intr-un corp vital se trezeste mult mai usor si nu poate fi atat de usor manipulata. Obedienta presupune fiinte adormite, lenese, fara bucurie in exercitiul de viata. Priveam de curand o defilare a unor "frumuseti hiperponderale" si nu am putut sa nu observ tendinta de a se insinua ca normalitate ceva absolut nefiresc. Era vorba de acreditarea in constiinte a faptului ca putem fi "frumosi/frumoase", chiar si dupa ce ne-am situat in postura de victime ale EMOTIILOR HAOTICE si fast food-urilor cu care incercam sa le dregem. Ne vom opri oare din aberatii?

Va fi util/necesar sa intelegem o data pentru totdeauna ca acest vehicul de constiinta face parte SI EL din IMAGINEA DE PE MONITOR. Ca atare va trebui sa intelegem ca el nu poate fi cauza a ceva, inclusiv a armoniei/dizarmoniei. Ca tot ce se afla pe monitor/in aparenta manifestare, nu poate fi sters cu guma si nici pictat. El se regleaza EXCLUSIV din cauze, care sunt evident aceleasi butoane/ganduri si manete/sentimente, emotii. Decat sa admitem dizarmonia ca normalitate, am face ceva mult mai util sa invatam manevrarea acestor instrumente, pe la pupitrele la care inca suntem. Si eu am avut candva 106 kg, dar sunt mai bine de 15 ani de cand, indiferent cum ma alimentez, am invariabil 68 kg. Pentru ca nu alimentatia este cauza. Chiar daca poate fi implicata si ea, cauzele sunt de natura emotionala, iar alimentatia nu face decat sa acopere niste frustrari. Un fel de pensula pentru pictat monitorul.

Am fost invatati sa cultivam perfectionismul si, la cei la care a "prins" , vom vedea ca nu mai au capacitatea de a fi multumiti in experienta. Pentru ei, mereu, se putea si mai bine. Numai ca de aici pana la a vedea obsesiv "partea goala a paharului" nu mai e nici macar un pas. Acest mod de a "vedea" viata nu face altceva decat sa asigure frustrarile, indiferent contextele si conjuncturile. Atat de desele "celulite" de care se "bucura" acum majoritatea femeilor isi au cauzele in acest sentiment cvasipermanent de nemultumire. Care desigur mai este adaugat o data in plus si cu aparitia acestui fenomen. Trebuie acceptat ca experienta NU ARE DARUL DE A FI PERFECTA. Tocmai imperfectiunile ne motiveaza sa cautam mai departe. Deci optimizati cu detasare si non-emotional ceea ce puteti, in sensul ARMONIEI si

nu al VRERILOR VOASTRE, dar nu faceti obsesii din dorinta ca ceva sa fie perfect! Oricum NU VA FI!

Dorinta de perfectiune este urmare a identificarii cu experienta, a faptului ca noi consideram planul monitorului drept "lumea reala". Este o confuzie care ne transforma exercitiile de viata foarte usor in cosmare. Doar detasarea in raport cu ceea ce monitorul ne arata, ne ofera sansa de a intelege ca acea pretinsa realitate este doar ceea ce noi am proiectat din gandurile, emotiile si sentimentele noastre de pana...ieri. Daca facem eroarea de a le lua ca motivatie/inspiratie creativa pentru un maine, in mod firesc acest maine "va arata" si mai putin inspirat ca cel de azi. Ne vom situa ca EFECT al monitorului!

Desi foarte probabil ca cei care pot intelege au inteles deja, iar cei care nu au inteles inca nici nu vor intelege prea curand, eu imi fac datoria de a sublinia cat pot de mult caracterul total virtual al "lumii si vietii". Fara a intelege profunzimea Legii Mentalismului din Kybalion, ne va fi imposibil sa ne maiestrim viata. Vom intelege atunci ca tot ceea ce ne-a placut sa credem ca este UN ALTUL, tot noi eram, ca fiecare vorbeste despre el si nimanui altuia decat lui insusi, luand doar ca pretext o oglindire. La fel este cam in toate! MIRACOLUL CREATIEI! Si MIRAJUL Mayei!

Unii i-au zis Matrix si a fost UN PAS important si acela. Se apasa insa ceva prea mult pe "dramatismul" situatiei, care doar pare dramatica, fiind in fond eliberatoare, DACA/cand ai si inteles. Dupa cum si acolo era BINE SUGERAT, asumarea face diferenta! Potential, toti erau capabili sa iasa, DACA alegeau! Abia ATUNCI potentialul devenea...MANIFEST! Dar trebuie BINE INTELES: chiar si "iesirea" este tot virtuala, doar jocul se schimba insa NU INCETEAZA! Niciodata!

Sa revedem putin:

In Creatie exista ENERGIE. A fost numita in fel si chip: Prana, Qi, Energie necreata, Iubirea lui Dumnezeu si multe alte denumiri. Ea reprezinta UN POTENTIAL! In acest potential energetic opereaza Puncte de Constiinta, avand capacitate creatoare, "dupa chipul si asemanarea". Ele pot fi definite ca EU SUNT, iar capacitatea creatoare ca "ritm de crestere" - 1,618. Mie imi a-par a fi dispuse conform sugestiei cu ochiul de musca, dar pe forma concava. Posibil intr-o retea similara florii vietii, extinse.

Aceste puncte de constiinta sunt diferentiate de nivelul de constienta/experienta acumulata, si functie de acest parametru ele au capacitatea de a se "muta/deplasa" de la un loc (pupitru al experientei) la un altul, functie de pozitia ocupata, percepand sensibil diferit imaginea pe care monitorul situat undeva central i-o "arata". Este motivul pentru care se spune ca "atunci cand tu te schimbi (iti modifici pozitia), lumea ta se schimba". Eu percep ca inclusiv "distantele" intre pupitrele experientei sunt in cadrul aceleiasi constante de crestere 1,618, si am putea specula ca de aici decurge consecinta ca "nimeni/nici un punct de constiinta" nu poate evolua decat conform cu aceasta constanta de crestere (ritm de

crestere). Totusi experienta dovedeste ca sunt posibile “salturi in constienta”, fenomen asupra caruia voi mai reveni.

Dat fiind faptul ca relatiile intre punctele de constiinta sunt, de fapt, oglindiri, rezulta ca fiind foarte plauzibil ca TOATE PUNCTELE DE CONSTIINTA sa fie doar oglindiri, diferentiate numai prin nivelul de “claritate/limpezime” cu care reflecta Sursa. Exista “surse” in cunoastere care trimit la o astfel de intelegere. De altfel avem DATE in constiinta care SUNTem, conform carora un prim nivel de oglindire, polarizata, ar fi TOT CEEA CE ESTE. De aici deriva toate povestile despre sufletul pereche si alte variante. Aparent sunt acum “intrupate multe suflete”, doar ca asta este poveste, dupa cum poveste este si nasterea si moartea.

De fapt TREBUIE SA OBSERVAM ca noi, ca oglindiri, nu suntem decat mijloacele prin care se creeaza un joc. Cadrul acestui joc, pe nivele desigur, doar il putem intui si procesa atat cat echipamentele ne permit. Variantele jocului intuit pot fi virtualitati care se vor manifesta consecutiv ALEGERILOR experientiale sau MAI DEGRABA consecutiv asumarii noastre de a cocrea la ele. Sunt si variante definite criptic, destul de interpretate, cum ar fi “cand doi in numele meu se vor aduna”, si care rezoneaza in constiintele care SUNTem destul de ABSOLUT, cu sentimentul ca ar reprezenta o formula “magica”. Nici nu trebuie eu sa va definesc continutul, deoarece STIU ca il aveti toti in voi.

Multi Maestrii s-au interesat preponderent de diminuarea/incetarea suferintei si de aceea multe invataturi se refera direct/indirect la aspectele psihologice, chiar incepand cu Buddha. Ca Invatator, ceea ce a ramas ca emitand de la Iisus depaseste acest nivel. Nu ca nu l-ar contine, dar nu se limiteaza la el. In formula de mai sus, “in numele meu” trimite la starea de IUBIRE. “Cand veti fi ca pruncii” trimite la starea de vibratie/regimul de functionare Delta. Nu sunt capabil eu sa retin, dar sunt foarte multe din cele formulate de el, care dovedesc interesul si Cunoasterea Legitatilor Creatiei. “Credinta ta te-a vindecat” presupune sa stii bine rolul CREDintei in manifestarea intentiei creatoare. Ma si mira ca chiar NU S-A OBSERVAT diferenta majora care exista intre ceea ce el a adus si ceea ce alti maestrii au formulat. Pentru el meditatia era un instrument, el se retragea in gradina Ghetsimani doar pentru a-si relua vibratia. Nu era un ritual.

Exista foarte multe sisteme de credinta, din care este dificil sa mai creditezi vreunul. Si ne trezim ca avem in noi, incercand parca sa coabiteze, idei/programe care nu mai alcatuiesc ceva coerent. In plus, atunci cand incerci sa-i lamuresti cuiva un aspect, trebuie mai intai sa cauti sa vezi care este pozitia lui de cunoastere, relativa desigur. Nu poti lua de mana pe cineva aflat la alt etaj intr-o cladire. Trebuie sa accepti sa mergi la el. Ti se vorbeste de ingeri si sfinti, de spirite incarnate, de karma si toate intr-o balmajeala infernala. Toate apartin anumitor nivele de vibratie/experienta/constienta, si DA, toate sunt ADEVARATE, pentru acele nivele. Sunt cazuri in care ti se cere ADEVARUL. Cum anume sa-l formulezi, cu o minima sansa de a fi ceva inteles?

Pot avea mai multe programe de editare imagine in calculator. Unele complexe, altele simplute. Nu poti spune ca in mediu virtual ceva este neadevarat. Totusi ca sa editez poza, ma voi rezuma la unul din programe. Foarte probabil ca restul sa le sterg de pe hard, nedovedindu-se utilitatea lor acolo. Asa este si cu adevarurile partiale. Nu pot avea o utilitate absoluta. Ca atare nu vor raspunde la multe. Mie imi pare util doar ceea ce imi rezolva totul.

Desigur de-a lungul vremilor am tot jucat jocul de-a inteles si explicat ba un aspect ba altul si asa s-au nascut adevarurile partiale. Totusi nu le vom putea pastra pe toate in constiinta care suntem. Mie mi-a fost prezentata imaginea pe care am cautat sa v-o conturez, pentru ca si voi sa o verificati in voi insiva. Este foarte probabil sa o descoperiti, in voi. Daca o veti re-cunoaste, e foarte probabil ca va va ajuta. In baza ei, desigur va trebui sa impacati in voi aspectele inca insuficient lamurite. Sa le acceptati. Pentru ca una este sa dai nastere unei noi oglindiri si cu totul alta sa iti imaginezi ca creezi un mecanism biologic, in care UN SPIRIT vine sa il anime.

Daca vei observa ca “copilul” nu reprezinta decat un set de oglindiri, partial ale tale, partial ale partenerului, sub toate aspectele, e posibil sa iesi din toate legendele rapid. Cand vei intelege ca poate prietenul tau cel mai bun este perceput ca fiind cu totul altceva/ altcineva pentru altii, vei mai pricepe ca oglindirea chiar este LEGE.

Este si motivul pentru care a fost formulat sa te inconjori de minim cinci puncte de constiinta cat mai constiente. Te vor “obliga” ca, oglindindu-le, sa devii la fel de constient. De aici rezulta si utilitatea existentei unor comunitati, in experienta, de individualitati interesate sa experimenteze o trezire accelerata. Tot de aici utilitatea prezentei unui maestru.

Dupa cum vedeti in tot textul, eu intentionat ma “preling” de-a lungul diverselor nivele de constienta, tocmai pentru a sublinia ca ele coexista, nu sunt planuri vibrationale rupte ci dimpotriva, decurg unele din altele iar noi le experimentam simultan, in multidimensionalitatea care suntem. Doar IDENTIFICAREA cu unul dintre ele este limitativa. Definit prin: “unde iti duci ATENTIA, acolo ESTI!”. Ca amuzament, tin minte ca o foarte buna prietena imi spunea, cu lacrimi in ochi: “trebuie sa-ti marturisesc ceva, am in mine unul negru si paros”. Am linistit-o spunandu-i ca e firesc, si eu il am. Nu-i venea sa creada! Cum ar putea fi altfel intr-un univers holografic? Dar, depinde UNDE DUCI energia atentiei tale si CE HRANESTI cu ea. Aceea vei aduce in manifestare! Si, prin rezonanta si oglindiri, asa va arata “lumea ta experimentala”. Pupitrul la care te vei afla, pentru cata vreme tu alegi. Butoanele ganduri si parghiile emotii/sentimente sunt cele care te invita sa iti dobandesti maiestria ta. Ele fac diferenta.

Cand experienta este plina de “vai” si “of” iti este clar ca se manifesta nivelul de inteligenta REACTIV, minte/corp. Mintea constienta nu ar avea de ce sa se vaite si sa ofteze, daca are cunoastere macar conceptuala. Daca nu o are, este posibil sa preia programele reactive de la populatia de celule. Calea prin care “se petrece” acest fenomen este “am

impresia ca...” Cu alte cuvinte “nu am DATELE, dar imi parvine o impresie/senzatie emotionala”. Multi inca proceseaza prin “simt eu ca...” Dar, cu ce “simti”? In lumea unora, a “simti” este asa, ca o instanta superioara nebuloasa...Numai ca intr-un univers virtual, matematic, orice nivel de inteligenta este definibil cumva. Pot eu avea o configuratie “strong” a calculatorului, dar daca placa video nu este capabila sa proceseze imaginile HDD, filme de inalta rezolutie nu voi vedea. Degeaba as da vina pe procesorul central. Sau pe memoria RAM.

Cunoasterea si intelegerea poate nu sunt finalmente necesare, dar fara ele poti bajbai la nesfarsit. Ele vor ramane necesare celui care, aflat in experienta, are ca loc in joc unul de maestru. Va trebui sa se foloseasca de ele, pentru a ajuta. Pentru altii, vor fi depasite, ca neimportante. Pentru ca in ADEVARUL ABSOLUT, chiar nu sunt. Un fenomen care nu e util sa continue este dorinta de a se exprima din nivel ABSOLUT, catre cei aflati pe la pupitre. Multe “efecte adverse” creeaza o astfel de prestatie si nu inteleg fenomenul. Pentru ca, daca ai ajuns la ultimul ADEVAR si nu ai calitatea/instrumentele necesare FUNCTIEI de maestru, atunci nu simti nevoia sa mai exprimi ceva. Daca o ai, atunci STII ca discursul TREBUIE ADAPTAT urechii care il asculta. A vorbi despre ultimul ADEVAR ca fiind unicul, in timp ce auditoriul este pe la pupitre, oftand, si incercand sa discearna intre partialitatile specifice temelor lui mi se pare o DIZARMONIE MAXIMA.

Dau like-uri pe FB la o multime de partialitati, si desigur nu pentru ca nu vad ca sunt adevaruri micute, ci ca sa il ajut pe cel care le “vede” a fi adevarate, sa inteleaga ca este pe drumul cel bun. Sa nu prefere iar somnul, hipnoza. Cand insa ii spui sa stea linistit ca el DEJA ESTE IMPLINIT, este posibil sa-l trimiti iar la televizor cu telecomanda in mana, chiar daca tu, de fapt, i-ai spus UN MARE ADEVAR! Daca o faci intr-un dialog intim poate fi CU TOTUL ALTFEL receptat. Acolo EMPATIA ca si cale de comunicare devine preponderenta si el intelege. Ca discurs public insa, rezultatele pot fi catastrofale pentru Calea unora. Acest gen de discernamant face parte doar din bagajele celor care, in Simulator, au FUNCTIA de maestru. “A soca” poate fi o tehnica, dar socul este o emotie, iar gradul de reactivitate emotionala difera de la individualitate la alta, nemaivorbind ca nu cu nivelul de inteligenta reactiv se poate lucra. El doar trebuie limitat la functiile pentru care a luat nastere, nu sa devina Creator al experientelor de viata.

A denumi acest nivel de inteligenta “subconstient” mie mi se pare periculos, deoarece il imputernicim. Desigur reactiile lui se bazeaza pe clisee emotionale, rezultate din experienta corpului asa-zis fizic, a carui emanatie este. Dar de ce l-am imputernici cu dreptul de a ne conduce vietile, facand din el un creator in baza unei banci de date incerte, obtinute ca re-actie la stimuli exteriori? Unii il vad chiar ca pe Dumnezeu, deoarece scapa de sub controlul constientului si ca atare creeaza...subversiv! Eu percep acest mod de a vedea lucrurile ca pe un derapaj in cunoastere si intelegere.

Este si motivul pentru care Hawkins, cu toate teoriile sale, nu mi-a aparut a fi prea inspirat. De altfel si limitarea evolutiei constientei la vibratia (calibrarea) nivelului christic, in

timp ce deja exista nivelul de vibratie al constiintei Solare si Universale mi-a atras atentia. Adevaruri partiale si acolo, multe. Poate ca testul de sarcina pe baza reactivitatii tesutului de broasca (parca Galli Manini se numea) a detinut capul de afis niste zeci de ani, dar a fost si el depasit. Puteti da un search pe youtube, ca sa va lamuriti de ce il pomenesc. Sa ai pretentia ca un nivel de inteligenta RE-activ este CHEIA ADEVARULUI UNIVERSAL chiar este aberant.

Pana si celebrul detector de minciuni, asa zisul poligraf, poate fi pacalit, iar interpretarea graficului reactiilor emotionale chiar este pur subiectiva. Cati s-or fi trezit condamnati, fara vina! Si cati echilibrati emotional nu vor fi scapat! Adevaruri partiale luate ca ADEVAR! Cati barbati cat muntele nu lesina la o intepatura de ac sau la vederea unei picaturi de sange! Are o semnificatie deosebita acest nivel de re-activitate? Pentru el ca individ in experienta desigur va avea, dar ca concluzie general valabila? Tare ne mai copilarim uneori!

Pupitrele experientei permit absolut orice ne inchipuim a fi de adus in presupusa manifestare. Ele PERMIT, noi insa nu stim sa o facem constient - inca! Nu ar fi posibil daca nu ar fi doar mediu virtual. Subiectivitatea totala a experientei individuale este, nu numai ca perceptie, evidenta. Fiecare este convins ca ceea ce traieste este foarte obiectiv si chiar nu vede variante posibile de joc. Iluzia pare cel putin perfecta, la nivelele de atentie respective.

Faptul ca nimeni nu se poate vedea pe el insusi, cuplat cu iluzia pe care o traieste fiecare cum ca un altul PRECIS este “fericit” numai el nu, face ca totul sa apara ca o zbatere ilogica, daca o privesti detasat. Fara putina cunoastere, iluzia ca “iarba vecinului e mai grasa” te va face sa alergi in experienta pana obosesti. Si “iarba” aici e ...orice.

Pana la urma tot jocul a-pare din IDENTIFICARE, altfel spus cu ce anume nivel de experienta/vibratie TU TE CREZI a FI! Poti sustine ca EU SUNT, doar ca daca “te uiti” exact la ce anume chiar CREZI ca esti, cate anume ROLURI inca crezi ca AI, va trebui sa accepti ca esti...rolul/rolurile!

Tot IDENTIFICARE este si cea cu intreg Simulatorul. Acolo devine valabil EU si cu TATAL UNA SUNTEM. Dar presupune cateva ADEVARURI: in primul rand nonsepararea, rezultata din faptul ca tu STII deja ca toate pupitrele experientei/nivelele de constienta/vibratie se regasesc in tine. Din aceasta pozitie nu mai exista experienta tu versus ceva/cineva. Ca atare nu mai ai nimic de criticat, judecat, negat. ESTI PACE, ARMONIE, BUCURIE.

Desigur abia din acest nivel poti OBSERVA CEVA, fara sa-l sustii in manifestare. Nu mai ai un emotional care sa duca energie in ceea ce observi, dincolo de constienta ta. In schimb vei accesa puterea INTENTIEI. Aceasta presupune ca iti este limpede ca intr-un univers electromagnetic, electronii sau sarcinile care produc o manifestare pot fi indrumati sa “curga” prin niste trasee alcatuite exact pe principiul “porturi-lor”: pe aici SE/NU SE TRECE! Sa nu va imaginati ca asa prelucrezi contextele/conjuncturile, ar fi terorizant, dar odata inteles principiul, el functioneaza de la Sine! Cata vreme inca nu ai inteles astea, iti vei

pune intrebarea “cum oare ar fi posibil?”, iar simpla intrebare CONTINE indoiala care ANULEAZA INTENTIA.

Am buni prieteni care CRED ca misterul este CALEA. Care banuiesc ca au impresia ca atatea nivele de inteligenta care coexista ar trebui desfintate... administrativ probabil. Le doresc succes pe Cale! Degeaba ti s-a spus ca “nu e treaba ta” cum anume se aduce ceva in manifestare, nu vei accepta pana chiar nu ai inteles procesul. Indoiala este un mod de functionare firesc inteligentei constiente. Evident a celei insuficient instruite. Este preferabil sa accepti ca orice se manifesta sau se spune este un adevar, posibil partial, care te poate sau nu interesa pe Calea ta, decat sa te tot indoiesti.

Exista o mare LOGICA in asta. Daca admiti ca toti sunt puncte de constiinta ale inteligentei Universale, canale PRIN CARE ceva se face, de unde poti avea discernamantul sa chiar STII ca atunci emite persoana si nu SE EMITE CATRE TINE prin ea? Exemplu: am cateva playere pe calculator pentru mp3 si la fiecare este incarcat cate un lung playlist, mii de piese. Cand imi propun cate o meditatie, colectiva sau cu cineva anume, ma plimb pe acel playlist. Uneori rezonez imediat cu prima aleasa destul de intamplator, - arar retin nume - dar destul de des eu ma decid pentru una si cand dau PLAY incepe sa cante o alta, aflata te miri in ce loc pe playlist. Dupa meditatie constat ca NU INTAMPLATOR am meditat pe acea bucata, cu care a rezonat mai bine cel din fata mea. Evident ca, in mod constient acela nu putea alege ceva, dar pentru EL/prin mine, s-a facut o alegere. Niciodata nu ma opun.

Din experienta mea, dar si a altora, se intampla uneori si nu chiar rar, ca umbland prin “lume” sa fi oprit brusc pe strada. Aparitiile acelea sunt de cele mai multe ori ciudate, chipuri destul de imbatranite de ani sau experienta, de multe ori chiar beti. NU arar pare ca este un cersetor. TOATE au cateva caracteristici comune. Niciodata nu sunt acostari timide ci deosebit de ferme, indiferent starea si imbracamintea o inteligenta sclipitoare transpare din ochi si ceea ce iti spun nu are nicio legatura cu contextul/conjunctura data. Mesajele sunt ferme, precise si intotdeauna iti lasa limpede sentimentul ca TIE TI S-A VORBIT, prin acela. Stiu sigur ca multi ati avut acest gen de experiente. Sentimentul pe care mi l-au lasat, de fiecare data, a fost ca negasindu-se in anturajul meu canalul potrivit, a fost folosit un canal “ad hoc”. Intotdeauna mesajele au fost DE IMPUTERNICIRE! Niciodata nu mi s-a cerut/cersit nimic.

Am dat si aceste exemple tocmai pentru a sublinia faptul ca SE INTERVINE in experientele noastre, uneori chiar EXPLICIT! Este si motivul pentru care insist spre DESCHIDERE si acceptare a faptului ca SUNTEM CANALE prin care ceva SE FACE, la modul impersonal. Acele secvente “mi-a venit sa...”, prin care noi justificam chiar propriilor minti anumite decizii aparent ilogice, sunt oportunitati spre a constientiza cum uneori “prin noi ceva s-a facut/spus”. Nu putini ati experimentat ca, vorbind cuiva, i-ati spus lucruri care nici voi insiva nu le-ati stiut. De cele mai multe ori depasind cu mult nivelul propriu de intelepciune/cunoastere.

Partea ceva mai complexa, atunci cand suntem tot canale (ce altceva?) dar prin noi deja S-ar FACE lucruri de o mai mare anvergura, propria minte/CREDinta se opune. Atunci trecem rapid in hipnoza si CREDem ca noi suntem cei care FACEM/ar trebui sa facem CEVA. Prin asta desigur BLOCAM o curgere. Ca atare nici partea de "beneficiu experiential" care ne-ar fi revenit nu se va mai putea manifesta. Dar...jocul continua! Chiar si cu acest gen de – iarasi - separare. Ori de cate ori se interpune CREDinta ca TU ai ceva DE FACUT, bagi un blocaj in calea curgerii firesti a infoenergiei respective PRIN TINE. E drept ca va va fi greu sa ACCEPTATI ca asa stau lucrurile in ADEVAR, deoarece toti am fost conditionati EXACT INVERS! Iar acum o data in plus se fac cursuri care accentueaza asupra aspectului acesta, TOTAL neinteles.

Si cum ar putea fi inteles daca am uitat iar ca suntem un mediu virtual. Ca infoenergia respectiva va trebui canal-izata pe principiul porturilor. Rezultatul, pe monitor/in asa-zisa "viata reala" se va supune intentiei noastre constiente, ce anume ALTCEVA ar putea face? "Cuvantul meu nu se va intoarce la mine fara rod" sau ceva similar, nu mai retin exact. De aceea "universul conspira" pentru realizarea intentiei noastre, cu conditia SA STIM cine/ce SUNTem. Adica sa avem nivelul de constienta/vibratie respectiv, cel al "tatalui".

Posibil ca inca sa sune a utopie ceea ce SUNT PUS sa scriu aici, in calitate de...canal. Cativa sper totusi ca vor privi adanc in ei, vor pune cap la cap cu alte izvoare de inspiratie si vor accepta/intelege. Cand Neville spune ca tot ce ai de facut este sa te imaginezi ca si cand deja, prefigureaza setarile porturilor prin ghidonarea starilor tale/emotii si sentimente, dar tot aia te invata sa faci. Informatica in anii lui era destul de primitiva, nu ar fi avut limbaj si nici cui sa vorbeasca in acesti termeni.

Nu sfatuiesc pe nimeni sa ia de bun tot ce PRIN MINE aici a citit. Ce pot sa asigur este ca nu delirez, nu ma droghez, nu beau. De la "mine" asa se vede si fiecare va stabili unde este in ACUM locul lui, si functie de acel loc al experientei o va "vedea" si intelege sau nu. Asta nu inseamna ca intr-un alt moment viu nu o va accepta. Daca nu era sa fie, precis nu ar fi fost! (daca nu ar fi nu s-ar povesti). Chiar as fi avut si altele mai tentante de "facut/jucat" decat sa stau mai bine de o luna sa adun peste o suta de mii de cuvinte aici. Cum va spuneam, bucurestean get beget acum ma aflu pentru prima data in decorul plin de "provocari" al unei gospodarii, unde chiar e o bucurie sa fii inconjurat de tot felul de plante, animalute si scule. Abia astept sa-mi plantez niste "ciusca"/ardei iute si sa-l vad cum creste.

Aceasta imbinare intre constienta faptului ca totul este vis imaterial dar si a oportunitatii de a te juca, bate un cui, sadi o samanta si culege ceva de care apoi, o data in plus sa te poti bucura experiential este MIRACOLUL CREATIEI. Ele nu sunt nivele care se exclud, ci sunt simultane, paralele. Ceea ce AI TU DE URMARIT este pozitionarea ta armonioasa, in toate nivelele. Nu "fac ceva" cu miza, nu CRED ca voi depinde de joaca mea, doar ma va bucura.

Dintotdeauna s-a spus ca verbul OMului este A FI si nu a face sau a avea. Si nu era o dogma ci o constienta care te indemna ca sa devii constient ca FIIND restul vin de la Sine. Inconstienta ne-a tot indemnat exact invers, caci ne adancea in uitarea de Sine. Va dati seama ca cei care au formulat ca “munca l-a facut pe om” nu erau lipsiti de Cunoastere, dar au folosit-o cum au crezut ca ar fi in avantajul lor experiential. Eu oricum nu-i pot intelege si cred ca nici unul devenit complet constient nu poate intelege ce au dorit ei, in ce masura chiar aveau cunoastere dincolo de iluzie. Perceptia mea este ca nu o aveau.

Cine chiar A INTELES, nu poate sa nu stie ca totul este un joc. Cand faci atatea eforturi pentru a picta ecranul cu pensula este evident ca nu ai inteles. Ce rost putea sa aiba atata dramatism experiential? De ce ar fi fost util sa fie proiectate in manifestare atata separare, atatea razboaie si genocide de tot felul, atata foamete si lipsuri? Este posibil ca tot acest joc iluzoriu sa fi fost regizat tocmai pentru a cataliza maturizarea? Pentru ca s-a stiut ca iluzia suferintei poate trezi mai usor decat iubirea insasi? Ar fi singura explicatie logica.

Asa arata in Creatie multe aspecte. In joc exista din plin si rau si bine, si “baieti rai” dar si “baieti buni”, totusi in ADEVAR sau pe alte nivele etichetele acelorasi se modifica substantial, pana la a le pierde pe toate, in insasi inexistenta rolului respectiv. Intr-un mediu exclusiv informational, “bun” este orice FUNCTIONEAZA!

Ai un calculator si ceva programe pe el, si umbli pe net toata ziua. Desigur sistemul de operare are niste protectii, un firewall spre exemplu, care are un algoritm al lui si care te face sa nu poti accesa anumite site-uri, poti opta sa-l inlaturi, acum ai acces mai neingradit dar poti fi virusat mai repede, exista creatori “rai” de programele virus care abia asteapta sa devii cumva vulnerabil, daca ai apucat sa te sperii. Te poti pozitiona in diferite moduri fata de aceasta “realitate” experientiala, poti sa te inarmezi si cu programe antivirus dar SIGURANTA/CERTITUDINE TOT NU VEI AVEA. Din simplul motiv ca experienta nu contine ceva numit siguranta.

Adevaratii utilizatori de calculatoare au o alta pozitionare insa, pe care am adoptat-o cu bucurie. Isi asuma ca oricand pot fi virusati, cu atat mai mult cu cat intre producatorii de programe antivirus exista concurenta si de multe ori un virus este produs tocmai pentru a sparge protectia oferita de ...concurenta. Ca atare ei “se risca” sa lucreze pe calculator FARA NICI UN SISTEM DE PROTECTIE, in acest fel putand sa acceseze orice si la viteze mai bune decat daca ar avea un antivirus montat, iar daca cumva vor fi virusati, reinstaleaza sistemul de operare.

Desigur STIU cam care sunt mediile cele mai virusate, oricum neinteresante, si nu se duc intr-acolo. Si “baietii rai” stiu unde se duc cei care pot fi usor victime, si exact acolo “lovesc”.

In joc, creativitatea distructiva rezulta aproape firesc din ceea ce sponsorizeaza actiunea: NEVOIA. Retin ca in urma cu niste ani m-a amuzat sa aflu ca unii au investit intr-un gen de francize de montat parbrize la autoturisme moderne, cele parca prin lipire. Ulterior

investitiei au realizat ca nu prea aveau clienti. Pentru a-si “rentabiliza investitia” au mai investit putin in a angaja “baieti rai”, dotati cu prastii, care noaptea umblau prin parcari si...spargeau parbrize. Asta e un exemplu grosier. Daca insa credeti ca cineva investeste mijloace intr-un cabinet medical si apoi se roaga de sanatatea pacientilor, chiar va inselati! Daca va imaginati ca un cabinet de avocatura chiar este interesat sa va scoata cu bine si rapid dintr-un litigiu oarecare, iar sunteti naivi. Putine sunt domeniile de activitate in care chiar sa nu ai parte de programe contrare interesului tau...experiential, desigur.

Daca ati observat, in preajma sarbatorilor celor mai “importante” din an exista un adevarat “val” de defectari ale aparaturii electrocasnice. Depanatorii din toate aceste categorii sunt parca asalatati si nu mai fac fata! Oare ce se afla in spatele acestei ciudatenii, urmarite atent de mine de ceva zeci de ani? Evident se afla NEVOIA de castiguri suplimentare, exact a acelor depanatori. Ei emit acea nevoie, iar intentia lor chiar se manifesta! Puteti sa va imaginati cate categorii de “prestatori de servicii” va asalteaza in subtil cu nevoile lor? Desigur ei nu o emit ca nevoie caci nu s-ar manifesta cu raspuns “pozitiv”, ci ca o dorinta fireasca de a se putea bucura de abundenta generala a sarbatorilor respective. Stati linistiti, NIMIC nu este ce pare, in Creatie!

Priviti la propria voastra activitate “profesionala” si vedeti cu claritate CUM ANUME STAU LUCRURILE! Cand incerci sa-ti justifici existenta printr-un rol socio/profesional nu ai cum evita sa emiti contrar ARMONIEI. Viata traita “cu scop” duce automat la aceste aspecte. Cum ar putea un politician sa nu defaimeze platforma opozantului, ce ar mai promite el daca l-ar aplauda?

Desigur trezirea ADEVARATA nu este confortabila, dar ESTE PROVOCATOARE! Nu putem pastra toate aceste “dedesubturi” si sa pretindem ca ele nu exista. Sunt atatea domenii in care NOUL este evitat deoarece ar diminua profiturile, cum nu va puteti imagina! Si ma refer “in joc”. Pentru ca in ADEVAR daca am trece, tot esafodajul de pretentii s-ar prabusi. Si CRED ca o vom face, cu orice risc! Nu se poate sa nu ajungem sa ne “vedem” cat de caraghiosi suntem, in raport cu ADEVARUL. Asa cum magnatii petrolului au anihilat pe oricine si orice idee le-ar fi periclitat jocul, cam asa ne comportam fiecare, evident pe dimensiunea jocului nostru. De aceea nu avem nici baterii long life cu adevarat, de aceea nici legaturi de comunicatie libere, din credinta implantata in noi ca fara profit nu se poate.

Cata vreme nu dezinstalam din noi, indiferent modalitatea individuala, ideea/programul de a profita, se va tot perpetua durerea si foametea si razboiul si suferinta si bolile. Daca credeti ca e cazul, intr-un univers imaterial, sa ne jucam in continuare atat de neinspirat, in loc de a ne duce atentia la nivelul de CUNOASTERE si INTELEGERE conform caruia nimic obiectiv nu exista si ca atare putem alege alt mod de a “programa”, eu la un asa joc nu ma mai joc! Sentimentul pe care mi-l da aceasta identificare cu Simulatorul este ca ma gasesc intre salbatici si irationali, care nu pot nici macar pune cap la cap niste biete informatii si sa ajunga la o concluzie logica. Evident in joc, dar sunt si eu PARTE si aici.

Am prieteni buni, aparent destul de treji, dar care dau inca pe gura atat de multe incoerente incat simt ca ma sufoc. Ei, mai bine ca nimeni altul, ar trebui sa stie ca nu poate exista separare intre planuri, ca ele decurg unul ca efect al celui de mai sus, vorbesc despre cunoasterea faptului ca nimic nu exista dar...exista boala si suferinta si moarte, foarte OBIECTIVE! Ce naiba or avea in procesor? Cu ce prelucreaza date de apar atat de ilogice? Ei ma dispera mai mult decat cei adormiti inca. In cazul unui biet proiector, raza optica emisa din bec/sursa, traverseaza niste "momente", la care ar fi util "sa va uitati"! Mai intai traverseaza un asa numit condensor optic, un sistem de lentile menit sa le transforme intr-un fascicul de raze coerente si paralele. Apoi traverseaza imaginea aflata pe un suport transparent/film. Dupa care pleaca, incarcate cu informatia de culoare specifica portiunii de film traversata, printr-un sistem de lentile menite sa le proiecteze pe un ecran. Functie de distanta pana la ecran, lentilele sunt calculate sa aiba o anumita distanta focala, o anume convexitate. Claritatea imaginii proiectata este functie de aceasta distanta focala a lentilelor. Ele sunt potrivite de asemenea maniera incat sa suporte anumite reglaje optice, prin reglarea distantelor dintre ele. Indiferent unde, pe traseul fasciculului de lumina, ai incerca sa interpui un ecran imaginea va fi neclara. Ea devine clara DOAR ACOLO unde a fost calculat ca se va proiecta, in anumite limite/tolerante.

Exact la fel este si cu planurile din Creatie. Cum pe ecran NU ARE DE UNDE APARE si nu are NICI CUM DISPAREA CEVA din informatia de culoare primita de raza optica la traversarea filmului, asa nici in manifestare nu poate exista sau disparea ceva care nu a primit informatie din zonele "cauzale", acestea fiind intotdeauna planurile superioare manifestarii.

Sursa/becul ARE CARACTERISTICILE LUI, o anumita "temperatura de culoare" proprie. In Creatie o denumim IUBIRE. Ea este principala CAUZA, pentru ca amprenteaza raza optica pe tot traseul ei, pana la planul de proiectie/manifestare. Energia "necreata" este cea lipsita de informatie, deci cea aflata atat pana in CONDENSOR, la traversarea lui si pana la pelicula de film. Cand a traversat filmul deja a fost modulata in frecventa si de acum a primit informatie dintr-o alta zona, "inferioara" am zice noi, dar tot in cadrul "cauzalitatii". In Creatie corespunde zonei numite "astral". Intreg spatiul pana la ecran/manifestare, in mod normal este doar un spatiu de difuzie, in care fiecare raza din fasciculul optic isi gaseste locul unde se va proiecta/manifesta. Pe acest interval apar doar pierderi de energie si se mai pot interpune...obstacole, vre-o musca sau un spectator ridicat in picioare. Ele nu pot fi luate in calcul. Ecranul de proiectie, in mod NORMAL fiind destinat acestei meniri, este alb, fara particularitati, neutru ca informatie. TOTUSI el va fi obiectul de interes al spectatorului. Pe el "se va proiecta" intreaga "tarasenie". Cu toate astea, la intreruperea alimentarii si terminarea filmului, ecranul ramane la fel de neutru. Ca atare nimic din tot ceea ce ne-a hipnotizat PE EL, nu se regaseste acolo. Cu bobina de film poti pleca, CAUZA este acolo. Si becul/sursa ramane in proiector si maine va traversa alte "cauze astrale" si va crea alte jocuri si emotii, pe acelasi ecran. Ce o fi dificil de acceptat?

Daca pe film nu am boala, cum sa imi spui ca pe ecran va fi? Daca nu este drama, de unde pe ecran? Chiar suntem la gradinita? Pictam in timpul filmului alte imagini, cu pensula, pe ecran direct? Daca eu, ca raza, plec rosie de pe film/cauzal, cum m-ai putea percepe albastru in proiectie? Poate cu niste ochelari interpretativi “meseriasi”!!? Ne trezim?

Toata aceasta cacofonie interpretativa, tot acest talmes balmes informational, in care o Creatie absolut ireprosabila este “descifrata” si “traita” cu aspect de balamuc, mie imi pare ca TREBUIE sa se sfarseasca. Cumva! Singura ATENTIE utila si NECESARA este sa ne privim fiecare zonele cuprinse in CAUZALITATEA pe care am traversat-o ca raza optica. Doar ACOLO avem de corectat ceva. Unele corectii vor fi comune, altele individuale. Dar INDIVIDUAL vom avea de corectat toata aceasta zona de traversare a “filmului” vietii noastre.

Asa numita zona cauzala, astrala, desi o banda destul de ingusta ca frecvente (parca filmul este gros!?) are si el suficient de multe “straturi”, cum si pelicula are. Suportul il putem considera Biblioteca Akashica initiala, unde au fost puse bazele proiectiei initiale, programe/conventii menite sa ne sustina evolutia in acest plan al manifestarii. Ulterior acolo au mai fost depuse si alte programe, am putea spune ca rezultat al experientei. Ele nu mai au valoarea celor initiale, dar alcatuiesc un “atlas de semne” inca satisfacand multe puncte de constiinta aflate in experienta. Este asa numitul constient colectiv sau egregor al omenirii. Sub el mai sunt straturi de subegregoare, pe considerente rasiale, religioase, nationale si se tot coboara. Raza care esti a avut de traversat aceste straturi infoenergetice si evident te-au amprentat cumva. TOTUL, deci inclusiv individualitatea care esti ajunsa in experienta, nu poate fi altceva decat o infoenergie, din ce in ce mai complexa, mai “imbogatita” cu informatii si mai slaba ca vibratie/energie, cu cat straturile traversate au fost mai multe si cu cat s-a adaugat mai multa informatie. Nu va fi egal daca proiectorul va face proiectia intr-o sala lipsita de praf sau intr-una plina de fum si pulberi.

Din propriile procesari mai rezulta un nivel de astral, anume cel rezultat din radianta electromagnetica a celulelor. Si el este purtator de infoenergii, si anume cele pe care tu ca persoana le-ai depus acolo in urma experientei individuale. De fapt constientul colectiv al populatiei celulelor corpului asa-zis fizic. Ele sunt cele ale “sufletului”, acel corp mental/emotional cu care poti face eroarea de a te identifica. Stafia. Si care ar putea fi considerata ca adaposteste subconstientul tau. Colectia de clisee formate pe baze emotionale de la obtinerea corpului fizic. Procesate toate de nivelul de inteligenta reactiv, care nu ar trebui sa participe la creatia exercitiului tau de viata.

Cam asa arata, in mare, toata “povestea” individualitatii aflate in experienta. Din aceasta limpezime, cand aud de “mister” chiar nu prea inteleg ce poate fi denumit asa, altceva decat misterul Creatiei, magia aparentei materialitati, in ciuda faptului ca in afara de infoenergie nimic nu este. Dar nici nu pot sta cazut in fund toata viata datorita acestui aspect, lasand oportunitatea jocului altcuiva sau “pentru o data care se va anunta ulterior”. Este un joc magic, de acord, dar acum haideti la joaca, un joc cat mai armonios!

A pretinde ca ai CUNOASTERE dar, sub pretext de “necunoscute sunt caile Tale” sa vezi inca manifestarea ca obsesie si izvor de hipnoza, mie imi pare destul de ciudat. Sa tot batem apa in piua cum ca noi “facem pace” cu moartea, parca ar fi chiar un bau bau cu coasa, mi se pare rizibil ca preocupari. Daca am un automobil si ma sui in el si cineva mi-l scoate din uz intr-o tamponare se cheama ca...am murit ca si conducator auto? Eu sunt masina aia sau...asta? Despre ce naiba tot vorbim? Nu avem inca gradul de maturitate sau ATENTIE ca sa putem si intelege Creatia si sa ne traim exercitiul de viata cu detasare? Viata TREBUIE sa ne ofere conjuncturi provocatoare, altfel ar fi mare plictiseala. Deja este mare plictiseala deoarece ne-am dezvatat sa fim liberi si creativi.

In fapt tot noi ne oferim si pretextele, contexte si conjuncturi experientiale ca sa ne...provocam experientele. Cata vreme o facem constient si armonios, chiar orice este posibil, intr-un univers mental. Dar, constient si in ARMONIE!

Sunt un punct de constiinta priceput in multe, pe foarte multe nivele de experienta. Cu toate astea nu am gasit inca un nivel de joc in care sa ma pot implica, fara sa aduc atingere Legii si ARMONIEI, deoarece toate contextele acum sunt produse de vechea paradigma de gandire. Privesc in jur, in aceasta frumusica gospodarie, ma joc cu animalutele care exista aici, privesc gradina de zarzavaturi si cea de flori si ceva in mine spune ca doar aici, in asa un loc poti fi si creativ si fara sa concurezi cu nimeni. Cateva scule cu care sa te poti descurca, sa mai tai o scandurica, sa mai bati un cui...toate astea sunt deja si asteapta sa fie folosite. Pana cand vor exista si alte puncte constiente care sa-si doreasca mai mult decat orice pacea, armonia, bucuria eu voi astepta intr-o astfel de pace. Apoi vom vedea ce ar mai fi de adus in manifestare.

Daca cineva va considera ca-i pot fi util cu ceva, ma va gasi asa cum si pana acum am fost gasit. Dar ca sa ma apuc eu sa fac cursuri la care sa vorbesc generalitati sau sa fac vindecari, stiind bine ca acela si-a oferit singur o oportunitate de trezire si eu sa il ajut sa si-o rateze, asa ceva nu am sa fac. Prea este perfecta Creatia ca sa imi bag eu nasul sa o “indrept” cu ceva! Voi indemna pe orice cale la trezire si voi instiga la cresterea vibratiei individuale. Meditatia este un instrument infailibil, prin care chiar multe se dobandesc si desigur in preajma mea se va medita cat se va putea de mult, iar meditatia de la 21.00 zilnica nu se va opri cat eu ma aflu in planul manifestarii.

Oricum viziunea mea se refera de mult timp doar la urmatorul nivel al jocului, mult imbunatatit. Voi face orice pentru ca sa apara <u>un nucleu de constiinte absolut treze</u>, cu care sa se puna bazele, sa se creeze acest next level. Noi vom fi cei care il vor crea sau mai exact, <u>PRIN NOI SE VA FACE</u>. Noi suntem punctele de constiinta/canale PRIN CARE se poate aduce ceva in zona manifestarii, tocmai deoarece o catime din constiinta care suntem si-a creat aici un vehicul pentru aceasta densitate vibrationala. Nu uitam ca FUNCTIA creeaza organul/instrumentul de manifestare.

Orice idee de “responsabilitate” am simti ca avem, ea nu mai este in vechea paradigma de gandire. Responsabilitatea este FATA DE NOI si de NIVELUL NOSTRU DE CONSTIENTA/vibratie. Acestea doua sunt indisolubil legate, chiar daca putini au fost cei care au inteles ca informatia este frecventa de vibratie. Einstein a fost unul din ei.

Intuiesc ca odata cu aceasta carte, nivelele de rezonanta se vor mai rearanja, deoarece unii o vor intelege si altii nu. Cei obisnuiti cu balmajelile intre nivele partiale de adevar probabil nu vor rezona cu acest tip de informatie. Nici cei care isi duc energia atentiei in trecuturi si legende si situri arheologice nu cred ca vor rezona. In schimb sunt convins ca multi din cei tineri o vor intelege din prima.

Daca mi-as putea dori ceva, ca intentie, ar fi sa catalizeze niste procese de eliberare din hipnoza. Sa ajute la deconspirarea ADEVARULUI din spatele acestei frumoase Maya. Sa ne ajute sa ne bucuram constient si liber creativ de aceasta virtualitate atat de maiestrit conceputa. Sa putem experimenta cu bucurie DOAR energia IUBIRII CREATORULUI PENTRU CREATIA SA.

Va multumesc pentru atentia acordata, dragii mei EU SUNT!

If you wish to find the secrets of the universe, think of energy, frequency and vibration
Nikola Tesla
"Everything is energy and that's all there is to it. Match the frequency of the reality you want and you cannot help but get that reality. It can be no other way. This is not philosophy. This is physics." ~ Albert Einstein
$\varphi = \frac{1+\sqrt{5}}{2} \simeq 1{,}618033988749894848204586834365$
YOU LOOK FINE
Life begins where fear ends...